

உ

கண்டிதுணை .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவன்புராணம்.

ஷை வ ச ன ம் .

இவை

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும்

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன் .

ஷை திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய

கா ர கீ து டி

தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷை கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

உ
சருக்க அட்டவகை.

பககம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் றெகை
க	கடவுள் வாழ்த்து	நடந
க0	பாயிரம்	கக
கந	திருநாட்டுச் சிறப்பு... ..	க2-அ
உக	திருநகரச் சிறப்பு	கருக
ந0	புராண வரலாறு .. .	ந0
ந௭	தலவிசேடச் சருக்கம்	உஉ
க0	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	க௭
கஉ	மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்	நரு
க௭	சூதவன நரமகாரணச் சருக்கம்	அந
௭அ	ஆதிரோடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் ..	௭அ
அக	ஆதிசேடன சிவலிங்கப்பெற்ற சருக்கம் ..	ச௭
கரு	ஆதிசேடன சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்	நரு
க0ச	ஆதிசேடன் நிருப்பணிச சருக்கம் .	நஉ.௭
கஉக	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச சருக்கம் ..	கஉக
கந.௭	வருணன் சாபமோசனச சருக்கம் ..	அஉ
கச௭	மாரக்கண்டேயச சருக்கம்	கஉக
கநந	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	ககக
கஅரு	அமுதநிவேதனச் சருக்கம்	உஅ
கஅஅ	இந்திரன் நிருவிழாச் சருக்கம்	கநக

ஆ திருவிருத்தம் கருஉ

மு க வு கை

சேர்திகழ்வனத்தி நேர்கெழுசோழ
நாட்டினிலிந்திரன் வேட்டிடவந்த
பூவிரிபொழில்சூழ் காலிரியாற்றி
னன்குரையளவுறத் தென்கரைத்தலங்களு
ளவந்தனையகற்றுஞ் சிவஞ்சுயம்பிலிங்கத்
திருவுருக்கொண்டு மருவிவீற்றிருந்தருள்
சூதவனமென மாதவர்போற்றுங்
காழிவாழ்சேயி நேழிசைத்துதிபெறுந்
தன்னையடைந்தோர் மன்னுபிறப்பொடு
மருவுசாவகற்றுந் *திருவுசாத்தானம்

என்னுந் திவ்விய சேஷத்திதத்திற்கு நூற்றறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள தமிழ்ப்புராணமொன்று சாம்புவனேடை ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள் சேர்த்தவைத்திருந்த அநேக நூல்களோடிருந்தது. ஆலங்காட்டுச் சிவபுண்ணியச் செட்டியார் அதைப்பார்த்தெழுதிய பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது. இப்புராணம் இயற்றினாரின்னொன்று தெரியவில்லை. பின்பு ஸ்ரீ அம்பலவாணசுவாமிகள் மரபில்வந்த வேலாயுத பண்டாரமலர்களிடமிருந்த மேற்படி மூலப்பிரதியும் சித்தமல்லி ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்பாசாமி சாஸ்திரியாரவர்களிடமிருந்த ஷேவடமொழிப்புராணமொன்றும் பின்னத்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அநாராயண

* இந்தத் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் ஜில்லாதிருத்துறைப்பூண்டித்தாலுகா முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வடதிசையில் ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலு ரென்னு நாமம் வழங்கப்பெற்றுவருகிறது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீமந்திரபுரீசுர சுவாமி திருக்கோயிலில் ராசகோபுரமும் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தசுவாமி முன்மண்டபமுதலான பலவிடங்களு மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிசீக்கிரத்தில் சீரணேத்தாரணஞ் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றது. இது ஸ்தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி மூன்றாலும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அதிமகத்துவமுள்ளதென்பது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தாலும் இனிது விளங்கும். தனவந்தர்சளாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயுமுள்ள சிவநேசச்செல்வர்கள் இதனைச் சீரணேத்தாரணஞ்செய்து ரும்பாபிஷேகஞ்செய்வது அத்தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும்.

சாமி அய்யாவர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன. வடமொழிப்புராணம் ஈற்றில் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தலபுராணபடனஞ் செய்துவந்த பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ வனமாலி அய்யங்காரவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர்ச் சாஸ்வதிமால் முதலிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்தானத்தில் பிரம்மஸ்ரீ வயித்தியநாதக்குருக்களவர்களிடத்தில் ஒரு வடமொழிப்பிரதியிருந்து முற்றும் ஜீரணமாய்ப்போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருபதிசையடைந்துவருவதை நோக்கி இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாதவரையில் இந்த உத்தமோத்தம சிவசரித்திரம் உலகோபகாரமாகாமல் மறைந்துவிடுமெயென்ற கவற்சியால் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேராசை யென்னுள்ளங்கவர்த்தெழுந்தது. அதன் வழிப்பட்டேனாதலால் இதுவும் எம்பிரான்நிருவருளே யாமெனக்கருதிப் பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியா ரவர்களைக்கொண்டு வடமொழிப்பிரதியைக் கிடைத்த (கசக) செய்யுளுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிருத்தமையால் வடமொழியிலுள்ள விரிவிற்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒருபுராணஞ்செய்வித்து அச்சிடவேண்டுமென்று யோசித்துப், புறச்சமயக்களைகணிங்கிச், சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த மென்னுந் தெய்வப்பயிர் தழைத்தோங்க, மதுரை ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பதுகோயில் வருப்பினராகிய நகரத்தாரகளுள்ளே, கல்வாசநாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்குடான ராஜநாராயணபுரத்தில் பிள்ளைபட்டி திருவேட்பூருடையான் என்னுங்குடிப்பெயர் பெற்ற, ரா. ம. கு. ராமநாதச்செட்டியாரவர்கள் செய்த அருந்தவப்பயனாற் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் திருவடிக் கண்பராய் அவர்கள் திருச்சுந்தானத்தில் நீடித்தகாலத் தொண்டிடுண்டொ முகினவர்களும், தேவிகோட்டை ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள், அனவரதமதுராபுர நிவாஸஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள், மேற்கண்டநாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன்மாணுக்கரும் வித்துவசிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம் பலபிள்ளையவர்கள், சாலிவாடி புரநிவாஸ யாழ்ப்பாணத்து வட்டிக்கோட்டை ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலரவர்கள் முதலிய ஆன்றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திராதிகளை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும், மதுரைச்சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை, மயின்மலைச்சந்தவிருத்தம், குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, காழிச்சிலேடை வெண்பா, தில்லைச்சிலேடை வெண்பா

திருவாரூர்த் திரிபந்தாதி, திருவாலவாயமகவந்தாதி, திருப்புத்தூர்த் தலபுராணம், வீரசேகராமாணிமாலை, செளந்தோசதயாரிதிமாலை, பசுவந்தனை வெண்பாவந்தாதி, ஷெ. திருவூசல் காணக்குடி மீனாட்சிசுந்தரேசர் திருவூசல், திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிரகஸ்தவம், மெய்யப்பசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கற்பகவிநாயகர் பதிற்றுப்பத்தாதி சித்தவடமான்மிய முதலிய பலநூல்களை யியற்றியவர்களும், தம்மிடத்திற் கற்குமாணக்கர்கள் மிகவிரும்பிக்கேட்ப மிகவிரும்பத்தோடு சிரமநோக்காது அரியபொருள்களு மெளிதில் விளங்க உதாரணதிகளோடு நன்குபோதிப்பவர்களும் பெரியபுராணதிசைவசாஸ்திரங்களைக் கேட்போர் ஆனந்தபாவசர்களாகும் படி விரித்துப் பிரசங்கிப்பவர்களும் தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபாராதிகளிற் சிறிதும் காலஞ்செலுத்தாது உள்ளபடியே மெய்யன்போடு சிவபூசாதி சிவபுண்ணியங்களையே தமக்கு ஐயற்றொழிலாகக்கொண்டு ஒழுகுபவர்களுமான மகா-நா-ந-ஸ்ரீ சொக்கலிங்கச் செட்டியார்வர்களிடத் தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத்திருப்பணி மகாகும்பாபிஷேகம் சிவபூஜாவிதி முதலியவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச்சேர்த்து (தூராஉய) திருவிருத்தங்க ளாற் செய்து தந்தார்கள். “செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வைபவமும் வான கமுமாற்றலரிது” “பயன் னூக்கார் செய்தவுதவி நயன் னூக்கி னன்மை கட லிற் பெரிது” என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளியபடி அவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப்பேசுத “லன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய சூதவனபுராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீபிரகநாயகி, சமேத ஸ்ரீமந்திரபுரீசுவா சுவாமி சந்திதியில் சாலியவாகனசகாப்தம் சூஅாஉயசு சோபகிருதுண்டு ஆனிமீ” ஞவ சுக்கிரவாரம் உத்திரகாஷத்திரம் கடலுக்கினங்குடியி சபமுசு ர்த்தத்தில் தொடங்கிச் சிங்கவனம் பாம்மஸ்ரீ சுந்தரேசபாரதிகள் முதலி யோர் கூடிய வித்துவசங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இப்புராணம் கற் றோர்க்குமாத்திரமன்றி மற்றோர்க்கும் பயனாகும்வண்ணம் என்வேண்டுகோ ளின்படி இந்நூலாசிரியராலேயே சரித்திரமாத்திரம் விளங்கச் சுருக்கமாய்க் கத்தியருபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின் சேர்க்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்,

ஆலங்காடு.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகாவித்வான்
ப்ரஹ்மசுரீ உ, லோ. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றியது.

பூமேவுக்கெகும்பிப்பரன்றிருவுசாத் தானபுராணத்தன்னைத்
தேமேவுதமிழ்மொழியிற்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கச்செல்வன் நன்னா
னமேவுபத்தியமாநடையாகவியற்றுவித்தூல்கினாறெத்
பாமேவுபழம்பதியாமாலங்காட்டிலங்குசிதம்பரவேண்மன்னோ. (க)

அப்பணியுஞ்செவ்வேணிக்கருமிடற்றுமாதேவர்க்கன்பினோடு
துப்பணியுந்திருப்பணியாங்கற்பணியும்பொற்பணியுந்தொண்டர்க்காய
வெப்பணியுந் தம்புரியுஞ்சிதம்பரவேன்சொற்பணியென்றெவரும்போற்று
மிப்பணியின்றியற்றுவித்ததியல்பன்றோவிறும்புதென்றிசைப்பார்யாரே. (உ)

சிங்கவனம் வித்துவான் ப்ரஹ்மசுரீ சுப்பபாரதியவர்கள்
குமாரசுருத் திருவாசுந் போர்ட்டு ஸ்கூல் பாத்தியாயருமாகிய

கந்தரேசபாரதிகள்

இயற்றியது.

திருமருவும்பெருமருமத்தொருவனொருவன்றியருச்செறித்துமுன்னா
னருமருவும்பூதலத்தையுருவவிடத்துபன்னாளுந் துங்காண
மருமருவுதிருவகடுனாவிருகாநடியாமத்தோர்மாதின்
றருமருவுமாளிசைக்குச்சந்துநடத்தருந்புகழ்வாய்தலமுன்னாக. (க)

மாண்டிபூவார் திருப்பாடல்பெறுவன சலங்கன்வசம்பிலாத
நாண்டியத்திடவடைத்தோர்தயக்கிருமைநல்லமளிக்கநாகத்தோங்குங் [டுஞ்
கோண்டிப்பினமணியின் குவால்கொழிக்கும்பொன்னிநிகுறையின் றூட்
சோண்டிப்பலதலத்துளொருதலநீதென்றிறுச்சொல்லப்பெற்று. (உ)

சீதவனக்குளர்காவில்வடாது திசைபோய்வெம்மையெறித்துநைந்த
வாதவனபரியேழுமவனுமவன்றேர்ப்பாகாமருணன்ருனு
மாதவனமாற்றுபுபின்றெனது திசைக்கேகுபெருவளப்பம்வாய்த
குதவன் மான்மியத்தைத்தென்மொழியிற்புகல்கவெனத்தாயசிலன்.

ஈகையன் புபொறையுடைமை தன் மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தோம்பன் முகமலர்ச்சியெதுவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன்பாட்டுக்குணங்களும்கவஃகாமைவெகுளாமையாதி [ன்.
வாகவெதிரம்மைற்குணனுநிறைந்தொருங்குதன்னிடத் துவளரப்பெற்றே.

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வோனிராமசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவிழியார்பூதிசாதனவழியேபூடர்வோன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகாசிமுற்றலங்கட்டிசித்தகுணவான் வேணி
வாலங்காட்டியவரவாபரணரடிமறவாதவணிகர்கேர்மாண். (௫)

பூபாலர்தமைப்போற்றுமுழவுதொழிலுடன்முன்னம்புமன் றந்த
காபாலியிருதலத்துளெழுந்தருளுமீழ்த்துக்கலன்களும்த்தே
தாபாலுள்ளன்பொருளுன்றீட்டுதிருவான்கல்வித்தகைமைசான்ற
கோபாலனிடத்துமுனந்தமிழ்நரம்பப்பயின்றுகடல்குடித்தோன்னனான் (சு)

நிதம்பரவுமறைகாணாதனுக்குக்கோயிலொன்றுநிருமித்துப்பல்
லிதம்பரவத்தாபித்துக்கும்பாபிடேகமுதலியற்றிவெள்ளை
விதம்பரவமணிசடையார் தமக்குவினை நிலம்பல்ல விடுத்த சீர்த்திச்
சிதம்பரமெய்த்திருநாமமுலகும்பப்புகைகுணவான்செப்பவன்னான். (௭)

தன்னையே ஏகர்குணத் தோன்வணிககுலநிலகனருடழைத்தகண்ண
னன்னையையிடங்கலத்தவப்பனையே பூசுபுரிந்தளவில்லகால்
மின்னையே யுடலைமதியாத பெருவாழ்க்கையன்வன்றொண்டமேலோன்
றன்னையே யாசாணக்கொண்டு தமிழ்நூல் பயின்றதவதினமிக்கான். (௮)

இலக்கணமே யிலக்கியமே முதலாயவாழி கடந்திவற்றினான்மா
வலக்கணடைவதுதீராதென்னவருஞ்சித்தாந்தவம்புராசி
மலக்கணகன்றிடவுண்டுபிரபத்தம்புராணமெனுமழைபெய்மேகஞ்
சொலக்கணமும்விணைக்காக் காரைநகர்ச் சொக்கலிங்கசுருணசீலன்.

சொன்னயமும் பொருணயமு மெடுத்தவிட மெலாந்துதையத்தூரிசொன்
மன்னுவமவுருவகமேமுதலாயவணியியலின்வகையுஞ்செய்ய [றின்றி
பன்னரியமடக்கியமகந்திரிபுபாடொறும்பரவப்பத்தி
யின்னறியதேன்றுளிக்கக்கல்வி நிறைபுலவர் தலையெடுத்துமெச்ச. (௧௦)

நாடுநகரத்தினணிபெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்றோன்றப்
பீடுபெறு பரமனுக்குக் கோலிலமைத்திடு முறைமை பெருமான் நன்னை
வீடுபெறவல்லிடத்துத்தாபிக்கும்விறியவற்கு விழாநற்புகை
யோடுபுரிந்திடன்முதலவிரித்துலகோர் பேறெய்தவுணைத்திட்டானே. (௧௧)

கும்பகோணம் டவுண் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்ரமபூ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுவ்வைப்பிற் புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத்தளியிலேத்தெடுத்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்குவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசெழுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதிவயிற்போந்தோனானும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித்தூயவன்றவத்தின்றோன்ற
னிதியமை வணிகர்கோமானிதைகலைபலவும்வல்லோன். (உ)

தானுறைபதியாவீசன்றளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவரத்திமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதத்
* தீனுறுகோயிலேற்றியையுறப்பதிட்டித்திட்டோன். (ங)

போதமேபொலியும்புத்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குவலோமார்பன்சிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமேபெருகல்குமுதலவனமுக்கண்முன்னோன்
குதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொகுத்தியென்ன. (ச)

கருத்தகத்திருத்திச்செல்வங்கவீனியகாரைமுதூர்த்
திருத்தகுபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதிநூறேற்று
மருத்தியன்சொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணென்பான்
விருத்தநல்யாப்பினாக்கவிரித்தனனொருபுகுமன்னோ. (ரு)

* ஈன் - ஸ்வவிடம்.

முத்துப்பேட்டைப் பரஹ்மபூ செகநாதையரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவாரூம் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேயந்த
பொருவாத குதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற்புனைதல்செய்தான்
தெருள்காரை குடியாம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மணுவின்வணந்தரணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மபூதி
ரா. இராமானுசையங்காரவர்கள்

இ ய ந் றி ய து .

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்னூர்காரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதீவனப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.*

சேற்றூர் சமஸ்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர் தலமுதன்முன்றினுஞ்சிறந்ததானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசாத்தானமெனுமெயர்ப்படைத்ததவப்பெருமைமிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்டமிகழ்தாலங்காட்டினில்வையுருவதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்சிதம்பரவேளவனிதன்னில். (க)

இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமய்ய
நினேவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுமிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநீர்க்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்ருளேனொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத் தூர்ப்புராணமுதலதைந்தான்மன்னே. ()

மதுரை விவேகபாநு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இ ய ந் றி ய து .

கங்கையினுமிகர்சிறந்தகாவிரித்தண்புனளுட்டிற்கனகநாட்டிற்
நங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திறைஞ்சிப்போற்றபெருத்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசாத்தானமெனுஞ்சுவனமகிமைபூவில்யாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர்தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநால்வரூட்பாடல்பாடுங்
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவாரீச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுருணன்சிவபூசாதூர்தரபூசிதனீர்குழு
மாலங்காட்டினில்வாசன்பலகலைதர்சிதம்பரமாலன்பாற்கூட. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிசப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவானும்த
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குளுற்றல்பெரும்பேறுமென்றோ
வொருவாதமனத்துவகையுட்பெட்ப்பவாடன்பாடியுதவினான்செந்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்குலதிலகமானோன். (ங)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்தமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெகுநூலிசைத்தோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறுதுதன்பாவுறப்பிணித்தோன்சிவநேசமெய்ம்மையாள
னுலகலையும்படியடைபும்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவேயுனாக்கும்வாக்கான். (ஊ)

இன்னபெருந்தகையாகுஞ்சொக்கலிங்கவள்ளலிவணீந்தொன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலிட்டிப்பலவாங்கியளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாலிவலிருவர்பெருமைமுற்றஞ்சொல்வார்யாரே
பன்னுதமிழ்வரைப்பிணக்கிப்புராணமரும்பேறுதவும்பணிற்றாமே (இ)

ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள் மாணக்கருனொருவராகிய

காரைக்குடி.

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிலிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருந்து
தென்னிருக்கும்பஃறலங்கன்செறித்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வராட்டி
ந், கொன்னிருக்கும்வலனிருக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குங்கொற்றத்தின்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செங்கண்ணவெண்ணகையகருநிறத்தவீரராமன்.

காப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்ததிருவுளத்தானகவிஞாந்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்கொடியைப்புலையுத்தபேரரசுநகன்புரிந்துவவ்வி
காப்பூத்தவிலங்கையகலம்பூத்தவிலவலொடுண்ணாரஞ்சங்
கோப்பூத்தசுக்கீவன்குணம்பூத்தகவிவீரக்குழுக்களோடும். (உ)

பொன்னிலங்கையகருமாறும்புண்ணியிடத்தணையாறுபுரியுமாறு
மன்னிலங்கவுசாவியானருன்பெறலினுசாத்தானமாண்பேர்பூண்டு
மின்னிலங்குசிறைக்கலுழனமிர்த்தடங்கவந்தேகும்விசையிற்சிந்து
தென்னிலங்குதிவலைமுளைத்தெழுருதமாவிருக்கச்செறிவற்றுகி. (ங)

மாலருளாற்பன்னூற்றுப்பஃறலையபணிக்காசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாத்திருலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சனைபுரிந்துபாமனருட்பேறடையுரியல்பிற்றுகி
னூலமெலாமுய்யவருன்பொழிபெரியநாயகியாங்கையோடு. (ஈ)

மாமந்திரேசனருளமுதேசனுயர்குதவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென்றமினிதுவீற்றிருந்தருளியல்பிற்றுகித்
தாமஞ்சார்சூழ்ந்நிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துவைவதாகி
நாமஞ்சால்சூதவனசரிதவாரியந்தமிழினல்காயென்னை. (௮)

அச்சுதவனக்குயர்பூருவதிசையிற்கோசமொன்றிலளப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதையினந்தென்றலாய்ப்பரவீற்றுஞ்சோலைமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரளியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
றைச்சுதைப்பொருமுலையார்மனையாடாரியுத்தினமுகுவாய்ந்தே. (௯)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுங்காட்டாழிவிழியார்விஞ்சந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழங்கின்சிதப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியலுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (௧௦)

வரராமசாமிபுரிபெருந்தவங்களுருத்திரண்டுவந்தாலொத்தோன்
கரவாதபெருங்கொடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னுரவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டினையொப்பான்மூலக்
கரவாருஞ்சேவடிக்கேழுக்கரணமொன்றியன்புகுயிற்றுநீரான். (௧௧)

இதம்பரவதிரிசங்குதனிக்குமரனிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியநியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்பேரச்சம்பதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்பேரன்புஞ்சுறிந்துவேண்ட. (௧௨)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தான்னாலோது
மென்னலனுமியாண்டுமுறுமிதனலனோர்த்துனிதருந்தியின்பமீக்கர்
பொன்னுமயர்வெள்ளியுஞ்செம்புங்கவரும்வானமுதிற்புந்திவேராய்
முன்னரலைகடைந்துகிடைத்ததுவேம்பின்காயென்றேமொழியாறிந்ப. (௧௩)

சித்தாந்தக்கோளுமயர்சைவபரிபாடைகளுந்திகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தற்பனடியார்பெருமிதமுமன்னரடிசுரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தரங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிதப்புந்தெய்வச்
சித்தாந்தமிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (௧௪)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரெலாந்தஞ்சேமநிதியிதெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுநவதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுன்னல்
பன்னுசிவார்ச்சனரும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபரவித்தோன். (௧௫)

சுருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தைநூற்றிருபான்பிறக்கச்செய்து
மருக்கம்ழ்பூங்கலைமகளும்லைமகளாயாராய்ந்துமதிக்கநாமம்
திருக்கிளருஞ்சுவனபுராணமெனப்புனைந்தொருநூல்செய்தான்மன்னே.

இத்தகுநூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகுற்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன்லுட்டிந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவின்மூவரும்புரக்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமெந்தெழுத்துமுதுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கவினார்காரிகழும்பூங்குழலார்கவினார்கீலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினார்கெடுமாற்காதற்றேவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றொளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குந்தலைநகராய்ப்பணிநர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பொன்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்குரியயக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தெஞ்
ஞான்று, மன்னுமறமுதனன்குபேறுமலிமாண்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
தன்னுபுகழ்க்காரைநகர்தன்னெடுநாளியற்றுசுவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்கிகாமணிசமையத்
ததியோங்குசித்தாந்தவைசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்ப்படைத்தபுலவர்சிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குசிலபெருமான்செருண்டர்சிகாமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாடியற்றித்தனதுளத்தினமர்பரம
னவத்தையகற்றிமலர்த்தாளருச்சிக்குநெறிமறவான்
பவத்தையொழிப்பதுநீறும்பரித்திடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுமெனத்துணித்தசம்மையினான். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவித்தேதான்
றவமலியும்புகழ்நாமநாதனருந்தவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்புருடையான்சென்னெறிப்படர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாய்ப்புடையான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மலைப்பண்ணவர்நாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மமியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகன்லையமர்ந்தருணயகன்கில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டநிறைநலம்படைத்தோன். (௨௦)

மருணிலையிற்றலையனென மதித்திரங்கியெனையாண்ட
தெருணிலேதேர்வன்றெருண்டதேசிகன்பாற்றென்கூடற்
பொருணிலேதேர்மெய்யப்பபுனிதமுனிவரன்றிருமுன்
னருணிலேதேர்நல்லையிற் பொன்னம்பலப்பேராண்டகைபால். (௨௪)

ஒழிவில்பதிசிவமெனக்கொண்டுகுய்யப்பிரசங்கம்
பொழிதருமம்பலவாணநாவலனும்புங்ககூன்பாற்
பழிதபுநல்லிலக்கியமுமிலக்கணமும்பரிந்தாய்ந்து
மொழிதருவள்ளுவர்கற்ககசடறவென்மொழிக்கிசைந்தேதான். (௨௫)

காரெருமைநெய்யரிசாகம்பொள்ளற்கும்பமன
சோருமிளமதியையும்போதிக்குந்தொல்லலத்தாற்
பேரறிவினன்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியிஷன்
வீரமலிதவவலியான்மிருகண்டுகதன்போல்வான். (௨௬)

பூமனுக்குமிளவனுக்கும்போரெருமைப்பாகனுக்கு
மாமனுக்குந்தன்னளவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பளித்தோன்
ரோமனுக்குநவபுரிமான்மியமுதனூல்பலதொடுத்தோன்
சோமனுக்குமிருதண்மைக்கொக்கலங்கதேசிகனே. (௨௭)

திருப்புத்தூர்க்கு அடுத்தமகிபாலலபட்டி.

கும். மு. கதிரேசச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னிவளம்பொலிசோழன் னுட்டின் றில்கொணப்புக ளுஞ்சீர்த்தித்
தொன்னியமம்வழாநதொளிநுஞ்சுவனபுராணமுறைசொல்லுந்தாய
முன்னைவடமொழியோர்ந்துசெந்தமிழ்தேர் புலவரெலாமுகந்துகொள்வான்
உன்னுமணிபொதியலிழ்த்தீந்தெனவுரைத்தான் றமிழ்க்கவியாலுவன் யாடொ
ரென்னின். (௧)

பல்கலையம்பரவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன்பனிமென்றது
பல்கலையம்பரடனனிபாற்றினோன்காணாவளப்பதியோனற்பா
னல்கலையம்பரநிகருநயனவுமைபாகனையேநயந்துமுத்த
நல்கலையம்பரமகியிலிசைநிறுவுசொக்கலங்கநாவலோனே. (௨)

சிறப்புப்பாயிரம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ சண்முகசுரணாலயசுவாமிகள்

இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனான் முகத்
தொருவனளித்தலகிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தமர்சொக்கலிங்கக்
கோலமேகாணாக் குடியுளார்பனஞ்
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தோன்
பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவ்திகைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகன்றாளி
னறைக்கொழுங்குவிளநன்ஸீராதிய
தேடியருச்சனைசெய்தருளியந்து
பாடிப்பணியும்புத்திமாபாற்கரன்
பதிபகபாசல்திமுறைதெரிந்த
சதுருடைச்சைவதித்தாந்தசாகரம்
விதிவழியொழுகும்வித்தகந்தமக்குக
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புலியுள்ளோரிசைத்திடவடங்கா
மனப்புலனடக்குமாதவப்புண்ண
குதவனத்தின்கோதினமாளியத்தைப்
பேதாநிறமிழிற்பிறங்கிடச்செய்து
கோலங்காட்டியவகாண்டஞ்சுதண்டல
யாலங்காட்டில்வாழ்ருமருந்தன்ன
சிலச்சிதம்பரச்செய்மமல்வேண்டுகோள்
சாலமுற்றுவித்துத்தந்தமாகீர்த்தியைச
சொற்றிடச்சேடனுந்துளங்குவானுளமெனின
மற்றொருநாவால்வழங்குவதெனினேதா.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானவித்துவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. த. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

வியற்றியது.

சீர்பூத்த தினாயுத்த தலிலமகளுக்கணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்த திலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமெவர்க்குமென்றும்
பேர்பூத்தபலனுதவுந்தருவாடேனையவிசுழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றத்தவஞானங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தமிழ்மகளுக்கணியரங்காய்ப்பாசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முனிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவரிசுமிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிபத்திரத்தினமரீகிப்பொருந்துஞ்செல்வன். (ங)

ஆற்றர்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநால்வேதம்கிள்துளார்க்கு
மற்றர்க்குமங்கமெல்லாம்வந்தார்க்குரிசைநால்வாணருக்குமெய்நூல்
கற்றர்க்குங் கவிராகணத்தார்க்குநூல்பிழிவெகங்காணத்தார்க்கும்
வற்றமெலப்பொருளும்வழங்குதலானவத்தியேடாஹும்வள்ளல். (ஊ)

மணக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாப்பல்திறவர்க்குவாமுமலீடா
யுனற்கரியவறியவருக்குணவமுதாயுறவிலர்க்கவறுவாயத்ததை
யனைக்கரியார்க்கவராகியரும்பினியாளருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்வினக்குவியலாய்வாமுரிசையார்ப்புபன். (சு)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாடுமிரி கடலைமலைந்தாடக்குலைந்தகீங்கைமங்கையாடப்
போதாடும்பொன்னரங்கம்பொல்தாடுமிசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுரினிதியற்றிவைத்ததோன்றல். (஠)

மன்னியகோழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர் தொகைவழங்கும்வள்ள
மன்னியமாதவவாதஞ்சுரிகண்முதலாயதூய்மையோர்கண்
மன்னியநுண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியர்காமுகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னிமீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபூசைபண்ணுமண்ணல். (௧)

தலத்திலுயர்காசிகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதன்னிற்றேழயந்து
பலத்திலுயர்பலன்றருமோர்பரணல்ங்கங்கொணர்த்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதயன்மேயுறக்கோவிலுவகுத்துச்சைவர்
குலத்திலுயர்த்தணராற்றுகுறைவில்லாதிட்டைசெய்துகுலமுன்பன். (௨)

இன்னொன்றெழையறியாதிருந்தமிழினியவைகூறியிருக்கவிடு
மன்னுதிபலபொருளுமருந்தமிழ்ந்பனமுமுயறிநூர்த்துபுஞ்
சொன்னாதிபெயர்பொருளுந்தொல்லுலகும்புகழுகிழ்துநுள்பல்கி
யென்னாளுமெமைப்புரக்கவெனதுபெருந்தவப்பேருயிருக்குஞ்சீமான. (௩)

தொன்றுதிகழ்வடவனமுந்தொல்லுலகுஞ்செய்தவத்தொகுதியாவு
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாலுருங்காவலருகலிவின்னோன்
மன்னுபுகழ்க்கொடைவாய்மையொழையுட்கந்தாய்மையெனுஞ்சுடர்வாய்நா
வென்றுதன்மையுபொழியுமழிலிசிறிதம்பராமரினையத்தேவத்தல். (௪)

எந்நாட்டுமுயர்வனவன்னாட்டுமுன்னாட்டுமற்றமேயு
தென்னாட்டுமிசைச்சுசுசெழுங்காட்டுமான்மியத்தைச்செவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டிதென்னாட்டுத்தாமொழியாற்றருகெனலுஞ்சுருண்மவாய்ந்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுன்னாட்டும்படிபுனைந்துபகர்த்தான்மன்னோ. (௫)

அன்னவனியாமொனிற்றிருபுமருந்தமிழும்பெரும்புகழ்முமைத்தல்லோன்
பன்னுமறைத்தெனினெவனிற்பனர்புகல்சித்தாதமெய்த்துற்பரவையுண்
டோன், அன்னெனெனத்தமிழினைக்குங்கவியினுக்கும்புவியினுக்குங்கண்ணாயு
ள்ளோன், சொன்னையமுட்பொருணையமுந்தொல்குபலதூலியற்றுத்தாய்மையா
ளான். (௬)

கடியிருக்குத்தளவமணிகுனிநிருக்கும்புயமுடையான்கலையார்காராக்
குடியிருக்குத்தளவணிகர்குலத்திருக்கும்புகழ்சொடையான்குறித்துநாளும்
வடியிருக்குத்திரிசுலிமகிழ்த்திருக்குமனமுதலிடலர்கொண்டத்தத்
துடியிருக்குக்கரத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணிபுத்தாய்மையாளன். (௭)

குணத்தாலுத்தனதுருவின்வணத்தாலுத்துறைகடொறுங்குறையாழீட்டும்
பணத்தாலுத்திருவருளின்மணத்தாலுமலகலையுப்பயின்மாணக்கர்
கணத்தாலுத்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செயு
மெணத்தாலுத்திரையுலவுவணத்தார்க்குக்கடலுலகிலிணைவேறில்லான். (௮)

கண்டெனப்பாலென்பி ரசங்கம்மழைபெய்துள முருகிக்கனியக்காள
கண்டனையேதினம்பரவம்பலவாணநாவலர்கோன் கண்ணையன்றோன் [ன்
ரொண்டர்தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசை துலங்கச் செய்வ
ரொண்டரிடத்தண்டரிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (கச)

இந்நூலாகிரியர்மானுக்கரு னொருவரும் திருப்புத்துரைச்

சார்ந்த தம்பிபட்டி சொர்னச்சாமிக்கவிராயர்

குமாரருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியது

பொன்னுலுமணியாலும்புவியாலுக்கலியாலும்போதத்தாலு
மின்னுலுமரதமுதனல்வித்தாலு நித்தாலும்வேதத்தாலுஞ்
சொன்னுலுமமைமுந்நூற்றொடையாலுக்கொடையாலுந்தோற்றத்தாலு
மென்னுலுகிதைசெழியரிதைமான் பின்முறைவாய்மையியலுநாட்டில். (க)

விற்றிகழுதுதன்மடவார்பிளிருமரகதமாடரிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகழுங்குடைமால்கலமாக்கள் பலரோவென்நாட்சித்தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமரனடியார்குழாம்பெருகுசர்க்காராப்பதியில்வாழு
மெற்றிகழுநவதிக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்துயோன் ()

இராமனாதக்குரிசிலியற்று தவமேயுருவாயியைத்தலல்லோ
னிராமனாதன்புகிறைமனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான்
விராமனாதம்புரித்துளிளர்கங்கைகுளிர் திங்கள் வேணியாண்டும்
விராமனாதன்பகர்த்தசிவாகமசன்மார்த்தகலிதிவித்தாயுள்ளோன். (ங)

எவ்வுழியுமேகனேயெனநின்னுமேகனையிலங்குநீசன்
செவ்வுருவமுனக்கமலத்தினிலொளிர்கினைதொறுமெய்கிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசலமிசையருவியெனப்பெருகியெழுவமையாவன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபுனைந்தெழுத்தைத்துறுமாயிற்செய்க்குஞ்சிலன். (ச)

பலத்தானைத்தோலுரித்தவலத்தானையருளொழுகுபாதத்தானைச்
சலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தந்தானைவான்சுரரிற்றக்கமுன்னுங்
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோர்க்கருண்ஞானபோதகரநளினத்தானை. (ஊ)

ஒருபோதுமறவாமலிருப்போதுப்போதுமோங்குநான்காய்
வருபோதுமறவியலொண்டைம்போதுமதற்கடந்துமாசில்புசை
கருபோதரிட்காமத்தியற்றவோன்சித்தாத்தக்கலைரன்நூலிற்
றருபோதவந்தரங்கப்பொருள்விளக்கவிளித்துரைக்குத்தகுதியான். (க)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனைகோபமுதலாயவைகட்கெல்லாம்
பண்ணியகொள்கலனாயதமியேனுக்கொருவருநூல்பகராண்னாத்
தண்ணியபொருள்கூர்ந்துதகுதியுறநூல்கள்பல்தள்ளரத்தோ
னெண்ணியதொல்புகழமைந்தசொக்கலங்கதேசிகனென்றியம்பும்வள்ளல்.

இத்தகையதோன்றறனையெந்நாளும்பெருஞ்செல்வவியல்பிற்றுகிக்
கத்துதினைக்கடலுமித்தபுடவியெல்லம்புகழால்காட்டில்வாழ்வோ
னுத்தமமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைபொறைநீதியோங்குசீர்த்தி
வித்தகமேம்பாடுதவமுதற்சிறந்தசித்தம்பரப்பேர்மேதக்கோன்றான். (அ)

தலமுதலமுதலவகையமேன்மையமைகுதவனசரிதமான
பலமுதலுவுடமொழியைத்தென்மொழியிற்பகருநாப்பாயசெய்வ
நலமுதலுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாமாயினுறவல்களெல்லாம்
புலமுதலுப்பொலியுமெண்புத்திகொள்குக்கருத்துரைத்துப்பிரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணிந்தார்கின்பயக்கூர்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாண்புமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமெழுவகைமதரும்வண்ப்பாந்துஞ்
செப்புறுமுப்பாணிரண்டுத்தியுநாங்குபயனுடனேதிகழ்செய்தான். (க0)

முத்தமிழாசிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியமாருனிவனிந்து
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்றனுயர்கல்விவலிமையினையுன்னினோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடனெனும்பெயர்திகழ்விசேடன்றானிவ் [தோ
வித்தகன்வாழ்தலைத்தித்தேமேதினியைத்தலைக்கொண்டான் விழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதாபரர்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்ந்தோன்
மாமேவுமதியாவம்வினையாடும்வேணியரன்றுகளிலாத
தேமேவுகளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியானன்
கமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்லகொடைமையானன். (1)

நாவ்லூரிதைதொண்டத்தொகையடியார் குருபூசையந்துநாளு
மாவலாயுருந் தன்பனுவலவனநகர்க்கிறைவனறிவான் மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத் தந்தான் தன்பதியனந்தந்தெரிசித்தே தத்திக்
காவலார்காசுமணிகனனிகைதொய்ந்தருளிவிங்கங்கையிற்கொண்டு. (௨)

வந்துதனைதழினகரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவரவாய்மீனாட்சிசுந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீரான்
முந்துமியனூல்களையென்மடமைகெடவுரைத்திட்டோண்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்கருணையினுஞ்சிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகழுஞ்செல்வன். (௩)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்கூடும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமபாகனிவிங்கவடிவாயமர்த்தகலிந்மிக்கோங்கும்
வண்டுமலிசூதவனமான்ரியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிற்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனக்தவன்யாரென்னில். (௪)

தருங்கருங்கொடையுடையான் தனிகர்த்தனமுடையான் தவயிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயரென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான் சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்க்கொக்கவிங்கத்திருநாமம்பெறுவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார் மாணக்கருள்

ஒருவராகிய ஷஷ்யூர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூததசெழுங்கொன்றைமுன்னமதிசுவிளமர்வபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிலபெருமான் தளிகள் பலரிடைதலானுங்
கொன்பூத்தநூலுபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுக்குலவத்தானே
தென்பூத்தசிரமாங்காரணத்தானும்பலர்புகழுஞ்சென்னிநாட்டில். (௧)

செல்லாரும்பொழில்வாவிக்காலாதுபலவனமுஞ்செழிப்புற்றேங்கி
யல்லாருக்குமுன்மடவார்விழிக்கயல்கள்குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருமிராமசாமிக்குரிசிறவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (௨)

ஆன்னையானவன்செய்க்குப்பாலருத்தல்போலெனறியாமைநீங்கப்
பன்னுதமிழினையெனக்குடிகுருவேத்தெநீடுபொழிந்தோன்பரமன்சீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கக்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மாரகுருபூசைவழாதுசெய்வோன். (௩)

நிறைவாய்மைமிகுசெல்வப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசையேனற்றோர் [ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்சிவாலயப்பதிட்டைபுரிந்தகோமா
பொறைநேயமருவசிதம்பரவள்ளல்சிவஞானம்பொலிந்தசீலன்
: பிறைகுடும்பிஞ்சுகன்வாழ்குதவனமான்மியத்தின்பெருமைநோக்கி. (ச)

அத்தகையமான்மியத்தையாவருமோர்த்தருளின்பமடையவெண்ணிச்
சுத்தமுறுசெத்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருகவெனச்சுத்தகான
சித்தனடிமனத்திருத்திச்சொற்களையும்பொருட்களையும்நம்பவானோர்
புத்தமுதமெனப்புலவோர்சிரந்துளக்கிமகிழ்வெய்தப்பூரணஞ்செய்தான். (1)

அன்னவன்யாரெனிற்பாண்டிநாட்டொருசார்தனவணிகரளப்பிலோர்க
மென்னியகாரைக்குடியோன்புகழ்மலிந்தவன்ஹெண்டென்தான்மாணக்கன்
மன்னுபெருங்கல்வியினிற்குறுமுனிநேர்வோன்பாமன்வசசமையும்
பொன்னடியேபூசனைசெய்சிவநேசன்சொக்கலிங்கப்பிலவரேதே. (சு)

இந்நூலாசிரியர்மாணக்கருளொருவராகிய

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது.

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாடதனிற்சீர்வளர்பலவளஞ்செறியுங்
தருவளர்பொழில்குழ்க்காயம்பதியிற்றனம்வளர்வைசியகுலத்தி
லருள்வளர்கல்விறிதைபொறைவாய்மையன்புருற்றகுணமெலாமமைந்தோன்
பொருள்வளரிராமராதன்மூன்பன்னொட்புரிதவமெனவவதரித்தோன். (க)

நாகர்கள்போற்றுமாலவாய்ச்சங்கநாயகமாயமர்த்தவனோ
நாகமுகருவவேல்விடுத்தவனோளினியீதுறையுநான்முகமே
நாகநீள்பொதியவெற்பின்மாதவஞ்செய்நற்றிழ்முனிவனோவாதி
நாகனோளால்முய்ந்திடப்புவிமேனைண்ணிஞனெனத்தருகலத்தோன். (உ)

திதிவெண்ணீறுங்கண்டியும்புனைவோன்றிருவெழுத்தைத்துநாப்பயில்வோ
னோதுகென்றையுமருளினன்னூல்களுணர்த்தியுட்டிகளெல்லாமொழிப்
போன், கோதிலாசியமசிவார்ச்சனைமுதலாக்கூறுசன்மார்க்கநன்னிலையோ
னேதமில்பெரியோனின்னவன்சீர்த்தியென்றனற்புகலுதற்கெளிதோ. (ங)

அப்பெருந்தவனையாலங்காட்டமருமன்புருச்சிதம்பரநாம
வொப்பிலாண்டொடையேதன்பெருந்தொழிலோனோதுமாவனத்தின்மான்
மியத்தை, யிப்புவியுய்யத்தமிழ்மொழிபெயர்த்திங்கிலெனச்சுதனெண்முகைச
த்த, செப்பரும்பொருளைச்செவ்வதாராய்ந்துசெத்தமிழ்விருத்தயாப்புக. (சு)

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதுரநாக்விநலனுமரும்பொருணவரசநலனு
மீசனாரருந்நிருவருணலனுமினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுறப்புகன்ருனனையசொக்கலிங்கதேசிகனுவலரேறே.

(இ)

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சீப்
கோபாலபிள்ளையவர்கள் குமாரருமாகிய

திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை

இயற்றியது.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுமிறைவன்நிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவுயாழ்ப்பாணநல்லூரிற்றிருவுருவாய்நயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள்சூராமுகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனுட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன்.()

முல்லையிளங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையெப்போதுந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லேபிரமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாலைத்துவதியப்பெற்றேன்
குல்லையணிமானிறத்திற்குலவுதிருமகள் குடியாக்கொள்ளப்பெற்றேன்.(உ)

திங்களணிசடையண்ணல்சிந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பாவாலடித்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குலப்பகலொழியாமற்கதைக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிக்ஞ்சால்வோ
னங்கமெலாந்திருநீற்றருனகத்தியன்போலெக்கலையுமருளவல்லான். (உ)

பந்தமுறுமகவிருளைப்புறவிருளைப்பாற்றுறுபாற்கரனையென்னச்
சிந்தியருள்வழிகாட்டியருணூலையெனக்கருளுஞ்சிறப்பான்மிக்க
சுந்தரமாரருட்குரவன்றுயதயாந்தியதியஞ்சுருமீவேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்பேர்சொல்பெறுசீர்ச்சொக்கலிங்கத்தாயநாமன். (ஈ)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவரியமச்செல்வநேயன்
வாறொழுகுமழைமழப்பவளர்கொடைஞ்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிரிநாட்டினுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
காறொழுகுருதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேளா. (ஊ)

இந்தணிசெஞ்சடைபரணையிருங்கயிலைமலையானையிமையமானைச்
சந்தரவாமத்தானைச்சுயம்பெழுந்தருதவனநாதன்றன்னைச்
சிந்தனைசெய்தநூலைத்தென்னாலாயுலகுவுப்பச்செய்துதந்தான்
மந்தருணானாமகளுந்தமிழ்முனியுஞ்சிரமேற்கொடகையதம்மா.

(௬)

ஸ்ரீவினாகாநபுரஸ்தலநூராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷா துணை

சுத்தாத் துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந்நாவலர்பெருமான்பாத துளி

சிரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாண நாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்றலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளிசைப்பத்தந்தான்
கரு*வுசாத்தானயநதாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேமே.

பாடுவதிற்பாடுநாப்பாடுவதேதபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
ருடுகழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகள்நிலித்தாராற்
பீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பரதுபேணியாமு
நாடுமிருபாவிசைத்தவ்விருவர்கெழுத்கைமையுன்னயந்தாமன்னே

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். ௩௨௪-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றறுப்பாரெண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறபதியம்பணிந்தனைவார்.

திருவுசாததானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்த்தருளிய

தேவாரம் பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின் றவன் றமபிநீள்சாம்புவான்
பேருடைச்சுக்கிரீவன்னனுமன்றெழுந்
காருடைநஞ்சுண்கொத்தருள்செய்தவெஞ்
சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே.

(௧)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்
பல்லையார்படுதலைப்பல்கொளும்பரமனார்
முல்லையார்புறவணிமுதுபதிநிறைமழ்
தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே.

(௨)

தாமலார்போலவேதக்கனார்வேள்வியை
யூமனார் தங்கனவாக்கினுனெருநெருடிக்
காமனாருடல்கடக்காய்ந்தவெங்கண்ணுதல்
சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே.

(௩)

மறிதருகரத்தினுன்மால்விடையேறியான்
குறிதருகோலந்ருணத்தினாடிதொழு
கெறிதருவேதியர்ந்ததலுந்யமஞ்செய்
செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே.

(௪)

பண்டினைத்தயனுமாஹம்பலபத்தர்க
டொண்டினைத்தும்மலர்நூவித்தோத்திஞ்சொலக்
கொண்டினைக்கொடியொடுங்குருகினினல்லினன்
தெண்டினைக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே.

(௫)

மடவா ல்பங்கினன்மலை தனை மதியாது
 சடசடவெடுத்தவன் ற்லபத்துடு ரிதா
 வடர்தரஆன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
 றிடமெனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே (ச)

ஆணலார்பெண்ணலாரயனொடுமாலுக்குங்
 காணொணவண்ணத்தான்கருதுவார்மனத்துளான்
 பேணுவார்பினியொடும்புறப்பறுப்பானிடஞ்
 சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே. (க)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டேபர்சொல்
 லானமாக்கொண்டுநீருரைமினுயயவெனில்
 வானமார்மதிலணிமாடிகைவளர்பொழிற்
 நேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே. (கா)

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
 றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானரை
 யுரைதொந்துணருஞ்சம்பந்தெண்ணடிற்பவல்லார்
 நரைதிரையின்றியென்னெறிசேர்வரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

சுரு

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ த வ ன பு ர ண ம் .

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு ளெளிதி னன்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் றெவ்வெலந்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துன்பம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமாகிய வடமொழிப்
பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதுனை உமரீபதிசிவம் திருத்தொண்
டர் புராணகாரம் (சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமந்தகோ” என்றருளிய
வாற்றாநுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும்பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனடத் துநர்முன் னாமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் றிருவடிக் ழுடர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார்.. (ங)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயிர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ணனிவளர்க வைந்தக் கரங்கண் டிகைநீறென்
றோது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகசை வந்தழைக
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலலி வாழ்க வுலகெல்லாம். (ச)

சூதவன் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரேசர்.

பூமா தமரு மணிமார்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தரவிற் றசுரதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள்வலிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்தை மந்தி ரேசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (௫)

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முகுந்த நீபின்னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மௌலியினிந்
துருவு சாத்தா னந்தனய னொளிர்பொற் கமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனென
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா னைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம்
தனயனாய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன்
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. (சு)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரிய னாயகி லம்பர வருளெனிற் புரக்குந்
துரிய னாயகின் னந்தவிர்த் தெமச்சுருள் சுரக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபர னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்பந்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய் அகி - நூல்களை
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அன்னாய் அகிலம்பரவு அருள்புரி
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புரக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும்
பிரியனுமாகியபரன் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (எ)

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வருத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதேற நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வருத்து-எமது அறியா
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பார்த்த தவத்தையும் அனவையும்

முறையையும் வகுத்தக்காட்டி, அவம் தனைதெற - அவகுணங்களையும் சீவ போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், ந குஞ்சி தபாது நட - சிறந்த முடியின் கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்மீன் அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டகுதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற (நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (அ)

சிவகாமியம்மை.

பனகந் தரக்கிரு பாற்றொழச் சிற்ஈபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மனகந் தரவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மனகந் தாரித மன்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றாம் அடியிற் கந்தரம் குகை. (க)

தெட்சனாமூர்த்தி.

சிரவ னம்புயங் கம்மதி யிதழியஞ் சிவனும்
பிரவ னம்புய லளவுகல் லானிழற் பிரியா
வுரவ னம்புயர் நால்வர்கு முறவமர் பரம
குரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவனம் நறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. (கௌ)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய் னைங்கரன் பரமன்
றிவள வாரண வஞ்சடை வேதியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

சூதவனபுராணம்.

தவளநீறென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்
கெ. ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர் - ஆத்தி.
வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்
றது. (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினுற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தடிவா
னீர பத்திர நாண்மல ராதிக்கொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டோம் விழைவாம்.

தீரம் - தளராமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்தியாகிய வாளினால்
எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கங)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்.

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் தூரத்திக்கொண்டுவந்த) விஷத்தை
எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணு
தலும், கிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வெண்ணுது
இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட
நாதனுமாகிய சூதவனேசர் காத்து அளித்த காரியாகிய வைரவழர்த்தியினு
டைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ள
த்திற்) கலப்பாம். ஏறு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினை
போல் கின்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் காத்தளித்த காரி எனக்
கூட்டுக. (கச)

திருந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமூச் சுடர்விழித் தாயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைந் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதாண் மலர்முடி வனவாம்.

மால்வரைந்து - ஆசையால் எழுதி.

(கரு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதியெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னை பாற்
கமலை மேற்றுயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து ளிருத்துவாம்.

பால் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல்.

(கசு)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொர்இச
செற்று மாவிய லின்பரு ணுறொர்இ
யுற்று மாவிய ஞதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாடுவாம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாலியல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாலியல் -
ஆணவமல சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று.
உமாவியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக.

(க௭)

தரிழாகிரியர்.

குலைய மாதவ னேகுறு கென்றுகை
தலைய மாதவ வைத்தான் றன்னுரு
நிலைய மாதவண் டந்த நிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை
அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரணுரு நிலைக்கும்படி அவண்
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலைய, குறுகு எனவியங்
கோளீருக்கினும், முன்னிலைமை குலையும்படி என எச்சமாக்கினும் அமை

யும் அரன்றன்னுரு-சிவலிங்கரூபம். மாதா-விருப்பமுமாம். அப்படிக்கொள்
ளுங்காற் சிவலிங்கரூபம் நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை அவண் செய்து
முடித்த மலைய மாதவ னென்க. (கஅ)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நாதனைக் கொளணியர் திலகனைக் கடையேற்
சூழி னாதனைத் தொழுமுனந் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடிந்
வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்றோ.

இஹ - இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்த
தாளுதலையுடையபிள்ளை. வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (கக)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவினை வசத்துழ லென்னுள மேவுஞ்
செய்ய னாவினார் பானருள் பெறுநெறிச் செலுத்து
மெய்ய னாவிக னாயவருண் மேனிகொள் விமலன்
றுய்ய னாவின் வேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (உ௦)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கிளத்துபொன் னிதழித்
தூவ லம்பதிர் முடிப்பா னிழலுருத் தூயோன்
மாவ லம்பதி நலந்திகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ணயப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பரமபதி தானே யென்பதைப், பிரணவாகாரமாய்
மைந்த தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இதழியாலைய
யை யணிந்த சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கங்கையதிருகின்ற முடிப்
பான் என்க. அணிந்தமுடி யென்றியையும். (உ௧)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்தியற் றுவிக ளருணெறி பற்றித்
தேச கத்தியங் குறிஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
வாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கஸ்தி எனவும், தேச அகத்து எனவும், மாச க தியக்கம் எனவும்
பிரிக்குக. (உ௨)

சண்டேசுரநாயனார்.

ஓத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சீத கம்பர கதிர்வயற் சேய்ஞலூ ரடிசண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யானருள் வினாவாற்
பாத கம்பர கதிசெய்சண் டசர்தாள் பணிவாம்.

பரகதி - அஞ்சியமார்க்கம். பரகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதரு
அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (உரு)

அறுபத்துமூவர், வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
வாயன் மாசற் வந்தரு ணாவூர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மாற்பத நாம்பணிந் தேத்துவாம்:

திலை அடி வாயன் - “தில்லைவாழந்தணர் தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயினன். (உச)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ணாவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ணாவமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ
நலங்கொ ணரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

பேரின்பமாகிய பலனைக்கொண்டுவந்து எம்மைப்பார்த்து அருளுகி
ன்ற தீர்த்தன் என்க. (உரு)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டிமால்
விலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் நூல் - மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
முண்டாகின்ற நூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
என நின்றது. எல் ஆம் மலர் - சூரியனூல் மலர்கின்ற நீர்மலர். (உச)

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைகண் டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் வூர்த் திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சினிள்
றுயகண் டாயுப தேசமி துள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்
கண் தா - கிருபானோக்கம் தந்தருளுக. (௨௭)

அருணநதிசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
ளகல வாகமன் வாதை யருணநதி
சுசுல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்விற் புகுத்துமே

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா என
வும் பிரிக்குக. (௨௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமனம் வேட்டுமெயம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலா நாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (௨௯)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெறீஇ
யனக வம்பல னாகு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்ரிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - மிகவும். நக-
விளங்கும்படி. (௩௦)

அரதத்தசிவாசாரியார்.

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
பரத வேத நமவிற் பகர்மெனசு
சரத வேதங் குரையர தத்தர்தம்
வரத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது சிங்கையமே; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமாதிரிசிவசாத்திரங்களால் சீர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கிகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத் திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிஷயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (௩௩)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவள் கணேசாதி தேவசமுக்கங்கரின்வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிக்களைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசுலாதிக்களைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதுகூறிய உறுதி வாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினுரென்க. (௩௪)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்துய
வோம்பு கார்னோ னுடுக்கும் வளந்திகழ்
பும்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ்
மேம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேமம் புகாமலர் - எனப்பிரிக்குக. (௩௫)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவீத்தலினு முதுசெயல் தெனச்சடமா மூட நேற்குந் தூங்கருளாலு ணர்த்தியவன் ரெண்டகுரு மணிஞாந் துறவுந் காணியாக் குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந் தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவீரூத்தம் ௩௩:

பர்யிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்ற வுணர்ந்து நேதிகளைந்
திலகு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நல்லு முடியு மாபதியே ரிசமென் றோர்த லருமையினால். (க)

ஆன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமு வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிரவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா னுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேச விரியத் துவிதநிலே தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேச புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூச பெளடி யோத்தரமா புராண மதிற்கேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றொழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைவேற் காத்தமலன்
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவீன்றினால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குழவித்
தேச னுனாகேட் டெவந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாமூனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னானால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுனாத்தா னெனக்கென்னு. (ஈ)

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நிலமாந்த
ரோதியுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
தீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருச்சீலன். (ஊ)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினு
னவனா ரருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநானுந்
தவரா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க ரியமநிலைக்
கிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன். (எ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே ரறமில் லறமெனுதூற்
றிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டுமெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க னானுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (ஐ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செறிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
சோதி விங்க மீனாட்சி சுந்த ரேச னெனும்பெயரால். (௧)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விலிங்கந்
தன்னை யுமையோ டலரிமுதற் சண்டி சீர்த்தம் பதிட்டைபுரிந்
தென்ன பொருளு நிறைதரமூன் றங்கத் தியல்பு சனையென்று
முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுஞ்ந்றி வருமா முதலாக. (௨)

விளைதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றாற் பல்கும்பொருள்க ணுடோறு[தோன்
மளவொன் றிலாத சிவதரும மாதிரி யறங்கட் களித்துவப்போன்
களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினான். (3)

அன்பே யுருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசில
னின்னே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சைமிகத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதுங் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றேன். (௪)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு சூத வனக்காதை பகர்த்த கறிவோர் சிறிதுமிலே
னுன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த துளதாரு
முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னான் புரிகே னிரண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புகிறி
தின்னான் ரொடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றுனே யுமைகோன் முடிக்குமெனா. (௫)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தாய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சலசத் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியர் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கிநிதம் பரவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (௬)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினாடு
நகர்பா யிரமே யவைவடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
தொகையா யிரத்தைஞ் னூற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவரசத்து
ணகைகூ ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணனியுடப்ப. (௭)

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுடைப்பதே. (௧௭)

யாவர் கூற்றுநின் னேவலி 'னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
ராவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னாவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர். (௧௮)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுநி கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற லின்றரோ. (௧௯)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௨.

—————(௦)—————

தற்சிதப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணுக்கன்
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கண்பன் நிகழ்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றன் புவிவாழ.

உ
சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னாறு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னாறு மறையாலும் பரனாறு வரனோதும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாறு முகத்தாலும் மயனாறு மியலாத வருன்கூர் நாடு
வென்னாறுஞ் சொலத்தருமோ வெண்ணரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துள்ளத் தோவா
துலைவிநவத் துணர்வினிடையுதித்தருளி யுவணையர் சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் பதியமர்ந்தும் பாரரசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா கேசனுநீ இயிருப்பதிந்நாட் டின்னசையே லிசைப்ப தென்னே
திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவரசச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிந்நா
ளிருநிலமெங் கணுமிருநூற் மெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்று ளே
பரவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினான்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுர்பரவு மொருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (ங்)
வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கமிவற் றிறையருளா விறந்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றெழியெண்ணூ றுளவவற்றைஞ் ஞாற்றைம்பத் தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திதழ்சருநிச் சென்னி நாடு. ()
முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடு மிந்நாடு மொழிதென் வேதச்
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனவுத்தாற் றெகைநீ டின்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுல கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு *ளய்த் தாளூர்
வரனாருட் கருநு லஞ்சீர் மணுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னாருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (சு)
உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலன்வி னாயோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைச்சு நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகராந்தொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
குருபரன் வாக்கிண் றீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
நிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
குணிகளிற் நிருவேண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
கணிநிரு வைந்தெ முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் மேன்மைத் தானரோர் துதிமிஞ்ஞ் சோழ நாடு. (ஆ)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
றனனையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
னென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வரீழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்கொண் மேன்மை யுற்றதிச் சோழ நாடு. (கக)

ஆருளீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுறாதிடு குறியே யாகும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (கஉ)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவித் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம னாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிந்தர விடம்வே நின்றிச்
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (கங)

செங்கம லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக னெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி னாடென்
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு. (கசு)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டிருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (கரு)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களெனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாமும் போற்றிப் பணிதருச் சோழ நாடு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்புக லறங்க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கௌ)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (கஅ)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னாவ பலனெடே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண னுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (ககூ)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பரவிட மிடங்க டோறும் பல்குவ சோணுட் டென்று
பரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வரமிசுங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவுமெந் நாட்டு மின்றாற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௧)

இன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னுட்டி னிலகுபே ரின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னேரந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (உ௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாவென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகியிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் ணைக் கீசானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (உ௩)

நமதன்ப ஓசமித்த நாலையவ் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்றோ
விமையன்ப ஸீற்றுக் கோலத் துற்றொழித் திடநேர் சென்றாங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

கருங்கட றரங்கக் கையாற் காமரு தரனமாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னரற்றல் கேளா
வொருங்குண திரக்கி யெம்மா னெழிந்தென வெழுத்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே வெழுத்த மாதோ. (௨௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிந்தி யிதழி வேணி வானவன் காத்தெஞ் ஞானமும்
பொதுமையி னிருமையாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிந்தரு தமரு கத்தி னழைத்தரு ளொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுச்சி மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென நிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
ஈறையொளி நீல்லி தான சித்திலத் தொடைநி னைத்தாங்
குறைமலி தானா யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா கன்ற. (௨௮)

இறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்றோ விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கடவத் தாண யாங்கயி றமைத்தெ டுத்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசி வன்றற் புருடவா சியம்போற் பொன்னின்
ரோற்றிக் கிவங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீ ரன்னை
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிற்ப்ப ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிரந்தோ டுத்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினிகெதெத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கனையு னுவரொழித்துக் கான்றநீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த்* துய்து மென்னு
நிலையிலார் தளித்தல் போலி நீள்பயோ தரநீர் * பெற்றந்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
† யுணர்ந்திரு சித்செல் வப்பே ருற்றதை யுதலுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணந்தாற வளித்துமேளி தவளம்போர்த் தாங்கு சின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தாய்மை
மருவலங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேகுங் காறு
மிருளுநீஇச் சைய மால்வெற் பெய்திநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தாய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவனா நெறியென் றியாமிவ்
விடைபெயி லீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புகு முலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்மூ வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதலிய வருக்கொண் டீ டெய்தும்
பரமன்யா மவனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
கொருவருச் சைய வெற்பி னொழுகுமா லருவி நீத்தம். (௩௭)

ஈசன்மாட் டினித மர்ந்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
வாசனார் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணேச னீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசில்பு முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௮)

“ பெற்றவென்னும் பெயரெச்சுத்தகரந்தொக்கது.

மாலை - தன்மையுமாம்.

உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

எய்தும்வினேமுற்று.

இந்தி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாறாந்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னும்
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பலிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௧)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுநிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கூ ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத்தி யம்பு முண்மை. (௪௦)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கந்தை
விறந்துபா ரரசு வேண்ட மென்சடை துதிக்குட் டுஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிந் போந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திசைத்த் கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிந் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாறி சைத்தா முரனொழித் தோர்த்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வாலீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிந்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்கன். (௪௨)

வானிடைத் தாசை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சிவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்ந் தப்பு மாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வாள் பிறக்குகா றொணும்பொன் மோலி
யரசுநக் கண்ட வேளி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரநிலத் தோர்காந் சென்னி தூக்கிநீர் கோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத றின்ணந்
தெரியுந் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பி ரிந்த தன்சே
ளரிணநேர் புருத்தோர் பாங்கின் படைத்ததால் வாத லுரெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிந் றோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தானு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் காக நீத்தம். (௪௫)

* ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மானரு னொன்றிற் ருழந்தோர்
மீக்கொரு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற கிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்ச்சு ராவி
நெடிவின்மஞ் சரிகள் புண்ணெ யொண்டுண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரர மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி விரண்டு முத்தொழிற் குரியராய்த் துரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிடுங்குறிஞ்சித் திணையிலவ்வொருகிலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணையின்முப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வவைமுற் றுத்தியிற் புகுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐத்திணையின் முதற்றிணையீ தசலமாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்றா
னந்தமிணை விழைச்சினிறை நலத்திணையென்றைவரின்முன்னாதென்றிச்
செந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திதடையா னந்தமயத் திராட்சி யாய
சுந்தரவே ளமர்த்தருளே சுரந்தளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தாயவைப்பு. (௫௦)

வேறு.

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யீட்டஞ்
சார்ந்தி வுளர்கு ழாமச் சாமிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு
மேத்திண ரொழுக்கு செந்தே னின்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (௫௧)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிதியுற வண்டி சைப்ப
வயல்வனா வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்விழிக் குறமான் முன்னாட் கவனெறிந் தமர்த்த காட்டும். (௫௨)

அருகமர் பாரா வேங்கை யடியுருவொடுக்கிச் சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே காந்துறை பான்மை செவ்வே
ளரிலமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்தி வுளர்கோ னம்பி
வரறெரீஇக் கணியொன் ருகி மறைத் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோற்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் றலர சோக *
மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேழுற வலித ணைப்ப விந்நடுச் சேயை யேயும். (௫௪)

புதுமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வகடம்பணி தடம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாலருஞ் சேவ றோன்ற
விதிர்வி திர்த் தாவ்சோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (௫௫)

அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னேர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளினா ருயிர்பெற் றன்றோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௫௬)

கறிக்கொடி யிணர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்தி லின் றொளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி யெம்மான்
பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டு மணந்த தேய்க்கும். (௫௭)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி ளர்த்துத்
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி, மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மாபே யென்ன. (௫௮)

மருங்குலைக் கொம்ப றென்பர் வளர்பசங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடுத்து வாரால். (௫௯)

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் னினக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கறுத்து லைப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாளிதாய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயுலெசெய் செயலெ யோதுஞ் செயலெவன் செயலெ யேபேர். (௬௦)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து *
பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்றுய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யநிர்த மாமோ. (௬௧)

வனவான் கிழங்கொ டிய லின்னற வாதி யாவ
கானவ ரருத்தி யொன்றே கருத்தின ரருத்தி வள்ளி
கோனையுண் வெப்பர் யாவுங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (௬௨)

வேளெனு முதனி லைப்பேர் வேடொன் றிறுதி யாதி
கோளுநீஇ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமர வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளரிய தேயோ. (௬௩)

கண்ணப்ப றெப்ப தோரன் பின்றெனக் கரைந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுறாக்கிலக் கரய தூய
திண்ணப்பொன் னொ வாய்வின் றிருவவ தார மேன்மை
நண்ணப்பெற் றுளாரகு றிஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றே. (௬௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் சுரரெலாம் பூருவ மகிட
சுராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென் றுரைக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்ததுபாலை. (௬௫)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் காக்கு
மிணையில் பாலையு நண்பகற் பரன்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினுற் புலனாய்த்
தணவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் ருங்குமீ. (௬௬)

இன்ன பாலை யி னிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன பாதல முழுதுமார்ந் தகிபதி யனந்தன்
சென்னி டீதுநின் றெரிவதை மணியென்பர் தெரியா
ரென்னை நாமினி யிசைப்பதவ் வெரிதழல் விரிவை. (௬௭)

உடலி னேய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றோதனோர் காட்டுந்
தொடர்ச மூலமு நோயெலாந் தொலைத்துடற் பலன்செய்
திடன வாழுதிர் வேப்பினந் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (௬௮)

வாகை யாங்கணுந் தருந்திரு விந்தைமா மகளே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லததிற்பா தலம்வின்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௬௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பஃரெகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்பின மெனத்திகழ் குரவம். (௭௦)

சுராரி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் டுறுமிச்
சுரரி லஞ்சுதைத் திரளேபல் கோடிமேற் றெகுத்தச்
சுரரு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (௭௧)

பொன்னி னுட்டினைந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியிள முலையெழில் காட்டும். (௭௨)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீநதுமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பரலுண வருநதுவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (௭௩)

வேறு. முல்லை.

முன்னம் பதினா றுயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தாச சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரநதப் பழிதூர்தந்
குன்னும் பயன்மிக், குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (௭௪)

கீர வீரை பிரிவாற்றாக் கிளர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியரா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பரம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுநுர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கள் கஞல்கற் பகமும் தலைவணங்கும்
படியோங்க் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடியோங் கியகற் பகங்கன்பல மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கக்
நெடியோ னுழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பரந்தொழுகும். (௭)

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ராந் லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறந்தோட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணுச்
சீல முடன யாசகமாச செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நலிற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் நினமு முடன்விளையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறிளாஃபர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க
ளியியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற்பி னிசைப்பாணேன்.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
றுவரா ரழலிற் காய்ச்சியுமேற் றேயா மத்திட் டதுதுரளு
நவநீ தங்கண் டிசுசூர நலத்தா லன்றோ நனைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதாமப் பெருமையுமென் றெறியிட் டுருக்கி யின்புறவார்.

அடரு மிடரார் புரிநதாலு மாகுழ் வலத்தார்க் கயிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந் தொறுவி மார்காய்ச்சான்கீர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க லுதலிக் கிதுகைம்மா ருகென் றண்ட ரவண்விளைக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச சைகணீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிளைப்பாற வதிபல் விரவி யெனக்குவிப்பா
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோழ்பே நிகட்டேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொ துநித் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிருந்லனென்றோவைத்தினை த்துறையுட்
குலவு மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வானுய
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிறோ
குலவும் பெருஞ்சீ ரானாய் குழலி னோசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமர ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சசிசிந்தாமணிமுதற்பன்னி திபோக வகையில்வாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவனத் தெனச்சுரங்கோ வதிதேவாய் வழாநிலைத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணம் துண்மையேயென்
நீடுபெற ந்தரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றதுதவி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையிலுல கபிவிருத்தி நிபமாய் நின்று
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர் திணையே லிதன்பெருமை கூறற்பாற்றே.

பொன்னிந்தி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தருபைக் கூழ் ந்நாபூத்துத் தானி
யாகி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய வூட்டித்
தென்னருணற் றுயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபாராட்டுறுதாயூட்டுறுதா யைவருநதாய் வழிச்சென்மாபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித் தனியேகிளைத்தொழுதத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிர வாகக் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால், (அக)

கண்டிடு முழுவாக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி ந்நுறபய முணச்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழ மருவிச் சூழ்த்துசென்
மெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார், (க௦)

அருள்புக ண்கிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணந்தீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு ஸைந்தன, (க௧)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல துகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை, (க௨)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தாமனத்
துந்தொளி யெழுதவி லுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மித்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும், (க௩)

கமரொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகி தத்தினு மபேத நெஞ்செனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டு மாண்பினொப்
புமையென் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (௧௯)

இளகியைந் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற ளுலும் பாண்மையின்
வளநிறை பற்பல சாவி வாலிய
முளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௨௦)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திழன்முளேநர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித ழொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (௨௧)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ஆன்றுவார். (௨௨)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் ரோற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பு வாதனை மேய்ப்பசு சூழ்தனை
பொருட்படா திரிதாப் புணரும் பல்களை. (௨௩)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினு
லிருண்மல வாதனை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (௨௪)

சுசுரூ ரருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசரூ மலந்தெறு வாரின் மாநதிய
நேசநா றியமது வசத்தி னின்றுறழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (௨௫)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளே விரவி நின்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவநங் கிடைத்தெ முந்தன. (௨௬)

கருமுதிர்ச் செழுந்தெந் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
ம்ருவியொண் பசுமைபின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவத் தமசு ராசுதத்
தரனரி யயன்முறை யவிருத் தோற்றம்போல்.

(க0உ)

தனிதுக ரனுபவத் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரித்தரு வியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பினரரித் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார்.

(க0ங)

அரிதனக் கரியெனு மென ராய்த்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போர்குன்பார் வீழ்த்த மன்னர்கூழ்
நிணாசெறித் துழக்குவ மேதி நீங்குலம்.

(க0ச)

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போண்டல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி யோய்ததபின்
குழுக்கொளும் பலாஸமுற் கோது நீக்குதல்.

(க0ரு)

தொழில்பல் கருவிக ளோடு தோய்த்திளைத்
தொழிபிளைப் பாலியா ருயிர்க ளுற்றெனக்
கழிபொ ல்மமுதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும்.

(க0சு)

ஈடிலா ருடனுநி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுந் போற்பதர் நீத்துக் கோதொடீஇ
நீடுநெற் குவால்கள் பன் னிலையிற் சார்வன.

(க0௭)

ஆறினென் றரசுந்நன் னீதி யான்மழை
யாறினென் றறனினைத் தனைத்து மோம்புமில்
வாறினென் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
ஹறினென் றரசருக் களப்ப ராங்குளார்.

(க0௮)

ஐம்பெரும் பாகெல் லனைத்துங் கொண்டுசென்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பராற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தகுமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வீனோர்.

(க0௯)

கண்ணல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுபஃ றுனிய
மின்னிலம் வினாவன வெல்லு யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் ததைத லாவதோ. (கக௦)

அனைத்துல குயிர்சிலை யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந் தொளிநுயிவ் வினிய தண்பனை
யுனற்கருந் திணையென லோத லெநுந
மனக்கொள றிறைபெரு வனென லாமமோ (கக௧)
வேறு. கெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குடைப்பமுற் றுலகுந்
குதக மீவதிவ் வுததியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்சிலைத் துறுமென வருண
னுதக கோக்கிவீற் றிருப்பகூ கெய்தலி னுதகம். (கக௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பந்தப் பொருளி
னாதி பூசையாற் றன்பர்போற் பாதாங் வருண
னூர்தி முட்புனை சித்தற்றி யூன்றியவ் வம்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத் துவேண் டிவனபெற் றுவப்பார். (கக௩)

பூரங்கு துன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
நிரங்கு ரித்திணை யெய்திநா கோற்றிருந் திரங்கு
நிரங்கு மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமு ண்டகங்க
நிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (கக௪)

புன்னை நீழலிற் கெடவாற் சிறுமியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவன் வருந்தித்தம் மா
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மின்ற
தன்ன தொண்பொரு ளுறிற்கொளத் தாழ்ங்குமோ சல்தி. (கக௫)

ஏகி யாயமு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைஞ
னாகி மீன்கவர்க் திடினெமக் கடாக்கொண் றலைமேற்
சோகின் மீதுநீஇப் பாதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீன்பல சாலங்கள் வீசபு வலிப்பார். (கக௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி சிற்றிராற் காண்டென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கண்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
செழுதுளைச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (கக௭)

துறைக டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையினுட் கெதயு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்நதுகைத் தோணிக ணிகழ
வறைக டற்கரை யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல. (ககஅ)

உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காழனி யத்துட னெண்ணிய கிளையாய
மருவு கென்றுநொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமுப் போங்குலெப் பாங்கரும் பிறங்கும். (ககக)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
முன்ன கன்கரைக் குவிததெலா ரிலங்களுந் துதைநது
முன்னி யேற்பா டொறுங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிசைப்பார். (கக௦)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபதத னொனுஞ்சீர்ச
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத திகழ்நது
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சா
நன்மை யாளரிந் திலத்தவா பெருமையா நவில்வார். (கக௧)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளாதினைக் கதிர்நுகா குரங்குகொற் றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பர லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுண ரிற்கும். (கக௨)

வராயி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு டைப்பொலி முலையுணும் வனநினை மழவு
வரைமி சைநதுசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல். (கக௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவினாந் துணங்குமீ னாருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறநதுறுங் கழைமே
லியிர்பொற் கோங்குடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
நியிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத் தொழினிகழ்த்தும்.

உழும்ப கட்டினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கனிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருங் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ நெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (கக௪)

முல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
 னொல்லை வாளைதாய்ச செருந்திவி யுஞ்ப்பவவ் வுறுபால்
 வல்லை யத்தட கிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
 வில்லை மாலெனக் காசைமே லலைவளை வீசம். (கஉசு)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச சாறு
 வாழை யின்கனிச சாறுமுன் னூற்ற வளர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக குருரொலாந் தவள
 வாழை யாதியென் றேறிய விமரிதம் வழங்கும். (கஉஎ)

வேறு.

எண்ணாப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிசுசப் புகும்புலவ னியம்பு வாக்கிற்
 றண்ணீருங் காவிரியே தாவேந்த னுஞ்சோழன் றானே யென்று, மண்ணை
 துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுனை வருமே லெந்த, விண்ணுடும் பரவு
 மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளமப லாமோ. (கஉஅ)

திருநாட்செ சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (கஅ௦.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்குகசர் வேதமூ வேந்தர்
 சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
 சூத காணன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
 மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைமகோன். (க)

உலகை லாசிதைந் தொளிர்முனி வரரெலா மொருங்கே
 நலனெ லாமெளி தருள்வதிக் நகரென நுணுகி
 நிலை லாலன வாதசா ருவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமும் பெறுத்தரு திருவுசாத் தானம். (உ)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளனைத்து
 மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தவினாற்
 சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (ங)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புறீஇத் தழைப்பச்
சகன றிட்கள சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மர்ந்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தவினாற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத் தானம். (ச)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ற * முதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக ணிலயரித் திருவுசாத் தானம். (ரு)

கோயி லூனொனும் பெயரிடு குறியெனக் குலவும்
வாய்மை யேயமு தேசனா லயப்பெரு மாண்புந்
தூய்மை கூர்தன துயர்ச்சியும் விளங்கிய துலங்குந்
தூய்மை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத் தானம். (சு)

விண்டு வாதிவா னவொலா நாடொறு மிடைந்து
கொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீயுத் துதைதலிற் றனைநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகமக் குலவுசாத் தானம். (க)

அகில லோகமும் தனையடுத் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முங்கொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மென+ சான்றோர்
திகழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத் தானம். (அ)

உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழை துறிலுமவ் வடன்முற்
றிலக ல்கியு மெட்டுணை பெனுங்குறை வெய்தா
சிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமாய் ளுலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத் தானம். (க)

நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத்
தோரி லைம்பொறி நுகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வரதமும் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம். (க0)

மாய னாதியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்கில மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (கக)

* உம்மை தொக்கது.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்துஞ் சுபயோ தரக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாமுப் புடையளநீர் மகப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி டெவ்வானின் மலர் ண்சச முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்குப்பயோதநீல்வார்கொண்டென்குழ்துடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் முலைக்கொல்வா முயினெமைத்தாழ்த்துரவோ
யெண்ணின் மடவார் தமுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின் மடவார்முலையொத்தே தம்விழுப்பமுடையெமெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரிளநீர்ச்செந் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாடும். [ங
தேவ வழிபா டாதியடல் செயல்கட் கெடையின் நமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண் புகுக னெ மக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதனைத் தாழ்த்தி மடல்கிறிதாங்
கோவு பாளை கரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கச)

மும்மைப் பயனுந் தருநீசுமில் மூகார் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறததளிககு மதனாற் றெருட்டு நூலளவை
யும்மைப் பயனி னளப்பிலகாயத் தோம்பு வாரக்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் டிதெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.
இனத்தா லேதென றுளாகுமுள வெயதும் வான்கற் பருமென்னாங்
கனத்தா லுரிஞ் யதிமதுரக் கவினீர்சு குல்பெற்றி மென்னு
மனத்தா ளெசுற் றறல்பெயயெய வளஞ்சூர் புவிக்கற் பருநீராயின்
வனத்தா ளளவோ திதெனுமா மலகிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கசு)

ஆற்று நீரை யும்புவாக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனித ஈசுவைத்தாக கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் * மையப்பொழிக்குழ் திலங்கு மெவந்தி யினமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்லனத்தைச் சேர்ந்து வயங்குந் திறம்புர்யார். (கௌ)

அறன் றிக் களிப்போ மெமக்குவணை யாச னவனா லுதவிபெற
சிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாந்
தறையுற் றெழுநன் றல்வென்னுத் தாயை *ரைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்பூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (கஅ)

ஆய துணர்ந்தாங் கலர்பூந் மரம்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியழ் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றல் வுடையேம் யாமென்ன
மேயந் நிழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைந்து நிரைந்தாங் கணிசெய்வ. (கக)

* மை-மேகம்.

சுதவன்புராணம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரலிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லிளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் றமர்நது திகழ்தருமால்.

அனை ய மதுமேற் செந்தா திட்டலராம பிரந்தே னுகுததுமுதிர்
கனியும் வருகைச் சளைகதலிக் கனியோ டுகுப்பத் திகழ்காட்சி
பினை யத் தலைவி பருப்பொடுநெய் வேணுஞ் சுவைய முககனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ கதமேற் றிரையனையுங் கொடிகள் படாநது துவன்றியிளந்
தளிர்க ளடிககி டெனத்துதையத் தாவில பழக்காயக சூலையடுப்ப
மிளிர்பூ முகையோ மெல்லிலையின மீது பொருநது நிலேநோக்கி
னொளிர்தாம் பூலமவெண்கண்ண ததுடனாகுதவிற் றெனவொளிரும்.
வேறு.

சுரர்முழு தரண்புக கீண்டுத துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம புரப்பதெங் கடனன் றேவென்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூரமுழு துடுத்து மேற்சென்
மரமுழு தீண்டு சோலை வானமுழு தாணிற் சூழும். (உங)

சந்திர காத மாடந் தருகுவை யமுத லுப
மந்திர நாக னீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நீல மாட மிடையினமா ணிகக மாடந்
தந்திர மயமா தேவி எாமிமா மேனி மாணும். (உச)

பொன்மணி மாட்ம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சாத
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாடுலழு தோற்றங் காட்டும். (உரு)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலியு னாக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (உச)

அரிவைய ரல்கு னாக மரைக்குடுப் பதும்பொன் னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு னாகந் திலைமென் முலையு நாகம்
வரிவழி களுமைநாக மறைந்துறை கடலி னாகம்

பூரிமுழந் திசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண்கைகம். (உச)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிகு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (௨௨)

மாடமும் வாலி தாமும் வயங்கர விந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர விந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨௩)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௨௪)

கிளைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்ந்
கிளைதழுஉங் கரம்பு யங்கள் கிளைதழுஉம் ‡ வரம்பு யங்கள்
வளைதழுஉ மடவார் கண்டம் வளைதழுஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க னேயம்
கள்ளக டெற்பெ ருச்சிக் களிமயக் குழுவ வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ மின்னார் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் படுவ வன்னோர் காளையர் மனங்க னேயாம். (௨௫)

நிறைமலர்ப் பொழில்க ளேகண் ணீர்பொழி * லையவென்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர
நிறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிராகளே கொடிய கண்ணும்
பொறையின்வாய்த் தலர்க றுற்றிப் பொலிவப் முதல்க னேயாம். (௨௬)

வெறியன மலர்க னேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில ஈடங்க னேயா மமர்த்தலா டவர்க டாவே
முறிதரல் விருக்க மாதி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம். (௨௭)

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆள் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வரம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி பேரல்வதொன்று. முருகேசனென் பதுபோல.

§ கள்—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்ன
மொல்லது புரிது மென்பா ருளும்பொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
ரொல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளந் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு றத்த வகைச்சிறப் பாம்பு ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்னும்.

வேறு. புறநகர்.

விண்ணி யங்கினாஞ் சிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யங்கவை † நோற்றெனுங் கால்கள்பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது மெனக்குல மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலேமு னாவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாங்
குலவி யெப்பகை யுத்தெது மும்பர்வா ‡ மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னோக்குவ திகந்தமே முடிவிடங் காண
விண்ணி னோக்கினு டன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னோக்கிழந் நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குதா ரெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப நிலைக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட ரவிற்கான்
மத்தி நின்றல்சங் கர்புகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வந்தமை வயக்கும். (௪௦)

உவமை யாகுபே ரென்பசிந் துரதுத லொழுகுற்
றவிர்ம ருப்புவிற் றிலகமின் னதிர்புழக் கசனி
திவள்க டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரொணுந்தி லிபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு:ஆலவாய் சிவனுலகாளு லென்ற
திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உம்பரீறு போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கர மூலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகி லெனப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட் .
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகப்ப. (௪௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றாய்மை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றென்ப ரயிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்தில தென்னென வியப்பார். (௪௩)
சுண்ட மேனிமிர் தரநிமிர் மதமழை சொரியுந்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபரிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மாணும். (௪௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமந் துரைநிரை துதைவ பற்பல. (௪௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்த் கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு நாசிய வெண்ணில் கந்துகம். (௪௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு விழிகரு நெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௪௭)

மாந்தளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு டீரொன்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாகிய கதிகன்பற் பலவு மார்த்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௪௯)

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுள பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டடி கமைந்தன கந்து கம்பல. (௫௦)

வெரிசிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புளையில்வால் வரால்களும் புரோத ளெண்மெப்
பரிக்கா தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால். (௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வல் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைவ தென்னினி. (௫௨)

ஒருருட் டேரின யோட்டி யும்பரி
னேனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் நென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில். (௫௩)

மிசையுலா வமாரும் வேறு ளார்களு
சையுலாந் தம்பதி யதங்க ளையெனத்
துசையெலாம் படுத்துமேற் கடந்து சேனெலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்ல யில்லன. (௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாந்
கொத்துறு சிறையீ இ வீழ்த்த கோணகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிச்சுர குலாய தேரொலாம். (௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தாளிபொன் னுலக மேவுவித்
தூயதை வையமே யாக்கும் வையமே. (௫௬)

இந்நக ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப. (௫௭)

விதிரத மரிரத மாதிரி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணெப் புறத்து மின்றரோ. (௫௮)

வளையுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொளக்
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின்
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௫௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின்
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வென்னினு! மியைவதன் நென்ம னொளின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ. (௬௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஓரமே புயத்தின ரைசவற் நென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தர்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுராயினர் பெருக்க மேயவே. (௬௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னைவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ னுதுல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார். (௬௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
ருய்த்திடு கணைகளே மூலக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை. (௬௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோந்துளார். (௬௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணூ டிருவும் பெற்றிவா
னன்னருய்ப் பனமுத னன்னு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார். (௬௫)

வாளமர் லில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெட்டங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றாளமர் வீரமுற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்வ் வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேயுரி
தயற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார். (௬௭)

தெவ்வரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
பொவ்வரச் சந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிந் காட்டியீண்
டவ்வரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக றுமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார். (௬௯)

வடவையா சமுலுமா மறவி யாற்றலுங்
கடல்வயிற் றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவரநங் கோரொர் வீரரும். (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேரி வச்சிரங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
விழுப்படை நிறைபல சாலை வீறுவ. (௭௧)

விற்கொழி லிரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்கொழில் வாட்டொழி லாதி வான்கொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசுசை கல்லணை கச்ச மாகிபு
ரசையில் கடனிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விறறியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கள் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றெழில்வலார் ததையி டம்பல. (௭௪)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடனு முற்பர
விச்செறி தரப்பரி வியலி டம்பல. (௭௫)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்று தும். (௭௬)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசின மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
விண்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணித் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (௭௭)

பளிங்கினிற் புரிகுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிந்ல முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்னாக் கண்ணுத ற்நையுன்னி
யுளங்கனிவுறநோற்றங்ஃகுற்றென வொளிர் தருமால். (௭௮)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தாளநினை
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந்
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவமு தேசனுந் நெனத்தோன்றும். (௭௯)

மேனிலை யமர்மின்னார் விரிசூழல் புலர்த்துமகிற்
றுநறும் புகையவர் தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானியிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போன்ம். (௮௦)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவரடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னார் தான்பணிந் துறல்போலும். (௮௧)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்ச்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கணனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும்.

(அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகவூடி
நாயகர் பணிதோறுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோன் காண்டனூங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின்.

(அங)

பவனவா ளரியைவெரீஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புனமுற் றெருங்கீன்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார்.

(அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மழைநந்தையர் பந்தாட
நெறுசம ரினையாம லிருவாரசெய் திறம்போலும்.

(அரு)

கைம்மண மலரென்றாக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றினையவர் சொலமடவார்
தம்முக நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால்.

(அசு)

எம்மன ளுசனும தெழில்வளர் கயிரூர்த்தித்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார்.

(அஏ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ப்புன றரும்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும்.

(அஅ)

இனவளிக் குணாகா விவறன்மை நனினோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானா ரெழிலியை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடித்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும்.

(அக)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவானை
பலமுறை மோதமிசைப் படிந்தவம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழிலவ் வியனலக் கெதிர்தெய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம்.

(௧௦)

தம்முரு நிறங்கவருந் தபனியந் தனீவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் நிழத்திடு பொற்சுண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா ழவர்குழற் புகைகழுவான்
விம்மித முறவிருள்குழ் வியலிட மெனத்தோன்றும்.

(௧௧)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரோடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் சேல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பகைநே ராற்றல்
வின்னடி மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே நென்னே

(௧௨)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னேகஞ் செறிதல்கண் டிளையா டொன்னே
யெங்களிற் சிலரீண் டிறேற மெண்ணிலர் செறிகின் றுடொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தந் தலைவரோ டுடு கிற்பார்.

(௧௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா லறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லர்ந்து புணில்வின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள்.

(௧௪)

உயிரனார் கொங்கை நேரிங் குறுதிர்கொ லென்ன மைந்த
ரயன்மினார் கொங்கை யம்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுரு மையின்மே லீர்ப்பக் கணன்றிரு வோருஞ் சிறச்
செயலறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை.

(௧௫)

நனைந்ததுண் டிகிலிற் றேன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டுட்
கனைந்தெழு தினாது சென்னா நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மலைகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுஞ்சின் பாரப் புயந்தழீஇக் களையிற் செல்வார்.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கங் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடு வார்கள். (1)

வாலியின் மைந்த ரோடு மாதர்தோய்ந் ததன்கை மாறாத்
துவிலா கமழ்ச்சுந் தாநி தொக்கன ரளித்து மீண்டு
மேவிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காலினி லுறுவார் மாரன் கவிற்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (௧௮)

புரிசன மிடைபி ஞாந்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காளையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா ரொன்ற லன்னோர்
பரிசன ருற்றுஞ் செய்யும் பரிசேனோ லம்ம வம்ம. (௧௯)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் லார்கா
லம்புயங் கண்டன் னோவெம் மகலவெற் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ஐழந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினிள் ளொர்கு ஐழத்தாந் கலர்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமி னென்று
தந்திடு.பாதகாணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (௨௦)

தளவநம் மூர னேரத் தருங்கொ லென் றெதிர்ந் கைப்ப
வளவறத் தழைத்த ருட்டி யலர்ந்தெதிர் நகைததல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படர ரோகத் தனவெருண் டிதைப்ப வன்ன
தளவில மதன்கோ ல்த வாயிழை யார்மேற் றாவும். (௨௧)

மலர்செறி குரானேர் நோக்கு மகளிர் தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தலகிலா மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலகில்சத் ததிவி ருத்தி யாமெனல் கண்கூ டார்க்கும். (௨௨)

நாசியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்னு
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொடியிழை யவர்க ணீழன்
மீசில னுறவு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காப்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றாவும். (௨௩)

புவிதரு பிரம் னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மலிந்தரு முருத்த னுளோ யாமெனு மிடைந் கர்ச்சீர்
நவிலுதற் கெளிதோ வித்த நகரொரு விதங்க டந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (300)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடற்காங் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுத நாத
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் ருந் நானுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவிடென்றே
கண்டவாச்சொல் வாரொனினிக் கவினகர்மா மதிலகழ்நாங் கழறற் பாற்றோ.()

உயர்வகலக் துண்மையெவ் ருக்குமுற்றற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினா னிறைவாயி ரெறுந்நகரின் துண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்களின்வெண் கரிபரிவா னிரவிதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மிளிர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பற் பாற்றோ.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுநித் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவிந் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகிஷ்டெடுநீல் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால்களெனத் ததைதுசந் ச ளம்மதிலிற் றயங்கா ரிற்கும்.(301)

எவராலு மெஞ்ஞான்று மெவ்வழியு மேற்றுறலின் நெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதின் மிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதரு ரித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தாத்தி னோர்க்கும். ()

முடியிடைவெண் டிங்கனும்வான் முதுநதியுங் கோளரவ ருயங்கா நிற்ப
வடியினகழ்ப் புன லுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மாளைக்காவெண்
பொடியணிதா னுனைப்போலும் பொன்மதிலின் நன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினினோர் * வபுபொனாயிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். (302)

பரத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் நிறக்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு றத்தே பொய்சொலார் போற்செ நிற்பார்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடன் சாறு முற்றும்
வருமன வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே ருக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா னெப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் றுற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி களாயுநேர் சாற்றற் பாற்றோ.

அருத்திகூ ரிவர் பரத்தை யளிப்பரென் பதுதி ரித்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்பிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்னுத்
தெரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லனநா டோறு மினிதுகொள் கலனா மின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேறே கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். * (ககடு)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு னாளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குந் தேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்கெயல் விளம்பற் பாற்றோ. (ககசு)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ லல்லா
லின்ன * துண் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டி மில்லாத் தகையவா வணச்சி ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிற்சில சாற்று கிற்பாம். (கக௭)

விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வோர்கள் சொன்ன
விலைநில யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (ககஅ)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொல்லு நொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்வுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட் கோடிக்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர்முன் னால வாயெம் வள்ளின்முன் வழுதி காத
லணியது போலு மென்ன வரசினங் குமரர் செல்லக்
குணவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ௦)

பலவகைத் துகில்விற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலமிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉ௧)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிற்கிப் பரப்பென மீள னேந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைநாம் வேட்ட சாலியென றுளந யப்பார். (கஉ௨)

அடுகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி ரங்கண்
மிடைநிலா நிரையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன்முநா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன் றுணிக் துருமையம். (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமீறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
ருக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிகுட மென்பீ றொன்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் ரு கிழ்த்தார் மைந்தர். ()

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவின்ஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாந்நேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தானா யென்ன நூந் நீலத் தானா
யேவினும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடின்றமு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா துகர்பல் போக வெண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழுத்தற் பாற்றே. (கஉ௪)

வேளாளர் வீதி. வேற்.

தரும்கிலான் மணிமுதல தாவிலெழு வோரு தல்லா
ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவாய் தனிநாம
மொருதமக்கே யிகுறியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (கஉ௭)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுணு வினிதளித்து நிலைந்துத்தி
யத்தொழில்கட் காருயிரா மருந்தொழிறத் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையெனநூ லிசைவாய்மை
கைத்தலெல் லியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (கஉ௮)

நிலமலையின் கடல்வினவு நேரியர்க்கீத் தமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முடவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணியே யெனிலினிநாங் கூறுதிநன் வேறெவனோ. (கஉ௯)

இன்னதிரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக ளேழொன்பா
னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவதரிப்ப
முன்னமருத் தவம்புரிந்த மூதகுசர்க் குலாதிதுவே. (கஉ௦)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
பொன்னகர்நான் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ரருட்கடலுண்
டங்கிகரில் சித்தாந்த வழுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றோ. (கஉ௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டிறலொன்றோ வுமாபதிதா
டமுலியமெய் யன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
விழுநியபூ சனைத்தொழிலும் லிருந்துபுறத் தரன்முதலாங்
கெழுதொழிலு மறுதுபுரிதுக் கிளர்திமேல் வளர்தருவார். (கஉ௨)

முத்தொழிலி னெத்தொழிலா முழுதல்க மளித்தருந்
மத்தொழிலோ னமிசத்த ராமரசர்க் காறினிலொன்
றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். (கஉ௩)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவநியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிசோட்டிகளென்
றலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணாப்பாம். (கஉ௪)

இருநிதியாற் தனதர்பல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணுதவுவர்க் கூவனீ ருவனிதியம்
பெருகுசுவை பூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்கீதிய
மிருதலைவேற் றுமையணுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (கநடு)

ஈட்டுறுகா லணுவெனும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்மறையா விழுநியபல் லறநெறியி
னீட்டுவெரெஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுறீஇ யென்னினியாங் கழறுவதே. (கநசு)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபா னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா ளாவர்செக
மம்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா லவதரித்தோர்.()

பயன்மரமுள் னுர்ப்பமுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்ல
நயனுடையான் கட்டபடினென் னன்னுலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணிதியுறத்தா நேரு லிலக் கியங்கண்டே
யுயவுலக முரைத்ததெளி னுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அரசர் வீதி.

உலகமெல்லா மோம்புதொழிற் கொருமுருத்த னுருவினோ
குலவரசு னொனதூல்சொல் கூற்றுநேர் தேற்றுதல்போன்
மலர்தலைய நிலமகனோ மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலவுமணி முடியரசர் சியமொரு சிறிதுரைப்பாம். (கநக)

அமைச்சமுன றஞ்சாமை யாதியவே ழியற்றன்முதற்
கமைத்தொழினுன் குளர்காட்சிக் கெளியர்கடுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்தவறன் சிறிதிழுக்கா ளளிகொடைகோல் குடியோம்ப
லிமைப்பளவத் தவருதல் லவைநீச்சி யினிதளிப்போர். (கச0)

தினையொருபா ரயலரசர் திரனொருபா லையநிதிப்
பொறையொருபான் முயொருபாற் போற்றுறுபல் லறனொருபா
லினையொருபான் மறையொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பிவளர் திருக்கோயில். (கசக)

புகழ்தகுசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மானியார் நெடுமாறர் சேரனொத்
தகுமுவரோ ரிருமுவர் தம்பிரான் றேழந்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. (கசஉ)

வேறு.

உலகெலா மரசர் சூலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதினா லுணைத்த
சூலமனு வேத்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரூர்ந்
*தலகில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ லருந்திறை யிவர்குலத் தவரான்
மலருமு வேந்தர் தமிழயர் சோழர் மகிமைநாம் வழத்துதற் கெளிதோ.

அத்தணர் வீதி.

முற்றுல் கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்சந் ததியோர்
முற்றுல் கொருங்கு வாழ்வுற வேள்வி முதுமறை முறைபுரிஇ முகில்கண்
முற்றுல் கொருங்கு நிறைபயி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார்
முற்றுல் கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுகக்
மருவுதற் குரிய ணாம்பெரு வேள்வி வயக்குக் கறுதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா டெண்குண முடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைத்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ
ழுதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பின லின்பே யெய்துவார் திறனெவ
ரிசைப்பார். (கசக)

திருவளர் வாத லூர்ச்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலகக் கடியன்
முருகர்சோ மாசி கலயரட் பூதி நமிந்தி மொழிகண நாதர்
தெருள்பசு பதிகண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கள்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியடி களுரிவர் குலத்தோர். (கசஎ)

ஆதினெவர் வீதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிந்ததா சிவன்றற்
புலனுற முப்போ துத்திரு மேனி நீண்டுமா பரார்த்தபூ சனைதா
னிலகுதன் சாதி வேதிய னேசெய் திடன்மர பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைத் திருடி மரபினர் மணிமறு ருணாப்பாம். (1)

நில்வரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே திடர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிகாற் சாதிய ரெவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார
நலனினு லன்றோ குருக்களென் றுலக நயத்திடு குறியென நவில்ப. (கசக)

* ஊர்த் வென்னும் பெயரெச்சத்தகார்த்தொக்கது.

அரிபிர மாதியருமியர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்த் துய்வயே னிலையில்
சுராலகொன்றேதருமறைவேன்வி துணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.()

வேதவிக்கிய மாதியாற் றேவ லகத்துவ விளைவினர் முதலோர்
தீதற லாதிக்கியற்றறு பிராயச் சித்தமே ரீத்திய மாதி
யோதுபூசனைகள்பிற்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலாமுய்விக்குங்கருணை
யேதரு முருக்கொண் டிற்றவ ரிவரென் றெவ்வுல குந்தொழு மியல்போர்.

நம்புகழ்த் துணையா ஞரார்சீர் சடைய னாரசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்றும் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டிவா ரிவயே னும்பிற நவிற்றி னெவவே. (கருட)

மறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்றியான் மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பரார்த்த முறைக்குரித் துறாவர் புகழே
யறைவரி தெனிலம் மறைபிரா மண்ணென் றருள்சூ ளிவன்முகத் துதித்து
ந்நையினவ் விசண்டும் புரிசிவத் துவிரர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ. (கருட)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் மணிகெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வெளிர்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெம் பெருமான் மத்திர நா.தன் வாழ்மணிக் கினகா மன்னு
மத்திருக் கோயி னலெனலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோர்க் காமோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்பறு கலிகை யாமலர்த் துணைத்தான் விரிச்சு றருமமு தேசற்
கொப்பிலா மரக தம்மணிக் குடையா வுலகெலாம் விரித்துயர்ந் தொக்கு
மற்புத குத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குநின் றவிரும். (கருட)

நத்தன வனங்க டடங்கன்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலை யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சத்தத மமுத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருட)

தீயவல் விடமுண் டமுதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தூயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் புதிக முதலில்ச் செயலிவ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகாத் தருஞ்செய் தவனென வருளிய தம்மா.

செற்பொழி லண்செய் திருவுசாத் தானத் தெண்டிறைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிடஞ் சேணி னெழுந்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிவணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்தென்
மறையருண் மொழியா லினையசேய் வருத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்.

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவிலா வேழையே னுணாக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெனியேன்
வாயில்வந் தனசிற் சிலபொறுத் தருள்வீர் மாசுறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருக்கரசிறப்பு முற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம் ௩௩௯.

சூதவனபுராணம்

புராணவாரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் றேவல் செயும்வனம்

பத்தி வேலியருட்டினல் பாய்வன

முத்தி வான்பயி ரோங்கு முதல்வன

நத்தி மாதவர் வாழ்கை மிசவனம்.

(௧)

வேறு.

இன்ன லிப்பரு ஸ்த்து மெனும்வரம் பின்றிப்

பண்ணு மூலிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி

மென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுரு தென்று

மன்னி மல்குபு விளைவது லைமிச வனமே.

(௨)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை

* யீட்ட மாவன மேதரி னியமங்கட் கிசையக்

கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்

வேட்ட மாவன மேதரு லைமிச விபினம்.

(௩)

நேய மாதவ நேத்திப னிமாசலை நிமிர்வேற்

சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுனனன் றிருத்தாட்

நேய + மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சுந்

ஆய மாதவர் வாழ்வது லைமிசத் துடவை.

(௪)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் னியமங்கட்டு எனப்பிரிக்குக.

மாதவ = ஆணவம்லிநுள்செட்ட.

எங்கள் வானுல சென்ஹெறுத் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு ளார்கன்பே ரின்பமே வேறறி யாசென்
றங்கு மான்முதற் சுரலொல மவியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரம் பொங்கர். (௫)

சரியை யாதிநாற் பாதமுஞ் சாற்றுநா ல்பரம்
பரம தாமிரு சோடுமைம் முகனையோர் முகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முறுவராங் குறுவர்
வரன கோபுரம் போலுமல் வில்லையார் வல்லே. (௬)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன தூலயந் தீர்ந்துயு மயன்வீடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருகிறை யங்கு மடவி. (௭)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவற் றேடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத
தங்க னாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (௮)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு னகமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர் (௯)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பா ஞானநிட் காமியத் துடனாய்
முத்த ழற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மாபுல குணருமா தரத்தால். (10)

இனைய மாதவ ரிமாசல மாதம ரிடத்தான்
வினைக ழற்றியற் கனைகழற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம ரித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (11)

அன்ன காலையிற் குதமா முனிவர்கோ னுங்கே
துன்னி னுனது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதாரீ
சென்னி கூப்பிரு காத்தினர் வாத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி. னைஞ்சின சின்னுகை முகமன்முன் மொழிந்தார். (12)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பாற்
றழைத்த தாமலர் பாத்தியா சமனமர்க் கியமூன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்துஞ் சனைமுறை வினைத்தார்
முழுத்த வன்பினு லன்புற முன்பிவை மொழிவார். (கங்)

ஐய மெய்ச்சிவ புராண தூற் போதமுற் றளித்தே
ய்யய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டெற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைத்துபோங் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (கச)

கருணை மாந்தே முற்றுணர் கற்றவ றோறே
பொருண யத்தன் வாக்கட னாக்கடை புராணத்
தெருண யத்தவா ருந் துண வுண்ணெடுச் தெவிட்டா
தருண யத்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணால். (கரு)

முன்ன சொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொல்லுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (கசு)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புடன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்னு
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (கன)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திதேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நன்றிது செப்பும். (கங்)

முனிவீர் கேண்மினும் வினாவுல கினுவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக பிரித்து
வனிதை பாகளு ருள்பெற்ற காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பரவண மெவர்க்கும். (கக)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நழற்காத்
தேவி னங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி னங்கதி ருய்யமித் துய்யுமான் மியத்தை
நாவி னங்குசீர் நந்திதே மூந்திசை நவின்ருண். (௦௨)

போத னேதரு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனர் வழுத்துசிந் தாமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சனற் குமரமா மணிமுனிக் கவ்வா
ரோது வாயினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெநீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமங்களை ழண்ணுதற் கண்ணங்
கண்*ண கன்புடைத்தருடருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா ச்லையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானளப் பரி ‡ தெனும் பரமனிற் றாயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமாண்
கருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலையா தரமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விலிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கனு மகண்டருந் தனைகத் தரன்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ்சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி*
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கன கங்குளப் புவனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகார்த்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னுமபஃ றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

அகன் - பாவம்.

தளகண் - திருவடிஞானம்.

எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே ரூய வியல்வளத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடும். (௨௮)

வியனுல கெல்லா மும்வான் மேதகு குடிலை யாதி
வயகிறை தத்து வத்தின் மணியரித் தவிஞ்ன் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பரன்றிருச் சந்தி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாமீ தென்றுல கெல்லா மேத்த. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
லிடனுநின் மடனெ லாமு மிரித்தயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றறத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியா சாக மன்னும். (௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுங்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்றங் காணார்
மாசறச் சென்றார் சிவ்லோர் மதிலலான் மற்ருென் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் சைலைக் கென்பார். (௩௧)

வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சத்து
பயிலத்தின் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீர்த்
துயர்பத்து நூறு பைம்பெர னெண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விரது காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்ப்த. (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராது யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வநது
தொழ்த்தரு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருத்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழார் திவ்யர்பிர மதகணங்கள் செறித்து குழச்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவராவ னருள்பா சிவனாகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தாவீந் திருந்தருளுந் திருமுன் னுங்கே. (1)

மலமகன்ற ருலவிரதன் மாதவர்தம் போதநிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னொருவுமகன் மறைசொல் ஓசை
மலமகன்றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வனம்போற்று வரனன் பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவன் ஞேமுனிவன் மயன்வந் தானால். (1)

வந்தசனற் குமரமுனி மாமேரு வாமேனி வுள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் லெனுறுதண் டெனவீழ்நது நமந்து போற்றிக்
*கந்தமலர் கமலமலர் கரவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பத்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (௩௭)

பின்னுமடி பணிதெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழி பிறரெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாடகனே பரியாய சிவனே பன்னு
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுரிய குருநாதா வெவ்யேன்விண் ணப்படுள மிரங்கிக் கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாகைத் திரள்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைல மந்தாரமு ணுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டருரைச் தருள்கலை விளம்ப வற்றுள்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவசாநித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரியு காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகித் தரையின் சேம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்குத வனப்பெருமாண் புகன்றுறாத்தாய் வள்ளான்
[முன்னன். (௪0)]

சொன்னதலத் தீர்த்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவான் சொல்லித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிதையமிசைத் துதையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொண்ணடிப்பூத் துணைபணிநது பூசித்தே னேசித்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வதங்குகெனப் பணிந்தெழுத்து மலர்க்கை கூப்பி. (1)

திருமுனமப் பெருமுனிவர் சிகாமணியின் றேத்தவருள் செய்து நோக்கி
வருதியயன் பொருட்குமர மந்தெமக்கோ ருட்குமர வைய முய்யத் [டோ
தருபதிதூற் றெருட்குமர சனற்குமர நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனிடைத் தெம்முனிபே ருணந் தீசன். (1)

ஓசை அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க, அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று.

* கரங்களின் மலர்க்கொண்டு பூசித்தானென்க.

நனியருந் கூர் தினிதருளு நங்குமர பாக்கியமே ஞான னேசா
மனிய:சிவ ருகாமபுயநான் மகரந்த பானமது கரமாய் வாய்த்
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் ண்முகன்மா தாம டிக்க
ணினி,தமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்ஞ, (௪௩)

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாழி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணிவெம் பணியணிகள் படர்ந்திவெண் சுடர்மதியும் பரவு சீர்த்தி
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ, (௪௪)
பரவியலல் வியா: கிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுதலக் கியவென்று மன்னுபுலீற் றிருந்தருளம் மாமன் னானப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
கிரமுதுமால் புரிபா மேதுவினீ சானதினை திகழ மன்னும், (௪௫)

புப்பரம சிவதலமே யிப்புலிங்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ்- கல் காரியமுந் தரும்பாவங் ழுதிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை டெ- ப்பரிதெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த, (௪௬)

இன்னதிருத் தலத்தீர்த்த மிலங்கருத் தகயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்று [ரு
மன்னருள்த் தலஞ்சுத வனமெனும்பேர் பெறுக்பஞ்சொல் வாய்மை யென்
பின்னகிசோன் பாந்தலத் திறங்குபதே சம்மாள்பாற் பெறுசீ ரென்று
பன்னைய குரவணிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பான்மை யென்று,
வரனிறையல் வகியரசு ம மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
பரவதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்த் பயிற்ற லென்று
கரலிச்சிவ பூசனையக் கட்டுவிவேந் தாக்கியற்று காட்சி யென்று
கரலையா சுறுபா டலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்று, (௪௭)

நாயுநன்மார்க் கண்டமுனி தோய்த்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தாய்மையெ
ளாரு, யேரெகு குலபதிமத் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்று, மேயவரு தக்கொணர்ந்து விண்ணொவ் டவேதனைஞ்செய் மேன்மை
யென்று, வாய்திரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்று, (௪௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதையில்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தனினக் கறிந்தவகை விதித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்திச னுரைத்தனெனன் றுடன்சுத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்ருன், ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௬.

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

மரைமகன் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
சீருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுரையில டங்கி டாத தொருசிறி* தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாபீமை யறைதரு நந்தி நாதன். (1)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாகவா
திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மியா
நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
வலகிரை *யிரவியி னவாசி வம்பலில். (2)

திருநிறை நாவலந் தீவின மேவிய
பாவிய வரனுற பாத கண்டத்திற
பொருவறு திரவிட பூரி மங்கைதன்
நிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில். (3)

கண்ணெனத் திகழ்தரு குக காணமை
புண்ணிய மாசிதிப் பொன்னி மாந்திக
கண்ணிய தெனாதுமன் ருய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக குடாது பாங்கரின். (4)

ஒரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெலையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுக் குரோச மோதுப. (5)

தெவ்வனத் தஞ்செயமால சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சோதலா
லெவ்வன ந்ததிய லின்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத தான மென்பவே. (6)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னுவிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திரும் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
நீத்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கரோ (7)

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தரு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடு வமரும் பூதல
தத்துவ மெனத்தருஞ் சனற்கு மாணே. (௮)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் கரைத்துயர் பேரின் பேதரு
சீததத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம். (௯)

எத்துணை மூடரு மெய்தி னீண்டவர்
சத்துசெய் சூதவ னக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலாந் தகித்தருள் கூட்டு மாபூந்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம். (௧௦)

சேகதி மனத்தவ ரெனினுஞ் சென்றவ
ணீகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்குல மலைகள் சாடுஞ்ச
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம். (௧௧)

அம்பர வான்புவி யாது போற்றுதோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர விற்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பர தத்துவ மாகு மித்தலம். (௧௨)

கண்டவ ரித்தல நிரயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந ினையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர்தொண் டாற்றிய வழர்ந்து பேரரு
ளெண்டரு புலனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய். (௧௩)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்திலுற்
பத்தியற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றுய்வரான் முனிசி காமணீ
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மீதே. (௧௪)

மன்றலெண் டிசைகம பூமிர்த மாவன
மென்றெரு முறைதிரு நாம மேவர்வாய்
நின்றெழ லுறிலுமந் நிமல நாயமே
யன்றவர் தம்மையு மமிர்த ராக்குமே. (௧௫)

மாதகு திருவுசாத் தான மாண்பெய
ரோதுந் புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
மேதகு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாகிய திருவுசாத் தான மாவரே.

(35)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானமா தவமது நவிற்தல் பல்லிறந்
தானமா தியவெலாஞ் சூற்று மாம்பிர
காணாத் தியற்றினொன் றனந்தங் காண்பரே-

(36)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பநா
ளீன நின் மாதவத் தெய்தும் பேறெலா
மானதன் னேனியா ருறினு மக்கண்ந
தானுவத் தருள்வது சூத மாதவம்.

(37)

தன்னுழைப் போந்தறன் மூழ்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கன்னமா முளரி யீபல
னென்னுரை யளவுகொ லெண்ணின் மேலையோ
ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா.

(38)

இன்னினி யென்னிசைத் தின்ன மாவன
முன்னியன் னையையனு முதலெ யென்றும்போற்
றின்னிய தியுமுனோ ரெய்தும் பேறெலா
முன்னுகை முதிசுத்தா *லுறழ்வு முற்றிடா.

(39)

என்றரு ணந்திதா ளிறைஞ்சி வேதன்சேய்
பின்றற னீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
னின்றன னென்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
முன்றொழு முனிவர்க்குச் சூத மாமுனி.

(40)

வேறு.

ஆத ரத்தினி மாவன
மீ தலத்தினின் மேன்மையை
யோத லுற்றவர் கேள்வியர்
தீதொ ழித்தருள் சேர்வரே.

(41)

. தல விசேடச் சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சககல்

உ தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

சர்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்
சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா
ஞர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ. (ச)
வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசுவெல் லேயினு ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
றுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந திலகு முரைப்பதெங் கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் ருதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ராச னுடையத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சாசுந்ருமல மளிக்ருத் தன்மையி னிருமல தடமென் [பெரிதுஞ்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெரும்துணற் பெருமையிற்
சேருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய ரும்பெறித்திக
[மும். (க)

அத்துணை நாமத் தால்வன ரேல்வை யாமுரு வாயினு மடைநது
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திரந் தாமத் தோயுருத் தீடெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத்தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும். (சு)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினநதேரயந் திடக்கிடைப் பரிதருநதவங்க
னம்மையாற் றினர்க்கே வாயப்பதா மெனினு முதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முநதுந் தறுபததைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற
[றிண்ணம். (ரு)

இறைநிருத் தளிரேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலக்குமோ ரலந்தையங்கிதன்பே
ரறைகுப வனும குண்டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
ஹிறையுமல் வுறையிற் பெளமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமில் விரண்டின்
முறைபுரி னாந் முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (சு)

சொன்னவா ரத்தின் வாரத்தின் மூழ்குந் தாயர்பன் னெயெலாந்தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
மூன்னியங் கொருங்கேயுறுவொந் நலமு முதலுமில் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுந் தகையப் பயிலுமோ ரியலெழிற்படு
[கர். (எ)

திவனூறு மனைய வுவுளக மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிரும்வ்வாழி யாழிய ரூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து

நவிலுறு மாக மதியில் நாளி னுனதான் முறைமையின் மூழ்குத்
திவியரெண் போக மாதிரல் போகச் செந்வேலாம் பிறிவறச் சேர்வார். (அ)

நிலவுபோ ிச தீர்த்தமென் பெயபே நிச்சய மென்றதை நிறுத்து
மல்கிலாப் போக னுகர்ச்சிய் தொன்றோ வருமறை யாகம மாதி
கலையெலாமுள்ள படியுணர் தெளிவுக் கைவர வுண்மைஞா னத்தார்.
செவ்வரும்வீடுங் கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழுத்து
நளினியொன் றுளது மூர்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரமம்
புளகரிக் கருளிவ் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (கௌ)

சாதவெப் பாற்றிச் சீதள காண்டந் தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு *மூலகன் மேவிய வாலியும் வெருவுந்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாலிக் குவால்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (சக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வுவாரு திறத்தினுலேனை
நன்னல நிகர மென்னவு மின்ன நாமே தேரமே னவிற்து
முன்னிய வளிக்கும் வகையவிந ரீர முதவிடாப் பல்ன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவாக்கு மரிதரிதம்ம. (கௌ)

யாமிய கருபத் திலக்குமோ ரலத்தை யிதன்பெயர் கெளதம தீர்த்த
மாமிதிற் றோணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெற்றற் றோணியா மனைய
தேமிகு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமார்
தோமிலிக் கமல நிமலமிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வென்ன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்லை
மன்னுமத் தொதையே பகர்வரி தெனிலவ் வாழிய ரூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவிற்தற்
கென்னிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாதத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். ()

அறந்தரு மருத்த மாதிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி
சிறத்துமூழ் கியமுன் னுரைத்தநா ளலதெத் தினமுழு குறினுமச் செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ முகனெலா நினைவின்
விறத்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்த் தீற்றின் வீடுபே றடைகுவர்மெய்
[மை. (௧௫)]

என்றெமை யளிக்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
முன்றொழு தெந்தாய் நின்றனி வாக்க முதத்தெவிட் தெலிலை யெனமுன்
னின்றுபே ரன்பு நிமிர்சனந் குமர நிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நந்தி நாதன்மே லென்றா நற்றவ- சூதன்பி னவற்றும். (௧௬)

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினோ
ரார்த்தி தீரவி னாவின ராதுயோர்
கார்த்த மாமல் வாதனை காதுநீலி
யோர்த்த பேரருள் வாழ்வினி லேறுவார். (௧௭)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி னொளிர்தல வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
மலகரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யந்தண் மூர்த்திசீர்
நலனிடையொருசிறி துளமுற வினவென நந்தி சாற்றுமால். (௧)

வேறு.

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிராலம்ப ரீர்த்தொந்த நேய மாகி
நிருவிகற்ப நிராதார ரீர்த்தோட நிட்களங்க நிருவி கார
நிருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
யருவருவா யருவருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (௨)

சித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயுமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
தத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்தியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதனமாய் வளரமுதாய் டலிசுவையாய் வருமணுவாய் மகத்து வாகி
நூதனமாய்ப் புராதனமாய் நுந்தாத வொண்குடராய் நொதும லாகி. (ச)

சமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமி யாகித்
தமரசமாய்த் தமரமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபரிசுந் தானாய் ரூப
நிமிரணலா யிரதமுமாய் நீராகிந் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிரமொழித் திடுமபரஞ் சிவம்பெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி. (ரு)

சகலமதாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிரடு வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாய்ப் புகலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றுணும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்கூழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (சு)

எல்லாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
சொல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி முதலாய விபுத ராதிப்
பல்லாரும் பல்புவனம் பல்நோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (எ)

அலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகிக்
சுலமறைக டனித்தனியே கோடிசூழாங் கோடியெனக் கூறிந் கூறிப் [துச்
பலமுறையும் பலநெறியிற் படர்ந்துபடர்ந்தெட்டியெட்டிப் பார்த்துப் பார்த்
செலமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியங்குறநீண் டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (அ)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரோப டித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்விதையு நவிற்கு ணாதாய்
நின்றாரும் பிரமமென நிகழ்த்துபர சிவஞ்சீவ நிகரம் யாவும்
தன்றாவீ லருளெளிதிற் சார்ந்துய்வான் நிருவுளத்திற் ததும்பி யோங்கி. (ஓ)

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறங்கமுத சூதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யமுதசுடும் பிலிங்கவடி வாகி வான்றோய்
தெருண்மலியமா பிரவிருக்கத் திருவடியின் முளைத்தெழுந்து திகழ்ந்தெஞ்
[ஞான்று
மருமலிகு விளமிதழி மால்திருன் புடைமலர்தாய் உளைப்ப மன்னும். (க)

தன்னருளாற் சுவேச்சையினுற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க லிறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரோசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா ல்வலிவிங்க மூர்த்திராமம். (௧௧)

வானிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னனந்தேசன் மந்திரோசன்
மருமலா முதசூத வனநாத னுதாத்தான மாத லேசன்
முருகுமலாமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலுன்த மொழியு மிந்தத்
திருவருண மங்களிதேன் றெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (௧௨)

இன்னவரு ணுமங்க ளெழுக்கோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன்னுமுறை பண்பினுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வென்னலமே பலரோக வெப்பொழிந்து தட்பநிறை விழுத்தவின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (௧௩)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேகமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்கிழவா டிருந்து வாழு
மோதநலத் தனிப்பரம முத்திரமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதாமீ தருநலமே யமிர்தநல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (௧௪)

இத்தகுமந் திரநாதற் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப விந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காங்கு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவிகீண் டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். (1)

திருவமுத லிங்கமெலுந் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் றேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருக்
தெருளியசேற் றுறுமிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி
யிருளிலத்தந் தருளிலத்து மெச்சிலத்து மில்லையென வெளிகை யேற்பாம். (2)

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தாமெய் யன்பொடுமெவ் வாலயந் காலையினி லடைந்து சூழ்த்து
பலியமுறத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதிநான் முற்றுக்
திவனறம்பல் கோடிகளுஞ் செறிந்துளகுற் றேவலெலாஞ் செய்து குழும். (3)

பனகமணி மனுவிறைவன் பதப்போது பதப்போது பரவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் றேத்துநரெத் தேத்துமுல கெழுஞ் சூழும்
வனநிதிசொன் னவரிதிபொன் மணிநிதிமுற் பொருள்கருண வளநீ டாயுள்
புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிதைபொன் மலரடிகண் மாலைக் காலை
யதிகவித துதிபணிமெய் யன்பர்பல விற்பவகை யனைத்துஞ் சூழப்
புதிதுபுதி தாரிதைபல் *போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில்
விதிமுறைபோற் றுநரமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். (1)

மகரமதி குருபூச மதிசிறைநாள் வரனுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன்
பகரரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும்பண்டினரெப் பாவ தாவ .
நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (2 உ)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ டும்பர்க் கின்பப்
தந்தெழுத் தருள்வி ழூக்கொள் சைத்திரோற் சுவநாண் முற்றும்
வந்துவத் திறைஞ்சு மன்பர் மணமகார் செல்வ மாதி
செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார் (2 க)

திருவளர் சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்றா
வருவளர் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னராய்க்
கருவளர் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (2 உ)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
யண்டங்க னெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினேந்து ளாரிம்
மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருகினை வடையூர் வாய்மை
வண்டரு சூத கான மந்திர நாதன் பாதம். (2 ஈ)

இன்னவர்க் கெத்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ னருத சூத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
றன்னடி யம்பு சாதத் தளிபுகுந் தளியீ தூர
மன்னுண் னியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழத்துஞ் சிலர். (2 ச)

அலகிடன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
னலனிறை காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
மலர்நறுத் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (2 ஞ)

* போத்திரு—போகதுகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாச மம்முறை வழாநி பந்தங்
சூறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ஞர்ந்து நிமலனெவ் வுலகு முய்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (௨.௬)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்த்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண் மருவினாங் குடனார் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொனா திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (௨.௭)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் நிட்கா மத்தான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின் முதுகிகப் புரிமே தக்கோர். (௨.௮)

அணிமணிச் சாத சும்பத் தணிகன்பற் பவ வளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நத்த
மணிவன்ம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ரிவைமுன் னும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளலிற் ருமோ. (௨.௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபன் றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் றேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னே. (௨.௧௦)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே றெல்லா
மந்திர வேன்வி யாவ மரபினிற் புரிபே றெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௨.௧௧)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா ல்மலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்தி ரேசர் சியமபூ சனையே நல்கும். (௨.௧௨)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த மெல்லு
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்ருல். (௨.௧௩)

என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தைதான் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
தன்னுபு பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர னின்பினளி யாற்சொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுந் முன்செய்வினை பற்றிநிறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினர
னந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிழன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விசேடச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௬௩.

சூதவனநாமகாரணச்சுருக்கம்.

எந்தை தூயமு தங்கொண் மேனியி லங்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாசல மந்தண் மாவன மென்ற நாமமி சைக்கருன்
வந்த காரண முந்து காசைவ ழங்கு வாமனெ னத்திரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வாவின் லிற்றுமில். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவரர் மாதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமரனே பூருவத் தலரோன்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றமுவு
மனையர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய ரிருவர். (௨)

மனன மர்த்தன ரோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
றனது வானிற வுச்சயிச் சிரவமென் றகுபேர்
வனைது ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யிப்பரி யினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ ளீன்னினைகால் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தையின்மூத் தவடா
னங்கை நின்சொல்லால் வாமணி ந் தத்தென நின்ருள். (௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்று
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா சூகவென வவண்குள்
பன்னி றாவர் தம்மில்க் கத்துரு பரந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சுரூர்ப் பார்த்திது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மரூப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
சூரிய தெவ்வழி யவ்வழி புர்கென வுடைத்தா
ளரவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள். (௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய னுயகார்க் கோடகன் ருடடி பணநது
முனிய லன்னேரின் கருததினை முடிப்பென நதன்வாற்
றுனைபு சென்றிறு குறத்தழிஇக் கரிதெனச் சூழ்த்தான். (௭)

பின்னை முன்னையன் பின்னைநேர் பின்னைய னுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலதி யெந்நிறத் தெனத்தெரிந் தினையான்
சொன்ன நீன்மைய தேயுனக் கடிமையான் றேருகாய். (௮)

என்று கூறிமுன் னவன்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணனாக் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்மொழிக் கனதையாம் வினதைபாங் குற்றான். (௯)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையனை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைந்தனஞ் சுரூர்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்வினார் திழிந்தான். (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சுரூர்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழினை நாமிவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விழிப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனைய. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுரை யெலுந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னை பாலுறீஇ யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணி
கண்ணை யீண்டுதந் தாதினென் றேதிய நிமித்தம். (௧௩)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிநதுகின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலைமுலை வழுக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிழிக மதிமுக வினதை. (௧௪)

அருமை மைந்தகே ளென்முனா ளெனைமுனா ளாகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாடிமாமிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (௧௫)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னை முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நன்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னை செயதொழில் சொல்லுதி வல்லெயென் றிசைத்தான். (1)

தனையன் வாசகந் தனைவினாய்த் தனையிலா வுவகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிசசிறு ரிடையென்
னனைய டைந்தவ்வ வடிமைநீங் கியதும் காத்றும்
வினையு னாத் திராற் றுவலென வினவென விடுத்தான். (௧௭)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
முன்னி யன்னாக் ககபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (௧௮)

வியலு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயநி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மாரமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
றுயவு னாவிலொன் றுதவுதி யாலென வுரைத்தான். (௧௯)

உதவி னுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விழைவுறிற் படுநீ
ருததி வைகுந் வேட்டுவ ருண்டிநீ யுணுங்காண்
மதர்நெ டிங்கண்வேட் டிவார்மினை வேட்டொரு மறையோன், (௨௦)

ஆங்கு வைகுமா லவனை யெடுத்துணு தைய
வோங்கு வான்புகுத் தமுதுகொண் டறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுங் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுர்புரத் தருள்கெணப் பகர்த்தான். (௨௭)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞர்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுதி
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன நெழுத்தம்
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்குந் வள்ளால். (௨௮)

(வேறு).

என்னலங் கிராத மாதை விகக்கவேத் தினிது கான்றம்
மின்னொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். (1)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரென்வயிற் றெல்லையிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து மெவித்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லைல் லுனுவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (௨௯)

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதி கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
றுன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றுன்
முன்னவன் கமட மானுன் முரணிப மானுன் பின்னேன். (௩0)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரத் தீரா
திசலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமுன் றுமால். (௩௧)

ஏகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியமுற் பசிதீர்த் தப்பாற்
போகிக் போகில் வேந்த போகியு ரமரி கொண்டி
வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைந்தவண் விகக்க ராசன்
ருகியா யவ்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கவ்வி. (௩௨)

விசைகொடு கிளம்பி தூறி யோசனை மேக்கு யர்ந்த
பசையுளோ கினிள மத்தொண் பாதவ விடபத் துற்ற
னசையுமக் கோட ரந்தா னற்றொணு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வூல கில்லிய விருடி கூட்டம். (௩௩)

* சில்லர் - வேடர்.

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னாவர் வீழ்வர் கீழென் ற்கருகித் துற்றக் கோடு
 மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பன்கண்
 டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்* தரத் தமைய வைத்தி. (உக)

ஐயநீ யென்ற னவ்வா றத்தாத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தீரும் வாய்ப்பெய்
 தொய்யென வவணை மேல்வ் வுணவேந் துறுங்கா லன்ன
 தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழமுன் கண்டான் வேந்தன். (உ௦)

அச்சமிக் கண்ணு டென்னீ தவம்பல் காட்டுற் பாத
 நிச்சயித் தருள்கென் றுசா னோர்பணிந் தியம்ப வன்றோன்
 முச்சகம் பரவு வேத முந்துகா சிபன்ற னாற்று
 மெச்சநற் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (உ௧)

வாலகில் லியர்க ளக்கைப் பெருவிரன் மாணு மெய்யர்
 சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கரையே றிச்செல்
 வேலைநீ யசித்தல் கண்டார் விழியெரி சுதுவ போக்கி. (உ௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி செரிந்து நோற்றார்
 சிவத்தவர் சுறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காடி பண்பாற்
 நவப்பெருங் குமரன் போந்தான் றன்சிறை யிண்ப லொன்றற்
 புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (உ௩)

அமரிகொண் டேக விங்ங னணையுமவ் விகங்க நாத
 னிமிருமுற் பாத மிற்ற னிகழ்ந்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னாதிக்க டவுளர்க் கூலிக் காரி
 னமதுவ கமுது புள்ளி னாதன்வேட் டுறுநிங் கென்றான். (உ௪)

அதுவினா யமரர் யாரு மமர்வீழை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் ருயலுபு முயல்குழந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்த்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் பங்கனோ பலத்தின் வீழ். (உ௫)

* தரம் - மலை.

† பம் - விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வனரொலி கிளர வீசித்
கொண்டில் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் திரையொன் றப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீள்வீழி முகிழ்ப்பி லாஷ்டி
நன்றல முகிழ்க்கு மேலந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினா லு மிவன்விடா னென்று கின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிழுளும் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைசன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னர்ச்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னவிவுற வருதல் பக்கா னண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்றோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்ற லெகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு முட்ப ரெல்லா மொழித லு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் துரப்பத் தாண்டி வெம்படை யேற்பப் புன்வேந்
தெம்பர்மா நதித் தங்கள் யாவுமுண் இமிழ்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிங்கி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நன்றான். (௪௦)

துணிவினோ ரிமையில வென்ற னிபையிலவ் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு னானே கரியென்பான் போற்க ரித்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தருமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக ிகாக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தலியுட லொடுக்கித் தீகான்
ஞென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் மண்ணு மைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு முழத பூரி தக்கண கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விற்றெரீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா லுவண வென்றான்.

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதரனை நினக்களித்துஞ் செப்புதிநின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதிவென வருதிதுசென் றளித்தபின் ராதுமெனா. (சச)

தருவரமால் கொண்டிறப்பொற் றருவரமால் வெருவரநெஞ்
சருவரவா னமுதிழ்த்தற் காற்றுமைத் துணிந்தொருவா
றொருவரும்பிபார் நனிபுரித்தங் கொருவகையு முயலின்றி
வருவயிரப் படையாலி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான். (சரு)

வருகுலிச்சுத் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தீவ்விதிகள்
மருவுநின் துயிர்க்குலிசம் வறிதுறன் மாண் பன்றெனது
பொருசிறையி ஷித்கொண் டு தருதுமெனப் புனன்றுநிர்த்தான்
பெருகொளியொண்டினைசரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (சசு)

ஊழ்த்தலிற் கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தெவரும்
வாழ்த்தினரார் சுபன்னென மகபதியந் ககபதியைப்
போழ்த்தவல் கிலகுபடைப் புள்ளரசே செள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினர்க்களிப்பந் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால். (சு)

அன்னவருண் டெமையடர்ப்பா னநிகரித்தா லுனக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறங்குலுண் பரிந்துரைக்கும் புரத்தரனை
நின்னவருத் தந்தணத்தி நிரையமுத கடமிதனை. (சுஅ)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடன் கோடியென வசைந்தரிப் பனைசந்துவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற் லடல்வயின்
தேயன்மகி தலருடுத்த தென்கடன்மீச் செல்கின்றான். (சுக)

அப்பொரிய திறற்கலுந் தனகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருமந் திரநாத னுலவுதிரு வருள்பொழித
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக் கடத்தமுதத் துளிசிதறி நிலம்வீழ்த்த. (சுஓ)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்ந் தமிடமுந் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமல் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகமகன்பா கன்றெண்டர்
பத்திவலைப் படுபரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே. (சுக)

ஆதியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிக்கோத் திராகுப மிசைக்கோடிச் சூழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளநகர் மறிதுரைவா ரிதிதிகழ. (௫௨)

வருநிருதி யம்பரத்தின் மறைபரவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரட்டேசதலந் திவழ்தரப்பச் சிமவுலகி
லருன்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லீரியரிதம்
பரிதிசிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரகிசை. (௫௩)

பன்னரியபொன்னிநீதி பாதாளீச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற் லீசான வம்பலிடைச் சிற்றேமந்
தன்னிகரீ தளகந்த தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க. (௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைகுழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் றுங்குபரம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளியின்றும் பொலிகுத முளைத்தெழுந்த. (௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின் றி நாறுசெய்வா னெனவிதந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதநினா. (௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுபவனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரித்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரங்கரம்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (௫௭)

எண்ணியவா கலுமுனடந் தின்சுதைப்பொற் கடநாகர்
தன்னெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுவண்புகுந் தினிதமர்ந்தான். (௫௮)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவித்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறை மதிசிகரத் தணிதருசே காரிகரம். (௫௯)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் விரவுசுவா சதமாதிரி பாதிதுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகநிகரம். (௬௦)

வித்தின்றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென விளங்குநிற்கான் ரெழுநீர்மாயை
யத்தனலோதிமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிச் குடாவடி *விண் ணேச்சுமடிச் கடாக்கிடயே. (௬௧)

திசைக்கரிய முசுக்கவளத் திரள்கொடுக்கும் பாகமென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் கூதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிடல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுந் தே மாந்துருமம். (௬௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ நிறைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ நீங்கனியா தியநுகர்வ
சேதார முகநிடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச் சீர்த்துருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புண்ணைநற வங்குபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முண்ணைவழை வில்லம்விளா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநூந் தஞ்சரளம்
பன்னிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதண் மௌவன்மன மாலதிசு மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலியயிலை சண்முகமே
யாதிசைபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவயீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (௬௫)

குதுகுலனோ கிலங்காளங் குயிற்றறிநு தங்கமரி
மதுகரம்யா முசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் திரையருண் முதவமுத சேகரங்கள். (௬௬)

மாதவர்கை யிளநறும்புன் மடிநுகரு மானிளங்கன்
ரோதுடச மலகிவெ வழுவைநிறை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்ப்பணி தருஞ்சரபர்
திதிலிணைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

* விண்ணேச்சுமடிச் கடாக்கிடி விஷ்ணுவாகிய நிகரிலா வராகம்.

கிளைமம்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைதுகரக் கிளைவானின்
விளைமலர் தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தாவஃ
துளைசெய்திந்துள் னுளைவுறவேம் புணக்கொடுத்தாங் கூடன்மிகு
மளையினுமிக் களைதருமா விலைச்சுவையு மிலையதனாஃ. (௬௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதநிறை யின்சுவையா ரமுதமய மீதுமந்த் ரேசன்
றன்னருளா தலின்வானைத் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு முளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனம்மலத்தின் றெகைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்தாரங்
[கே. (௬௯)]

காசிபர்மார்க் கண்டர்கொள தமர்பிருகு கடயோனி கர்க்க ரேவி
யாசர்க்க ரத்திரிகுற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
வாசர்க்குரத் தீனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்ச்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப் பாசரர்க் கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்ச ராதி. (௭௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழ்ச் சேர்ந்தே
யுவமனிலா வுலகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவனுறைபல் லாசிரம மாமுடச மாக்கியினி தமர்ந்தா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சீலகுணச் சிறப்பெவர்வாய் திறக்க வல்லார். (௭௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சி ருட்கைலை மந்தாமே ருவைமுன் னாய
வென்னசிவ தலங்களிலு மிலந்ருசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னிரைம் மாண்புணர்தாங் களைத்துலகும் வயங்கு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படர்ந்தவண்பஃ றடங்களுனப் பரம்பி
[சின்ற. (௭௨)]

களியளியுண் டெவட்டெடுப்பக் கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கான்று நாளும்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணைகு வளைத்துணைசை வலத்தை யுள்
ளிட், டொபொருள்கட் குறையுளென வொளிர்தருமவ் வுயர்தடங்க ளுலவா
தென்றும், பளகறவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பல்ன்க ணல்
[கும். (௭௩)]

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மலவெண் சங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நற்குடரேந் துவகீத நறுந்தேன் பாடும்
சேதமா கதக்கலகீத் திலநீராஞ் சனந்துளிகள் செறியு மீம்பு
சாததமா லம்வளைப்பத் தக்கமுர சொலிப்பனபோ தகங்க ளாந்தே. (௭௪)

வானாகன்*வான் நவரெனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
 ஞானதிரமோதுதலுத் தருஞ்சுவைமாண் கனிகன்பல தருவ தாமே
 கோளுறெஞ் சினர்தீமை குயிற்றிடினும் * பொறுத்த தனைக்குணமாக் கொ
 ண்டி, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிக்குந் தக்கவர்கெய் மேன்மை காட்டும்.
 வாவிதட மாநிரைசெவ் வனசநிரை மீதயல்வெண் டலர்தண் பூகந்
 தூவியதம் மடைநுதியாற் சுரும்பாற்றந் கனிகனிகேன் றாவா நிற்கண்
 மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமதுவோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு செம்
 பொற், றுவிரிவட் டகைநுறெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தருதி காட்
 [டும். (௭௬)

இத்தகைய பற்பலமா னெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
 வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவநுதின்ய பாவனமாயுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
 சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச் சிறப்பெவையு மொருங்கருந் திறத்தி னாலு
 மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கநிலாம் வியப்பி னாலும்.
 திருவமுத சூத்வனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந்
 தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே ருய
 பொருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
 வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (௭௭)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசிநீனிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழு
 முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமசாமென் துலகு போற்று
 ளித்தியமா தலமிதுவே நிகஞ்சொன்னேன் முகமனென நினையே லென்னு
 வத்தகைய திருநந்தி யடிகள்னன் குமாருனிக் கருளி மேலும். (௭௮)

இவ்வருமை பெருமைதிக பூரிங்காதை யதிகுய்ய மேனோர் தம்பா
 லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சீல
 மெய்வருபந் சூவம்பழுத்த வித்தகசங் கமங்களுக்கே விளம்பு கென்று
 தெவ்வடுவேற்பணிகொண்டசெவ்வேளிங்கெனக்கருளிச்செய்தான்மன்னோ.

துணித்துணர்வித் தகனினக்கு துவல்வானேன் விரித்திதென துதற்க ணந்தி
 யினித்ததிரு மான்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புற் றேனப்
 பணித்தவன மதிவேணிப் பானருள்பெற் றுயந்தவர்கீர்ப் பணிப் பினை
 தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முள்ளின்னுஞ் சாற்றுகெந்தாய்.

என்றுசனற் குமாருனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூ =
 வென்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா

யன்றருணந் தீசனைவற் கருளியவா நெறம்க்கின்னு மருளு கென்னு
 நன் றுணர்ச்சி வுனகாதி நற்றவர் போற் றியருத னவில்வான்மன்னோ. (௭௯)

வேறு.

ஒது சவுனக ராதி முனிவர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினா
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுறுவரொர் வீடரோ. (அ௩)

சூதவனநாமகூட்டணசு கருககம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௬௪௬.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிகு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாசிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நலில்வானரோ. (க)

வேறு.

இஃதிரா இஃதி ராணி யீரிரு கோட்டி வால
சிஃதுர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முநதுமைந தருககள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைநதவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுததற் பாற்றே. (உ)

தொக்கமு துணை மித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னாலங் காட்டி நயந்தடி பணிநத பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீநது தண்ணருள் புரிநத நீரா
லிக்கட விபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (ங)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவம் புயப்பொகுட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்கு வேதமா புரம்பொ குட்டின்
மத்தகத் தமர்வெள் ளோதி மத்தொழில் காட்டி மாதோ. (ச)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மராள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தழிப் பயினால் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவுடம்.
விழுத்தரு மனைய செம்பொன் விடின்மணித் கோயி னுப்பண். (இ)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ னீத்து
மருவுமெல் லணையவ் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு டூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா லிதன்பா லன்னோ
னிருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (௬)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பாணுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருதுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தாமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமவ் வென்றுா முன்பால் வநீமிரு குழவி மான. (௮)

இருவிழி யப்ப தங்க நெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரணுவங் குன்றாச் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
வீம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி முத்தி .
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மரானத் தாங்கோர் செங்கையிற், சங்கி லங்க. (௧௦)

வரதநல் லபயம் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வரதந முதல மைந்த வங்கத கங்க ணாதி
யுரதந வைசயந்தி யுயர்மணி யார மாதி
சரதந வெளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிகிழல் பரப்பு மார்பார்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
சுவமணே யுலகெ லாந்தேற் ரொருபெருந் திருவி ளங்க. (௧௨)

மறவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாஹு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுச்செலா முணர்ச்சி மேன்மை
மெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி னீதன்னத்
தாமெழின் மறவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மரபி னேங்க வற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் நேசு கூர்மல ருத்தி யோடு
தலமெல்லாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (கச)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரசசெங் கேழ்ப்பன்
னூற்றிதழ்க் கமல நீரி னேற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீ இப் பங்கத் தேர்நிறஞ் சிவனிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (கடு)

பரிபுர மாதிரி யம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிநதாரக்
கருள்செயல் ப்முன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீர் றொளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வரை வரை குணனுங் காட்ட. (கசு)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
* கடிமல விசுவக ராசன் கைகுவித் தெதிரின் நேத்த. (கசு)

தேனல ரம்பு சாதசு செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
கானவர் வைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (கஅ)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாட்க் கதைவசி சார்ங்க மாதிரி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னிற்பக்
கொன்னியற் சேனைக் கோன்பொற் கோல்கொடு நெருக்கொ துக்க.

மாமறைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பக்
தேமலர்க் குழற்பு, தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூமப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருத்தி மூழ்க் வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (உ௦)

வேறு.

தன்னுளங் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைநீர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா விந்திரை வந்தித நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணர்ந்தமா துதியே. (1)

என்றினி தனநத னனநதமாண் டிதிக ளினைத் தினி தெநதையே யென்றும்
பொன்றுரு நித்தி யானநத ~~புரிவதாய்~~ புரிவதாய் விரிவதாய் போத
நன்றிலாச சன்ன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய வலத்தவே தானத
முன்றிகழ் சகலா கமநகன்ம மசமாய் மொழியுமெப வழியினே முறையே.

அறிவிலாச சிறியேற் கருள்கென விரப்ப வன்னது தனனிரு செவியேற்
றிறைவனா மனைய முகுந்தநா யகன்போ கிசசற் குணகிதே யிதுகெண்
முறையினின் வினாவுக் கிடைமென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
றிறைசமு சார வுத்திதா கமாய் நித்தியா னநதின் மலமாய. (உ௩)

ஆதிமத் தியானத ரகிதமா யனாதி யாயுரு விசற்பமா யளவாச
சோதியாயச சமயா தீதமாய் சிவதத துவருப சாதமுன் ஞாய
நீதியாய வேத முடிவினிற் பிரம நேயமாய நிறைசதா சிவததை
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந துபாசித் துறுகில பெறுமவ ரெவரோ. (உ௪)

அவர்களை வினவு ரகசிய நெறிமுற் றறிவீ தறிநதிலா ரெவர்மற்
றவரோரு சிறிது மன்பிலார் நயரு ளதமராக கவாடனே யாவா
தவ மிகு மனநத வாதலா லனைய சதாசிவ மூர்த்திபூ சனையே
தவநின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதன மிலையிது சரதம். (உ௫)

யாவரே தீரத் துவம்பெறீ யு யோரைந திடுதிய *புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நிராசை யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் றுபுவோ
ராவரே யரிய முமூட்சுக்க ளென்றாக கருமறை பெருமுறை யறையும்
வாவுறும் விடய துகர்ச்சிமுன் னாவ மாற்றுதற் கசத்தரே லவர்தாம். (உ௬)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசறப் பூசித்த லதுவே
கதிவழி யாமா விதுதுணிந தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணூஉ
மதிவழி யுடலுள் ளளவிரு வினையின் வ்ருபய நெருவற துகர்ந்து. (உ௭)

நியதிசெய் பூசோ பாசனா பெலத்தா னிமலமெய்து ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானநத போக
நயனிதை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா றோததி கடந்தே யருளிநா னித்தியா னந்த
போதவீ றெதுதற் கேதுவச சிவனைப் புலமொர்ஜி நலமர்ஜிப் புனித
பாதமெயச சிவஞா னம்பெநீஜி யுள்ள டிமுயுணர்ந திரண்டரப் பயிற்று
மோதபூ சனையேயன்றவே றிலையான் முடிபுகென றுணரகி மு தல்வ. (௩௬)
செப்பியாங் கணைய தச்சுவ முணாநது சிவததுவம் பெறற்குடை யூரு
யொப்பரும் பசுத்து வமமுயி செவற்று மொழிவுரு வழிவிரிந துளதா
ல்ப்பசுத் துவததா னெததவச தாலு மிரிநதிடா துரிததிடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட்டு ளளநக நகநிலா னெனுமறை யநதம். (௩௦)
வேறு

இத்தகைய பசுததுவத்தை யிரிப்பதுகான் பாசபத தீக்கை யேயா
முத்தமமா மிதுவிரசா வோமமுட னிகழ்வறசசெ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக கேணீ. (௩௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சிறிதுக கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினான்காந தினநான்கு பரம மிநத
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ ழுக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகள் நிறப்புமல முண்பதிவை யுருக் கைநன் குணாநதுசார்ந்து. (௩௨)

அனையநறுங் கோமயததை உளிககுங்காற் பின்மபைமெல் லடையிற் சாத
மனுவிலபேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக கோசலமவா மததாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரததாற் பிடைநதுருட்டி யுலர்ததிமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முன்னிலிலோ மநதொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (௩௩)]

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணிகசி தாணிகிலை யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிசு
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்னுறையித் தாவேன் விக்ருத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (௩௪)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா ருருகிக் கெடநக வாற்றி
வில்லியனுஞ் சயாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்டாங்
கெல்லுமூர்வீதிப்படியே பிசுதிட்டைபுரிந்தருசெத்தினிதுபோற்றி. (௩௫)

மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யார்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணைதாம் பூலாதி தகமு னல்கிச்
சேஷுடையான் பாசபத தீக்கைமுறை யுரிசினாற் றிணியா மத்துக்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடையரு தன்பு திகழப் போற்றி. (௩௬)

வேண்டுமுப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிநதுசே கரணேயெம் மிறையே மன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தகுசிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிநநாட்
பூண்டவிர தம்முடிததுப் புண்பசு கது பூமுமுமும போககி மேலும். (௩௭)
உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிழ் சரவருளே யுதவு கெநதாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கையிடலின் னடிமையெனக் கரைநதிவ்வாறே
தெள்ளுமுளத் தீராறு தினககருமபூ சனையோமச செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்றா ளாளுதய ள்ததியமு நடாததிப் பின்னர். (௩௮)

நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக குலவிவிகு கிமலன் றன்னே
மாசனைவ ருநதெறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசத்துவரீக் கிடுதிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற்றக்கிணை தாம்பூலமொடுபரிந்தளி ததுப்பணிந்துபோற்றி. (௩௯)
பின்பனைய குரவனைநாற் பெருமறையோ மரபினரைப் பேதி யாமெய
யன்புறுமா கேசுரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில் வித் தன்போ
டின்புறுதக கிணையாதி யினிசளித்தி யக்திரநீ யிவ்வா ருக்
முன்புரிய பாசபத தீக்கையிடை யுறினறி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினை முடித்தியென்றிற் பசத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமததா னிருமலகாத திரன்தி
யறைதருமிச செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
நிறைவிரசா வோமாநதத் தெடுத்தொளிரவெண் ணீருதல். (௪௧)
அங்குகோத் திரமௌபா சனவீதி கோத்திரமத்
துங்கசிவாக ளினியிவற்றின் றாய்திரு நீருதல்
செங்கையில்யா தொன்றேனுந் திருநதவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைந்த தககமது வோரேழால். (௪௨)

வலத்தனிக்கை மேன்மூடி மனனுறமும் முறைசெயித்து
வலத்தொடபி மநதிரித்தோ மாபோவென் மனுவாறு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாறு நறுநீரைச்
செலத்ததிதே வினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

ஒப்பவொரு முப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருயீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துத்தி சாதத்தாற் றிரள்சானு. (௪௪)

இருகரங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுயின்னர்ப் பிரித்துளமற் றொருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபுயின் புடனிருகா லாசமித்தே. (௪௫)

அனந்தரமற் றொருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணன்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மருவாறு றிடனாதல்
மனந்தரமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டரமாக. (௪௬)

தரித்திடுதன் மரபாமித் தருநீறு தரித்தவரே
யிரித்திடுவர் பசுத்துவரிவ் விரும்பாசு பததிக்கை
புரைத்தவிதி வழாதன்பி னுஞ்ற்றினுமுள் னுயிர்போல
வரத்தருமாண் புளதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (௪௭)

செபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான மிலாதென்று முயர்பஞ்சாக் காமூலம். (௪௮)

நலிலித்தேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக் கியநிபமா மதிகார மிதன்பாலே
கவிதருமிவ் வருட்பஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (௪௯)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளும் மனுவேந்து
வரமிசுமா றக்கரமா மருவுதொகை வகைமலரு
மானதிக னேயெனைமுன் ஞஞ்சாரு ளெனின்மனுவுட்
டிானதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (௫௦)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந் திரமேயர்ம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிரட்கோ ரொழுத்தின் பெருமையெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரொவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (௫௧)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க ளெல்லாங்குஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைத்து தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதா மாகு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா ய்விரு மகாமம் திரரிதுவே. (௫௨)

சத்து சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபகிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமம் திரரிதுவே. (௫௩)

ஏனை மனுக்கள் குடியெயுஞ்சேர்த் தெண்ணப் பவெ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான் மதுவீ தக்குடிலை மருவா தத்தம் வனாடெண்ணு
மேன திருவைந் தெழுத்தெனவே விளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.

இதனு விதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதனா லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணிச் சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பசங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மதுவீ நமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள் பசுத்துவந்தீர்ந்
துன்னுமான் மாபாசிவத்தோடொன்றி வாழ்மெய்ப்பொருளுணர்த்து
மன்னு நமசி வாயவென வழத்திம் மனுமா மலபத்தத்
தின்ன லொழிந்தும் ஷுறவுயிர்கட் சீசன் ருனே தருமனுவாம். (௫௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீந் றிருக்கு மவருக் குபகிடதத்
தாவில் பொருளா லருத்தவத்தாந் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி ல்றனாந் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றென்றிலையான்
மேலிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. (௫)

கணிப்பி லபாச துக்க பயங் கரசங் குலவா கரமாய்
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா காரீந் துறவே றுபாயிரிலை
தணிப்பில் சகல வுபகிடபூ டணலிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ணமாரும். (௫௬)

தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குரூர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுகாக்கத்
தருமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௭)

சுதவனபுராணம்.

தூமம் திரமீ தெப்போதுஞ் சத்த மயமேயாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்தமுள
தாமமிகுமா சுயம்பிரகா சத்தா மகாமே திரமிதுவே. (௧௦)

வேறு.

இம்மாமனு விற்கிவென்னு மிரண்டெழுத்தின்னெருகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு னுண்மைய ளப்பவரா *ரயனான் முத னுண்மறையா தியெலாஞ்
சும்மாவெனலல்லெதன் சொல்லுவதித் துவி தாக்கரமீதருதுயபல [சொல்.]
னெம்மானவிலத்தகுமோவிடர்முற்றிரித தின்பொருங்கீமெனலாமொரு

மானந்தரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லென்றியெம் மாதலத்தின்
பானந்த வல்கினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினு
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயா சைவத லத்தினடை
தினந்தவிசசெபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெற லுண்மையதே. (௧௨)

எல்லாவயிர் கட்டுமு ளத்திலுதுன் பெண்ணார்கள்க ளங்கமுன்றோசிறிது
மில்லாதவர் காமமுன் ஞயதுரி சிரித்தோர்பய னிச் சொழி பொய்ம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவா லுலாசீலாகளைம்புலனீத்தவர்போற்றுதுசீடர்கள்பா,
னல்லாதவாற்புரிதீககையினு வைநீக்குமெயஞ்ஞான லத்தகையோர். (1)

இவ்வாய்மைய ளாதிய மைந்தவரே யிதவாயமைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேடுபறு மந்திர மேவிலையுந் திறனெண்ணிய வாறுட னல்குமெளி
தவ்வாய்மனு வோதுட ழுனாதிடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மவ்வாய்குட னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலை. (௧௪)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருசசயில மிசைபுட்கா மல்லிகையர்சுகனமே
முனிவோர்பணி கைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு னைலநிலிலையரு
ணனிசேர்திருக்காளத்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர். (௧௫)

புலிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவீர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூலிரமா
சிவராசலி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்மிவை கைப்பொரு ளாக்குமுள
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்னும்திது கிற்குல கின்புறவே. (1)

அயன் நான் என்று பிரிக்குக.

எனநாரண னேதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்துகர்ந்தேயமுத
நனிகூகி நாயக னேதுறுமென் னாதாதிரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருணை யல்லலையிங் கெளரியேனுயு மாறிரங் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுகின் பாற்பெறவே தரியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனை யென்றுகொண் டின்னருளே யளித்தோயகி லம்மும ளித்த
ருளங், கண்ணவருள் கென்றுப ணிகதடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்த்துபணிங், தென்னேர்பெற வேண்டலு நீண்டவனாங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென, வெண்ணாதி பெற்றொன முற்றுவகை யுததிப்
புணன் முழுகின னூக்குடனே. (௬௮)

பின்னையமொடன்னபணிநதிர னப்பெருமான் நிருச்சகி திமுன்னுறுமோர்,
மன்னேர்மிகுபுண்ணியுநீர்த்தமலர்வாவிப்புன லும்படிநதாசமியாத், தன்னே
ர்திருநீறணிநெ தல்லைபெருத்தன்மாமணிமெல்லலேகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமாலடிக்கீழ்க்காணிக்கையதா கமுன்வைத்தனனாள். (௬௯)

மேலுந்துதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவனெங்
காலுந்துதி செய்விர சானலமார் நுவல்பாகுப தாசுவ நீக்கையறை
நாலுந்துதிமநதிரமாதியெலாநயப்பப்புகி தத்திருநீறளித்தெக் [மனம். (௭௦)
காலுந்துதி செய்கிரு வைநதெழுத்தைக கருதிப்பொருள் வாய்மைகளிந்து

வேறு.

எகசசிவ மாகத்தனைப் பாவித திரு கண்ணற்
பாகத்துற னோககித்தரு பார்வைத்திரு வழுதாற்
நேகற்றுப வாசத்தனி விதாசசெயல் கோளந
நாகர்க்கிறை தேகத்தினை நானம்புகி லித்தே. (௭௧)

தன்னேர்முகங் கிழங்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்றோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவருப
மென்னாவரு திருவைநதெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேறதை. (௭௨)

உ னாயாதி க ளாலும்மன வுணராவொளிர் மனுவேங்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வழுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (௭௩)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மாந்தம் ரங்கைப்பெரு மான்றன்
பானன்றருள் காமத்தக புரிசாதிய பயனான்
மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினனூல். (௭௪)

அகிநாயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றகுமாதர மிகவீழ்ச்சீடிக் கடிதாழ்த்துபஃ றுதிசண்
மிகவேதியவ் வரிதாட்பணி விடைமிக்குளம் விழைத்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாநதரும் பெனவே. (௭௫)

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்
பதியாரருட் குறியாஞ்சயம் பிலங்கேசுபோற் பதமே
விதியோடருச் சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்ந்தான். (௭௬)

என்றோதிய நந்தீசனை யிருதாள்சனற் குமர
னன்றாதர விறைஞ்சாரலில் கதைமேலுந யாதே
நின்றனென வருள்கூதனை நேயம் ரிகு முனிவோர்
பின்றனர விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (௭௭)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ ன்ற்புரிசு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகூர்
தாமுற்றுப தேசமு ரைத்தகதை தனையற்பின்வி னாவினர் செப்பினர்தாங்
குருவைப்பெறு வார்கன்ப சுத்துவமிக்குமெய்சிவ ஞானமுதப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பரமுத்தியு மேவுவர் நிச்சயமே. (௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவீருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின் கண் வாழ்தர நிழலியபணிபதியன்பு கூர்தர, மலர்மக
டழுவுறுகொண்கரை நுள்வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோதினங், குலவு
று மனையன விண்பொலொளிர் குளிர்மர சுத்சிவலிங்கமேலுறு, நலனிறை
செயன்முறையின்பமேதக நவிலுது மெனவருணந்திகூறுமால். (க)

வேறு.

அருத்திரிசு அனற்குமர வருந்தவகேண் முருந்தனடி யடை வின் பேற்றூற்
றிருத்தகுபாக்கியன்விரசா திக்நையினைத் தெழுத்திறுப தேசு ஸின்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதங் களித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனத்தீனரி பிரசமலர்த் தான் பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

குவலையமுற் றறித்தருளென் குருநாதா நுருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
பவலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலையள விலேனெனினுஞ் சிறியனமை யல்துகதி தேரு னென்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே ளுள்ள லின் கடமையன்றே. (ங)

ஆதலினு லெளியெனுழத் தைத்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினு லனவரதங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத் துடைத்தருள்பூ லனைபுரிதற் கேவேட்கை சழைத்தே னுஞ்ஞை
யீதலினு லுளங்குளிர்விக் தென்னையருள் பின்னையமர் திவங்குமார்ப. (ச)

எனவகிவேத் தினைஞ்சுபுந்ந் நினிதிசைத்த வேத்துடைகேட் டிந்தி ரேசன்
களியடிய ரெணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனசுபதிக் கருள்புரிந்திப் பரிசுனாக்கு மனத்தேன் பாரிற் றோனாட்
டினிலிறைவ னருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆசையினில் யோசனைபூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றெனப்பெறுமோருழியரு தாம்பிரகுலக் கருவவாதென்றுந்
தேசுவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமெனும்பேர் சநப்ப வாயந்தாங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (சு)

வேறு.

ககுபம்ப் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருத்தி
வகுளகூ விளங்க கெக்கை மராகுள நாரங் கஞ்சண்
பகசிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை லிசுமங் வன்னி யாரமா விலங்கை புன்னை. (எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துளைய சோக மரசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதுகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (௮)

ஆதிய நிராக னந்த வார்பிரா டலிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலே சீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதுரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் பட்டர்ந்து பல்க விண்ணெலா மளநது மல்கும். (௯)

வேரிகை நிரா மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி டஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (௧0)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்வை யலந்தைமுன் ஞாய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வார்து பொலிவின்னெங் கெங்கு மல்கும். (௧௧)

மிருகண்டு சூனு வாதி வீழுத்தவ முனிசுழாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசத் தோழம்
பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாறொழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (௧௨)

இன்னன பலவ ளங்க ளெல்லையின் றென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெல்கு மமுதமுன் னடுத்த தாய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாமுய்ந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோநின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (௧௩)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றமுற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாரி. (௧௪)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வவள ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ. வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால். (௧௫)

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பரமனார் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூட்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
சிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தனேர் காணப் பெற்றங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால்.(க௯)
வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுயாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலருள் சனைபுரிதி
யப்பரம னெப்பொழுது மமரமுத வருட்குறியில். (க௯)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
மணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பில்கொண் டருமறைக
ணெனுணர்ந்து சிவாகமமுற் றுரிசறத்தேர்ந் துளந்தெளிந்த. (க௯)

தீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்க் காகியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாளுதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுலெள கிகம்வல்லா ருடன்றேவர் கம்மியனே. (க௯)

உடனழைத்துக் கொடுவினாநதவ் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தத்
கடைதினத்திற் கேத்திரபிண் டாதிபுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் சூதிவிதியால். (௨௦)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதனா
லிகலர்ய மரகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுகியால். (௨௧)

என்றருளி முகுத்தனா விறையிறைஞ்சி யெதிர்கிற்ப
மன்றன்மல ராதிக்கொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைநிரப்பித்
சன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (௨௨)

அகியரசு னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியகொண்டா சானெதிரா னையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
கெருமுனத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (௨௩)

சூரவெதிர்நின் றரவிறைபின் கூறுகின்ற னான்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (௨௪)

அடிகளடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி. நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசனுமா பூசனைதான். (௨௫)

சுருதிசிவர் கமமாத் துதிசுருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (௨௬)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னஞ்சுர தாபிதந் தைவிக விலிங்கங்
கனிக ணைசகு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (௨௭)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவ் னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (௨௮)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றிவே ரெருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்குடி மண்டருச் சிலகொள்சீ 'ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொன்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பென்வரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௨௯)

இன்ன பத்தினுண் முன்னேநான் கொன்றிடுனெ றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (௩௦)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே லிரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ருட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாம்பலா லளவுகண் டிஈப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள் (௩௧)

மண்ணு தண்டில மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விளைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நலிப்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாதிய வளப்பிலா விபுதரா லென்னான்
மாத போதனர் தானவர் ளிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புரிக் கதிநங்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன்.மெய்மையா லமுதமா விபினர்
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்ச யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
விருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்று
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மங்கிர நாதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னாகித்
திவ்வி யத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் நிகழ்வந்
நெவ்வு கத்துநீங் குருதிருந் தருளரிவ் விதைக்குங்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னா, தரப்புக்ஊ
ல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின, சரப்பவனத் தமரமுத மூலலிங்கத் தட்ட கணத்தருபந் தனம்புரிதி
காசறுநூல் விதியால். (௩௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகாவ
னாதர், தணவாத துசம்பீடஞ் செளராதி சண்டி சாந்தபரி வாரகரர் தமை
நிருமித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியூ னாயை
மத வெள்ளிபழு னாயனிவ ரவ்வூர், மணவாரின் றனவரதம் புரப்பநிதீஇ
யிமய மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வான். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையுற
வொண்மையுறத் தின்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையருள்
வின்மைச் சிவைகெவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு வரு
விதியினிருமிதஞ்செய் தவட்கெ மையனமர் துய்யசின கரவிரிபோற் செய்ய
கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமாளுதி பலவுங் குலவுநிகே தனமெழுப்பிப்
பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௧)

பரவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைத் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுகுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினே
யனுஞ்ஞாமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனே திரவி
யாதி மறத்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தரவினறீ யும்ம
னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணருண் முதலாய வனே த்துமியற் றுதியால்.

அனந்தராமக் கணந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிரகிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந் தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவினே சிலங்க எரில
ங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிகள்
சுவணரசி தாதி மலிதருபா ஈனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், கணந்தர
ரித் தியமுதன்மூன் றுருந்துசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதளவில் கண
காதி மனேகள். (௪௧)

வளனிறைபல் வினே சிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாச வதாநுபவ சாதனத்தான்
மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன் றுதவி யாங்கவரைஞ் ஞான்றுங் கு
லவியவாழ்தரப் பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பனகொழியுரியுமவனமர்ந்த
னையான்மார்த்தமூர்த்தமர கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, சனேநிதமு மளவி
லுபகரணவகையெல்லாங்கவின்னியபூசனேகள்சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனேநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னினிமா தவப்பெருஞ்சீ ரிரு
டிகணீர்க் கிறைமுற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்
றினிரா மிரவிகுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாத் தெவ்விறச்செய்
மெய்வலிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனேபுரிந்தின் படைவே.
மெவ்வமிலொன் பதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்பமுழு தும்பெறுவ
ரொன்புகல்வதினிராம். (௪௩)

ஆதலினுற் பணிராச குணிககா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச
சாணங், காதலின முரைத்தவிதி கருத்துறவெண்ணீ று கண்மணிமுற் சிவ
சின்ன காத்நுறா யார்த்தி, * யோதலின வரைத்தருள் மனுராச ராச வுத்
தமோத் தமசிவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினுர் வம்பெருகைத் தெழுத்தை
முறை யோதி யினிது தினன் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௪)

* ஒது அல் இன்னுவெனப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மார்க் கத்தினியைந்துமர கதலிங்க வான்மார்க்
த்த மெனுமல், வத்தமபூ சனையும்வழா துன்றிறவரு குதியே லுல்வாத வினை
யொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா தத்துயர்கத் தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபா சிவமாவை பார்த்தன்குல வேந்த, துத்தியமன் நிதுவாய்மை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரே நிறனை. (சுடு)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதினை யுண்ணி லாருறை வந்தி யாவய
னுன்னுகான்முளை பின்ன னந்தன வெண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுனெ திர்நந்திராயகன், சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு சூதனே. (சுக)

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிர்ச ராய்முழு வின்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய விந்த மான்மிய
மமர வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர ஞானமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வென்றி வாழ்வரே. (சுஎ)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சுகக.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமுக்க ணிரலை யங்கி சூரல் கட்க மருவு செங்கை
நின்மி டற்றன் முதுவானவர், துதிவ பூங்க நாதன் முற்செ லுன்பு ரிந்து
காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேச னற்பி எனிகோன்மர, கதவி லங்க
மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு ளைத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தண் மலர்
கானன, மதைவி னைத்து நேயமிக்க மனனின் முந்து போய டித்த வருமை
யன்பி னேது கிற்ப மென வோது மால். (க)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்

* பனியுரு தவனி மாநதர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி

நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி றைஞ்சி. (உ)

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோத் தகர்முன் னோர் தூ
னடைதரு மயனுள் எரிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (௩)

வகைபல வளக்க வொண்ண மாநிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண் டச்சு வேதமா புரத்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட்ட டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைநினை நிராடல் கோடித் திருக் கையி லாயம் புக்கான். (௪)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் தித்து
கண்டசி கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க ணனைக் + கண்டனை கழலி தைஞ்சி. (௫)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கக்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலியுகள பாத வாரிசுத் தொழுது வாழ்ந்தான். (௬)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யுருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டுத்த குளிர்பதி யிருவர் நாப்ப்
ணைக்கண லோங்க றாய வொண்மணி முத்தாற் றோதி. (௭)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தங்
கலிசிலம் பெலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (௮)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சனைத் தவத்தின் பேற்றற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னேமித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சிர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சி வாஞ்சி யந்தான். (௯)

அரியுரத் துச்சு வாச நிச்சுவா சத்தி னாகே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுக ருந்த வேத்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுஞற்றி வாழார். (௧௦)

* கண்டன் - தலைவன் + கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்ததெத் தாங்காங் கன்பி
 னோதுகேத் திரபிண் டாதி யுளுற்றிமா மணிமி டற்று
 மாதபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக ணுன்கு
 நீதியி னருச்சித் தேத்தி ல்லவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
 மாதவாங் குரமே சாகை லீகைவிரித் துயர்ந்து விண்ணின்
 மீதெழுந் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வான். (கஉ)

செல்லுழி யகிசு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
 நல்லன சுபரி மித்த நற்சரு னங்கள் பல்வே
 றெல்லையங் குழிவ கண்டா னுலப்பிலா வுலகை வெள்ளத்
 தெல்லகான் கில்லான் றற்கு ழெனையரோ டேகு கின்றான். (கங)

நவங்கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துருகி மித்தத் திறம்பல திகழ்த்த மன்னோ. (கச)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வலதுந் தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பத்தேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
 பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவுரோ முஞ்சி விர்த்த
 லுனித்தவ மார்க்கண் டாசா னுடசம்வத் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து
 முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் ருளரித்
 துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குறிக் கின்புறத்தோன்றற்
 கென்னை யோகிப மென்னயோ சனைபுரித் திருந்திடு மெல்லே. (கசு)

வான துத்துபி யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழுந் தரியருந் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
 கான மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்ந்தெழு சூதமு லத்தொளி மிளிர்கயம் பிலிங்கம். (கஏ)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லிமுன் வல்லிகள் செறித்துகூழ்ந் தடர்பு
 நிமிர்த ருங்கிரு காந்தரத் திலங்குமந் நிமலமா விலிங்கத்
 துலமம ணுனைத் திருமணு ளன்றனி யருன்பெநீஇ யுவந்திங்
 கமைய நேர்தொழந் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

அன்ன சேடனிக் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
 னின்ன காரண மேநிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரே
 யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
 நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (௧௧)

அனையர் குழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தால் வினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவார் தாஞ்சென்
 றினைய தென்பதி லின்பமெ யுன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
 வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (௨௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினேவினிதுவீற் றிருக்கு
 மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மருதமர்ந் தீண்டு
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வரத்தினே மற்றெனே மையு
 மெந்த வாழ்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (௨௧)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்ந்தழிஇ நமந்தா
 ரன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
 பொன்ன நாதினப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருன்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரே. (௨௨)

எத்த லங்களும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
 ரித்த லத்தெலை புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
 வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (௨௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
 கினிப்பு றக்கலந் தழைத்துறு குலந்தழைத் தெழுமுனி வர்தாந்
 தனிப்ப ரன்கரு ணகரன் மிருகண்டு தனையஞச் சிரமந்
 தனிந்பு கப்புருந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வினா யமர்கால். (௨௪)

நான மாதிகட் கெவருமிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்கொல வினவியவ் வகீசன்
 ஞான மாதவ ரோடுறீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றவ்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி கியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (௨௫)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
 மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாதி விருதாநந் தானமென வெவ்ந் நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்தானந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுத் நியன்முனிவர் பயன்முனிவர் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாமுங் களத்தமுத மயவிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் நமுதசுயம் பிலிங்கமவீற் றிருந்தருளு மியம்பீ ரென்றான். (1)

அகியரசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி கேசமொழி வறவி ளுய
தகுமுனிவ ரகநெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முகமுருவங் காண்மோவ ருதலிங்க தரிசன ரிம் ருளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனு முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி லாயேல். (2அ)

இங்குநீனக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே நெய்த லாலே
எங்களிரு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே நென்னே
தங்கியும்பன் னெடுநாளித் தலச்சிறப்பு நனதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.
என்றினைய முனிவருவத் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருந்தை, நன்றுதுரீஇ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தா யிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறிந்தோ ரிடந்தோன்றிற்றால். (௩௦)

ஆங்கதுகண்டு றும்பொழுதா ரமு தினினித் துளங்கனிவித்தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிகைகேட் டுவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டிம்ப ராவி
தாங்குகளத் தமலனமர் தானமவ நமுதவுருத் தவரு தென்றுத்
தேங்கரதம் பொழிதிநெஞ்சீரிதுவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வரவரவவ் வொலியெழுத் தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவரவு மாகாந்தா கைலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவரத பூதேசா பாசுபதே சாகவதா பரமே சாபூ
தவரபூ டணசாம்ப சதாசிவமத் திரநாதா தாணு சம்போ. (௩௨)

சந்திரசே கரவாம தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்தினைய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரனம் புயதரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி நனக்கோவில் சாந்த வாழ்வே. (௩௩)

என்பனவா தியநாமத் திலங்கொலியா யெழீஇச்சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புகிறை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காருறவாக் கணுகுங்காலவ் [கன்
விற்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதேரீஇ யிந்ரிமித்த ருன்னியது முடிக்குமெனமுடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = ஒலி.

† முடிதல் = ஈண்டுமுன்றினையின் முடிதல்.

அனந்தராமா தவர்குழ வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கணந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென் பனவாதி கழறு மோசை
நிலைந்துருகி மயினடமுன் நிலைநிலைப்பித் துலைமெழுதி னெகிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவண் டிசையாதி யேத்துறும் நடனாங்க மெனரூன் கண்டான்.()

சாதிமா லதியிலை தளவுமுத லளவில்கொடி ததைத்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலந்துறும்பல் விருக்கமுள ருருக்கமுத விமல வங்க
பாததரி சனநிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண் சூழ்த் தனவெனுமா றமையக் கண்டான்.

சேகராபு ருகநிகாஞ் செறிதளிர்ன் நிருவரமுனந் தேட நீடுஞ், சேகாவெற்
பொன்நலபஃ நிரள்கொலென நின்றொளிர்ச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் நிருவருளிற் பெருகருவித் தெளிதேங் கண்டான்
சேகரண மிறக்குனித்த செம்மலைக ளெனவிதழிச் செறிவு கண்டான்.(௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கினுமீகை மலையளவா மிரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறணிதரி னனமெனவே யிலாங்கலிக டமக்குச் சின்னீர்
துய்த்திடமுன் னல்கியவச் சுநாசியமர் சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் லிளநீர்கள் பற்பலதந் தலந் கரிக்கும் பரிசு கண்டான். (௩௮)

உத்தமர்நூற்கலிசுலபத் துணர்வரிதாய்வெற்றென்னாதுரானதாகி, மெய்த்தரு
சொற்றொடருடைத்தாய்விழுப்பொருளாழ்த்தினிபுறவுள் விளங்கல்போற்க
வித்தமிதற்கெதிர்மறையாவிளைநாவல்பலத்தோடுதிர்வகண்டான்,மொய்
த்தெழுமுக்கனித்தொகைகண்ணுவகைநூற்றிறத்திலுருமுறைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிகுசமென் றன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித் தைய லார்தஞ்
சம்பீர மிலிகுசமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித்தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சா மீகாப்பஃ நிரளைகளைத் தங்கைநீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கி தரவெதிர்பார்த் துறங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான்.(௪௦)

நீடுபல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்த்தடங்கு நிலைமை வாய்த்து
பீடுபெறுமணிதொகையாய்ப்பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞர் பெற்றிற்காட்
டுந், தாடிமறும் பெயராலுந் தானிழிந்து முளபீச்ச் தனைமுன் காட்டி
யீடிவிடம் பரைப்போன்றங் கிலங்குறுமுந் திரிவிருக்கத் தியல்புக்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களெலா மிதயானந்தச்
செவ்வியிகக் கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதிரவண்விசேடமென்மைத்
திவ்வியதேத் துயர்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேக ரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திதழி யருண்மலிகூ. விளம்பாரி சாத மாதி, (௪௨)

சூழபுவா னிவந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி வல்லிகள் பே ரில்ல்தெனு மாண்பிற் சூழ
வேழிசைய பிரமரங்க் ளிருஞ்சாம தீ மினி திசைப்ப மல்குந்
கேழிசைய வெருசூழல் கெழுமுதல்கண் டிழுவலன்பின் கிழமைகூர்ந்தான்.

அளிகிளர வாங்குறுங்கா லச்சூழ லுட்சார்ந்தங் கரி து நீங்கி
யொளிகிளரு மடிமடைவின் டுறுகாவின் மறுகாவி னுயர்பால் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க னுடன்பல்வலங் * கண்டு தாழ்த்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெ திரே பன்னினாகன் சார்வ கண்டான்.
பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவுளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வத் தும்மேன்மைக் கனம்பெற்றாங்கு
நூற்கடனீத் திலகனந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றாங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (சுரு)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தூலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய லிரலோகூடா வடிநிராகூழ்த் திறைஞ்சுடியோ காதிதொண்டு
போற்றியதா மும்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைக்கை நீர்தூ
யேற்றபணி கயஞ்செயங்கண் டிரவம்பாங் குபசார்தத் திறைஞ்சிச் சூழ. (சுசு)

இன்னனபல் விலங்கினமு மிருங்ககமுற் குலங்களுமவ் வெல்லோ யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டெவாத வானந்த வுததி மூழ்கி
யென்னையுடை யானாருத விலக்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாழும்
தன்னிகர்மா தலமிதுலோ தகும்பணிசெ ய்வமேம்மா தவர்க ளேயோ. (சுஎ)

என்றுவினாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்த் திறைஞ்சி யெம்மான்
முன்றிலரும் பணிநாளு முயல்கின் றீர் திருத்தொண்டர் முன்னு ளென்னு
லின்றுதம தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோட லுதுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்னு.

அன்புபாபற் பலபுகன்றங் கருளிர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ ததிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவத் தானே யானான். ()

சீவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிலான் றிருமுனந்தான் செய்துலோதல்
யாவதுமோர் வரிதாய்ப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் றுழந்தா
னோவரிய சிவானந்த வுததியினுங் களையிவாா தொன்றி வாழ்ந்தான்
நேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திளையுடு களையேறித் திருமு னின்றான். ()

* கண்டு-செய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† ஒதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெறிப்ப வணித்த துக்ண் டண்ணு லிந்தத் திருமேனி திகழ்தரவீச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க வருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா மூலவா லின்பப் பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித் தேயோ.

உரையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே வரையாரின் னருட்பெருக்கெல் வகையாலு மணுத்துணையும் வழத்தொணு புனாயோடு தரையோடு புன்றொழிலே துன்றியலிப்புழுத்தநாயேன்,கரையா வன் மனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிக்குங் கடையேனுள்ளம்.()

.அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முமுதருளம் பாநே சாவிவ் வகிலேசா யினுமளியு ருதெனா தெனையுமளித் தருள்க ரேசா முகிலேசா முடித்தாசா மூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல்வாசா. (௫௩)

என்றினையது திகன்பல வெடுத்திசைக்குக் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின் பந், துன்றிருக ணீர்மாரி ஞாரித்திடுநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு முன்றிலடிக்கடியிறைஞ்சு மொழிமுழையும் பினுத்துதிக்கு மூகமாகு மன்றகிவேத் துற்றுளவா ராமையெவ ரளக்குர்முற் றரிதேயம்மா. (௫௪)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிமுழாமெல்லாங் கண்டாங் குவத்தனர்பன் முறை யிறைஞ்சி யுருகினிவ் வமுதேச னுருவங் காணுஞ் சிவந்தராவத் தருளியவிச் சேடனே விசேடகுல தெய்வ மென்பார் பவந்தெழுநங் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். ()

பன்னாளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனோ வென்பா ரன்னோவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாரோ வென்பார் முன்னாளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு துலாவியவெம் முற்ப டாதோ வின்னாகர்கோனன்பே யில்வலிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (௫௬)

அன்னோவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கயி% தநாதி யேந முன்னாதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படலெளிதோ முளரி வாழ்க்கை மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த வின்னோன்வந் திலனேலிவ் விலிங்கமதி தூரநமக் கின்னு மென்பார். (௫௭)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புழ்மெ யன்பினமு தேசபாத திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் திளைத்து வாழ்ந்தா ரவ்விருடி குழாம்பணுவேந் தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்த வந்நாட் டைவருபூ சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (௫௮)

வேறு .

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருத்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்றா
லென்னை யோவிதற் கீயுக்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோர்ணு
வாத லொப்பரி தாநிலி னித்தகு
முதி னத்தும் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆச ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத ருற்சகி மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுணைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதினொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுஞற்றினன். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர்நொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயறிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுஞற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின் றருள் கென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினி
ரெனக்கு ணாகர சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு .

இனைய நாதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம டுத்துளார்
வினைகள் யாவும்வி டுத்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னுயண்மி சூத்துவாழ்ந்
தனக பாதரி ழற்கணை யமல யோகினி லுப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன மாவன மன்றேறு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றாந நீன்பணி பீயெர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதர வோதுறும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைத்தனென் றோது தபோந்தே

* போத னந்தன னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயிலெசய்

நாத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி னின்ற சுரத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ ருருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான்.

(ங)

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திசுட் காம்பொரு

ளென்ன வுக்கொணர் மின்னென வேவினான்.

(ச)

உ. னைய ராங்கவ் வுனாசிரங் கொண்டுசென்

றொழிவி லாவவ் வுபகர ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னவட்

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

(ஊ)

பாலு மாய்மருந் தாய தெனும்படி

கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்

பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

(கூ)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசனுட்.

களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் ணாடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வெப்பச் சமன்செயாத்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகரன் றன்கரம்.

(ஏ)

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுநக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்தீனிருகாம்
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னேந்தா கேசன்மு னுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமரர் தபதியங்
கிதற்குநேரி லெய்வண டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய்விமான சிறீஇயினன்.

(க)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு திண்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(கர)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னுயவ ரண்மிபாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வந்ததுறு மாண்பது.

(கக)

பாணு வான்செல் பரிசுசேர் பார்த்துமப்
பாணு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பாணு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பாணு றும்பொற் கலசம் பரிப்பது.

(கஉ)

வானி ராசியு மல்லலிம் மண்ணுலா
மானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மிளிர்வது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னென்றதி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தென்கித் திலத்தினத்
தூந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்ப்புணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு சிற்றலம் மொய்தினா
மன்னு கங்கையின் னொரென வாய்ந்தது.

(கடு)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்த்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (கக)

நித்தி லத்தொடை சூழ் நினைஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழுச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (கங)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய னேதுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்பரி தோர்ந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (கஅ)

இனைய மான விமான மிலங்கமேற்
புனைக ரூப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதவி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேறினாத் தாலென. (கக)

நாற்பு றத்து நலந்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு டித்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினான். (உ௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிவிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கவ் விறைவ னேந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரொனந் தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புருதும்வித யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

அரனரியம் புயன்மகவா னுமிவர்நாற் சாதியரென் றாணஞ்சொன்
மரபினில்வை சிவவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மரபிலங்க
வருமறையோர் புருமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்குத்
திரார்புருமா மண்டபமுன் நிகழாறு காற்பீட்டு சேரச் செய்தான். (உஉ)

அடுக்குமா ளிகைநிலாவின் ணகடுபோழ்ந் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇச்சூழ்த்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
ஞெடுக்கும்வா னகருமிவட் டென்னுறப்பட் டேணவைத்த தோற்ற மென்ன
யடுக்குறுமைந்தாவாண மதில்களின்மேன்மேலுயர்கோபுரங்கள் வைத்தான்.

ஆவரண மைத்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறையுன்பல மணிபொன்னுற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி,
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சற் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுங் திருமதில்க டொறுந்திகழச் செறிவித் தானூல். (1)

முரணிபு நத்தியி முகவாயி ரெறுமருவ முதிய செம்பொ
னாதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கள்புரீஇ முதல்வாயி லந்நக ளீசா
பாதலமேற் பொன்னுலம் பாதலமே னிநிர் துசத்தம் பந்நி நீஇமா
திரமிருநான் கிலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். (20)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசத் மண்டபஞ்சி வாங் மாத்ரி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுநீஇக் கனங்கறமுற் றுணர்ஞானக் கணுவ லோர்பு
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறசசெய் வித்தியா மண்டபந்தான். (21)

ஆயிரவிற் காளிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மைய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைநிலங்க வழுதலிங்க சுயம்பு நாதற்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னூல். (22)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுண் மெய்ம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமா ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறந்தோங்கு கிறந்தேங்கச் செய்து மேலும். (23)

சூய்மையதாய்த் திண்ணியதாயத் தொழிந்கினி தரையிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்சொல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்குகழின்மாண் சிலையி
னிபமாமுகத்தோன், சூய்மையிலுர்பரன்மூவரசெனா திசண்டாநதசபரிவாரச்,
சேய்மையரமுருமுருவத்திருவுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (24)

அண்ணறனக் காலிடையா வருட்சத்தி டீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மாகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரிதாயிறுவலையுமீ தலவென்றேமறைகளிறையையோதும், வண்ண
மெனத் துணித்துணாக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாருமாண்பிற்றந்தான். (25)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமெளவி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணேசர்வான் பிடிசுறயின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினாத் திரதேவர் முதலோர் வண்டி
ருருவிழா விருதநீம் பூநத்தா னிருமித்தாங் கொளிர்வித் தானூல். (26)

* கைம் - எதுகைநோக்கி முகாமாயிற்று; உழ்கியென்றாய்துபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாந் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பிலசெய் தமுதேசர்க் கைந்து சென்னிக்
ருருமணிய சுழிகைதிசுத் தோளராப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீ தத் திருவணிமு நெல்லாமுந் திருந்தச் செய்தான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிரின் ற மயனுடல மிறகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் றீயிவன்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில் யான்கொலனு வெனுங் கைம்மா றியற்ற வல்லே
ணப்பரம னுளுள்வீடு மத்த்கிணையோ வன்றோமற் றறியே னம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கே ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளரும்பணிமு நெல்லாந் தந்தான்
கென்றுறழ்மா மணிப்பணிவே தின்புறுமெ யன்ப் பனமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிக்கொண்டருள்கென்றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்க்கி மாகதான் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றேனையொடுஞ் சூழ்நதனுரை யெழுவாயமா கும்பாபி டேக மீரு
மணியசிவ மகாபாக மகாசாந்தி புரிபோரை மாசொன் றின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்ச்சுபனோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மலிந்து சிறப்பத் தீககோண்
மருவாது துனித்துகிறை மதிநாணிச சயித்தனைய மாசு ணைசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிறங்கப் போநதாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனாலல் வுயர்த டாகம். (௩௪)

மேற்றிசைமார் கண்டமுனி வியன் றடமில் வீரண்டினுக்கு மிளர்ச்சோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி டயப்புறுத்தி வியப்புறுமெயஞ் ஞானம் வாய்நது
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புநதிமகிழ்ந் தனவரதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுடுமியெழின் மணிமாளிகைபல்லாங்கியுற்றுவித்தான்.

முற்பெறவச் சகருடும்ப முதிபசிவ மறையவரை முழுத்த நன்னு
கிற்பரவு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு நனிகிறைத்தல் வில்லத் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து செய்யு
மற்புறிகு மகிவேந்த ணநாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௫)

சாற்றுறுபே ரிராசுரு டாமணியென் பான்றணியித் தலத்தி ளும்போந்
தாற்றசெய லுணர்த்தழைமி னந்தணர்கா ளெனவெத்தா னவரங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை திளைப்பவன்ப் பரியதித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ் மகவனத்தட் பொருக்கென்றுற்றான்.

அத்தகைய னிராசரு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
 வுத்தமமா தலிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
 பொத்தநடந் தனந்தனெனும் பொன்மணியா திகழ்கழும் புனிதன் கோயி
 லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
 என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
 முன்னுரைக்குமரிதேநீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றானின்
 முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகிணு முற்றுவுதோ மூதக் கோயென்
 றின்னுரைக்குஞ்சென்னி தனையெதிர்த் தழுவிப்பணியரசோரிருக்கையீந்தான்.
 வேறு.

அத்தலத்தமர்த்தர சனந்த னோடவ
 னெத்தரு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
 மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேகுவா
 னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டெற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்குப்
 புரியிடி யரிசிமாப் புலர்த தாத்திரி
 விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
 நெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அல்கில்பன் மிடாக்களெட் டைல் மார்த்தனர்
 பொலியும்*வற் சலர்கா வேண்டும் போதெலா
 மிலகுதோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்
 குலவில்பல் லுண்கிறைந் தொளிப்பல் சாஷியில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்டொல்
 பொற்புறு தயிர்மிடா நிகைகள் பூரித்தா
 ரொப்பறு ககந்தமெட் டெலுஞ் சூழ்பசுத்
 திப்பிய டெய்க்குட மனெகஞ் சேர்த்தனர். (௪௫)

நெக்கெழு வின்சுவை நிமிருந் தைவிக
 முக்கனித் தொகுதிபன் சூரி வெற்பின்வான்
 மிக்கெழுச் செறித்தன றேனை மேதகு
 மெக்கனிக் குவா லுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
 முதுக்கழை ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
 பொதிக்குல மனெகழுப் புடையி லாங்கலிக்
 கதிர்க்குல கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௪௭)

தினியகாழ் நறுங்குற மெரிஞ்சு தேங்கமழ்
தனியபூத் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியலில் வாதியின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர். (சஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பனிகில் சாலிக
ளென்னவு மனேகவெற் பெணக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டுல
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார். (சக)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமுர்க் கந்தி லாதிய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனகிணா நிறைத்த மைத்தனர். (சூ)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பரஞ்சுமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லவென் னெருக்குநா யுருவி மூவைத்தும். (சூக)

திகழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னுதிய
பகர்சமித் தெலாந்தளித் தனிபற் பங்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ. (சூஉ)

மலிபசுத் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (சூஊ)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதியாற்
சிறியன பெரியபுஃ றிறத்த பாசன
மிறைசிவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர். (சூச)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
னுவன பொன்மணி யால மைத்தனர். (சூடு)

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திரத்ததேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௧)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சம ராஜிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னூர்களால்.

(௫௨)

விஷசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவிற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பரங்
குலவுமொவ் வேநர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுருக் கலைக ளார்த்தனர்.

(௫௩)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
ரிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொணு
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௪)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசி தளவிரைப்பூங் கல
வை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிலி னிறுங் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
நீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நாணங் குங்கு ம்ப்பூப் பாளி
தங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுகுமுத லளப்பி
லாத விரைவருக்க றிரை ரிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(௫௫)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வரமிகுசா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநிறைத் தனர்யாகத் திரவியங்கள் பெட்புறவொங்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்த், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(௫௬)

ஆரம்பெடுங் குருத்தலரும்பருவம் வாய்ப்பவரிந்துசுமை சுமையாக வனே
கஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக னாக வல்லிபழுக் காய்வகை
கண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பூ ருகத்த தொக்கின்
விதமிருத்தி கைவகைவா லுக்வி தங்க, ணிரம்புகிவ தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த்து நிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(௫௭)

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே ஊலர்வேண்டும் பொருளை லாமல் வெல்லையெலாஞ்செறிதாச்
சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத லிங்கேசற் குளநி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, இவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்கொ டங்குத் திருத்
தருமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுறா தியலுறக்கொண் டருள்க
வென்னு வேத்திறைஞ்சி வேண்டிபுமே விதினைச் செய்யும். (௧௩)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக், கொண்டு திருத்திரண்டாம் பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தருமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தசா யுதங்க
ஊட்டி, சிவத்தருநாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தருபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளாங் குஞற்று விப்பான். (௧௪)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டொலி
யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டந் தீரவருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற்
சண்முகன் னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (௧௫)

அருண்மலரும் பிரகந்நா யகியெய் மண்ணை யமுதேச னிருவருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தாச்செய் வித்தரம்பை
கழைதிண் பூக, மருமலரும் பருருடை பொன் னரிய முலை வளரொளிப்
பன் மணிமலை மணிப்பொற் குச்சு, மருமலருந் தோணமுன் னணிக
னெல்லா மொப்புயர்வி லாவுகையாங் கொளிர்வித் தானால். (௧௬)

இன்னனபற் பலமுன்ன ரமைய வேண்டு மிருந்தொழில் கடிருந்தநயந்
தெல்லாந் செய்தாங், குன்னிரிக மாகமமுன் னேதிக் கைவந் துறுமனுப்பா
வனைசெய்தற் திரமுன் னோர்து, சொன்னமா பங்ககி னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் துயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நான்கும் வாய்ந்
தவரை யாய்த்து தெரிஇ மரபிற் போற்றி. (௧௭)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் காளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாத்தி செய்யும் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தணுவுமுறா வண்ண மன்ன தாற்றியரும் பய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (௧௮)

ஆத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெய் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
பைங் கையோன், சத்திதான் முதலானோர் வேள்வித் தெல்லாந் தனித்தனி
யே நவ்வமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்னா, ரீத்தருகுண் டத்தோ
மம் புரிக வென்னு வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (௧௯)

அங்கதன்மே லங்கதவேங் துரைக்கி சைந்தாங் கருத்திமிரு குருத்துவப்போ
திகா ரச்சீர்ப், புங்கவந்தாஞ் செய்விக்கு மிறைவ னுமப் புயங்கபதி யிடேராச
வனுஞ்ஞை பு ணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்நாண் முன்னாத் தொ
டங்குபுசென் மாண ித்தித் தொகைகண் முற்றும்,பங்குபதி னென்றாகப் பரப்
பித் தூய்மை பணுஞ்செயலாந் தனபூசை பாங்கிற் செய்தார். (எடு)

பின்னுரிய பிராமணர்ச மனுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுத்தி தக்கிணைமுன்
பேணி யீந்தா, ரன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பா ல்பிடேகா திகணி
கழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்ஞை பெற்றாங்குறு
செயலெல் லாமிடையு றென்று மின்றி, மன்னிமுடி வறவேண்டி விக்கிணை
சன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (எக)

நேர்த்துபராய்ப்போத்தமுதநாதஞ்சந்தியின்மகாசங்கற்புக்கழ்த்தி வாத்து,
சாந்திபிர வேசபவி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்டோக் கனஞ்சீவ தயையீக்கூர்த்,
தேர்த்துளபூ சினிக்காயமுன் னாவ கொண்டு செய்துள்ளம்புன் முதனிறைத்
தான் றிரட்டு லங்க, ளார்ந்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்சருகோ
ரிவாசமுறை யாற்றி னாரால். (எஉ)

அனந்தரம்பூ ருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாதியாய்ந்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டிமரபிற் செய்தார் கவினுறவுத்தரபுண்ணி யாகங் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமஞ்சிராவோமஞ் சாந்தி
யோமம், வனந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மலிதரவாங்காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (எங்)

வேறு.

இருசேய்க ளொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசண் டானிவ ருற்சவங்கொண்
டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருசேச திரிகுல வத்திராமா தேவை மலியுமபி
டேகாதி வயங்குறப்பூ சித்தாக், கொருவாவென் விடையாதி களிவாரோ
கணிப்பித் தொளிர்வீதி விழவுறச்செய் துடன்போந்து வில்வத், தருமலத்
தெழுந்தருள்வித் துறுமரபி ல்நைய தருமல மிருத்திகைபொற் றட்டதனிற்
கவர்த்தே. (எச)

மாற்றுயர்பீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தனைய மண்கவர்த்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மரபி, நேற்றிவர்பாங் கமர்த்தரும மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்யாக் சாலைப், பாற்றிகழச் சோமகட தாபன
முன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவிற்
முளபாலி கையினிதீஇ யான்பால் வீராயபல தானியங்கண் மீது தெளித்
தமைத்தார். (எடு)

அவிர்தருயில் வகைகிறுச்சங் கிரகணத்தோ டங்கு ரார்ப்பணஞ்செய்தனை ய, சிவத் துவிரோலா மன்பா, லிவர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்தனங்கைக் கொண்டாங் கெமதினைவ னமுதசுயம் பிலிங்கேச் னிமயூ, நவிரம்வள ரனை செய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி டே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனை ய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தகுசுர சிதியில். (௭௬)

தாயதுகி லான்வடித்து மணங்கன்பல தொகுத்த தூநீர்பூ ரித்துளபொற் குடங்கன்பிர தான, மேயவருத தனியட்டி வத்தியே சாதி விதமுற்த்தா பணம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுவை, யேயதனிச சுயம்பிலிங்க வம்பற்றிக் கும்பத் தெநதையே வந்தருள்கென் றிரந்திரேசு சின்ன, ளாயிதனி லமர்ந தெளியே மட்டபநச னனோ னமைததபினரீண் டெழுந்தருளியமர்ந்தருள் க வண்ணல். (௭௭)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கவுரு விதுநா மொருவரிதென் றமர்நகருளேல் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலாசிகைபொற் றேங்காயமா விலைகுழ் செறிதூலா தியவேனைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீரிற் குளிர்துமண றிறைநதுபூ ரிதமா யமர்ந்திருதகந் திருதசுருமட் டகத்தினிலொன ருமே, பெருமானே திருமானோ வருமானோ பாகப் பெம்மானே யம்மானேந் தியகரத்தெம் பிரானே. (௭௮)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி விரிப்பதையுன றையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ வெனவே யடுத்ததெதாங் கிரப்புமொழி யளப்பில சொற் றழைக்கு, மாண் டருமந் திரங்கனெடுத் தோதிரியா சாதி மரபினிற்செய தனையுடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்குளிறுக் கவரவாந் தனமா யேயநதரு ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (௭௯)

அருளுருவா யமாந்தருளெம் பெருமானே யுருகு மன்புருவாய நின்றிரநது வேண்டியவர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிசலெனப் பரிசுவினால் வயக் கி மற்றனைய பொற்றசும்பை யருசுகித்தாங் கேனை, யொருவில்லகடங் களும் பூசுத் துடன்யாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிததுதனைத் தனியுட்டி ணீட, சிர மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச செல்லடிமே லடிதுவன்றமெல்ல ளுடக் கின்றார். (௮௦)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கண் மூரிவிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்குதர் வீர மேதகுமங் கலம்புகழ்கள் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி பொ ழியப் பூதேவ ரக்கதைது யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் பஃர நநந் தோயஞ் சுவண்மணி சாலிபொரி பூமழைமுன் னூர்ப்ப. (௮௧)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர்க்கமது வர்க்கமும் பானகநுநூ நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல் கனிகள் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூழ்முக வாச, மாதியன வளப்பிலன வடித்தடுத்து நிவேதித் தாதுசைவ குலமறையோ ரணிமைவிடா தொழுக.

இருபாலு * மீருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிரின்னு பலம றையோர் சுவத்துகளாங் கிசைப்பி, லொருவாட லெப்பாலுஞ் சிவாகமங்கண் முழங்க வுருத்திரமா நமசுக சுககலிணி தோகுகப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக் கரசடங்க பஞ்சப் ப்ரமசுக தாமலுக்கண் முதலாயபெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருநதுசையா ருருத்திரவீ ணாகியிசை மலிய, (௮௩)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனுகசிந்து நீங்குரு குந்தக்கிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்த்துவர வேணச் சாற்றரிய பற்பலவுத தழைத்துவர வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதுவன்றோ யான்செய்தவப் பேறென் றெயயாத வானநத மெயவாழ்வு திளைத்தே, தாமுனிவர் போற்றுபதஞ் சல்யாமெ யனநதன் ரெட்டர்துவர விராசரு டாமண்பின் ரெட்டா. (௮௪)

கண்டவர்த் தின்றவர்க ளென்றுரைப்ப ஓமல்லக் காதநித்தி னசைவுமறி வரிதாகிக் கவின, மண்டியலா பரப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மலாடிவைத் தொருங்கேகி மகாயாக சாலேத், தண்டருபச சீமவாயி லபிமுகமாப் போந தத் தகம்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாகுகமைத்த, வெண்டருவே திகைகடமிற் சென்னியினின் றெடுத்தாக் கிருத்திசுவே தனமுதல வினிது புரிது மகிழ்த்தார். (௮௫)

பரிவார கலசமொரோர் மகசசாலே தோறும் பண்புரவாங் காங்குநீரீஜிப் பூச னையோ மாதி, மரபோடாற் றியதொடங்கி நிகழ்குரந தோறம் மகச்சாலே யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், றருசரைங் கலியபூ னைமுனஞ்செய்தம் பொற் றசம்புகளி னமர்நதருளம் பூர்த்திகளுக் கெல்லா, மருளாய வபிடே கம் பாவனையீற் புரிவா ரரணிமத ளாகிவிதி திகழ்வெடுத் தமைப்பார்.

ஆன்னசனி வன்னியினைப் பிரதான குண்டத் தாருறைதா பனம்புரிந்தா ரதினின்னு மெடுத்தே, பன்னுளவே னையகுண்டங் களிலுந்தா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச செயல்கள், பன்னரிய வித்தார மாக மலி சயித்தின் பகுதிகள்குத் தாண்ணிறை யலிசுகோ ளருத, முன்னுபல கோக்கடரு சுத்ததிறை துத்த முதிர்சுவைய வதியாடைத் ததிதாவி லாகும்.

* இருமறை-ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

திஷமதுவா னெல்லெவைநீ வாரநிறை சாலித் திரள்வகையக் துதைசாமை தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சத்துமா முர்க்கமா மாட மிராசுமா டஞ்சனை கங் கோதுமையா டகமுற், குலவுறுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையின் குளநீலோற் பலங்கமுநீர் குமுதாதி மூல், நலகருணை பலவள்ளி சகுடாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (௮௮)

மாதுளோடா ரங்கமரம் பாதியொன்றென் றினும்பல் வகையநறுங் கனிகண் முதிர் வருக்கைநறுங் கனிகள், சூதநறுங் கனிகள்கொடி முந்நிரிகற் குரஞ் சுவணல்கு சாதிவகை தூயரசு கண்ட, மோதனநற் பாகநூற் புலவந்துளித் தோர்த்தோர்த் துளுற்றுபவல் வருக்கவகை யுலப்பிலன வெல்லா, மோதகமா டாபுபஞ்சுபூ ரணமே முதிர்சுவைந் னுகோணஞ் சட்குலியே *முர்க்கம்.

பாயசமென் னுண்டைமனே கரநொலைய றிரட்டுப் பாணிறைசற் திராபுபங் கனூபுப முதலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க னெல்லாம் வெட்டி வே ரிலாமிச்சம் வேர்பனிநீர் புழுசு, தூயசுகோ ரோசனைசுங் குமப்பூக்கத் தூரி தூநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குங்குலியஞ் சடா மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முந்நீர்ப் பச்சை. (௯௦)

வலநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக் கோல மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச மெல்லாஞ், சாலநிறை தாம்பூல முகவாசஞ் சீநதித் தண்கொடிவெற் றிலைக் கொடிமுன் னாயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் துவயபது மாதிரி நீர்ப்பூ மந் தாரம்பா டலங்கன்னி, காரநு, கோலநறும் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங் கொன்றைநிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவின்ஞ்சண் பகமே. (௯௧)

பன்னிதா டிடிஞ்சுவே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாசுசுரா வடம்புதுணு பலா வலரி நறவம், வன்னிதாத் திரிலிசுசு நாரங்கஞ் செச்சை மாவிலங்கை குருந் துவிளா மாநாவன் மருது, பொன்னிஞ விரைகிஞவை சநதுமுதற் கோட் டிப் புவகைமென் றளர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்னுநறுஞ் செவ் வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ கரத்தைகதிர்த் துள [பம. (௯௨)

முதலாய் லிப்பூமா தவிமயிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின் மேலுநனி மிக்கதிர வியமற், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீற் றினிற் றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக டகூலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிசுசு பலமுதற்பல் பொருள்கள். (௯௩)

* முர்க்கம் ஈண்டு உலவேதனாகுமார்ப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி = தொண்ணுற்றாயு.

இனியசுகோ கிருதமூதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லிருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுந்துவலஞ்
சுழித்துண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்மெழமா பூரண குஞ்செய்து
நயந்தாங், கனக்கட நவாசவமு தேசர்முத லோரை யவாவர் தங் கடங்களிற் பூ
சனையாற்று கிற்பார். (க௭)

மணங்கமழுந் தூபநறு நெய்தீபங் கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாதி பூட்டி, வணங்கவைபின் நெருநீட்டி மாதீப நீட்டி மலிகாணன்
குபசராம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்களிமெ யன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் குட்டிக், கணங்கெ
ழுநா மாவளிநா வெடுத்தினிதி ளுட்டிக் கர்ப்பூர மாதீபங் குடிவரை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே லினந்தரநேர் நின்றாக காரியமுஞ் செத்தமிழு மாய
பர னுவந்த, கணந்தருமா ரியவேத மின்சுவைமா தூரிய கவின் நருசு ரியவேத
மிரண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங்
கெதிர்தீர்பா ரெவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமிங்
வகையிருகா லமுதூல் சாற்றுபூ சனைபுரித்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (க௮)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய் திடையிடைநூ தனவிம்ப
நயனோன்மீ லனமே, சுத்தசல நவாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேய்
வாசஞ் சயனாரோ கணமாதி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரிவீவம்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே, ரத்தினமா நியாசமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபத் தனமேலுஞ் சுவணபத் தாதி. (க௯)

நவநீத லேபனமே தைலாப்பி யங்க நலிற்றுறுமத் தகசெபமே விம்பால
யாதி, யவிர்தருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்து யாதி யவைபுரிவார் புலியுமு
லுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பாட்சா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிரியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், திவிமகா பூரண குதிகள்
பூ சனையாத் திமாதான மகாதான மாதிரீஇச் சிறப்பார். (க௮)

பின்புசிவத் துவச்சிவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புணை தரவுட்டி ணீடசிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தர்ப்புதுப்பும் பாவாடை யிடை
வைத் தியங்கியிணைக் கவிகைக்கரை கடங்களின்மே லிலக, முன்புலருங்காணி
கழிந்த வுபசாரத் தெண்கான் முதிந்தருபற் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புகுநது
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காகங்குத்
தார்வளரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (க00)

அடிகமார் சாதகும்பத் தவிற்கும்பங் களினமரு
யநதிரமா மயமுர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
யநதிரமார்க் கத்திசய நளினமுநீஇ வீற்றிருப்பத்
தத்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (க0க)

இராதிரநதி யாசகமுத் திகாகாட்டி யினிதேததி
நீரந்தரரா கத்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துரநதமிரு கரநதனின்மேற் றாக்கியெடுத் தாககமொடு
வரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க0உ)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்நதுபடர்ந துவகையிக்கும்
பதஞ்சலியாம் பணிலேநது பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா சிமிர்நதுளந்ந் நிருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (க0ங்)

எதித்தொழுதின புறவபய னிராசகு டாமணிலேந
ததிமகிழ்வுற் றுடன்சார வழுதேச னுமையாதி
புதிதொளர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிசருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிநதுவந்தாரா. (க0ச)

ஆங்குடனே நவவாச மணிநதருசசித் தமுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்கு
தேங்கொளிலெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞலித்த வொருசேடன். (க0ரு)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவநதுமகா வபிடேகந
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
கிடனோடு செய்வளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்புரியு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க0சு)

* துரம்—பாரத்தை யென்னும் பொருட்டு

அப்பெரிய சிவத்துவிச சனைவாயு மவர் * வசதி
யிற்பிரிய முந்துகர்வீத் திருந்தளியிற் நிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்விங் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீநதாலு மெகிராமோ. (க௦௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் து மக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுநூல் பகர்முழையேற் தருள்கவென
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவனும் பரவநகன். (க௦௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளிய ள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணையணனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிற்பரவி யவர்க்குறந்த பெருத்திருக்கட் டம்பணிந்தான். (க௦௯)

முற்றினமே முதலாக மூக்குச் சருணுலோர்க்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதிக்கை
பெற்றரன்பூ சனையினிமை பெறுவேத சிரவணமு
னுற்றமகே சரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைகிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வநாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே சும்பாபி டேகதினத் தெனையவெ வா
மெவ்வமறப் புரித்தன்றே யிபமுகனசே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவனிவரு
திவ்வியநன மகோற்சவம்பல் சீர்பெருகச செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுங் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிஞான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குமாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (க௧௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய் மேதகைய வற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலநியம வபிடேகார்ச் சனையாதி
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (க௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னாடொறுமங் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணிபிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவித்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (கக௫)

நித்தியநை மித்திககா மியமெனநா னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சனையகைக னொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிதை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நியமித்தான். (கக௬)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதிதோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான் (கக௭)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரகிட்கம் பங்குபொரு னொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினாவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமங் விராசகு டாமணியா நரேநதிரனாள். (கக௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வலுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (கக௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவரை. (க௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியங் வியனகரி னாங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலையோர்
மதிதருபூ சனையகையு மனுநாத னிமாசலவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனையகையும். (க௨௧)

தன்னாலந் நகரிடைமுன் ரூபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னாநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னாமுற் றெழுந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னாநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (க௨௨)

இப்படியிப் படியுய்வா னிடாவமியற் றியசேடன்
மைப்படிய வளித்தருளான் மார்த்தமா கதவிலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தெ மண்ணையிடத் தழுதேசன்
றுப்படி கடினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநான். (கஉக)

வேறு.

மரபினி லையென் பாணன் மண்டல் வபிடே காதி
தரமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப ராலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன் றூர் புக்கான். (கஉச)

மகியர சிராச சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியா சனைய கான் மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழுவாங் கமர்ந்தா னென்றோ. (கஉரு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்றோச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூதனோதும். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுளுற்றிய சரிதமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக நிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக லீலன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு துகருபு முழுச்சுக வகைபல பலத்தொடர்பறவரு பலபோக
விரத்திய ரரனடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தநிலபி னுறுவாரோ.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அசுந.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யான்கொடி மத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவிறீயி
கணந்தருமிக்கையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புன தென்னச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை பெணந்திம னத்தனி மிகுத்தரோ. (.)

வேறு.

அனந்தராஞ் சனற்கு மார வனந்தனூக் கமர்ந்து நானூந்
தனந்தா காத்தி னோடர்ச் சனை திகழ் கால மெல்லா
முனந்தா விமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தான் றளியுட் சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (உ)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பரார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவர் திருந்த வங்கட்
டேற்றமிக் கெழுமு ளத்திற் றிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா முனைய சேடற் காண்டுமூன் றகன்ற தாங்கே. (ங)

சினகா நியமக் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக்கூ
ரினகா மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேந் தொருநான் முக்கட்
டினகா விமக ராங்கிச் சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தாந்
றனகரத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் பகாண மெல்லாம். (ச)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்பேர் வாலிப்
பருகிய னீரி னுற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலந்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுருற்றி யேகி. (ரு)

பெரியநா யகிதான் போற்றிப் பேணினின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைந் கையோன்
றுரியனா யதீத னாகுந் தூயமா முகனைப் பூசித்
துரியனா யிரவி யாதி பூசனை யுருற்றிப் போர்து. (சு)

வேறு.

திருவழு தேசன் றிருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாந் கமர்ந்தா
னொருவருந் திக்கு பந்தன மவருண் டனமனு வொடும்புரிந் துவற்றான்
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட ரொன்றும் வராவகை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருநா விருபெருவிர லினின்றெழுந்தே. (எ)

வான்றனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனா நாடிமின் சொடியே
போன்றொளிந் திதயங் கண்டநா வடியே புருடுப் பிரமந் திரமைந்
தேன்றிடத் திடைபிங் கலையெனு நாடியிரண் டொடுப்பின்னியதாகி. (அ)

கருதுமங் விருத யாதியைந் திடத்துங் கமலவைந் தரும்பதோ முகமா
யொருவர்த் தன்பாற் கொண்டதுவாகி யுட்புறம் பழுதநற் றுனா
தருவதாய்ந்தபாற் றியோமமா ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருணமிந் திகாமந் திரத்தளிப்பீக மாயவூந் காமா மனுவை. (ஈ)

இருதய கமல நடுவினிற் நீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிற்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யனையவூங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா றுவாத சாந்தமேற் சுழுனா வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௦)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்தினா யதனால்
விரிவுநீஇ யதோமூ காம்புய முருள மேனிமீர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வரு மிசே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினுன் டனமாம். (௧௧)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த் * தாரகா காரம்போன் றவனா
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனா யிதயசம் புடிதசே சனனா
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் றெரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதவூங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் தனிநீரா மயனாய். (௧௨)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்தும்வ வளியைமே லேற்றி
யிலகுசங் கார முத்தினா யதனா விதயசின் றனையசீ வனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றிகழ்பா சிவனிடைச் சேர்த்தி. (1)

அயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கள்
வயவருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்வீந் துவமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சுத்தி செய்துபின் றூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௧௪)

பொன்னிற் றிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னாவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரகமும் பகத்தினைப் பீசத் துடனிலிர்ந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் படந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசார் தம்மேல்.

ஏறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வலசூக் கிபேசகத் தாந்கழித் திதனோ
டறில்கந் தாதி பிருதிவிச் சூரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்புபூ தந்தா னுகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்பீட ராகநான் முறைசொற் *
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௧௬)

* தாரகைஆகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிருண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்ப பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநனைந் ததன்பி
னெழிலில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம தாசத் தன்னுட றன்னைப்பா வித்தே. (௧௮)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டிற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியைமே லேற்றி யிரேசித்து ஞபமுன் ஞமந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனந் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நனைந்து
காசறப் பின்பு கருகிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (௧௯)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நனைந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக
வித்முற விருகாற் புகன்றுறு கால யிடையினுந் பூரக மியற்றி
முதுசமு முனையா லிருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தத்திலு. (௨௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுமல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாவித்தாந் கதன்மேற்
கன்னவில் படிசுஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. (௨௧)

சாந்திய தீத கலாமனு வம்ப டந்தமா வெருமுறை சாற்றித்
தோய்த்திடு வளியை யிடையிற் பூ ரித்துச் சுமுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேய்த்தபிங் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காய்ப்துபின் னனைய சாயமேற் பரமா காயமாம் வித்துவிற் கலந்து. (௨௨)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநனைந் தில்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வறைந்துகால் வல்பெரு விரலிற்
சித்திர பாணு வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத்தகித்ததா நனைத்து. (௨௩)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் றேதி யரியநந் துவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவின்னெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக
காயமுட் புறம்பு நனைந்ததா நனைந்து கருதிய விரதய நடுவி
லேயதண் டிலெபொற் கருணிகை முதல வியைதரு சலசமென் மலரை. (௨௪)

ஆதன மாக முக்கலைக் குடிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ஞபருக் குமமெய் திகழுநாந் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநனைந் தனைய மிளிர்ந்தரு குக்கும வுடலி
லோதுறு துவாதசாந் தத்திற் சிவமா யுடனமர்ந் தொளிருமான் மாலை. (௨௫)

அனையச் வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரோளி யுருவுடை யவனு
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியாங் கதனிநூற் கலக்குண்
டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் றொழுது முழுதவென் னத்தபி டேக
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே லியற்றி'நாடுறு மிவ்வெலா டுமைந்த. (௨௬)

விரவுமைம் பூத சுத்திமந் நியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடுமந் நாடியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமந் குலத்தோர் நானீண் டிசய வரையுந் வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிந்தா வுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் பழக விலிங்கமொன் றிருப்பதா நினைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுந் வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (௨௭)

சாற்றுமா தார சத்திமந் குடினா சத்தியீ ருயவா சனமிட்
டேற்றவப் பழக விலிங்கச்சுந் திடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிவேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி முண்டபங் கியா சம்புரிந் தவ்விலிங் சத்திந்
தேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே. (௨௮)

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த ககரிஸாப் பழகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்துவா வாக னுதியர்க் கியங்க ணவிற்த யாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனார்க் கியமலர்க் தானம் பயிற்றினன் மாலியங் சுழித்தே. (௨௯)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவனவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரீஇ முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (௩௦)

து திபுரீஇ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றொழு கமுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னைப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமங் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானும். (௩௧)

தேனுமூத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ந் தொளிரும்
வானியிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெநீஇ யுவந்திம்
மாண்மார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகந்றிப்
பத்துள திக்கு பத்தனம் பூரித்தப் பணியினு லொளிந்தழன் மதிலு
முத்தகு மகழ்தர்ச் சனிவலச் சூழ்மும் முறைபுரீஇக் கவசத்தி னுல
மைத்துறு தேனு முத்திரை சுத்தி மனுப்புகன் றுருந்றியம் மாண்பால். (௧)

தாவிலாச் சத்தி சமுகமேல் கீழிற் சார்ந்துகூழ் சாலமா நினைந்து
மாவருக் கியவட் டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செல்லு ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நடுவரை யுயர்த்து
யோவிலவ் விந்துத் தானின் றெழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௫)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தவ் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தவ்
வள்ளவட் டகையிற் பூரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை வில்வ
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிறுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய வித்யா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத் திரமில். (௩௬)

அங்கபஞ் சகமே மூலமீ ரெட்டா லருச்சித்துச் சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திரட் ராவ குண்டன மத்திர கவச
முங்குரைத் தியந்றித் தேனுமூத் திரைத் துறுசிவ மூலத்தவ் வுதகத்
தங்குதன் றலைமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமூ கத்தும். (௧)

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமூத் திரைகொடுத் தவைய
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தேயாத்துமஞ் சணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமூத் திரைத் தின்னமு தாக்கியிவ் வகையே.

திருத்தகு தான் சுத்தியின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்கை
கருத்துற றிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி நீண்டபூ சனைதா னொத்தசா தியனுளுற் றுதலே
யருத்திசால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகத்தா னாஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனதா சனைத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல ரிட்ட
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
நிலகநெந் றியினேத் திரம்புகன் றணிந்து சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யுவர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கராயிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மெனனியா யிருந்து
வரமிகு மூலா தார்முற்புருவ மத்தியாம் வந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமந் த்ரந்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றரமிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனுவோடுமூச் சரித்தே. (சௌ)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி கரங்கண்
மந்திர னாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதும்
மந்திரத் தமர்ந்தோ யாசையா வேழை வழிபட வேலற்றருள் கெனந
மந்திரந் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மரபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமன தூபநீ பாதி
புரிபுநின் மாலி யங்குளைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
துரியசண் டசாரத் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத்திர மனுவா
லன்னபின் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபநீ பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (சௌ)

தரமிகு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில ரூணன் ததைநீ
ரரசினப் பொடிகீர் தாத்திரி மாநீ ரவிர்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதனீவந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபச னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவின வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பிரம். (சௌ)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பஸ்கனிச் சாறின நீநில
வல்கில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னர்ச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (சௌ)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் ருரைமுன் ஓவ துலங்குசீ ருத்திர நகமம்
பன்னுறு சுமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சுந்த னேதக மிமநீர் மணமலர் ப் புனன்மணி யுதகம். (சௌ)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வலிந்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமச் சதையறு கரிய திருத்தரு வில்வம்புட் பாதி. (சௌ)

திருத்தகச் சிவமூலத்தினு லணர்ந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தாத்தினு தார சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ ருகவொவ் வொன்றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவும் கரிசற விரிவுறப் புரிபு
வாத்தபன் மலர்க ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. (1)

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப புருவ நடுவரை மூர்த்திமத் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறக்கி
யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வமுத விவிங்குக்கும் வறநிவே சித்தே. (2)

சொமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிரு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பர்வமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமெஞ் சிரத்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (3)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விராவவைத் திதழியிந் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைந் திலக்கெழிற் பளிங்கு பொன்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் மலர்க்கர மாதிய மருவுங்
கதிர்பளிச் சூருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (4)

வித்தியா தேகந் தனைநனைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் டெயர்த்தி யதனுளாந் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கார முன்னுரு தஞ்சலிப் புகுந்த
வித்தகு முருவே ஈனைந்திலிங் கத்தி னியைபுற வ்யாசஞ்செய் தாங்கே. (5)

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பா சிவனை மோதமெய்ப் போதரிட் ளளவ
நிதவியா பசுனாந் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசாந் தத்தில். (6)

ஊங்குநின் றனைய பாசிவ னிரவி யொளியனாய் புருநடு வரையுந்
ரூங்குமென் மெலகின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யதனுட்
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனாயத் திகழும்பு புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமுக் கிரேசக வழியாற் புறத்துறீஇப் புகுந்ததா நினைந்தே.

அகளநின்மலவிவ்விவிங்கமூர்த்தியின்வந்தமர்ந்தருள்கென்றுவேண்டழைப்பு
திகழ்புலி முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லமுத்துமா வாக னம்மித யம்மனுந்வின்றே
தருமுறை யாவா கணியிலச் சினையாற் சாற்றாமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (7)

பிரமரத் திரத்தா லுட்புருத் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீர் நிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் தினாயின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத் லாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுசிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமும் பரனை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பரன்வியா பகத்தில்(ருஅ)
தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமும் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சங்கி தானமுத் தினாயாற் புரிதரு சங்கிதா னமுமே
லனகவார்ச் சனைமுற் றளவுவே றகலா தமர்கென வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விக்குருத் தகைவினக் குவதாய்.
சாற்றுநீட் றோ முத்திரை யாற்செய் சங்கிரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசல யுமாபதே யாவூர்
தேற்றுமா தேவ சுவாகதக் கிவென் றிருததுவிண் ணப்பமுன் புரிதது
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனென் பொன்மொழி புகன்றதா கனைந்து

வேறு.

நமச வாயிந் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவில்
வழுத விலங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சனாவ சானவரை
நமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்கின்றருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகனங்கமற. (சுக)

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியரும்
வழுவில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியநியாது சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிலி லைக்கி யம்மூலத் துளுற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். (சுஉ)
அவகுண் டனம்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவளு மகாமுத் திரையுருடன் சிவமூ லத்தாற் றததுநம
சுவத சுவாகாந் தம்மூலத் துய மனுவாற் பதங்கண்ருக
மவிர்ென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனர்க்கி யம்புந்நதே. (சுங்)
விரைசெய் மலரக் கதைதூர்வை மிளர்கூ லினெமன் ளிவையிருகை
தாமு னிறைத்தாங் கருன்புட்ப தானம் புரிதது கண்டையிடக்
கரனின் றெலிப்ப நயுத்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வாதன் முகங்க ணைசுகள மார்பு பதநேர் தனிசுழற்றி. (சுச)

தொகுத்துப் பிரண வாகார தூலபிதுவோ வெணமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மீடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிரத்துமுன்போலமொழியாசமனார்க்கியமளித்தே. (சுரு)

பாவ னுபி டேகமுறை பயில மீட்டுங் தைலாதி
தாவில் சந்த னுந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி டேடார்க் கியமனுமா தோய மாட்டித் தூயகிறத்
தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (௬௬)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு வினாக்கலவைச்
சுகந்த பரே மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னனாளு நெணரிருஞ் சுவண கௌபீனம்
திகந்தமிலகுவிசித்திரவத்திரம்பொற்பூணுண் மணிக்குழைகள். (௬௭)

ஆதி புனைஇப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டைமுறத்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனார்க்கியந்தந்
தோது மனோர தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லிலயாங்கங்
காதல் வேண்டல் போகாங்கங் கவினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (௬௮)

செறிய வனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்முச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் பகாமுத் திரைகாட்டி யினைய சுரரா தியமொல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றுபதீபமளித் தாச மனார்க்கி யங்கொடுத்தே. (௭௦)

ஆங்கு ன்ரைத்த நவேதனங்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுருற்றி மிருத்திஞ் சடமனுவாற்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேத் தியஞ் * சுவகா. (௭௧)

எனவவ் வவற்றின் பெயரிடைவைத் திடய்பி நவேதித்திம்மனுவாற்
புனித பாணீ யங்கொடுத்துப் புகலா சடன மாத்திரந்தந்
தன்கன் கரங்கள் சந்தனத்து ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலைசாய் முகவாச மினிதீந் தருக்கி யம்மளித்தே. (௭௨)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பினுங்கோட்டி
நேசித் தாச மனார்க்கியமு. நேர்ந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு
பாசித் தகில தத்வாதி பதீயே சிவநய நமவென்னு. (௭௩)

* சுவாகா எனப்பாலது இசைநோக்கித் குறுகிவந்து.

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாநீ பாதியெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேசு நிறைக வெணக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை .
தொகுந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (௭௪)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டத் கறிகுறியாப்
பரவு பளித மாநீபம் பகரும் விதியிநீ பணிமாறப்
புரிபா சமனார்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலிதூய்ப் பினமாமுத்
திபாபஞ் சமுகி முத்தினாக டிருந்த வளித்தா யிரநாமம். (௭௫)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகரத்
தாற்று செபதூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கு யினிதூற் பலமுத்தினாயாலே. (௭௬)

அனையசெபமே கண்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று நவேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
நினைபோர்ப்தின்காற்செபி த்தளித்தந்நிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னாதியமைத் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையார்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியேநர் சிறிதும் வழுவாமே. (௭)

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோஷ தநிநதியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழு
வுருக வுளமு மிருகரங்க ளொளிர்சென் னரியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு னமுத சுயம்பிவிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்சீ ருத்திரமு னெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (௮௦)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தெ முந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி .
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனழ் தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு விங்கத் தருளு வாபெழுந்து
பொருவில்சந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண நின்றான்.

மலவிரு னெனக்குந் தேசு மலிதரு வேணிகண்டா
 னிலவுறு மதனிற் றானே நிகழ்பிர ணவசொ ரூபி
 பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
 குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

கங்கையு மதியுந் தானே சணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
 வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்த் ஞான ல்குந்
 துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
 னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுநண் பருமை கண்டான். (அங)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானை மதியு மென்று
 நிறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துதன் முகமுங் கண்டான்
 முறையின்மும் மலமுகக் குற்ற முக்குண டுப்பு ராதி
 பறையன் நருள நேற்று பாலபுண் டரநேர் கண்டான். (அச)

உலகெலா நிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
 ல்லவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திராயங் கண்டான்
 குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கன்வீற் றிருந்தெஞ் ஞானமும்
 விலகுரு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அஊ)

பொதுமறை யரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
 ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
 புதர்யிறந் திறும்ட் சுக்கன் புகல்பசு பதியே யீச
 னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அசு)

மிடற்றெழு டோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
 விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வியா
 துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திங் குறிப்போ வென்ன
 விடத்துறு மிரேகை மூன்றங் விருங்குத் திலக்கக் கண்டான். (அ)

அருளுதம் வருக வென்றங் கழைத்தலி னெலியா நிற்கு
 மிருகமு நிகமென் நேந்து மிளிர் தழன் மழுவு முற்றோர்
 வெருவுறு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
 மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கா சதுர்த்தங் கண்டான். (அஅ)

உலகெலா முஷுறயிற் றன்பா லொடுங்குதத் தனையொ டிங்கி
 நிலவுமேற் பொருனொன் றில்லா நித்தியன் தத்வா தீதன்
 மலர்பா சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
 ஹிலநேர் காட்டும் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அக)

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்டபல் பொருளெ லாந்தன் மகைகவ ரியலே சம்மென்
மெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் *லணிகள் கண்டான் (க1)

புரத்தலின் ரெறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபங் டஞ்சொல்
சருத்தினே யேனக் கொம்பு கமடகோ டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால மாதி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி னுணர்த்தக் கண்டான் (க2)

தானலா துலகமில்லே சகமலா தடிமை யின்றென்
றேநவில் சருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனியிற் தரவியாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனியிற் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (க3)

தன்னில்வே றற்ற மர்ந்துந் தானுறு முருவிற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்ந்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (க4)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளாருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளக் கண்டா
ளலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கணாபின் காணான்
றலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (க5)

பரவச னாணன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வரனரு டாமுன் போந்த வள்ளநன் குறிப்பு முற்ற
வுரனளித் தனன்கொ லென்ன ஸுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரசுமென் மலர்த்தான் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூறும். (க6)

ஒருவளு யுலக மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபந் டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபரா பரமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (க7)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேட றபி
யாயவற் றதீத தாய வகிலமும் விரிந்து நின்றான்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (க8)

மூதுணர் விப்பி ரேசர் முறைபுரி துரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௮)

விரிகலை யாவமோர்ந்த வித்தக ரெவன்றி யானத்
தொருவுபு கன்ம பந்த முழுவந்து முத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சந்த சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௯)

மிருகண்டு குணு வெவன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்றோ
னருகண்டு மறலை வீட்டி யாசினித் தியமா வின்பந்
தருகண்ட காள வெவண்ணே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௦)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுநீ இத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை குழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௧)

தொழில்நீநர் துனையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய ளப்பின்
ரெழிவில வசல னீயிவ் வுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாய் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துவீத மாகத்
தன்னில்வே ரென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச நேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதறு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௪)

நித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர் சாதூர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௫)

அனந்தர வமுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப
கனந்தர கந்த ராஜீ காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞாண தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வரதநாயகனே போற்றி. (கபசு)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சடிவ சார்க்கங்
கங்கர மந்தி பேச காரண பெரிய நகை
பங்கர சூத கான பரவா பவஞ்ச நீசார்
வங்கர வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி. (கபௌ)

வேறு.

என்றதிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தைக் கையா துணர்ந்திங் டீசத்துகிழ்ப்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா துணுகின்ற யணுவே யாதி
யென்றிடிவோ வந்தண்ட பெனத்தூலித் தெழுமின்ற யேக னென்னில்
வென்றியுற வநேகனும் விரிகின்ற யென்றோக்கும் வேத நான்கும். (கபௌ)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றையே கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத் திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றினையடிக்கி ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனாய்த் திருருனம் தாங்கருளிற் றோத்தான் மன்றோ.

அகிராசன் செயலோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
தருராச துதிக்குவா தாமாடஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிகுமோகை யுற்றன மிவ் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவும்
தொகமேவி யொருவீடுத் துன்னுகநீ வேட்டவாஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவ்வா யார மாந்தி
யெனையுடைய யிமகிரிசை யிடத்துடைய யமுதேச வேழையேனி
னினைவரிய திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பேறு நரம்பப் பெற்றே
னிநியிதனிற் பெறுபெரும்பே றென்பகர்வ தருதகயம் பிலிங்க நாத. (ககக)

ஆளுஞ் சேடநாயகவருளால் வேண்டிவதொன் றளியே னெஞ்சார்
தேதை நினதுபத்செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேளுஞ் சலியாம வலணமரும் பெருவாழ்வி் கென்று தாழ்த்தான்
பாளுது மொழிபாகப் பரமேச னகியிச பகர்தல் கேட்டி. (ககஉ)

அன்புடையா லொவரினுமிக் கன்புடையா ளுகின்ற யானு லுக்கே
ணின்புடையே நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புசிதம் பரஞ்ஞத்த முதமளத்தோ னனக்கியமா முளரி வைப்பி
லன்பமுத சுயம்பலிங்கத் தெழுந்தருண் தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

அனகநினக் கென்றும தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயிண்டுப் படர்த்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவாந் நிலவு நானெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (ககச)

வழிபடுவோ ரிகபோகம் வழுவாது முழுதார்ந்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுரினி ராசு சூட-
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைந்தி ரோற்சவமும் மூதார்க்கென்று
மெழில்வளர்பூ ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு றியம்பு மாதோ. ()

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறந் பெயரினிற்பா தஞ்சலமென் ததற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
கமைதருமா தேற்றுவிவா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைவுறுமா சாகவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாக வைப்பாய். (ககச)

நம்முரிய சொருபவிய னன்னுணர்ந்தோ ஞாணனே நவின் துன்மை
யெம்மில்ல னபேதமென வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மை நல்கும்
மும்மலமோ சனகுருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னா
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்ந்துவழி படலேசற் கமைதியாகும். ()

ஆதலினு லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழி தமைத்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினினமது குளர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருன்புரித்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கநிப் புருந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் துராதன் டைதந்துவீற் றிருந்தனனிவ் வையம் வாழ. (ககஅ)

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூலி யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவம்வீதியி னொற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவின் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா ணையுமறுக்கும் பான்மையதோ வென்றிரண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலெத்தாழ்த் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே

வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்ந்து முற்றுஞ்
சொற்றையன் பணியாற்றித் தன்னினனென் றருணந்திசொலக்கேட்டின்ப
முற்றசனற் குமரமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதக வேந்தன்
யுற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிவறஞ்சிடவத் தாய ந்தி.

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூசன்முன் மேலிய முனிவர ண்பு கூர்தா
மாலறு கதைபினு மங்க ணேதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாசா
மேலுற வினலினர் றன்று கூறின றேவரு மிககக மென்ப யாவையும்
வாஸ்தி னுகருபு பின்பு மரபி வார்கழ லடிகழ லொன்றி வாழ்வோ. (ககச)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௮௬.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

அரபதி சென்றழு தேசனை யளியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன் றூடல் சாபமு
னொருவிய நன்கதை கேளென வுணர்தர வன்பினொ டோதுறங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னுளலை விரிகடற் றரகொரு வேள்விசெய்
மதிக்கொடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையிற் சிற்சில
கதிபடர் தெளத்தியர் தமைவீளி லுக் காசினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவினா வருகென வவ்னிபுக் கவர்மறை முழுதுண ர்த்தனர். (உ)

தங்களை யுறுசெய நெரித்தரஞ் சார்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் றிடேதமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது தூதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற விறையுள முடைந்திஃ தெண்ணுமால் (ங)

கருதிய வேள்வியெப் படியுநாக கவினுற முடிப்பது கருமமென்
னொருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னோக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வீயுமென்
னொருபழமொழிபழுதுறுதுதன்னுழியுணர்த ரும்வகையுருந்துவான் (ச)

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் றருகலை பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெண்புல வனைநிறீஇ முதுபொருள் குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிரீ. (ரு)

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லென்னைவென் றிடினுமக் கீசுவ
னசைமிரு பொருள்பல வென்றவர் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தள்ளுகி யென்றுகாஇ
வசைநிறு வுதலினப் புலவனை மற்றவ னிறுத்தின னேகினான் (க)

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு நினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக ளெகிருரைப் போர்புரிந்
தினவரு துயர்க்கட லிடைப்புன லிறைவீழு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகின னத்துனை யுடாதிறை. (எ)

அழலினை முடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனநிறை யூர்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வெற்றுவு ரார்ப்பில்
வழியவ ணுறப்பிரித் தன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமென. (அ)

முறுகினின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினில்வ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞற்றுபு நீரெமை வெல்லுநா
ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனென வவர்தனை யறிவிலி தகைஇயின
ஹுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் நென்பதால். (ஆ)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாய்வே
னின்பயித் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்ந்துளான்
றன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னுபதுத் தாரண
மென்புத் தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (க)

தாதைபா தலத்தினை செயறெரி இத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாதைமு னாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாராயு
மேதினி புருந்துதந் நியதிகண் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல். (க௧)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய றோனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
ஹுடனறி விழந்தனை பித்தன யுடலழி குருபமுற் றுலதாக்
கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபினை. (க௨)

வருணன்வ வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலைநிலை மனைமுனோர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுரைந் தினைந்தன
சொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா னுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவின்னெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமனியவ ணுற்றுளான். (க௩)

எதிர்ந்தொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்வினாந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணீஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தாணிலேந்
க்துமென நகிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (க௪)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாகலிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம்புதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருனெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
கெழ்தருந் பெருந் துணைக் கெணப்பினு நோர்ப்பினித் தனாமக் கடியோர் (க௫)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண-
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு தும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதலி
ஞெழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால். (கௌ)

துமதிறை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் துயினவ் வட்டவக் கிரீப்பெய ரண்ணல்சொ
னியிப்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (கௌ)

வனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தனா
யினகிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வுற்றல தியல்வுரு
துானமி லினையதிப் பாதலத் துஞற்றுதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (கௌ)

மனாமலர் புறாதன காமவன் மத்தகந தனியமுறை வைத்தனன்
காவிலல் வத்தமத் தகசயயோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலல் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
கிரகதை வரவிமுந் திறைஞ்சுபு தீயவிப் பேயனை நியலால். (கௌ)

அருள்பவர் பிறரில ராணின சடியல திலையென மருதுள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பத ரிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கனா சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருசனை யூற்றினன். (உ௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெந்ந் தொழுவரு ணுனன
நேசமு னீடிய நோக்குபு னிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்ருன்
மாசற லலகிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் துளன மாமனு. (உ௧)

திறன்மலத் தினாயமொய் ரசித்தொளிர் சிலத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிகுறி யெனுநதிரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகன்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றநதுபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (உ௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னோக்கினாற்
கரிசமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனயக் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறையிந்திர லீலமா
பாசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சுநீர் புரிந்துபின். (உ௩)

குடபதி கேண்மதி யிவ்வருட் குறியைரி னுடலள விடையரு
திடர்தப மிடையுப காணமுற் றியைதர நியதியி னுடொறுச்
திடமிரு மளிமிக ளுநனரி திகழ்தர வருச்சுனை முற்செயக்
கடலையென் றெதிரிதைஞ் சவனிரு காரிசை யருளினன் மாதவன். (உச)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய தூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றோலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கேரீடிகள் வாய்த்தனன். (உரு)

வேறு.

என்னவெழு மாதர மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுறைத்
தின்னாவற நீன்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை டேர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேர்தொழு காலுறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுந்தஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித் திருமுன்னுறகின் றனன்
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமுனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புலி யின்கணலா லிவணீசெயி னும்பய னின்றதனால். ()

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய குமுடனத்
தருமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
றொகுயோசனை யோாரிண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றத் துணை யாகும் நாதியனை. (உஅ)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசந் பூசித பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிகிறை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப காணம்பல வேடாள வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.
மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேள்வியும் போற்றுதி யிவ்வகை
புரிவாயெனரி சாப நசித்திடும்பு பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமெளிக்குமென்புகன் ருனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்த்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தர்ப்புகு சற்குரவ பெரியோய்நின் திருவினா யாக்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நிற்பனின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்பொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் றிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுயம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதேனே. (உக)

எனவேவருணன் புதல் கின்றதுகேட் டிறைகடறுமுன் னூ லுந் து சத்தியமே
யன ஞானம் பூசனை யன்றியுற தகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையான்
மனதாய்மையச் சுத்திப ரம்பரையின் வருமாண்சிவ ஞானம் பூசனையே
முனமேதுவென் றோதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன் சொன்ன துக்கேட்டதுமென்றிரிபினுமத்தெளிவோதுதுங்
சிவபூசையொட ஂறியவெத்தவருஞ்சிவன் ஈழிதேகமென்றோ துமறை [கேள்
யவமேயவை யுத்தம் பூசனையா ம்தவேசிவ ஞானமென் றோருதியச்
சிவபூசையுண் மந்திரம் பாவனையாச் செயறந்திர மாதிய வாயமையெலாம்.

முன்னூ லுணர் வன்பருள் சாந்தமுதன்முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவனா
யன்னேர்மிடற் றோனருள் புக்குங் ஞாலறிவான தனருமைபல்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயலகொன் றிறவாதலின் ிவதுமுண்டுகொ ளா
வின்னேகர வெல்லியி னத்துவித விருட்போகரிப் பூசனை யேதரலால். [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ள துகொலெந்நூ லுமிசைத்திலதுண்டென
றதையேபுரித்தத்துவிதானத்தவாழ்வைவானெனவொருதியீதலதுட்டுவென்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுநீ இச சுயம்சீசவ ருட்குறி நோர்தொழுந்
யதிமேவினுமுத்திபரம்பரையினருண்மென் னுணருண்மையிதையமுறேல்.

அல்லாமலு மத்தகு குதவனத் தமுதாகர சுயம்பிலிங் கேசனையாங்
கெல்லாரும்க் காலமு நோந்தரிசித் திருியாதுவ சித்திடு சிலனெவன்
மல்லாரவன் நேகம்வி டும்பொழுதம் மனுநாயகன் றேறவி யொடிப்புருத்தே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு ளனினது சிச்சயமே. (௩௬)

இவ்வாய்மையை யோர்வறி னித்தலமேயிறங்காறும்வசித்துமெனும்விர தஞ்
செவ்வெகொசொத்தமன்பா திதினத்தினமோங்கியவிட்டலிங்கார்ச்சனையோ
டவ்வாசமு தேச தெரிசனமைத் தெழுத்தின்செபத் த்யானமுன்றியபுரிஇத்
தெய்வாதிப ஞானுண் மூழ்குநக்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவரார். (௩௭)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் கினத்துஞ்
சேண்மு னேகமம் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ருண்மு னேபணித் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங் கேசவான் மார்த்தபூ சனையும். (௩௮)

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர முனிவன்
 நாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோத்தி மூழ்குச்
 தாழு மாமவ னுறலொரு தலையெனச் சாற்றி.

(௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா முனிவா னகன்றான்
 சமல நீக்குமத் தாபத முனிவரன றனதாட்
 கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீஇக் கணிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நீயந்தான்.

(௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
 தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
 டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதனாயினைய
 பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும்.

(௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புலனம்.

(௪௨)

அனைய தவ்வமு தேசலிங் கத்தின தவாசி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும்.

(௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்பிர சித்தமா மனைய
 வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
 சீவ னாதிபன் மரபினத் திருத்தந்தோயந் தார்வ
 மேவ நித்திய நயதிகண் முடித்துமே னிலவும்.

(௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
 கணித மில்லுப கரணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கள்பின் வரச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
 தினியி ருட்களத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன்.

(௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கர னுறிரு செங்கர னெனுமப்
 பாலர் பைங்குழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காரந் தீசர்தான் சார்ந்து.

(௪௬)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெண்ப்பாய் வேண்டுகொண் டடித்தாங்
கிடப நந்திதான் பத்திர விலிங்கனே நிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிந் முறைவலம் புரிந்து. (ச௭)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலெய்யெமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருணரு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளநீயு யன்னொழிந் திருவுருத் தோற்றம். (ச௮)

கண்கு ளிர்ப்பனேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபா வசனா
யெண்கு ளிர்ப்பகா னந்தவா ருதிநிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பனே ரொழுந்துந் நின்னணம் பராவும். (சக)

அகில மீன்றரு ளன்னேசே யறிவிலாச் சிறியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே நிரக்கதி கினைந்துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வு ருதளிப் பதிலனைக் கார்வயே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (ச௧)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் னுளங்க ழுத்தம் மலவிருள் வடிவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மஃற்றுநா ரளகம் போற்றி. (ச௧)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாலிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ணு ளவிர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடி லார்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (ச௨)

துக்கதூர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முத் துய்வா னுயிர்ப்பெழு ளாசி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நாதன் நடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிந் திருவாய் போற்றி. (ச௩)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரிண்
பமைவிடா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (ச௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த நேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்ம் முககிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுந் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக் டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர் தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசும்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதாம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்சின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடசசீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னினைகள் போற்றி. (௫௭)

பருமலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பந்தினைக் காது சேயபோ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வனப்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்ச்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௮)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைநதொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபரி டங்கன் சுமநதிடப் பெருத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக்க மலம் போற்றி. (௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளீஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
நிருமுனுற் றருண்ம டெத்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௧)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவிசை ஓகாரத் தொக்
“செம்புதற்காமெனின்”. என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாமே
ஞாயிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (கூஉ)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா விதைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றமுன் றிதழி வேணி மந்திர நீதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் துட்போய்
சின்னொளி ரமுத ரூப சிறையருட் குறியேர் கண்டான். (கூஉ)

கண்டனன் கரண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணான்
றண்டெனப் படித்தா னந்த சாகாந் துனிதி ழைத்துக்
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூர்பர வசனா யொன்றிப்
பண்டினர் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வர்த்தான். (கூச)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர கோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நேர்நன்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரித்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (கூரு)

எனமுனந் துதிய னேந் மிசைத்தடிந் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுந் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா சிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற. (கூசு)

அருட்டிறன் முற்றங் கேட்டாங் ககமிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா கியாச மாதி
தெருட்டுச் சருத்தி ராதி செபமகா வபிமே காதி
மருட்டெறு சிலேவத னாதி வயங்கவா கமநூன் மாண்பால் (கூஎ)

போற்றுமா பூசை மாசிப் பூரணே யாய வாக
ளோற்றிவ ரமுத நாதந் கியற்றுபு வேண்டி மேட
லாற்றினன் பதினா லோதி யாய்த்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானத் திறப்பட மகிழ்த்த ரித்தான். (கூஅ)

இன்னண மரபி னாளு மியற்றியத் தலரி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மர்த்து சாருநாட் பிலத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (கூக)

சாலேதூன் மரபிற் கோலச் சாற்றும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிரும் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூணை நாளி லன்ன
வரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப டுக்கிப்
பரிந்தெதிர் னோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
லரத்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவொலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயினே நீயெனவே. (௭௨)

ஒதின ரோதும்ச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே ளெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினே நீ. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமுற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுநீஇத் திகழ்பா மோக்கமுஞ் சேர்கவெனத்
துன்னரு மின்னமு தொழக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தன தாமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீழி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்கொ ளத்தகுமோ
பீழி தீவினை புத்தியுறப் பேணின் ருற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேணியமு தேசனங் கருளிய தென்புகல்கேன். (௭௫)

எந்தைசெ யாரரு ளென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சின்னையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக வீழ்த்தடிக் கடியிறைஞ்சி
முந்துபஃ றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனபிரு கண்டரு டனையனவண். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலிங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுமுதும்
பறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிரய பா தலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனூல். (௭௭)

அாதலத் தனிற்சிவ சித்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்த்தனைப் பனிக்கட லரசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் காவரு வாயட்டா வக்கிர மாதவந் றெட்டர்த்தனரு
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

எனனனி கருதிமெ யுணர்த்தன்னே நெத்தூகு பாதக வினையாவுந்
தனதெலே புகுமுணர் தொலைத்தின்பே தருவது ஸேகர வடவியென [தாங்
மன்னுறத் துணித்தொரு கொடியாங்கே வந்ததன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைத்தெணி யமுதேச னினையடி முறைபணிதெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிம்பாகத் தருட்குறி மயலியாற் றினிற்பூசித்
திமிர்பயங் கரவுருக் கொடிமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
சிமலமக் திரமுதல் வளைஎன நீடளி நீடளி யோடிதைஞ்சி [ளா.
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைந்தமர் தனனெனு முரைகே

அயன்மக னத்திசே வடிதாழ்த்தம் மண்ணலிவ வருணன்மார்க் கண்டேசற்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநீலி யினனென ஷயைத்தனை யம்முனிவ
னுய்மவழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணியுவிய வுதன்வாய்மை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவலு நத்த்சன். (அக)

கடிமல டியினை முடிக்கொண்டு கரியளி யொடுதொழு தருந்கென்ற
படியருந் கதைபக ருதுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
கொடிதரு திவணரு ளியலித்த துவல்கதை வினவீனர் புகலன்பர்
வதிவொழி பிகல முழுதுண்டு மருவுவ ரினையறு பாவிய்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம்—சூக ௬.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சித்து பூப சாபமொ சித்த காதை யோதினங்
கந்த னேரு மாமிரு கண்டு குணு மாவன
மந்து யேச சேவையு வந்த பேறு கேளென
நத்தி லாத சீரரு ணத்தி நாத னோதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமரகம் வளர்குரவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வருவருரு மணியொன்று வந்துதிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாய்ப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
நெருவரிய திருவெண்கா கவரிநிலத் தொளிந்தருமால். (உ)

என்றுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழுந் தினையடிதாழ்ந்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமர னும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென்கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருபணிதா ஸமதுபரம் பரைமணியேல். (ங)

அனையதிருத் தனையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காரணமென் னிளம்பருவ ருதுகுரவப்
புனைமணயின் செயல்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி டீண்டுலென் றிறைஞ்சுதலு நந்தீசன். (ச)

நினதுவினா நனிநன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியசிவா கயமிருபா னெட்டினுஞ் சாரமதா
யனகருரு முணிக்கமல னருளியதென் பத தெரிபேர்
புனைரௌப வாகமத்திற் புகல்படலம் பல்வவற்றுள். (ரு)

பாவருஞ்சா ராற்சாரம் பாவவிமோ சனபடலம்
வாநிறையப் படலநிலை வளர்ச்சிவ ரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமாய்த் தாழ்த்துடனேக் குறநோக்கக்
கருதருமெய்ப் பொருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து. (சு)

தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோகநிறைத் திலங்குமது
புகலவருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமம்
திகழ்தருமென் றுபதேத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்ப்பூங் கழலொருவன். (எ)

ஆய்திரு வருண்புறைந் கார்வமுற யாமுன்னு
ணையமிகு சமக்கார நருவாண தீக்காதி
தூயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முறையனைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கீத் தனனிதனா
னிந்தனையில் கல்லால நிழற்பரம குரவசிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பரையென் றிறனமையப் பெற்றனம்யாம். (ஆ)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பபாபூ வுலங்னிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறநு
மிருண்மலநீத் தருணெறிசென் நிற்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுளம்வைத் தமர்தனைனிச் செடலிவ்வா நிவணிகழ். (௧௮)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றூங்காளை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணு கடமெனுஞ்சுர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பர மோத்தமபுண் ணியவ்வர். (௧௯)

இவர்பெயரச் சுதரெனமுன் னிலக்குளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுரை தாலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறநன் மசப்பேற்றி ஞர்வமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய குலகுபவன். (௨௦)

திருத்துறைபூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
சுருத்தொரு ரித் தோர்த்துணர்ந்து காட்சிசிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண் டிதகாமச் சிறப்புடையோன். (௨௧)

ஆயவரு ணந்திசிவா ஈரியனை யடுத்திறைஞ்சி
வேயமலி தங்கருத்தை ககழ்த்தியவன் சொன்னெறிமே
துயசிவ தருமமெலாந் தொகப்புரிந்து மகப்பே ரி
வேயதல தணித்தாகாத் திறத்தான்மீட் டிங்குரவன், (௨௨)

அடிபரவிப புகன்றமைமேட் டருமறையிற் கோதுரித்து
வடிதமிழ்மா மறைநு றையைய மற்றனைய சிவரு வன்
கடிமலர்நூ யருச்சித்தக் களப்பாளர் தமைமேகோக்கி
கெடியதிருக் கயிரிதனி லீவகிரந்து ஈர்த்துகென். (௨௩)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்முறையி னம்முறையி
ரச்சுசுரத் தெடுத்திய நங்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வருத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனல் குகவென்று வேண்டிவகிர்ந் திட்டனரால். (௨௪)

ஆனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளந்தொரிந்து தணத்திபவண் முன்பிடுவோர்
பனையிதழ்க ளெடுத்துடன்முற் படியோல யிற்தெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுறுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திசைப்பார். (௨௫)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே ளெள்ளினே
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையென். (௧௮)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளை திருப் பாட்டுதித்த
திறனினைபச் சிவகுரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியச்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுகு வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (௧௯)

அருளியவச் சுதர்களப்பா ளரும்வியந்தாங் கன்புநனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுந்தொவ் வோர்தினமு முக்குளந்தோய்ந்
திருளறுபூ சனாவெண்காட் டிறைக்குநனி சிறப்பநாய். (௨௦)

வேறு.

இன்னண நியம விரதநன் னெநிரின் நியலுற வாங்கொரு நாளிற்
றுன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்கு
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுத் தன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுவந்தா நின்னுளம் விழைந்த நலனொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயினு நினக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னளவான்
மேயநின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொரற் புதமக மேலைக்
கேயுற வளித்து மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக மகிழ் நாப்பண்ணைத் தமர்ந்தரு ணம்ப. (௨௨)

எளியனேற் கொளிய புத்திரப் பேரெருன் றிலாமையா லென்னைகொலேதங்
களிமக வருள்கி லாமையா லேழை கருத்தினிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
நெளிவுற வவசி யம்பொரி தீண்டு- செப்புவிண் ணப்பமொன் றெந்தா
யொளிர்செவிசாத்தியருள்கெனவேண்டியும்பர்கோண் றிருமுனமுரைப்பார்.

அகிலமீன் றளித்த வன்னைபா லமர்ந்த வையபல் கோடியா மாவி
நிகிலமு நின்சே யெனல்புகி தன்ற னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
னகிலமர் குறமி னாயகச் சேயை நனிமிகு காதலா னயந்து
முநிலம ரிமவெற் பன்னையு நீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (௨௩)

மருவவைத் தொருவா தமர்திரா லனைய மைந்தனே வந்தருண் மரபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணின் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய் மலர்ந்த வருட்டிரு வாக்கு மகிந்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமார் துழவீவ் வேழையா லெனுமக் தவற்சியே கணிப்பற வெழுந்து.

முழுதுமென்னுள் த்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன்றுண்டுகொ லெ
ன்னாக், கழலிணைதொழுவமுலகினுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டெடி மழ
லவிற்காத் தோனன்பீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழவின்மா
ன்மியநாம்வருக்கொணுதுணக்குவாய்த்தென்றருளுபுமறைந்தான். (௨௬)

வழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மித்தாங்
கொழித்திட லரும்ந் ரியமகன் னெறிநின் றெழுநுநா ளலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
வியுத்தகு தாய பரம்பரை யருளான் மேதினியீதினி விளங்க. (௨௭)

கிருவருள் பெருக வனையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
பருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடக்கண் டன்னையுந் தாதையு மளவாப்
பெருகுமா னந்த வாரிதோயந் தருமைப் பெருந்தவக் குருந்தினைப் பேணி
பரனரு ணினைந்து ரினைந்துள முருகி யார்வரீட் டினெடுத் தனைத்தார். (௨௮)

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சார் கிருவவ தாரச் சிறப்புயர் கிருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வனைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரித்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (௨௯)

பல்லுக் கொருவா தருந்தவம்பெரி துபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்ததென் றோகைநீர்முழு கிருமுது குரவ்
ரல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெனக்கொண் டவிர்மணிப் பணிநிரை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் ளிற்றுவா ரம்ம. (௩௦)

வைதிக சைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற சிறுலி யமர்ந்தன முன்னாட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றுய்வருள் காழி வாழ்புயின் னருமீண் டித்தத்தென் றுவப்பும முவகம். (௩௧)

வழுத்துமித் தாய சேயினைச் சுவேத வண்ப்பெரு மாளெனு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ னேசந்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ரருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (௩௨)

ஆங்கமர் வழிநன் மாதலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய
தேங்குத லையஞ்சொன் மகவைவே தமக்குஞ்செயென்பெறுநசையீர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துனரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்று ரொடுத்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (௩௩)

மாதுலர் தமது மனையலங் கார வகையெலாந் தகைபெற மலிவித்
தாது முந்த நேர்புகுங் காலக் கம்பெருங் கினையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுந் நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்த்து இத் ததைய
வோதகம்புகுந் தவ்வுரும்பொருண் மணியையொண் மணிமஞ்சமீ துய்த்தார். (1)

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையைதும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வெண்ண்சிசு மணியென வுவப்பார்
தேங்குநிக் கினாமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி ஆய்மணி திகழும். (௩ ௫)

அம்மணி யாங்கட் பாலீ லாதி யமர்துசெ யருட்செய லாதி
யெம்மனோ ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வின்பமீ துரவளர்த் திரிடாட்
செம்மழ லையஞ்சொ *லெனுத்தரா தமருந் திறஞ்சீ இத் தாதைமு ந்கினோரு
ரிம்மக மணியு மூங்கையாங் கொல்லோ வென் னுளத் தெண்ணமிக்கிருத்தார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவா முளஞ்சே யேனைய மகாரொடு மேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல் லூரி னணி யு கிடைவின யாடித்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுத்து திவ்வீந் திருத்திவ் செவ்வி
யுவ்வுரு டருநிக் கயிலைன் றேகி யொண்மலை யாசல் முனிபால். (௩ ௭)

அளவளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்துபி னிவண்வரக் கருதி
வளனுலாந் செய்வ வெண்மணி விமானமருவி வின்வழிச்சென் றுநொருவன்
பளகறு மவனின் னருன்பெறுசீடந் பணித்தருன் பெறுபரஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானம்வீந் திருத்து கெழுமுலா நெறிப்புகுங் காலே. (4)

வெண்ணெய்நல் லூரினவ்விளஞ் சேய்தான் வீற்றிருந் தொளிமறு கதனேர்
விண்ணிலம் மாணஞ்செலவொழிந் துறவுண் மிளிர்பரஞ்சோதிமா முனிவன்
றுண்ணென வியந்தெம் முளப்படியாண்டுந் தூரிசற விரைசெனும் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானத் தகையுநீஇ நிற்குங் காரண மென்னெனக் காண்பான்.

திசைகளொன் பாலுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்த்துபி னதோமுக னாகி
நசைதரு புலியை நோக்கித்தன் விமான நன்னிழ ரேய்வுறப் பெற்றாங்
கிசைதரு மிளஞ்சே மொன் றொளிப் பிழம்பா யிலங்கல்கண் டினையசேய் வி
மான, மசைவறப் பிணித்த பெருவட கிழல்போ லவிர்வதே யல்லதொன்
[நிலை. (௪0)]

என்றுளந் துணிந்தாங் கன்புமா ரருளு மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடும் மறுகிற் சிறுர்வெருண் டோடவு மசையா
தொன்றொளி விரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருகும் புதநேர் கண்டினி கெடுத்தப் பிள்ளையி னொள்ளிய மேனி
மருவிய துகடன் றுளையாற் றடைத்து மடியீர் வைத்தனைத் துடன்மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாக் கறன்முழு குவித்தின் பளிக்கும்வெண் ணீறுமெய்
யணிநது, திருவருட்சத்தியோ ருருவாணதீக்கையாகோகமுற்றளித்தே. (அஉ)

தீக்கைசெய யுழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கண் ணும் கரணஞ்செய முறையா லெப்பெய ரிடுதுமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாலையே போலு நோன்றையாற் றதைபேர் மைந்தற்
காக்குதன்மரபான்மெய்கண்டானெனவேயனையதன் குரவன்பேரமைத்தான்.

புனிதவத் துவித கிழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனை நீ மைந்த விருத்தரிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் றாற்றுகண் றருளிமே லணைய
நளியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழு வாங்கணித் தேகி. (சச)

பிறைகிக ரொருகோட் டைநதுகைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவடிக் கமல
நறைமல ரணைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பலபுகன் றெதிரின்
நிறைவனே யடியா ரெண்ணியாக் கருளு மெகையே யிடுதுசே கரணே
மறைசிவா கமார்த்த சொரூபனே யிடுத மைநகனின் னடைக்கலமைய. (சரு)

காமிக முதன லேழ்சிவா கமரிக் காண்முளை கருத்தமைந திலங்க
நீரிக வருள்கென் றத்தனிச சேயை நேருற விருத்திமீண்டனைய
தோடிகன் முனிவ னீங்கின னாகத் தோன்றலே யென்றிப முகத்தோ
னோடிக வாத சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும். (சசு)

ஆன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருக்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையன ரன் வினாவிடையாதி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளினி
தன்னினீர் கொளுமோரையலக்கோயிறனி லெழுமொலிச் செவிச்சார. (சஎ)

அத்தளி நேர்நின் றுற்றுநோக் கினளாக் கலையசேய தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச சேயை மூங்கையென் றநதோ வினைவதென் றந்தைதாய் முத
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்நதிலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காகுரைத் துநாமென்றாகேகினள் *சேய்மையிற்கண்டாள்.

* சேய்மையிற்கண்டாள்-வினையாலணையும் பேர்.

ஏகியாங் கவர்மு னென்னைகொ னீர்து மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தென்துன் புறலொரு கோடியருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயின் மேவிரீர் காண்மினென் றனைங்
வோகைவா சகத்தஞ் செலிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (சக)

முன்னுறச் சேய்த்தாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொலியெதிர் கேட்டார்
பின்னராங் கொருவ ரிலாமைபுங் கண்டார் பெருந்தகைச் சிசுகாமணியும்
பன்னுசிர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனாய் பரிந்துவீற் றிருத்தலங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானோ
திங்கற முழுதுந் தெருள்கென வுளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய திறனோ
வீங்குராளடைவிற்றனித் துணர்த்து துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண்

[சேம். (ருக)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுக்கத்தெந் நாதா வேதா கம்பொருளே
யெல்லாமுணர்த்துமெந்தாயெம்மிளஞ்சேய்மவுனமிரித்தனையோ. (ருஉ)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந்
தேமன் விரத நெறிகின் றுன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னோவென் றுளங்கொண்டோ முண்மையுணரு முரளில்லோம். (ருங)

என்று துதித்தா ருட்சேயை யெடுத்தா மனைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவந்தார் நணுகங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப ரேப்பணிந்தார். (ருச)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளிளஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை.
தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னோக்கமைத்தா
னூன்று மன்பான் மார்பனைத்தா னுச்சி மோந்தாண் முத்தரிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத லெளிதோ வம்மம்ம. (ருரு)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நலிற்றற் கருமில் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குலதெய் வதரிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
மூளு மிடரீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார். (ருசு)

மதிவேணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனத்துணிந்த
வதிநீ விரசத் தினிபாதத் தமைநி வாயத்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகக்கடத்தார் முதலோ ரடுத்துச் சூழ்த்திறைஞ்சத்
திதியா ருணைக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவகோங்கி. (௫௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தரிழின் மொழிபெயர்ந்த
பொருள்செய புனிக சிவஞான போதந தலைவார்த் திகழுடனே
தெருள்செய் தருளிய வ்வடியார் செறிநல நுழைப்பணமர்ந்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவிச வின்பே தருமச சேய்மணிதான். (௫௮)

இவ்வாறேய மெய்கண்ட வின்ப மணிகா டொழும்பொல்லாக
கைவா பணமா முசுத்தெகதை கழல்பொற் தமைநி முசுனியம
முய்வா மிப்பப் புரிந்தமர்ந்தாக குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்செட் டார்
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண மதாபாகர். (௫௯)

ஆக மாதி யருணால்க ளமைய லோது மன்பர்சிவா
சோக மாறியமைநதுமனந் தாயமை யுமமா சிவஞான
தாக மாகி யதுபுணர்த்துந் தன்மையவர்பா வின்மைதெய்வ
யுக மாக வெண்ணெயல்லு ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன மர்சத் திக்பாத முதியா பெறும்பே யுற்றுகு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழருழ்ந் துடன்குழந்தார்
பின்ன ரீனைய திருத்தாநைநூப் பெரிய வர்சா புணர்ந்தா லே
யினன்ன தமையின் டுதைத்து உவென் லேயி ன்றார் ணவர்கிலை. (௬௧)

அவரு மீனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலை யலுப்பினைய
சிவமா மறையோ ணநவருஞ் சென்றங் கவ்வா டுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணக்க ரெல்லாரு ரிவ்வா நுத்து வெண்ணெயல்லுர்த்
தவர்போற் றியன்மெய கண்டமணி சரணே சரணே சார்தசமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மையடுத்து நமநத களப்பாள
னம்மா ருளாற் பெறுகியவ னவிறுங் குதலையினுந்ரம்பா
னெம்மாண் பின்னென் றடித்தமர்ந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி நுண்ணியர்சென் றிற்ற தாகித் தி ற்பாற்றே
சென்று காண்டி மென்பார்கஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடிக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வா றனைய சிவமறையோ ரெல்லே கடந்து முறுகிவளர்ந்
தவ்வா ணவவல் லபஞ்சாயு மமய மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றாங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறனுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக னுறச்சென்றார். (௬௫)

சிவிகை சிதைந்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றூற் சகுனம் பலதடுத்த
சுவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பரீதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (௬௬)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத துவிதநிலே
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த லுணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியத் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெயப் பதிமேவித்
தருகல் வருளே யுருவாமத கனிமா குரவ சிகாடணிவாழ். (௬௭)

திருமா ளிகைகே ரணித்தாகச் சென்ற ரனைய மெய்கண்டா
னருளா னன்னேர் புவினோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந தொண்கை யினர்பற் பலாகுழ்து
பொருளா ரமுதுண் டதன்வசமாயப் போற்றுக் கொலுநே ருறககண்டார்.

யாமுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருககை யெழாடுற ரிருககைதரான்
ரோமற் றிடுகம் வாயமையினற் றோன்று மிவனேர் சுற்றலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கீண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிறிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினரால். (௬௯)

அப்போ தனைய மெய்கண்டா னமைந்து குழு மப்பெரியர்க்
கொப்போ தருமா ணவச் சிமிழ்ப்பி னுணமை யுணாதது திறங்கேட்டா
ரிப்பேர் மலத்தி னியலெனை யென்றாக் குரப்பி ல்லவினாச்
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட னாய மணியாங் கோர்கிறிது. (௭௦)

பொழுது தாழ்த்து சிமிந்திதுவே போலு மென்னோ பார்த்திடலுந்
தொழுது வீழ்தார் சென்னிமலத் துணைத்தா னுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
யழுது பொருரி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னறம்பிழை
முழுதும் பொறுத்தாள் கென்பல் மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார். (௭௧)

கேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்த்தே
மாயு முடனாங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய் நிரீக்க ணங்கண்டங் குடனா ரடிவீழ்க் தெழாமலமா
யெய் சீட சிதாமணியைத் தாக்கி யெடுத்தொண் டிக்கைமுறை. (௭௨)

திகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல் வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல் வருமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தவ் வேழெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நல்லு மனைய விளங்குமலி. (௭௩)

திருவார் துறையு ருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்ந்துண் பொருளெல்லாந்
தெருளவாய்ந் திலங்கு சிவஞான சித்தி யாபொன் றுத்தமர்போற்
நெருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெவான்விரித்துரைத்தார்.

இந்நூ லுடனார் நன்னுலொன் றிருபா விருபு தெனும்புனித
மெய்நூ றனது குருமணிபான் மேவுநதுதியாச சிவஞான
முன்னுற் போதத்திருவிழியா முறைசெய தமைத்தக குருமணிநா
ளன்னுல் சமர்ப்பித தருங்கொருவா தமர்நகார் துறையு ருமறையோர். ()

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங் கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருடாபதியும் புணர்நது தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்தொ ரிந்நல்லவர் பெயர்ச்ச தான குரவொன்ப
தேற்று மனைய டுமாபதிபாற் நிகழ்ச்சந் ததிகள் பற்பலவாம். (௭௪)

குலவு மினைய சநதான குரவ் நால்வர் பெரும்புவியி
னுலக மெவையும் வநதிதைஞ்சி யுயந்த வாய்கெண் திருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமாநதுன் னியவீற் திருக்கின் றுபொன்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவடி செய. (௭௫)

பெருமை யுடைமை யான்பு னநாம் பேணி யுடைத்தா மேலினியத்
திருவெண் காட்டிற் கணையினிற் நிகழ்ச் புரமென் றென்றதுசர்
வருதண் கடவு ரெனுமபெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருளசேய மார்க்கண்ட வியல முனிவந் தடுதநாகே. (௭௬)

தன்றே காவ சானநிலை தணத்தி நீடா யுநதருவான்
மன்ற டமலற் பூசித்து மன்ற தெனா டொறும் புரிநது
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுற் றியதுணர்நது
குன்ற விநலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான் (௭௭)

ஓவா துஞற்று சிவார்ச்சனையி னொருமித் தமர்மார்க் கண்டரெநிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வ்ளையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனின் நெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். ()

வேறு.

சுர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலேகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் ரணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா முணிகதாம். (௮௧)

குழக னெண்கட வூரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக காற்றினார் கெடுவென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (௮௨)

என்று வாயமலர்ந் திறலினம் மறலிவீழ்ந் துனைவா
னன்று தைத்தன னுமபர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னுடல்ங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்க் கருமைமார்க் கண்டன். (௮௩)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முநதுது சிநதுறழ் கருணையோய திறம்பர்
மெய்ய செயப்பொன் மேனிய வானியல் விமல. (௮௪)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புலி யிடையே
மனத்து தித்தபல வரெனலா மளிகுமா வனமொன்
றனத்து தித்தபன் முனிவாகு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவன் பச்சிம வாலியொன் னுளதால். (௮௫)

ஏனை நீருடற் புறத்தழுக கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டிமோ முழுதுறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைமேபோ மேவெழின மேவொளி மேவு
மான வாயமையா ல்த்த - நீரீனீ யாடி. (௮௬)

ஆங்க ருட்சயம் பழுதலிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுறாதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சிரஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (௮௭)

அனைய தீர்த்தின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக கரீந்தவா சுகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுருந் துளக்குளிர்க் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான். (௮௮)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்த் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனிமிக் கொளியெழப் போதமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான்.

(அ௯)

எழுந்து நின்றமு துருவநேர்க் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புடைந்துள் முருகி
வழிந்து சென்றருட் டெனையடிக்க சமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும்.

(௬௦)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ஸுப
பூம னாம்பிர வனேசன் பொன்னடி போற்றி.

(௬௧)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு சுற்பக விரத்தமா லோகபாந தவபொற்
புரசு காம்பிர வனேசன் பொன்னடி போற்றி.

(௬௨)

வனசு தேத்திர குசுமமா பூசித மாற்றுக்
தனகூரம்புய ஸுர தாயக சுடில
கனக சம்பியா சுசுர நந்தர காள
புனித வாம்பிர வனேசன் பொன்னடி போற்றி.

(௬௩)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாக கருளமு தேச
வடிகொள் குலசார் மிருகண்டு வர்ணிச பால
முடிகொள் வானதி மதிபொதி முகசண றிருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வனேசன் பொன்னடி போற்றி.

(௬௪)

உலக முற்று மின் பளித்தினி தோம்பரு ஞ்ரிமை
நலன்மு னும்பல வருமபொரு ணிறைசிவ நாமந
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவாக்குமின் றெருதனக் கையாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசன் பொன்னடி போற்றி.

(௬௫)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டசே யானன ளீனத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுவகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதுர் தோன்றியீ தருளும்.

(௬௬)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பரீ கிளத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாலெமக் கின்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றன்ன லிமலன்
றேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (க௭)

பெரிய நாயகி மணுளரின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மஹத்துய ரனைத்து
மிரிய நீக்கமெய்ச் சிவத்துவப் பேறருளியற்கை
தெரிய வாய்க்க மாகமத் துணிபுரார் சிறியர். (க௮)

எந்தை நிற்பத மன்றியின் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சிற்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யேழையேஞ் சிறியேய்
புந்தி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம் புத்தி
வந்தி யாதப சாரமேற் புரியினும் வள்ளால். (க௯)

திருந்து முற்றுணர் வற்றிலாச் சிற்றறி வுடையார்
புரிந்த செய்வினை கோக்கென் னொமெனப் பொறுமை
பரிந்து செய்தெமை மருதருள் புரிகெனப் பாராவி
யருந்த வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞ்சலு மமலன். (க௦௦)

வேறு.

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்து நீதோய்
சரசுரின் பெயரி னாலெச் சகமும்போற் றியரின் றேங்க
மருவிழும் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீங்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (க௦௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுறா யெனவெம் பெம்மா னமந்துமாரக் கண்டன் கூறுங்
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாந் தோய்த்துய்வா னீண்டென் றுன்னீ
நின்றருள் வாமென் றென்று நிலையுதல் வேண்டு மண்ணால். (க௦௨)

அடியரே முளத்தெ முந்துன் னடியமுட் தன்பெஞ் ஞானு
மொடிவிலா திதுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருந் றுலு
கெடிதுற வளர வேண்டு றிமலரீ யருளு கென்னப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பரவினன் பரளி யம்பும். (க௦௩)

மைந்தறிற் கெனவொன் றோதா மாண்பினை பரோப கார
சிற்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுள்ள முக்கிய மிதுவே யின்ன
துபுத்தொளிர் சிவன் முத்த நிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (க௦௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருந் தம்மா
லவ்யுயிர்க் குருமை யோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றேதுந் திருந்துநூ ல்தனின் மேலா
முய்வரு ளாறன்வே நின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (க0௫)

சாற்றமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுந் தேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்த்த சேவப் பிரியனோர் விப்பி னோன்
தேற்றமவ் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (க0௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுகைம் மாறு கோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞ்றுவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவகை கூரு மென்றனன் வினவி மாலோன். (க0௭)

நன்றுந் றுகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்றுந் ருதுதா னிற்க
வென்றிவென் விடையோ னற்றல் விழைந்ததி ளுவ தென்னை
தன்னைக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (க0௮)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கல்தொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா ிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (க0௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டி
தகுவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ ளீர வீரைபல் விடருந் றேயுந்
மிகவுரு தமுத மத்திட் டுந்தது மந்தே போலும். (க௧0)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருலோ லக்கம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்ததுத்
தலையற னிதுவே யென்னாச் சமங்லை புடவிந் தீந்த
நிலைபு தற் புரிய னேக சிகழ்ச்சியு மந்தே போலும். (க௧௧)

சாற்றுப் மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் குட்டித்
தேற்றுபு சைவ நீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாங் கந்தே போலும். (க௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிவேத் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னினனோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல். (௧௧௩)

என்னுளத் தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மரும்த் தண்ணை 'மேதரு பரோப காரத்
தன்னிம்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே ல்சைப்ப தென்னும். (௧௧௪)

என்றிக் கனைய விப்பி ரோசனோத் தெதிர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்ங னவிற்றிய பரோப கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்ன
வன்றரு ளமுத நா த னருட்குறி யதிற்க ரந்தான் (௧௧௫)

திருவழு தேசன் றுன்செய் திருவரு ளுன்னி யுன்னி
யுருகிய லுளத்த ஞாயல் வுறுவர்கோன் மிருகண் மெப்ப
லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்தி ரோசன்
மருமல ரடிமுப் போதும் வழத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ. (௧௧௬)

வேறு.

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லுழுகிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்ச் சனையினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப் மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந் தசைமையென.()

செங்கையி னெளிர்ந்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யவனிலை யியம்புதலு
மங்கவை வினவிய சனற்குமர னடிகணு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னெழிவுற வருளுகெனத் தாழ்த்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பங்கனை யாம்பிர வனேசனெனப் பகர்ந்தனை யெந்தைம னிதுகாறும்.(௧௧௭)

மந்திர நாயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்நிப மேலதை விரித்தெளியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனோர் ()
வினவிய வேத்திரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
மனுவிதை யெனும்பெய ரதிரூய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நிபநாம
மெனவுண் ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முனமவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க னெனமொழி தருஞ்சுதன். ()

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக மெவரேனு
மெத்திய னீணிதி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வாரசிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (௧௨௧)]

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

சூக்தி திருவிருத்தம் ௩௬௮௭.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சுருக்கம்.

—:0:—

சூர்த்த காலே வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினாள்
சீர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறக்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவெனா
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்நா கூறு மாலபோ. (௧)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனா
மெனக்கொண் மாய னாமுன மிழைத்த நீமை யினரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குணக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில். (௨)

சென்று சென்று லைகெஞ்செப்பு சாப முற்றுடைல்
தன்று சின்று வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னாவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் நீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (௩)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்த்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் விளைந்த சாப மேற்கொடப்
பர்வ நாமு ணச் செலுற் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (௪)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்

பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்
திருகு கோப முந்லஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம்.

(ரு)

என்றி வாதி யொவ்வொன்று யாவு மோர்ந்து ளந்துணிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச ர்தப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னென்றி நின்னு வம்மெனா வுற்றெ திரந்த லைத்திட.

(சு)

ஆத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ முந்தவம்
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ழைத்திடக்
காதல் கொண்ட விந்திரை காத லன்னெ முந்தனன்.

(எ)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுசசி மேற்கொ ளும்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னாக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்தினான் மகிச மக்கும் வென்றிராம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே.

(அ)

அரசி ருக்கு மங்க ரளவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறீஇ
வரமு தற்க ணெல்லையும் மருவொ ணைத சீர்த்திதன்
வரமி குத்த பேரினா லவயக்கு மேலு ரைப்பதென்.

(க)

தன்னி கர்த்த தந்கர் தன்னின் மாலு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுச் சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத சீர்த்தி யாதுமொன்
றென்னி லாவ தேகொல்வே றியாவ ராணு மாவகொல்.

(க0)

அண்ட மியாவுந் தேசமும் மகர மியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட ளிர்க்கை யாருமைந் தரும் மித்தி டிங்களிப்
பெண்ட டச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினான்.

(கக)

வேறு

நாம நாமமி ராம நாமமீன் சார மாவைருந் தப்பிரான்
கரம னோவருட் கந்த னோவெனக் கவினொ டேகலை வளரவே
மாம னாமென வுணர்வு ருவண மனுட னாமென வளர்துயின்
புமன் மாம்க ளும்வ சிட்டனைப் பேரற்றி யாதா லேற்றிலே.

(கங)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புந்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாதி யாவை யொருங்குநீத்
தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ந்
தோதொ ணாதசீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுற. (௧௩)

அனுசர் மூவயோ டகன மர்ந்தரு ளன்னை தததைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னாகுவந் தினவ லோடமுதத் திடப்புருந்
துனல ருநதிற் றாட காவத முஞ்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணநதுவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநாள் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல் பூரித் தொண்டெவிப் புருது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றொ ணதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
றெற்ற கானக் வாச மேகமக் கென்று முள்ளதென் றேகினான். (௧௫)

ககுத்த மாமர பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
றொகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நான்மலர் முகங்கனீ
ருகுத்து நீடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழிவு ருமலர் பொழிவன. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை நீர்கெனு மாறெழு
மானி னம்பல வுங்கோ பாலென் றறிந்த போனனி யார்ந்தெழுந்
தேனி னம்பல விறைபி தாவெனத் தெரிந்த போல்சை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (௧௭)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெதிர் வீழ்ந்தெழுந்
கேழ னம்முரு மேற்கொ ணதனைக் கிட்டி னோமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவரி நாப சீயவுற் பவரி தோவெனப் பதத்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீள்குறு முனிமு னேரொரு குலாதி பன்புருந் தின்னினி
யணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீட்டு ளோந்தெ முத்துப் தேசநன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணங்கொ ளற்கொர்நி டித்தமா
யிணங்கு தாரக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டிமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்ந்திடர் நீக்கு கென்றுட் னேவல்போ
னெடிய பூருக நிரையி ராகவ னீள்க ழற்கணி றைஞ்சுமால்
கடிய மெளவல்சே வடிப ணிந்துன காதன் மாரண்கை வாளியாய்த்
கடியை யென்றுல கோது தும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வா
முன்ன ரோபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டுபு
மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராகி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (உ௧)

உடச முன்வின விப்பு குந்தவ னென ம லர்ப்பதந் தாழ்த்தெழுந்
தடிக ணும்மடி யடிய னேன்ருழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனாத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சாதி யானன நோக்குபு
நெடிய பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தென. (உ௨)

முகமன் பற்பல கூறி யாகிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோர்க் கேய தெத்த சரத சக்கர வரத்திமா
மகனி னக்கிவண் வரவ தெத்தெம் மாதர் மாதவங் கோதிலா
துகம்வ முத்தநின் றியலு மாறிட ரொழித்த எரிப்பதை யுன்னியோ. (உ௩)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுண வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பெளமனீ தமிழை போலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென் வெழுந்தி ராமனு
மீந்த ணைவொ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்தினோ ரரசு நீயயோ. (உ.௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவா வர்க்குளகுறைகண்முற்றெழுதித்
திகந லங்களும் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும எரித்திடத்
தகுமொர் பேரா சாய நீயொரு தமிழ னேனையு மாசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மாச லக்கண நவின்ற துண்மையே ரசமி லாதவன். (உ௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்கொ னத்தகு மெந்தைநின்னா செந்தநாளினு
மன்னு நித்திய சுகவி யாபக வாத மாசிவ ஞான வானா
சென்னிலேழையேளிரைப்பதெ ங்ஙனமென் றமைத்துதன்னகர் சன்றேகிய
நின்ன தென்றுமுற் றிசைத்துமேலுமோரேழைவிண்ணப்பநின்றிருச்செவி.
சாத்தி யானாக தானு வேறிகர் சதுர முற்றுணர் சந்த வேந்த வென்
றேத்தி நின்றெதி ரோது மையவிங் கெத்து ணைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா நிறைக டற்கடந் திடுமு பாய மொன்
றூர்த்தி தீர்தா வருடி யாலென வடிப ணித்தன னலரி மைந்தனே. (உ௭)

அதுவி னாய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு னீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப வுத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ளுல கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யாளு பாயமுன் னாய காமுறு மாச ருள்ளக
மெத்திரி லாமறை சிவாக மந்துணர் தியம்பு மந்தண மினிது கேட்டனே. (உ)

முதுவ சிட்டனிற்குணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன்மாதலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைத்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன் ருருமோ, வதிவி ருப்பந்ன் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவன், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்றெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மாதி யொன்றினுந் தவநீ லுத்தம ஞான சீலராற்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்த்து வாழ்வற்ற
கேத மின்னிக மாக மந்துணிக தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
ரோது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௨௨)

அகில முத்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தகுப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு ரத்தினு நிகம வாகம முறைவ முாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௨௩)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாரு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்ந்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரங்
தனைய டித்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ருபரிச் ச்யார்த்த பூரிதம். (௨௪)

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாசன மந்தி ரேசமாய் வயங்கு நீரது
இரம சாத்தியங் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வுரமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். (௨௫)

ஆய ரத்தினங் தாய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென் வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசன் ிளிர்செ லிக்கனே குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் முன்னரே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்மென் னதும னுச்சக தாய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௨௬)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்விர சாங்கி யின்வினை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது நான்முறை பரவப் பூசிமே லொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாக் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. (௨௭)

முறைவி னாத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிநேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் தாளன புண்ட ரங்கணு னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றினைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வழுது குத்தனன். (௨௮)

தாய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரீன்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்தொரு வாறெ முந்துட
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிச் கடியெ முந்துரின்
ரேய்வி லாக்கரு னும்பு தேயென துடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (௩௭)

செய்கை மாநிலாச் சிறிய னாயினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
றுய்கை பெற்றசீ ராம னேதவவ் வுடச னைனங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்கில நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான். (௩௮)

ஆச நச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளினத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யெயன்மற் றேனை யோர்களுவ் வெவருஞ் சீவரே
மாச நத்தியா தாக்க ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேசு நத்தனி யோது மாசிவ கீதை நூலையுந தெரிய நல்கினான். (௩௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுக்குநீ றளித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலங்கு தாரக சகித வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திரா செபத்தி னுந்நிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செயித்தி மெமுறை பாசிவார்ச்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றடிப்ப் பேறு கொள்கவென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் ரெளரி நல்கினான். (௪௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா ரெருவு ருமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருச்சனை
வரசி வாகம மரபி னுற்றுதி. (௪௨)

மேஷ மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்ககத்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிங்
கீவ கொள்கென வேதி கார்முக
மாவ நாழியாங் கவன்கை நல்கினான். (௪௩)

சருவ சத்திமா லுய சங்கர
னெருவ னேநிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னுந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலற் பாஸ்தோ. (௪௪)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
 னுன்ற கேள்விய னாய ராமனைச்
 சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
 யேன்று காண்டென வினிது கூறினான்.

(சௌ)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
 மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
 தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
 னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்.

(சௌ)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
 வரதன் வாசக மறுக்கொ ண்ணையும்
 பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
 தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ.

(சௌ)

அரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
 குரவ ரானிறை ருணத்தி ராமனே
 பெருமி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
 வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ.

(சௌ)

இருத லைப்படு மிதய ராமனாக
 கொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புளம்
 பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
 மருத லைப்புரீஇ வணங்கி யேகினான்.

(சௌ)

எகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
 டாகம் வேற்றுமை யறிவொ ணுதுநீண்
 மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
 யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(சௌ)

வேறு

வரம டெத்தகோ தாவரி மாநதிக்
 கரைய டெத்தவப் பஞ்சவ டிக்கனே
 புரைய ரித்த புனிதனி ராகவன்
 விரவி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ.

(சௌ)

அங்க ண்டொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
 திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
 துங்க கீதை பராயணந் தோமற
 நங்கை சாணகி நாத னவிற்பு.

(சௌ)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞானுணத் தத்தனித் தண்கதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் கானரோ.

(௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுள்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நோந்து பிதற்றின ளன்னதாற்
றன்ன நாகி தனஞ்சிதை வுற்றனள்.

(௫௪)

அதனி னாற்கர தூடண ரார்த்தெழு
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வருதினி
சிதைய வென்றமை தேர்த்தங் கிராவணன் *
கதமி குந்துமா ரீசன்ச காயத்தால்.

(௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய கற்பிற் கரசி யணுவுந்தற்
பிரியொ ணை பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்ந்தனன் காதகன்.

(௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்ப் சென்றபின் காகுத்தன் றம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தூக்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனல்.

(௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் னுவந்தரோ.

(௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னாக நீளச லத்தமர் வானர
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென.

(௫௯)

வரலி ளித்துத யாத்த மனவனா
வீரவு கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பாமன் வெள்விப் பருப்பதங் கூற்றினார்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்பலா,

(௬௦)

இடையி டங்களெங் கெங்குந் துருவிகங்
குடிபு ரகதவிக் கொற்றவன் றேவியிப்
புடவி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடனறிநொல்லெ ின்கென வுய்த்தனன் (௧௧)

சென்ற விராட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யரைக்கணத் தேகினோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கின் னுள்ளாயி
பென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும். (௧௨)

சோக முற்ற தென் றேகையிராகவ
மேக மின்ப மழைவிரை வற்றரு
மோகை யாகென் னுணர்ந்தலி ழேவாகும
சோக வன்னினைச சூழலி லீழலில். (௧௩)

வீற்றி ருத்து மிளிருஞ் சனகியைப்
போற்றி நோர்கண் டணுகிப் புஞ்சுத்தான்
ரோற்றி ராகவன் னாதெனத் தென்னெனத்
தேற்றி ல்கினன் றீதுரி மோதிரம். (௧௪)

வாங்கிச சென்னிகண் மார்பின் மணநதுகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணைநென வன்பிற் பெருகியே
தேங்கு மின்பக் கடலிற் றிளைத்தனன். (௧௫)

வருதி யையவென் மாதவ வாழ்வன்
தருமை மேனி யணுவும் விகற்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறை வேடுற்றே
வருவ தேனொ லணித்தமா வாழ்க்கை யோய. (௧௬)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டிடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினன் மீண்டோ. (௧௭)

கண்டு வந்தனன் காகுத்த தாயினை
யொண்ட ளிர்க்கை யுதவுரு டாமணி
யெண்ட ரும்மிஃ தென்றெதி றிட்டவன்
கொண்டோன்புமுன் யாவையுங் கூறினான். (௧௮)

வினவி ராகவன் மீச்செழு மூக்கமோ

டனகி யாய சனகி யமர்நிலை

துனையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்

கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழும்.

(௧௯)

தம்பி பானு தனைய னனுமனே

பம்பு வானர வீர பதாநியோ

மெய்ப் போற்றுற வொல்லையி னண்மினா

னம்பி ராமன் நெனாது நாலையே.

(௨௦)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகள் போற்று மடவியி னகில மீன்ற

தேங்குயாழ் பழித்த வினசொற் றிருந்திழை பாகத் தெம்மா

பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புகுத்தவா னரப தாதி

பாங்குரு தவணி ருத்திப் பானுசே யனுமன் றம்பி.

(௨௧)

புடைவரக் குணக்கி னீள்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னாப

படியுற நமந்து வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த

முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டித்

தொடைபுனைத் தெழுத்தோ ராந்தூந் துகளறச் செபித்த லாதி.

(௨௨)

ரித்திய நியமம் யாவு கிகழ்த்துபு சொத்த மாதி

சுத்தசேத் திரபிண் டாதி துர்ச்சறப் புரிபுட் சென்றாக

கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல

வித்தனை வீணா கான விதூடணி யுடனி றைஞ்சி.

(௨௩)

அகநெகிழ்ந் துருக நின்றாக கருந்துதி பலமுன் கூறி

யிகலருமன் பின்மேலு மிறைஞ்சியாங் கடுத்து நீங்கித்

தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்முன் னாகு ரக்கின்

ஞெகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(௨௪)

ஆற்றுக வெனப்ப ணித்தா னுணை தஞ் சென்னி மேற்கொண்

டேற்றெழு கவிக னெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான

மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்

ஓற்றவார் கலியற் சேதோர் தினத்தினோ சனையேழ் செய்தார்.

(௨௫)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்.

வரம்பறு பாரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்

வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்ந் தியவே கத்தால்

வசம்பறு தண்டயாற் பொங்கி வருபிசையமேற் வெண்ண.

(௨௬)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கே...

புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புருதவப் பொழுதி யாரு

மரகா முழக்க மேலோ ரார்கலி பென்ன வாய்விட்

*டாகரன் சினக ரத்து ள்ச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார்.

(௭௭)

புக்கவ ரண்டம் விண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை

யக்கணந் துரத்திச் சென்றாங் கார்கலி கோயில் வாயிற்

றொக்குளார் கலிபே ரோதை குரலங் கரத்தன் காணு

நக்கன னுரப்பி னுன்மன் னரலே லே வரலே யென்பான்.

(௭௮)

நந்திரா யகனுங் கா ராதமச சேது வேறாய்ச்

சிந்திய தகர்த்த தாழி டென்றடங் கிற்று முன்போ

லந்தில்வா னாக ணங்க ளச்சமிக் குலைந்த நோக்கி

லந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ னைசென் றுங்கு.

(௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்

றன்ன தும் பெருங்கான் மீன்க ளில்களா னிலைகு லைந்த

தென்னினிப் புரிது மென்னு வேக்கரிக் குளங்க லங்கி

யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம னைந்த.

(௮௦)

அம்புதி தடத்தின் பாங்கோ ரகரமீன் பூச லென்ன

வம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீன்க

டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரார்

னம்பியல் வீராமன் முன்பின் னவிற்புமக் குரம்பி ண்டும்.

(௮௧)

சிதைவுறப் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணங்க ளாதி

யிதமிரு புனித ராம னியற்றிய நீரா லன்ன

ததைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன விடமி ரண்டு

துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்

தன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிறீர்த் தத்தை

மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி

யின்னலக் கொழிய ழுழ்கி யின்னல மெல்லா மெயதும்.

(௮௩)

* அர - குறிஞ்சோகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே ழொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிளர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்தியெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர் தென்று
ஹயத்துண ரறிவி லேழை யுரையினு ளடங்கற் பாற்றே. (௮௪)

மங்கையர்க் கரசி யாரு மகிழ்நெடு மாற னொரு
மெங்கன்சண் பையர்கோ வும்மே லிசைத்தமா ணிக்கத் தன்னே
டங்கத னவதா ரச்சீ ரருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் றிருந்தார் பன்னு ளென்றிடிற் சான்று வேறென். (௮௫)

தன்னிகர் சிவலோ கத்திச சகத்தையேற் றேணியாகி
மன்னுமம் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி நன்னாட்
டின்னன வேணியாகி யிலங்குமீ தமைக வொன்றுங்
தன்னுளந் தோன்றா தங்கட் டங்கிய ராமன் தேட்ப. (௮௬)

ஓரச ரீரி ராம வோரச மாறா தீத
மாரச சூத கான மாரசங் கார ஞான
காரக *மந்தி ரேசன் காரக மகல சின்று
†தாரக மூல மேந் தாரக மெனதது ணிந்து. (௮௭)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபதி யான
மாதிரி நீதி யோனா யமர்த்தன னாத லாலச
சூதகா னனம்பு சூத்தச் சுயமேழு தேச தேச
மீதெழு வருச்சித் தாலுங் விழைவுமுற் றருளு மென்னு. (௮௮)

வானசின் நெழுத்த தந்தீ வாக்கிருந் திவ்லி யாமு
தான்தொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருங் களிப்புண் மூழ்கி
வானர குழாமி லக்கு மண்ணருக் கனிலன் செய்கள்
பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ரீபம். (௮௯)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காமுற்
றதனையவ் வாறு கீறி யடுப்பவா னாங்கு சின்று
மெதிர்கரை யேறித் தோழத் தேற்றொடும் புருதக் கண்டவ்
வெதிரிலான் சீதை மீட்சிக் கீதுநன் னிரித்த மென்றான். (௯௦)

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்த்தனனென்
னு முற்றுவினை கொண்டு முடிந்தது.

† தாரகமூலம்-பிரணவசகிதசிவபஞ்சாக்காம்.

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்ப்பீண யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே றென்கொ லென்றான். (௧௮)

செறியுல கடவிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடவிக் கணிய னாகப்
பெறுபுமாங் குயிலெ லாமெம் பிரானரு ஞ்வந்தி ராம
வுறுகியிங் குறுதி யென்றங் கழைத்தென வெரலிப்பச் சென்றான். (௧௯)

பூவைபைங் கிள்ளை சாம்ப புராதன புனித னேமா
தேவசங் கரசம் போசச் சிதாந்த வழுத நாத
சேவக விமல சே;ம சேகர மந்தி ரேச
மாவன சிவாச தேச மாதவ பூத நாத. (௨௦)

சண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணா சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணறுஞ் சூச கான வரதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (௨௧)

இன்ன பல ாங்க ளெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பங்கிய; பேரன் பிந்த
முன்னரு ளீர்ப்பப் சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தந்
தன்னினூன் மரபி னாடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (௨௨)

கண்டிகை பலபூண் டைத்தக் கரமுறை செபித்து நீல
கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டுல லிங்கங் கைதெழு நிறைஞ்சியின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யிளைய சேயை. (௨௩)

பணிந்துநங் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரசு கக்கா தரவமு தேச நாம
மணிந்துல சுருளா நிற்கு மருந்துனை திருந்து வேதந்
துணிந்துவைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (௨௪)

* முன்னிரு நெடிலங் குறுகினவாக் கொண்டு சாபால வெனக்கோ
டலு மொன்று.

காண்டலுங்கரண மெல்லாக் கைகெழிற் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞான னந்த மயபர வசஞ் சீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன நமந்த மார்தான். (க௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப லிம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுத்தமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழக்கி வீழும்
தொழந்தகை யிராம னாங்கச் சுயம்புநே ருற்ற தூய்மை. (க௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் தெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேச நெம்மான்
றன்னரு ளதன லாற்று சபரியைத் தொண்டினார்வத்
துன்னவேண் டிவன வெல்லாந் தோமற வினிதி னீட்டி. (௧௦௦)

உழுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமதூ லாற்றின்
வழுவறச் சுத்த யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளங் கரைச்சடிக் கடிந் மந்தி. (௧௦௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா ஞ்வு ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யருவனே தா யருவுரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வாறோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண கான போற்றி பாரண சூல போற்றி
தோண வமல கான சேகரச் செல்வ போற்றி. (௧௦௪)

திருவுருப் படிக மோர்வத் திரமது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௫)

அவனவ ளதுவொன் றன்றென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௬)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிலசீ வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்துன் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க நீதப்
பொருளென லிருமை யானின் பொன்னுரு விடத்துங் கண்டித்
தெருளிலா மூடர்க் கென்னோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௭)

அருநா காழு மூழா லளவில்லா முகனென் றந்தோ
வுருவுகண் டிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ ணுடல் கூட
லொருவடி வினிலெங் கெய்து முணர்த்தினி யன்றி யாவர்
தெருளுவர் சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௮)

சீவர்க ளெவரு மின்பப் தினுத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரொலாம் படர வீட்டி
யாலிகாத் தருடி யைய வரணநன் சரண மேமா
தேவனே சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௯)

வேறு.

என்று போற்றினி ன் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னின்னு மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவந்தரு ளொருவன். (௧௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முழுவல்
வளத்தி னன்கிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தரு முருவனாய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மனையரு ளோக்குடி சாற்றும். (௧௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு னெறியதே கவற்சி
தருதி றற்பவ சாகா தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிற் தோடும். (௧௧௨)

இதயத் துன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூட்தலஞ் சானகி ப்ரிவினிக் சமய
முதயச் சூனை முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௧௧௩)

ஈண்டைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேகிநீ யலகில்சத் திகளுட னமருத்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால், (௧௧௪)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தூழின் வேண்டுதி யேலனை யுளுந்துதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வாழி ராமநீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயக்கி, (௧௧௫)

ஆய பேரனை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
தேய ராவண வதம்புரீஇச சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயின் விளிந்த
பாய வானை கணமுயிற் தெழும்வகை பயிற்றி, (௧௧௬)

உரிய சீதையோ டிளவல்செங் கதிர்மக னூதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு சூழ்வர விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வர்ந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே, (௧௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனை தினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால், (௧௧௮)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு ரித்திய லின்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
ரோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் ரொழுது
போற்றி ராகவ னளப்பருங் களிப்பெரும் புணரி, (௧௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தாய்மை
வாய்ந்த லிங்கமாரக் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு. தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி, (௧௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள் முருகிப்
பிரிவினைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வான தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான், (௧௨௧)

வேறு.

ஈதில்வா ருக விதற்குமு னினவ லிரவீசே யனுமன்சாம் புவனே யாதிய ராங்காங் கருட்குறி நிறுவி யருச்சினை புரிந்துவங் தடுத்தா ரோதவற் றிலக்கு மணனருக் சித்த வோரருட் குறியமு தேச சேதனசுயம்புலிங்கத்தின் டென்மேற்றிசையினுற்குரோசத்திற்றிகழும். ()

நவிலுமக் குறிவாழ் நகரந்தம் பிக்கு நல்லவனை கோட்டையென் னுமத்[யோர் தவிர்தரு மதன்கிட் டிசையின்முக் குரோசத் தமுதலிங் கேசுதென் றிசை திவள்குரோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழுந் திருத்தகு சுக்கிரீ வன்செ யுவமைதீரிவிங்குமுவீட முத்துப்பேட்டையென்றுரைப்பின் றொளிரும்.

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்ருன் றிருமு னின் றருந்துதி செய்க்காற் பெருந்தகை யிலிங்கத் துதான் னொளிப் பொலவும் பேரமு கமைதியு நேர்கண் டருத்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனே யென்றகா ரணப்பேர் பொருந்தியே யொளிகள் ஈகிரிளா தோங்கிப் பொலிதனேர்காணலாமின் றும்

அத்திரு மேனி யழகனுந் கிசைந்த வழகியெம் மன்னையு மனைய துத்திய ழாமக் தான்வடி வழகி யென்றுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணலங் களுமங் வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமொ ரளப்பின் றுரைத்தவப் பெரும்பதிக்கீழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்ருமுங் குறியிலங் கிடமங் விருநகர் நாமஞ் சாம்புவ னோடை யெனப்பொலிந் திவங்குறிய வகையே யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில பல்பல நகரின் மருவீரின் றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவாத் தேவி வநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்கருள் வழிகுயம் பியற்றிக் கிளர்தரு மிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொருதக் களனுற வீட்டி ராவணப் பிரம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (௧௨௭)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீரகத் தியினை வேதகா னனத்தைங் கரத்தொரு கோட்டு விமலு சனையினல் விலக்கி காதமர் குடக்கா தவனிழ லானைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து கோதற வயோத்தி புக்கமு தேசன் குளிர்திரு வருணனி குலாவ. (௧௨௮)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிபமேன் மூலவீற் றிருத்தரு ணெறியே யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாதி யுத்தம நெறிவழு வாதா நிலைய வியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு கிலிமங் திரவுபு தேச வுலனளித் தமையாற் குதவ னேசன் மந்திரே சப்பெயர் வாய்த்தான். (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா என்கியை யடுத்துமீட் பதற்குள் வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மலரோன்
மன்னருந் தனய வென்றுவேத் திரக்கைச் சற்குரு நாதனோ தினனூல்.()

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமான் கேட்டாங்
கொன்றிய ளுளத்த னாகி யுத்தம குரவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லசர்வங் கூர்வ நாடுமென் னெஞ்ச மன்றோ. (கநக)

இன்னுமிச் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்ந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கநஉ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னானந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்றி
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த்தாள் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கநங)

அன்னவன் றவக்கி ரங்கி யருட்டில்லை யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவநதும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூட புறநின் றோதும். ()

யாவரு முணர்த நேற்றா விறைவனை யேழை நாயேன்
ருவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச னத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துனை யடைந்து னேன்மா
தேவநின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி ின்றான். (கநரு)

வருதுகோ சிகனை யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள ருவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் ருற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (கநசு)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புருந்து கோசி கண்மீனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய பூதி யாடி. (கநஏ)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் காங்கருத் துறச்செ யித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்த் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைத்தி ருந்தான். (கஉஅ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
நன்னருட் பெருக்கி னுலத் தாண்டவத் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா ன்சிப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் இதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கஉக)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதுலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கஉடு)

அளவிலா னந்த நீக்கூர்ந் தனையனா டோறு மன்ன
பளகிலா ரோது குத பாதவ கானத் தாலங்
களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னுள். (கஉக)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதையி தான்
மாசறு தவத்தோய் பானு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமில் வனத்தோர் காலெம் பிரானடி பீணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளிஞ் வாழ்ந்தார். (கஉஉ)

உத்தம முனிவ வேருன் றுரைத்துநீ யுற்றுகீ கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்ந்த முதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா குாவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (கஉங)

இப்பெருந் தலைவ னுயு மிந்திரை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரற் காற்றூச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலே. (கஉச)

விக்கின நீக்க லாக்கல் வீளைத்திடும்*பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கீருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலோன் றுன்கடைந் தியல வாங்கே. (கஉரு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவெள் ளிபமுன் னாவ
வந்துவந் தெழுநு மீது மந்தெமக் கெமக்கென் றோதி
முந்துமுந் தொவ்வொன் றாக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சித்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழுக்காண் கில்லார். (௧௪௬)

மெய்விசைத் தீர்த்து வானோர் விசைதரக் கடைந்தா ரற்றாற்
பைவிரி யாவாற் றுதப் பாவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மந்தெமக் கெமக்கென் றோர்புன்
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (௧௪௭)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றொருங் கோடி னாரப்
பொழுதிறை பாணித் தான்மா னாணித்தான் பொருக்கென் றோடா
வழுவினவ் வால நீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுநீஇக் காரிய னாகிப் படர்கதி வலியி னுய்ந்தான். (௧௪௮)

வருவிடந் துரப்பச் சென்ற மாயன்முன் வானோ ரச்ச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி னைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே ரருள்கை கூட. (௧௪௯)

அடித்தவ ரிடுக்கண் டீர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றொழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மான் கோயிலுட் புக்கோ விட்டார்.

அண்ணலெம் மந்தி ரேச னடியின்கீ ழுலறி வீழ்த்தா
ருண்ணெகிழ்த் துருகு மாயோ னேதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சுத் துரப்பநொந் தலைத்தா கூழிற்
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சந்தி யடைந்தே மெந்தாய். (௧௫௦)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்றுடன் றொலைக்கு நஞ்சம்
வருகண மீற்றி லாடு மயானமித் தான மாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண வுறம லெம்மை யளித்தியா லருளின் வள்ளால். (௧௫௧)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னாரா னிலையாற்
நென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
- பொன்று ருத்திறல் வைரவச் செம்முன்றேற் றிசைபோய். (௧௫௨)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமா
ரெங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழுவஞ்
செங்கை நீட்டுபு கவந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
தங்க னுதனையிடைப்புக வருட்கரத் தளித்தான். (க௬ச)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
னைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் சீலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (க௬ரு)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன்மென் மாநிர் முகனா
யெந்த நாளும்த் தளியிலீற் றிருந்தருள புரியு
மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா னேனார். (க௬க)

இன்ன நற்றலத் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின் றிக் கிலங்கு
மன்னு சீகண்ட நாதனங் கருள்செயல் வாழ
மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும். (க௬௭)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிநெல் லாலெத்
திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
முறைய ளித்தநெல் லாலுல கூட்டுளு தஞ்சீர்
சிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிஸாவும். (க௬அ)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ னெண்ணிய செயலை
முன்னி யாக்குமுற் றிவி ரிவர் முதத்தினென் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாளோ
வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் தருமப் பாங்கும். (க௬க)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா லியினத்
திடைமி டைந்தமான் முதலினோர்க் கருள்புரிந் தினிரீர்
கடல்க டைந்திழிந் கணேசனைப் பூசித்தே கடைமி
ளிட்டுரோ ழிந்திடுஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான். (க௬௦)

அன்ன வாறரு டிலைக்கொடு மாண்முத லுமார்
நன்ன ரேகின ரயன் றிருந் துமரமே னலங்கேண்
முன்ன ரோர்பகற் கெளந்தமன் மனுவிறை முளரி
யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யுடைந்தான். (க௬௧)

குருகு வத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
ஹுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா னுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெந்இ யின்பமும் தமர்தான். (௧௭௨)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனா ணகுடன்றற் சார
நசைமி குத்தமை யுணர்ந்தோரீஇ வெரீஇயிவ ணண்ணிப்
பசைமி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
வசைரி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (௧௭௩)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
விண்ணி லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
வுண்ணி லாவுமின் புறப்பொலித் துடன்றழீஇ யமர்தா
ளெண்ணி யித்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (௧௭௪)

அருள்பெற் றுக்கெதிர் விருத்திரற் றடித்தினி தமர்தான்
தெருள்செ யாயுள்வே தியர்களுச் சுவினிதே விருவர்
மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழத்திவா னவரோ
டொருவு ருதவிப் பாகநேர் பெற்றினி துவந்தார். (௧௭௫)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரினையடி சூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வற்று
ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா விருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்தி தொழுதடி பரவிக கேட்டான். (௧௭௬)

ஆயிரேச் சனற்கு மாற னுரி வனத்தெம் பெம்மான்
றுயமான் மியத்தின் மேன்மேற ரெடர்ந்தெழு மார்வந் தாண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
நீயரி கடைகென் றேய ன்றையருள் பெற்றா னன்றே. (௧௭௭)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ னுற்ற தென்கொ
லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் றடியிற் றுழ்த்தான்
மன்னரு ணந்தி யென்னை மற்றவந் கவைவி ரித்துச்
சொன்னவா கேண்டி னென்னுச் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (௧௭௮)

வேறு.

அளியீ னீடிய ராகவ னஞர்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய் காதையை
யாதிய, வொளிரி மான்மிய மோதின ருடன்வி னுயினர் நீன்பகை யொரு
வொ ணாவிட மாதிய, பளகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரெழி லார்மனை
பலம கார்முத லாரிக, வளனு லாவுபல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய்
வழிசெல் வாரொரு வீடோ.

(௧௭௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௩௫௬.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசரதன் மைந்த னுனமீளி தளர்வொழி புய்த்து நீவொழ்வி
னிகைதரு மந்தி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதினாமுன்
னசையமு தங்கொ ன்முராரி நகமகள் கொண்ட னர்முனீயு
ரிசகரி தஞ்சொல் வாமெனாடி ணிகழ்தர நத்தி நாதனோதும். (க)

வேறு.

குதவன நாத நமர் தாச்சரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமர கரிசுறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிராணீரித்த மலியருடன் றலமிவைவைத்
தாதரமிக் குறுதியினி யமுதுயதி யெனசகுழும். (உ)

சுரரசுரர் குழாந்தொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வாகமல மலரடிகண் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பாவுபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிக்
காமலரஞ் சலிமுடிமேற் கவினுறசின் றனன்றுதிப்பான். (ங)

பிரணவமார் தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சரமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புநர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதீகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (ஈ)

ஒங்கார வோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசரமே
போங்காரத் தீங்குடினா யுள்ளவிரு நதிகரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவளமே. (ஐ)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிழகளிற்றிற் தனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய குணகரியே. (அ)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குங் சாவரைமே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கினர்மதமுன் றெழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங்கடக்களிறே
வாவொடுபோக் கிலாதெங்கு மருவிறிறை மதாவளமே. (ஊ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குங் கறையடியே
விரவுபவப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிச்சும் புழைக்காமே
வரவயிரா வணமுனைத்து வருங்களப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (௮)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருதா னொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவினையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைக்குங் கயந்தலையே
செங்காவேற் சோளரியோ டெனுதித்த சிந்தாமே. (௯)

மறைமுடிப்பா துகையினடி மலர்சாத்துந் துடியடியே
மறைமுனிநூ புடமாக வலையுணியா வேவுழமே
மறைபுகன்மூ லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தங்கங்கமே
மறையுமணு குதற்கருஞ்சீர் வளாருளப சேகாமே. (௧௦)

கணபாச குணராச கவிராச புலவாச
பணராச சடிமலகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வனைராச வனைவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ளினை போற்றி. (௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை டேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறயாந் தொடங்குறுமிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தேம்
பகவதிரு வருன்பொழிபூம் பதத்துணையே துணையென்னு. (௧௨)

இன்னனபஃறு திபுகன்றங் விறையருளா னிறையுவகை
துன்னியசென் றம்முகுந்தன் குகவன நாதனடி
சென்னியுற டறவாத சிந்தையனய்ப் பாலாழி
முன்னிலையிற் சுராகாரான் மோதமுறக கடைவித்தான். (௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குகரா சுரானைய திருமார்ப் னடிதாழ்த்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால். (௧௪)

அதுவின்வு மரியவரை யழைத்தசுர சுருலங்காள்
விதுமுடியாய் பிரவனத்தேம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமனிவே தனம்புரிந்தவ் விரும்பிரசா தங்கொளலே. (௧௫)

மரபாகும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வுரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் குதவனம் விரையாவந் தனையகவைச்
சுரையார்பொற் றசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (கக)

கழன்மறலா மனத்தொமொர்க் கண்டதோ யந்தோயந்து
ரிழன்மறையாக் கண்டுகைவெண் ணீறணிந்தைத் தெழுத்தோதிப்
பழமறைபோற் றருமமுத பரமசயம் பிலிங்கேசற்
றெழுன்முறையா னயந்தேத்தித் தூநுமா மலராதி. (க௭)

அருச்சுனைக்காம் பொருள்பலவு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநேர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுருதருட்கொங் கைக்கீட்டி யொமையெடுக்குந்
திருச்சுடரே யமுதேசா சிறியென் றிருவருளால். (க௮)

ஆழிகடைத் தெடுத்திரு வழுதிதுநல் சமுதாங்கொள்
வாழிதிருக் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசைமா மறையனந்த மெடுத்தெத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (க௯)

பூசனேமுற் றுறமுடித்தப் புனிதங்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டிசர்க் குளபாக சிவேதனஞ்செய்
தீசனேநல் வாசனையா ரிதழிமதி நுகிவேணித்
தேசனேமீட் டும்பரவிச் சென்றனனங் வழுதினெடும். (௧௦)

அன்னதிரு வமுதநாகர் தசனாலோ வதுமேனித்
துன்னியோ முற்கலுழன் றுனையமுதத் துளியானோ
மன்னமிர்தந் தருதானங் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரே முளைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (௧௧)

அத்தகைய மாவனத்தங் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தககே ளவ்வமுத மிளர்கடங்கொண் டேகியமாள்
கொத்தசுர ருணிலமார் குலக்கிடா மெனக்குறித்தே. (௧௨)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாந் குரகபதித் கொளிர்குத
திவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் யெயரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (௧௩)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுங்
தண்ணியவின் னமுதநிலே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டார்பெற்றங் கமரருண வளித்ததுவும். (உச)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளினத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வுரகேச னேதியுளத்
தாதிரிக் குறைத்திடநின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பரமன் பதப்போதே. (உரு)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளஞ்சுத
வனத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனே. (உசு)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்மினென
நன்றுரைத்த வஞ்சுத நற்றவர்கோ னயந்துரைக்கும். (உஎ)

வேறு.

முருந்த னுதவுகி வேதனா முசங்கொள் சரிதமி தோதினே
ருகந்து வினவிய சீரினே ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
மிருந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிதுகர் வார்பினீள்
சுகந்த மலாடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வரே. (உஅ)

அமுதநிலேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—தூ. ௨௪.

உ

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமு தங்கொள மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரோ. (௪)

வேறு.

மைத்தகே ளனந்த னாங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்

மைத்தம ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய

மைத்தபல் வளந்து வனற மாபினி லுவகை மல்கி

* மைத்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத

கானநா டளிகு ணத்திற் கனிச்சமு தேசன்காள

பானனா டளிக்குட் போக்கு பாவியத் திருவி ழாச்சீர்

மேனனா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (ங)

அனந்தன்முன் ளியற்று வித்தாக கனந்தரம் வலாரியாற்றும்

வனந்தரு மனைய லாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாடென்

றினந்தரு முனிவர் வாறோ ரேனையர் தமையொ துக்குங்

கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (ச)

வினவுதி சனற்கு மாற வித்தக முனிவ ரேறே

யனகனும் பனக வேந்த னாற்றமத திருவி ழாச்சீர்

தனகமோர்ந் தெழுசு நாசி தண்ணரு ளமுத நா தன்

கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி. (ரு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தரச்சதா கூதியைத் தன்முன்

னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பிர் கானத் தெம்முட்

குழைத்தரு னருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கந்நாண்

மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (க)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் வினாயச் சென்று

காதலி னாங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க ளெல்லா

மோதல் னதிக மென்ன லுநற்றுகென் றனன்கேட். டாங்குட

போதலி னா்வ ரிங்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னோ. (எ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ

வாசக† மளித்து மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா

லாசக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்

ருசக வேந்தன் மீது ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (அ)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்வழி மயற்கூயீது செப்பும்வான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத கானத்
தெல்வள ரமுத நாதந் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லே யென்னு. (க)

இந்திர னாணை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் றச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுச ரோடும்
வந்திர வகற்றுந் நாய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து. (க0)

தளிபுகுந் தமுத நாதன் சந்திரி தாழ்ந்தி றைஞ்சி
யளிமிசுந் துந்தத் தான்முன் னாற்றுமக் கோயிலெல்லாங்
களிமிசுந் தெழில்லி னோக்குங் காண்முனே தன்னைக் கண்டாங்
கொளிபுகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் றுரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (க1)

இயலெழி லுலக மெல்லா ரிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கீன்றோர்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதந் றிறத்தினச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மலிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக ளெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான். (க2)

நவின்முதந் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டபத்து தீசி
யவிர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் றிதற்கென் றோதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநூ றிகழக் கண்டான். (க3)

நிலவொளி வயிரத் தம்ப ரரையதி னிறுவி மேனின்
நிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தரள விட்டங் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (க4)

தாமணித் தூபி யுச்சித் தொழமணி * நிரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிரையின் யாத்துக் குலமணி கிரிடை யோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (க5)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தூநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராங்கி யாத்துத் தூநு மலர்ப் பரப்பிச்
சித்திர நிரைக ளெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (க6)

* மணி -- இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக னெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குசீ ரின ம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிழு கச்சீர்த் தெனாதுவா யிலினே ரெம்மா
லுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி குலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலைக டண்டு மணிபொஹற் குலைய மைத்து
விரவுபூத் துகிரிற் றாக்கும் விழு ரிய வானை வெண்பொ
னையதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முகை யாதிப் பூக்
ஈரைகர்பல் வகைய கன்ன னிரை ஈரை யாகக் கண்டான். (௧௯)

ஈலனெலாம் பள்ளுகிற் சோதி ஈலவெழச் சமன்செய் தன்ன
தலனெலா மதித ழூஉம்பஃ ருரகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா ஈறைத்த தூய நகுமணி ஈரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகலுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாங் கமழ்ச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விராயப் பெய்தான். (௨௧)

இட ரிடந் தோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின் ற தூய
வடிபுன னிறைத்துச் சென்னி மாவில மணிப்பொற் றேடகாய்
முடிதரு தருப்பை வாச மொய்ம்பொர் மாலை சேர்த்தி
நெடிதொளிர் பூரகும்ப ஈரை ஈரை யாக வைத்தான். (௨௨)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முதற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மந்து ரேச னிமாசலை யாவு மீன்ற
வண்ணவாழ் நிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

துனமறா தீமார்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
மினமறா தியாமுன் றெண்டாற் நிருத்தளி யிதுவன் நென்னு
மனமறா தையுற் றெந்தை வடிவினாற் நெளிவ ரென்ற
லனமறா விழைவி னாற்று மணிகிலை யளக்கற் பாற்றே. (௨௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ண்த்தி நிழலெழத் தாய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றாள நுண்மைக்
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினையென் றுவப்பச் செய்தான். (௨௫)

அம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கணைய கங்கை யாற்றிரு கரைநி லாவுஞ்
செம்மலர்க் கதவி யாதிச் செறிவென நறுவி டீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (௨௬)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றூங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்றோ
னுய்வகை முன்ன ரேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லச்
செய்வகை யமார் சூழத் தேவர்கோ னாங்குப் போந்தான். (௨௭)

ஆரநு ளீர்ப்ப முன்னின் நன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
போரநு ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய
சோரநு ளமுத நாதன் சேவடி தாழ்ந்து பல்கா
னோரநுள் வெள்ள மூழ்கி நின்றுபட் றுதிந வின்றான். (௨௮)

தாளகந் தரம கேச கனககந் *தரமா னேச
†காளகந் தரர்க்கு மோச கவினகந் தரமா னாச
‡காளகந் தரச தேச கனந்தகந் தரச பேச
|| காளகந் தரச சூத காளகந் தரச வாச. (௨௯)

வந்தனை கரண மூன்று மாறுரு வழிசெய் வார்க்கு
வந்தனை யினு ரி ரக்க மலியமுன் பொலிய வாங்கு
வந்தனைத் தின்பமுற்றும் வடந் கமு தேச வானி
வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி. (௩௦)

*நாகவ ரசன வாத நகுமணிச் சுடினை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வானை
+நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய்போற்றி. (௩௧)

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். § கம் -
செருகு. || காளம் - குலம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தோடையாய் போற்றி
சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (௩௨)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
நரிவளர் ினத்தாய் போற்றி காள்பேசு சனத்தாய் போற்றி
துளிவளர் சுனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நரிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (௩௩)

வேறு.

என்றில் வாதிது திக ரியம்பிடுந்
நின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கூட்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா
ளொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டிமால். (௩௪)

ஐய வாரமு தேச வசலோபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதுநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
ஐய வேண்டின் சந்தி யுற்றனன். (௩௫)

உற்று னேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று நான்முறை தொட்டு முடித்திட
ரெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தரின் பேரருள் வேண்டுமால். (௩௬)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு ருந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
னலம தொன்றுமி னாயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டுமோ. (௩௭)

செய்த லோத லியாதுந் தெரிதராப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த லில்லப ராதமோ ராயிர
நைத லெய்துற ண்ணினு மண்ணலே. (௩௮)

திருவு ளம்பொறுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
வெருவு ளந்தெறு நக்திமுன் வேண்டுபு
தருவு ளம்புரி யானே தலைக்கொளா. (௩௯)

* பெற்று * கடைக்குறை.

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைஇத்
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வற்சுவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுக்கென் நேவினான். (சு0)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமாரை
நேச மிக்க நிமல ந்மரங்கா
ளேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசு னுந்துணைப் பேறுகொண் டேயெனா. (சு1)

முகம னேதி யவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் றக்கிணை யாதிய
தொகுபொன் னாடொறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினைநினக் கென்றனன். (சு2)

எழு நாக்கொ ளெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுனா
ஆழி னாக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (சு3)

அனில கேட்டி யனகன் சினகரம்
புனித வீதிக ளாதிய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (சு4)

வருண லாதனச் சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றூம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (சு5)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை பாண்டும் புகாதுநின்
றரிதி னேம்பணிற் காமென் றறைந்தனன். (சு6)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கினின்
றிடரு ருநெறி செல்ல வியக்குகோ
லுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (சு7)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத் .

தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மிநின்

ரோது கோற்றெழுநிலாற்று முரிமைநிற்

கேத சும்பணி யீசுகொள் கென்றனன்.

(சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு

சாற்று சோதிடர் யார்க்குத் தனிக்குரு

போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்

காற்று ணைக்க ணமந்து கழறுவான்.

(சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்

செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற

வ்யய வோர்ந்துரைத் தாங்கென வோர்நதவம்

மெய்ய னோயென் ரோதினன் மேதக.

(ரு)

நாளே யென்று தொடங்க நலந்தரு

நாளே யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்

நாளே யேதன் னவையொழித் தின்பரு

* னோ யென்று நயந்தன னாகர்கோன்.

(ருக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற

மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நான்

வந்திர வசற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்புக் காண்கென்

றிந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தாளுல்.

(ருஉ)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் வீண்ணோர்

பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றுப் பணிமலர் தூய்ப்பு சித்தா

ரித்திசை யன்றோ சீர்த்த தெத்திசை களிணு மென்ன

வத்திகழ் சூத கான மடித்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்த்தார்.

(ருங)

புல்லொடுஞ் ச:ரிதை யோடு தூலொடும் போது வாரு

நிலலொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைபொடு மேகு வாருஞ்

செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருங்

கல்லொடு தோய்த்த வாசக் கதிரொடுங் கமணிப் பாரும்.

(ருச)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றகும்பணி செய்கிற் பாரு

மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்

கமைநடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகேட் டிருக்கொள் வாருந்

தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும்.

(ருரு)

ஏற்புடை வேட்டன் முன்மு விருதொழி வியற்று வாரு
நாற்படை சூழ வாழு நானிலப் புயத்தி னாரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்ந்தி வினைவி னாருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துயவிப் பாறும். (௫௪)

களிறொடு பிழக னென்னக் களியொடு நடவு வாரு
மிளிர்முகி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாருங்
களியொடு மின்சொ லாடிக் களர்வொடு மேகு வாரு
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கசுநே ரண்மு வாறும். (௫௫)

ஆயிவ ராதி யானே ரனைவரு மாங்காங் கன்பான்
மாமகிழ் பூப்ப வன்னோர் மரபுது நிலையுட் கொண்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தாத்தினெட் டினையுங் குன்ற
தேமுற வசித்தற் கொத்த வசதியி னிருப்பசு செய்தான். (௫௬)

இன்னன வேனை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங் னாக வமைத்தன னாக வாறோர்
மன்னனச சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானு
துன்னன விழவு காண்பான் ரோயமே னரலை புக்கான். (௫௭)

புள்ளின நாளை யென்னப் புராரிதன் றிருவி ழாவைத்
* தெள்ளின நமரங் காணுந் தெரிசனா யதத மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினங் குடம்பைக் கென்ன
நள்ளின வழுத்தல் போன்று நன்றன செல்வ வானில். (௫௮)

உலகெலாம் பொதுவீற் கொள்வா னெள்ளமு திறைக்கா நின்ற
நிலவுகண் டோர்புள் ளோகை சிமிராமற் ரோபுள் ளாதோ
நலிவுற லகில லோக நாயகன் கருணை யொன்றே
பொலிவுறு மின்ப துன்பம் வினைவழிப் புகட்டல் காட்டும். (௫௯)

ஆயதோர் கால மால யவீர்மதி யமரர் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில னாத லாலத்
தாயதோர் விழாவி னாஞ்செய தூப்பணி நிகரின் நென்மார்
சேயதோர் பணிசெய் கென்னாத் தெளிகடற் குளித்தெழுந்தான். (௬௦)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா
தழுத்தம பணிசெய் வாறோர் தாம்வழி வந்த வேலோ
ரழுத்தம ரேசனாதி யனைவீர்க்கு மமுத மாரப்
பொழிந்தயர் பொழிதது மேலும் புரிபணித் காற்றல் செய்தான். (௬௧)

* தெள்ளின-முற்றெச்சம். † வள்ளினம்-இதுவுமது.

புனிதன்முன் ஞால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தரு கிணை சீதங்
கனியமு தனைய ருத கானன முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ நென்பார். (௧௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றியிக் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுணுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தருமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (௧௫)

வாட்டரிக களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்சூ ரின்ப
பூட்டரிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
நாட்டமிக் களிக்குமெல்லி நலியநற் பணிகள் செயதோர்
கூட்டமிக் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி னோல். (௧௬)

நாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மாளென்று வைத்த துய்வா னாவிகட் கெனப் கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வுருத்தமுற் றவிரவெண் டிங்கண்
மீளென்று விலக்கிற் றென்னு விழுத்தக வழுத்து வாரால். (௧௭)

இத்துகண் டுற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முநதுகண் டெறக்கு டாது மூரிகீர் மூழ்கும் பானு
வநதுகண் டெமைகோன் செல்வ மலிவிடா னின்பு றுய்ப்பா
னத்துகண் டெறுகு னுது நரலை மீ தெழுந்தான். மன்றோ. (௧௮)

வருபிர தீகி வேலை தோயுகான் மரு ரோன்
றரிசன முறதி னோத்த தன்மையா நன்மையாலோ
வரியமேல் கடற்கு ரித்தோ னணியகீழ் கடலெ முத்து
துரிசுறுத் தருளெ மப்பர் தோற்றமுந் துணையப் பெற்றான். (௧௯)

ஞாயிறுங் குத்த ராய ணத்தன யுதிசெ ல்வோ
ஞாயிறு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னையமிக் கீர்த்த லாலந் நிலையொழிந் தமுத நாதன்
கோயிலார் நோ தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (௨௦)

வருடங்க டோறு மெத்தை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு சைத்தி ரோற்ச வந்தரி சித்தற் காங்கு
மருவந்தன் மையினை யோரார் மாதமுன் றகன்ற தாலே
தெருடந்த விரவி தேரேசெல்வதென் றுரைப்பர் மாதேர. (௨௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் துணிவினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்ட கட்டர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (எஉ)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னேதல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி நேரில் விதுமுக வொளிம முங்கக்
காவியங் குமுதப் போதங் கண்டுகங் கூம்பிற் றம்மா. (எங)

செயலொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று கீற்பார். (எச)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மீவளர் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயமு கூர்த்த மொன்றரு னேத் யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே யன்பு மீக்கிளர்ந் தெழுவெ முந்தான். (எடு)

நித்திய மாத்ரி மூன்று நிமலனா கமத்தி னாற்ற
லொத்திய றமக்கே ல்க வுறுமதி காரம் வாய்ப்தோர்
சத்திய சிவதீக் காத்ரி சமககார முற்றும் பெற்றோர்
முத்திசெய் பரம னைந்து முகோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (எசு)

வேறு.

ஆயசிவத் தாவின் குழீஇ யாமர்ந்ததிருந் கூட்ட முன்போய்
நேயரிநப் பணிந் தெழுந்து நேர் பன்றவ் வானவர்கோ
னாயகனோ யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நவ்ற்றிருபாற்
தூயசிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழுகிறந்தீர். (எஎ)

எந்தையமு தேசனுக்கீண் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தம்வரை புரிசெயலு மன்றியுந் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவதுதும் மாண்செயலே யெனவோர்ந்து
மிந்தவிழா வியற்றுக்கென யான்வேண்டன் மிகையன்றோ.* (எஅ)

ஆமரெலாந் தொழுவானத் தரசேநின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சவரிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய லியற்றுதொழி லேவுபெருஞ் செயனினை தாற்
கமைதருகார் துருத்துவநின் கண்ணதென வுவந்தோதி. (எக)

* என்றுனென்பதவாய் நிலையாற்கொள்க.

அலுமதிபெற் தகமதியா லதைதாச வனுனையெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியுதம் மனுனையும்பெற்
மெனையருளு மமுதேச னிமாசலைபூ சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுனையெபற்றார். (௮௦)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முருதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரன்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (௮௧)

பின்னனைய விழாவினுக்காம் பெருநீதியுந் தூய்தாக
வன்ன தனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் தினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருளுலம். (௮௨)

தனிலமுத நாதனிரு தனையரொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலினொடும்
புனிதவயிற் றேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் றிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (௮௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கழு லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் ரெட்டெடுத்திப் பட்டெடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பங்கமுறப்
புதியமதி வேணிபொடும் பொற்கோயில் புக்காரால். (௮௪)

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
ன்னம்மிருத் திகைகழுக்கூ ருக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுறப் பாலிகையிற் றாயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் திர்த்தமென்மு வகைக்குரித்தா முனைதெளித்தார். (௮௫)

இவ்வகைசெய் தங்குரார்ப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
மெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்விதுவ சாதிவா சனம்பேரி நாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல் லியின்முடித்தார். (௮௬)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைதூல் வழாதுதிரா பந்தனமம் முறையிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தாவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (௮௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரின்னக்கினிய மண்டபத்தி நெழுந்தருள்வீத் தெதுர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் துசத்துயர்த்தார். (அஅ)

ஒதுமுறை மாதுவசா ரோகணமீ துருற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடிகளினும் விடையுயர்த்தாங் குடன்யாக
வேதிதிகழ் சாலைபுகூ- மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (அக)

கோதான விலக்கிநவ குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குறுகனெல்லா
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விதத்தக்கி வினைநகழ்
மாதான மமர்த்தருள்சோ மாக்கந்தர் துருமுனுழீஇ. (க0)

அளிபெருக நனிசிறப்பி னமர்த்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருக வாந்தோளி கவின்விசை டணித்தவற்றி
நெளிபெருக வெம்பெருமா நென்றினுமை யென்றிவர்த்து
தளிபெருக வலம்போந்து தகவின்மகச் சாலைதனில். (கக)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலை யயிருகமாய்த்
தழுந்தகைய பங்கிமேர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரண குதியினிது முடித்ததன்மேல். (கஉ)

அன்னமகச் சாலைநடு வமர்த்துயர்த்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத் திரும்புசை தொடரவீரு பாங்கரினு
நன்னர்மகா தீபாதி கலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (கங)

சான்றசிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விம்பமெனு
மூன்றினுமிம் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றுலகுக் களித்தவனின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையொடு முலாத்தருவான். (கச)

பானுமதி யெனுமிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
நானபணி புரிந்துய்வா னடுத்திருபால் வரலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவிர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானகிரா நிராயாகக் கவிந்துமிழ் னனிபரப்ப. (கரு)

இந்திரன் தருவிழாச் சூருக்கம்.

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்க்தா டவம்புரித்தா
 னிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவலென் றுதித்தனன் பல்
 லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டினால் சுறுசெயல்போற்
 தருவான மகளிர் பலர் சாமசைகன் புடையிரட்ட. (க௯)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருந்தானைச் சிறுகாற்செய்
 தின்புதவு மம்மையப்பர் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
 றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செய் லீவீ சனங்கொண்டு.
 முன்புதனித் தனிவீசிய முழுமுணக்கான் முகடிப்ப. (௯௭)

தொடர்பிருபா லாலவாட்டிச் சூட்டிச்செய் யாதுசெய்
 மிடையுநெருக் கொதுக்குருடி விடையொளிர்ஊற் றோதுலவ
 விடியகல்வான் பதித்தோடு மியலிருபுள் றிவைபுதல்
 கொடிகடமக் கோரபாயக் குலவுவிடைக் கொடிமுறு. (௯௮)

யாமிதுகா றத்தோகம் மிருகடனத் திறவேறா
 லுமர்முன நடித்தலுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
 மேமுறவோர்த் துடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெருமபேறென
 ருமகல்வா னாமகளி ராங்குனெதிர் நடித்துவர. (௯௯)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
 பேதமுற விதைவன்முனம் பெருகவிரித் தெழுமென
 வேதவொலி தரிழ்வேத மிக்கவொலி தெரிக்கபல
 கீதவொலி பல்லிபத்தின் கிளரொலிகள் வளர்த்துவர. (௧௦௦)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
 மருவாகின் தேனையமா மறையொல் பின் மல்கிவாத்
 தருவாய்மைத் தரிழ்வேதஞ் சுகந்தியின் மன்னிவா
 வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னேசையெழு. (௧௦௧)

வீணமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
 காணமர்வேயங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
 யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருநா ளத்தினிசை
 கோணரிதாய் மிடற்றெழுத்து குலவுரிசைக் குலம்பெருக. (௧௦௨)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
 பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறன் றெறிநிபாட
 முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்கவைநாற் கவிஞட
 லிந்தியகீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (௧௦௩)

குருக்கொண்ட மதிமெனலிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்டந் நிறம்பொலிந்தெவ் வுயிர்க்குமளித் துறல்போலத்
திருத்தொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீர் றெளிபரவக்
கருத்தொன்று மரவோசை கண்மலர்நீர்த் தினரவிரவ. (க0ச)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிந்தைதெளிந் தன்புருரு
தாமிகுமெய யடியர்சிவ தசுபுரா ணத்தடைவின்
வருமரிய பெருமகிமை வகைகளியு வகைசிறப்பப்
பரவிவின வுநர்களிப்பப் பரிவினெடுத தோதிவர (க0இ)

விண்மாரி யெனப்பொழியும விழிமாரி யனபாதருங்
கண்மாரி சொரிவிரைப்பூங் கவினமாரி சிவஞான
வண்மாரி தருதமிழ்மா யறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (க0ஈ)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்துச் சிறப்பளித்தோ
னெமையருளு ரெனவடித்தாங் கிபமலரிநது முன்போதக
கமைதருமா மறைபரியாக காதலித்தா னாதலினு
னமையருள்வா னெனப்பரிக ணடமபுரிநதங் குடன்போத. (க0எ)

சிவனெனுநா மந்தனககே யுரியெனெ மறைதெளித்த
திலியதமிழ்ச் சுருதிபுகல் செழும்பொருளோ தேற்றுதல்போற்
சுவணகட முதற்றேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மலிரிழைவான் மடவாக னண்டதாக வெடுததேக. (க0அ)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையயிரான் றிருவெழுசகிக
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெய்தமலர் மணிமறுகின்
முன்னவன்மா தேவனிறை முக்கண்னவந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போநதான். (க0க)

திருக்கோயின் முன்போநது தேவமின ரெடுத்தேநதங்
கருப்பூச் சுடர்முதல கவினுறமும் முறைகுழத்
தருக்காதி சைவச்செய்யு சனையேற்றுட் சென்றருளி
விருப்பூரு மணியணமேல் வீற்றிருநதா னமுதேசன். (க0ஊ)

இம்முறைநா னேறேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
கம்மையரு ளின்பெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
இம்முறையுல் குயலுரு முகூதநீதி வகைமொழிவாம். (க0ஃ)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிரிட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி, லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய சித்திலப்பும் பந்தர் சிழந்தி முழுதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோத தன்றிரவிற்
முன்றூழ் தல்குற குடைந்தபணி தன்னைச் சமப்ப வுமைபோதக்
கோன்ற னிவண்சார் பிரிவாற்றுக் துணத்தி னடைந்த தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா நனமெம் பிராணூந்தான். (ககஉ)

வருநான் கெணுகாட் காலையுலா மரப் ப் போந்தவ் விரவினடை
தெருனோ திமமூர் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுய் திகழ்மெனப் பேணு நகதி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போத மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றிருநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தக் கிசிகரத்து
கந்தின் சொல்லா முதநுத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனவெபோன்
முந்து கிளியூர் தரவுமையெம் முதவன் கணைச் செனற்குசைய
வருதம் பூதந் தனைவந்த விழாக்கொண் டுந்தா னும்பரிபான். (ககடு)

இருமூன் றெணுகாட் காலையுலா வெநிலார் தரப்போந் தருக்கியெம்
பெருமான் றிணையு டலின்வெல்லம் பெற்றி புறத்துத் தெரிப்பதென
வரியூர் துமைபோ தாவெம்மா னயிரா வணமூர்ந்த துகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வாத்தனமாங் கிதுமை தெரித்தாகு குலாப்போந்தான். (ககச)

அறமே வேழா நாட்கால யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யருவா யென்னும்வன ரறமே புரிவா னதுதெரித்தாங்
கறமே யருவாம் விடையூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொடர்புணர் த்தாகு கருமால் விடையூர் தருள்புரிந்தான்

இருநான் கெணுகாட் காலையுலா விணவங் போந்தவ் வுயிர்க்கு முணு
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிற் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் நவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டென்ற னெனப்பாய் மாலூந்தான்.

ஒன்பா னாளி னுமையொருகோட் மெப்பன் மயிற்சேய் சண்டேச
னென்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவர்த்து திருமு மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தாவெம்மா னமுத நாத னணிமணித்தே
ரின்பா லுருந்தாவ் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககக)

சூருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவென் விடைமே னிருமலமாம்
தெருண்மா தீர்த்தந தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்தின்புறப் புரித்தான். (1)

பின்னர் யாக விசர்ச்சனதுல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுதேச சுயம்பு பூர்த்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னைமுன புரிந்தீவ் வமுதேசன்
முன்னர் விடைமான் கொடியிறக்கி ருதநீக கூடநதார் சிவத்துவிசர். (கஉக)

சுற்றிற் புரிசண் டிசவிழா விலங்கப் புரிநகா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால ரங்கு ரங்கன் புனைநத விரட்சை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிநதா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதின்
சாற்று கலியா னேற்றசவமுத தயங்க மரபின முறைபுரிநதார் (கஉஉ)

வருநா டோறுந தனிவசநத மணிமண் டபததில் வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச சிறப்பி னன்னந மடங்கின்னாட்
பெருகா சிறப்ப் புதுநீர்குழ் பிறங்க யாதது நுமலாபைய
தொருவா நாப்பண் மணிநீடத துமையோ டெமையா ளமுதேசன். (கஉங)

தனக்கு நபன கும்பாதி சாபித கருச்சிக துமரபின்
மனக்கொண் டினிய வபிடேக வகைகள் பெருக நனிபுரிநதோ
தனக்கு வால்வாக காதிக்கே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயுற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (கஉச)

உடனாக் கெழுந்தட் சூழ்ன்முத லோரைந தாவ ரணங்களினும
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண ிருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ னோதை யோரொளரூ யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவர
நடநா யகன்சூழ் போந்திருக்கை நணிவீற் றிருக்கு நலம்புரிநதார். (கஉரு)

சாற்று மிவ்வா றமுதேசன சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடிதத சிவத்துவிச ரலிர்வெண் பூதி பிரசாதம்
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயன்
யேற்று லாழ்கெண் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற்றுகுடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபூசை வயக்கிச் சிவிகை களி னிவந்தாங்
தன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
தன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிநுத் துளமகிழ்த்தான். (கஉஎ)

அடைந்து செகிழ்ந்து செகிழ்ந்தருகு மன்பு பெருக வருள்வென்னக்
குடைந்து பணிந்தாங் கழுதேசன் குளிர்தா மணச்சே வடிநிழற்ழீ
மிடைந்து தனிவீற் றிருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீக் கியமகவா னும்பபோடு மும்ப ருற்றான். (கஉஅ)

என்னை யுரைத்தாங் குதவனத் தெய்தி யுய்ந்தார் பெருந்தொகையே
என்னை யின்றுப்பே ரருளுடையா னமுத நாத னடைந்தனவே
முன்னை வினைநீத் தருள்வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
தன்னை சிலைசெய் தாராப்பினுமே சேடன் றணக்குஞ் சாற்றரிதே. ()

மலர்மெய்ஞ் ஞான சனற்கு உ மைநாச ல்லிளம் விரிப்பதையென்
னுலகி லுயிர்க டிருவருள் பெற் றயமெயந் தூல்சொல் சாதனம்பற்
பலவன் னவையா வருக்குமு னை பயிற்ற ளருமையவைக்கெல்வாந்
திலக மியற்றற் கிலகு நிது சிவபுராண சிவவணமே. (கஉ௫)

சிவபு ராண சிவவணமே செகி நூல் பலசொல் ளருக ளெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்குஞ் செகிவத் திரங்கனெல்லாங்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கு ளனைகள் மககனெல்லாங்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்குங் பலவா ரின்பமெல்லாம். (கஉ௬)

சிவபு ராண சி வணமே சிசுக்க சுத்தி முதலெயிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செகிமுடம் மல்குகைத் தெரவாதவே
சிவபு ராண சி வணமே சீவ குணநீக சரிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ் மீட ரின்பு மருவ்வதுவே. (கஉ௭)

ஆன முறையா லவற்றிடை ரிக் கருமை திகழி = குதவன
மேன புராண முழுதேனு மேவு சருகுக மொன்றேனு
மான கவிகள் பஞ்சிலவ மற்றொன் றோனு ரயதி பெற
ஞான முறவோ துதல்கேட்ட னமுநகு மவரே பிறந்தவராம். (கஉ௮)

இன்ன குத வனக்காதை யெழுது மவரே டுகதவர்மேற்
பன்னு முதலி புரிந்தவர்சீர் பரவு மவர்பூ சித்திலுவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தாயர் முதலோ ரமுதேசன்
றன்ன தருளா னினைத்தவெலாஞ் சார்ந்த வாழ்வார் சாதமிதே. (கஉ௯)

என்றங் கெமையா ணங்கிமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்டை
குன்ற தெளிவூந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்குற
ணன்ற காநென் றமைந்திருந்தா னன்கு முகன்சே யெனக்குத
ணன்ற தரித்த முனிசுலத்துக் கமைந்தா னனைக் கமைந்தாசால். ()

வேதம் வாழி மூகில் வாழி வினாகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(கஙக)

இத்திரன் றிருவிழாச் சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனப்புராணம் முற்றிற்று.

அகநாடு, சிருவிருத்தம்-௧௫௨௦.

சிவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பா யி ர ம்.

சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபுரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் சேர்ந்தாகுகளை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைத்து அவற்றுள்ளே இது உபசாரம் முதலாக எண்ணெயென்ற நாளபடி தெளிந்து, அத்தெளிவானால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் என்றோ, உறு நிலைமறைகாய்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதால், உபபரி உபதியேயால் இதுவே எவ்வாற்றினும் நிச்சயமென்று சேர்த்து கொள்ளக் கூடுகிய அரிதாதலால், அந்தவேதத்தினுட்பொருளை அவர்கடையாவரும் எவ்விதவிண்ணந்தாய்க் வென்னுத்திருவுணப்பெருக்கருணையினால் வெளியிட்டருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாகும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம்மபுராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாகும். அச்சிவபுராணங்களுள்ளொன்றாகிய பொய்யோகதாபுராணத்திலே சேஷத்திரகண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகரநாயகிசமேதாமிநதிவேஸ்வரஸ்வாமி அவதாரதார்த்தத்தியராய வீற்றிருந்தருளினாற் திருவுபாசதானமாகிய சூதவனஸ்தவ மான்மியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபிரான் மாகேவியாக் குபதேசிகளும்போது, அவர்மடியிற் வீற்றிருந்தகேட்டருளிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியபெருமானை நந்திதேவர்க் குபதேசித்தருள, அவர் சனரகுமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்கு புத்தேசித்தருளினானை சூதமுனிவர் சொல்லிய இச்சூதவனமான்மியமாகிய வடமொழியைத் தமிழ்ச் சொந்தாருணாகநாயகமொருட்டுத், தமிழ்மொழி பெயர்த்துத்தருகவேனடி அசங்கவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்திலுள்ள அலங்காட்டிலே, புதுவசியாகுஞ் சூதமே, மகாபைரவையாதிபுத்தமருணாக ளானிறைந்த டிராமநாதசெட்டியார் செய்த அருந்தவப்பயனுயித்த

* நேதி - இது எனப்பிரிப்பட்டு, “அல்ல என்று” எனப் பெறுவப்படும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுங்காற் பற்றித்தெளிவுகள் அமையப்பெறுதனவற்றை இது பதிப்பொருளல்லவென்று நினைப்பதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதியோதாதி அஷ்டமங்களை குணப்படுத்தும்.

† இவைதான் மகாசாயிசெட்டியாரென்றும் வழங்குப, நூற்றெனச் சொல்லியெனும் பொருளொன்றே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவிலாச சிவநியமாதுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சம் பந சிவபூஜாநூர்த்தாராயப்பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்ற ஸ்ரீமான்-சிதம்ப ரச்செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுமில்லேனாயினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடித்த ருளுந் கிருபாவன்னலாகிய சிவபிரான், அம்மெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை இனிது முடித்தருளுவாரென்று துணிந்து ஸ்ரீ சாம்பசிவசுவரூபசுரணரவிநதங் களை வணங்கித் திருவருளவேண்டி உதனுள் அடங்கிநின்று தமிழ்மொழி பெயர்த்து ஆயிற் சதைஞ்ஞாந் ரிபுபத திருவிருத்தகருகாகச் செய்தமைத் தேன்.

அவைபாடகம்.

சொற்பொருளைச் சொல்பது சிவருபமென்பது சர்வாகீகாரம். ஆதலால், 'அப்பராணச' சொற்பொருள் சகோச சத்துவகுண விசிஷ்டர்களாகிய சாதுகன் சக்தி சிவருபமாகவெருளி அந்நருந்சிவசரித திராமகிமையைத் தெளிந்த சத்துவப்பயனைப் பெறுவாசுள் மறறையோர யாதுகாரணத்தா லாயினும் அதை மறந்து குற்றம்போக துவாராயின் முதற்குசுமாதானஞ்சொ ல்லுதல் பாதகிய வழிப்படை மக நடமையன்று. அன்றியும் சமஸ்தவாக் கியங்களும் சிவாஞ்ஞாயாலன்றி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்பராணச செய்யுட்கள் யான் செய்ததாகக் கனைத்துக் குணவான்கள் குற்ற ன்சொல்லார்கள். அப்படியன்றி என்வாக்கொளேபிறர் கூறினும் அக்கூற்று டையார் இக்கவிகளிற்குற்றம்பார்களின் அசு அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை? நானேவென்றால் இறைவனாற் குற்றங்கொல்லாவற்றையு ரிணைத்துவைக்க ப்பெற்ற அநேகங்களுஞ்சிவங்களை எகாசுதுள்ளேன். குற்றமே வடிவாகிய என் னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தேன்றா வாசலின்.

புராண வரலாறு.

உலகெல்லம்புகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகிய ஹரிசாரணியத்திலே முன்னொருகாலத்திலே, சென்னகர் முதலிய முனி வர்கள் சத்திரயாகஞ் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் சவேந்தை யுடைய அங்குவந்தார். முனிவர் யாவரும் இருககைவிட்டெழுந்து, காஞ்சிமே ற்குவிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்தாவது ஆசனத்திருத்திப்பூசித்து நின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணைகூர் து இவ்வுபராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுந் தெவிட்டிலது; முன்சிவகேஷ மிகுமைகள் உபதேசித்துவருங்காற் சூதவனமென்றொரு உத்தமசிவ வம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருந்

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பர்களுக்கு அருளிய திவ்யசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிஸ்தாரங் கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அதுக்கிரகித்தருளுக என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகநாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி பாதபங்கயகலைசரிமேற்கொண்டுதியானித்திருந்துபின் முனிவர்களே? உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உபதற்கு ஒரு முக்கியகாரணமுமாகும். என்மனமும் அதனையே விரும்பியது. இச்சிவபுராணசிரவணமே யாவர்க்கும் சர்வாஷ்டங்களுங்கொடுப்பது. நீங்கள் கேட்ட ஆசைத்வன மான்மியம் அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக ரகசியசரித்திரமாகும். இதனை ஸ்ரீநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்குப் பதேசித்தருளினாரென்று அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினான்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கையிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர சந்திரானத்திலே, திருவருள்வெள்ளமென்றே யாவரு துதிக்கின்ற அமுதமே நிறைந்துள்ள சிவதீர்த்த மொன்றுள்ளது. அதன் கரையிலே, ஆயிரக்கான் மண்டப மொன்றுண்டு. சுததவித்தியாமயமென்றே யாவராலுந்துதிக்கப்பெறும். அதனிடத்து நச்சமுனிவர்க ட்டமும்வேதசிவாகமாதிரி ஸ்திர முழக்கமும் எப்பொழுதும் உடைந்து மகாண்டியிருக்கும். அம்மண்டபமத்தியிலே, வியக்கிரானத்திலே வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமாரமுனிவர் வணங்கிப் புகிசுத்து துதித்து அஞ்சல உஸ்தராய் நின்று, எம்பெருமானே! தாங்கள் முன்பு பதேசித்தருளியசூதவனமான்மியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகுட்பதில் விருப்பம் மீமலிடுகின்றது; திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளித், திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும் விநாயக சுப்பிரமணிய சாம்பசிவ பாதகலையும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்புத்திர சிகாமணியாகிய சனற்குமாரனே? அவ்வியாஜகிருபாமூர்த்தியாகியபரமசிவன் உலகெலாம் யுமபொருட்டு அவரதசாகரித்தியாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சூதவனமாகிய உத்தம சிவஸ்தலமானது, அத்தியத்தீர்மல ஸ்தானமாயத் தென்சமுத்திரத்திலுள்ள பாமசேதுவின் ஈசானதிசைவின்ங்கவீற்றிருப்பது, இந்த உத்தம சிவஸ்தலமே வுப்பூமிக்கு திருவருட் கிணையாய விளங்குவது. தன்னையடைந்தார்க்கு மகாபாதகாதிசமஸ்தபாவங்களும் நீக்கிச் சர்வாஷ்டங்களுங்கொடுத்து மோகஸ்த்தையுங்கைப்பொருளாக்குவது. இத்தலத்தின் பெருமை எடுத்துணைச் சிறந்தேதராலும் எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து கொல்லினுமுடியாது. அங்கனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதற் கொண்பேரரசையை மறுக்க முடியாமையால் ஒன்றுகிறிது சொல்லத் துணிதோம். இத்தலமான்மியம் பதினான்கு பகுதியாய் உள்

ளன. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், சூதவன நாமகாரணச்சருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் சூதவனஞ் சென்ற சருக்கம், ஆதிசேடன்றிருப்பணிச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம், அமுதசீவேதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றும். இவற்றை வரிசைக்கியமமாக அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; கேட்பாயாக என்று திருநீதி தேவர்கொல்லத் தொடங்கினார்.

தலவிசேடம்.

சுனற்குமாபனே : மகாமேருதியின் தெனறியாலே, சம்புத்தீவிலே, பரதகண்டத்திலுள்ள தமிழ் நாடாகிய குலமகட்கு முகமென விளங்குகின்ற சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இச்சூதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதாசனியத்துக்கு மேற்கே ஐரண்டி யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துகுமோச தூரமுமாகியவையிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்று குரோசமாகும். இச்சூதவன் முற்காலத்தில் ஸ்ரீராமன் இராவணனாகியபகைவனைவெல்லுதற்குபாயவர்ப்பம்பெற்றவேண்டித்தன்னிடம்வந்துஸ்ரீ மந்திரேஸ்வரஸுவாமி திருவருள் பெற்று உதவாதல் செய்தமையாலும், செல்வம் கல்விஞானம் முதலிய நிருகங்கள் எப்பாறும் சாலிக்கொண்டிருத்தலாலும், திராவிடவேதப் பாரதிபாத்தியமாய்கிய நிருஷாத்தானமென்னுந் திவ்யநாமம் பெற்றது. இத்தலத்தை யாபடைந்து அஷ்டசித்திகள் அஷ்டபாகங்களிச்சுக்கூட்டிப் பரமுத்திருதலிதவற்றை வேண்டினும்வேண்டியபடிபெறுவார்கள். சமஸ்தசிவஸ்தலங்ளும இத்தலமேயாகுமெனத்துணிந்து எல்லாத்தலங்களிலும்வசித்த எல்லா முனிவரும் புகு வந்து திருவருள் பெற்று எப்போதும்வசித்தலால், உதுபருதுவித்ததுவமென்று சொல்லவுநதரும். விருப்பத்தோடு தன்னையுடைய தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மண்மலைகளை முழுதுங்கரைத்துப் பேரன்பமாகியசதத்துவத்தைக்கொடுத்தலால் அப்படித்ததுவமென்று சொல்லும்படி. எவராளுலும் தன்னையடைந்தவர்களுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுதத்துவமென்று சொல்லும்படி. தன்னையடைந்தாருடையபாவமலைகளைப்பேர்த்துறித்தலால்வாயுத்ததுவமென்று சொல்லும்படி. தன்னையடைந்த அன்பர்களுக்கு ஞானகாசந்தியானந்தமளித்தலால் ஞானகாசத்ததுவமென்று சொல்லும்படி. இத்தலத்தைக் கண்டவர்களுள் முன் வரும் பிரபந்தமாகத்தக்கபாதகங்கள் எல்லாவும் செய்திருந்தாலும் அவ்வளவும் நீங்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசி

த்திருந்து சிவநிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்புலனராஜாங்கபதி களாய்த்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிறுப்பார்கள். அமிர்த சூதவனமெண்ணுத்திருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம் நீங்கப் பெறுதலால்அமிர்தராகின்றார்கள். திருவசுரத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபிக் கிறவர்கள் கீர்த்திலெகூட்டி அனஞ்ஜி அஷ்ட லெகூட்டி சிவஞான லெ கூட்டி முதலிய லெகூட்டிகளெல்லாம் உதாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலா ல் அவர்களும் திருவசுரத்தானமாவார்கள். இத்தலத்தினின்று புகின்ற செபத பயாகாதிதர்மங்கள் ஏனைய உபசமமாகும். அச்யதலங்களில் அநேககற்பகால ம் பஞ்சேந்திரிய சங்கிரகத்தோடு உபபபலம் பரிசுதத தவப்பிரயோசனம் இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத்நித்திற் கட்டுவதாகும். இப்படியா னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவநாதசு ஸ்ரானஞ் செய்து சூதவனேசர் சந னதிவந்து தரிசித்தல் நியாணித்தலாதி செய்துகொண்டவர்களுக்கு இத்தலம் கொ டுக்கின்றபலன் என் சொல்லுவது படுமோ. கணசகூலம் வல்லார் நினைந்தெ டுத்துக்கூடும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகைச் சிகையுள் உட்படா. இனிப்பலவாறு விரிந்தது கூறுவதெனவே, இத்தலத்தில் இடை யருது வசித்துப் பெரியபாசியையும் சூதவனேசனையும் தினமும் வழிபடு சிபமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் ஈகைமமுதிக் சயாயத்தால் எண்பெ ருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாத்தியமே. இத்தனை மெய்யன்போடுபடிப்ப வர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த சமைகளு நீங்கித் திருவருள்பெற்றவாழ் வார்கள். ¹

சூதவனேசர் நின்று

நிர்த்த விசேடம்.

—(10)—

சனற்கு உபாயம்¹ மாரணம் துரிதமாய் வரவே. சகல புலன்களிலு முள்ள சிவநாதத்துக்கொள்ளும் உதகம் சநினுள்ளே வந்து கூபதடாகாதிரு பங்களாய் என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் மாமவரியையே அளவிலையா தலால் அவற்றுட் சிவநாதத்தமாத்நிதம் விளக்குகின்றேமென்று திருநந்தி தேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிதிசையிலே ஒரு சிவநீர்த்தம் உள்ளது. அது, நிர்மல நீர்த்தமென்றும் மணிகர்ணிகாநீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

* ஈண்டுச் சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்று என்ப தில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றையென்க.

† ஈகைமுதிகம்—இசைநகு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதெப்படி யெ ன்னுந்தாறபரியததை விளக்குவது.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமுழுவோருடைய பிறவிய் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதற்றகித்து விடுதலின் அக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸநானஞ் செய்தால் மூன்றுபத்தைதனுநாளிலும் ஸ்நானஞ் செயத பலன்முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே சித்திக் கிடைப்பதென்றேருந் தீர்த்தமுள்ளது. அதில் அநத அனுமன் மூழ்கி இஷ்ட சித்திகள் முற்றும்பெற்றான். இதிலே மங்களவாச ஸ்திராவாரஸ்தானம் முக்கியம். இததினங்களில் மூழ்குவோர் திடகாத்திர தைரிய விரியாதி இஷ்டகாரியமெல்லாம் பெறுவார்கள். இதன்கீழ்த்திகையிலே அதுதேவ சூர்த்தமென்று என்னுள்ளது. இதிலே மாசமகநாளிலே அன்புடிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்ட போக முதலிய இஷ்ட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதிரி சகல சாஸ்திரபாரகதர்களாய உண்மைஞானத்தாற் சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டதீர்த்த மென்றேருந் தீர்த்தமுள்ளது இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. சகலபுலனங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நஷத்திரத்திலே அன்போடு விதிப்படி மூழ்குவோருடையபார்வை செல்லுநகிசையிற்செல்லவும் அஞ்சுவான்; சாவசீவாசுளயுந் கவருகின்றயமனு மென்றால், அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யாசான்சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற் புறத்தே தென்றிசையிலே கௌகம தாசுத மென்றேருந் தீர்த்த முள்ளது. இது மூழ்குவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னும் இவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்களினைத் தலத்துள்ளன. இவ்வளவென்னுந்தொடையுஞ் சொல்ல முடியாதாகில் மகிமையெடுத்துச்சொல்ல நினைப்பதென்படி ஸ்தலாஸ்திரவாக ஞாயதசாலாகிருதுணாக. இத்தீர்த்தங்களெல்லாம் மேற்கொல்லிய அவதந்துணங்கடின்னறிந்த தினங்களின் மூழ்கினும் எண்ணியண்ணிய இஷ்டசித்திகளெல்லாம் கொடுக்கும். இதனை மெய்யன் போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யுகவாழ் முற்றும்பெற்று அணவமலவாதனை நீங்கித் திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவசேட முற்றிற்று.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானத்திரேஸ்வரஸவாமிமகாரதோதகவாந்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது.

† ஸ்தலாஸ்திரவாகம்—ஒருபாணசோற்றத்துக்கு ஒரு அவிழ்ப்பதம்பார்த்து, எல்லாந் ஆதுபேரலென்றுதெளிவதுபோல விளக்குவதோர்ஞாயம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திமகிமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்தி தேவர் கூறுகின்றார். சிவனாகிய பாமசிவன் ஜனனமாணப்பட்டுப்பற்பல சரீரமெடுத்துழல்கின்ற சிவ கோடிகள் எளிதிற்றிருவருள் பெற்றுய்கவென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருநகருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இசுகுதவனத்தில் ஓர் மாலிருகடி நீழலிலேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை மூல்லை முதலிய மரங்களுங்கோடிகளும் மலர் தாவினருந்து நிக்ருக மகிமையிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இசுகுதவபு பூர்த்தியை ஆதிசேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகா வழிபட்டிருக்கத் தங்கள் தங்கள் இவ்விதத்தின்கொல்லாம் பெற்றார்கள். இசுகுதவபு பூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேன், வருணேன், அருகதேசன், மருதிரேசன், அமிர்தகுதவனேசன், திருவசாத்தானேசன், அமுதலிங்கேசன் முதலிய அநேகா திருநாமங்களுண்டு. முற்றும் விதந்துகூறுதல் எவார்க்கும் அசாதத்திமே. இத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களுண்டு மென்மையுள்ளன. இவற்றுள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ் செபித்தவாகா யமனயும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சாவோகமுநீர்க்கிசுகமுற்றுவாழ்வார்கள். அருகதேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகாவல்லவர்களாய உண்மைஞானம் பெற்று வாழ்வார்கள். மருதிரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதாள பிரம்மாஸுத்தான்களால் வருங்கவீட்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். குதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விவரமாகிய குபிரிநிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவசாத்தானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சகலதிருகளுந் தமமைச்சேர்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் மிர்தம் நீங்கி சித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமவ்ஷி ரூபமாய் விளங்கும் இசுகுதவபுலிங்கமொன்றே, எல்லாத் தலங்களிலும் வேறுவேறு சுட மபுலிங்கங்களான வியவ்ஷி ரூபங்களாய் விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்ற மெய்யன்பர்க்கு அமிர்தத்துவத்தைக்கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விக்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இசுகுதவபுலிங்கமூர்த்தியைப்போற்றத்த மூர்த்தி எவ்வாறுந் து நிலையென்று அக்கினியைக்கையிலேகிச்சத்தியஞ்செய்வோம். இசுகிவபிரானே உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப்பெற்றோர் உண்மைநூல் களிர்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந்தம்மிடத்திலுள்ளங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்தகதி திருநாம நினைப்பபெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் பிறந்

திறவாப்பெருவாழ்வாகியபாமுத்தியைப்பெறுவார்கள். தைமீ குருவாரம்பூச நகரத்திரம்பெண்ணமிகுடியினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்விதகுறூர பாதகங்களும் நீங்கப்பெற்று அதுபரிசுத்தர்களாய் நினைத்தவெல்லாம்எளிதிற் கைகூடப்பெற்று லோகப்பிரசித்தியாய்வாழ்வார்கள். சைத்திரோற்சவத்திற் பத்துநாளும்சியதியாக அன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பூமிச்செல்லம்புத்திரச் செல்லம் பொருட்செல்லம்முதலியசெல்லவசதிபெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே சிவசுகிசெல்லவராய்வாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சூதவனத்தை ப்போய்வனங்குவோமென் றெண்ணி வழிசென்றாரும், அங்கே மெய்யன் போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறும்பயனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த் தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் றெண்ண மாணாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங் காணமாட்டார்கள். பணிகதவர்கள் சாவாண்டுகளுக்கும்மையணியவீற்றி ருப்பார்கள். நினைத்தவாகன் இப்பூமியில் இன்னுப்பிடிச்சுக்குரிய நினைவுகொ ள்ளார்கள்.

இம்மாத்திரஞ்செய்யும் இச்சொண்டர்க்கே இப்பலனென்றும் அருள்கி ன்ருகென்றால், இனி இவ்வமுதலியகேசனை அனபுரி ஆராதனைத்தோறும் சியதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுக்குப்பணி திருநத்தனவ னப்பணி திருமாலைப்பணி கூப்பணி தீப்பணி முதலியன செய்வோர், சொன்னமுதலியவற்றாலாகிய சூடங்கள் கலசங்கள் கூப்பகால் தீப்பகால் மணி முதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், சத்தியபூனைக்கு வேண்டியசமஸ்த திரவியங்களும் சிறிதும் புழுதில்லாமல் தன்காராய்வு காலத்தோற்றுங்கொ டித்துவிதிவழுவாமற்செயவித்து, அப்படியேகைரித்திகமாகியமகாரதோற்ச வாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி லேபமுதுநீக்குதல் முதலியதிருப்பணிகள் மணிபொன்னாடிகளாற்செய்வோ ர், சொன்னரத்னபரணதிகள் மெய்தரிப்போ, உத்தமமானபசுக்கள் வளர்த் து நாடோறும் பார்க்கொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்களுட்பலனை அளவிட்டுக்கொல்ல யார்வல்லவாகன் அகாயகலங்கெல்லாவற்றி லுமுள்ள அவ்வவ்விதிகளாகநிதிக்கப்பெய்யுஞ் சிறியகிரியாதி திருத்தொண்டெல்லா ந்தரும் பலன்முழுதும் இவ்வமுதலியகேசரிசனம் ஒன்றேகொடித்துவிடும். கலோகவாழ்க்கையும் பிரமவிஷ்ணுவாசியர் பாடோகவாழ்க்கையும் உருத் துபாகிய வரலோகவாழ்க்கையும் அமலமோகிவாழ்க்கையும் அமிர்தலிங்கே சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவழிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடித்துவிடும். இவ்வமுதலிங்கேசர் இங்கேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியற்கையி ல் ஓரணுமாத்திரங்கூட அளவிடமுடியாதானுமுழுதுஞ்சொல்ல யார்வல்ல வர்கள். அன்பனே நாம்உனக்குஇங்கேசொல்லியது அணுமாத்திரையிற்கோ டியிலொருபங்கேணுமில்லை. இதனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

முன்செய்தீவினைமுழுதும்நீங்கி இம்மையிலேபலபோகங்களும் அனுபவித்துத் தேகாந்தத்திலே திருவடி நிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவிசேட்சுருக்க முற்றிற்று.

சூதவனநாமகாரணச்சுருக்கம்

சனற்குமானே? இனி இத்தலம் சூதவனமென்னும் பேர்பெற்ற காரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே காசிபமுனி பத்தினிகளாகிய கத்தாரு வினதையென்னுரிருவரும் சற்றேதூரத்தேயு திரிநுடைய குதிரையைக் கண்டு மூத்தாளாகிய கத்தாரு இக்குதிரைவால் வெண்மையாக் கருமை உடைய வெண் டு கேட்ட, வினதை வெண்மையென்க்கத்துருகருமையென்றார். உப்படி இருவரும் மாறுபட்டுமீமுள்ளே கோற்றவன் வெண் டவனுக்கு அடிமையாய்விடுவதேசபதமாகும்; இக்குதிரையை இன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துக் கையிப்போமென்று பிரதிஞ்ஞசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்தாரு, தன்மக்களாகிய அனந்தன் முதலியசர்ப்பர்களை நோக்கி நீங்கள் புத்தியன்குதிரைவாலைக் கருமையாகச்செய்யுங்களுென்றார். அடாதகாரியமென்று அவர்கள் மறுத்ததுகண்டு கோபித்தான். அவருள்ளே காரக்கோடன் அவள்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கருமையாகும்படிதானிலுறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்புகத்தாரு வினதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதானென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்தாருவுக்கு அடிமைவேலை செய்துவருவாளாயினான்.

அப்போது கத்தாரு நான் பாதலலோகம் போகவேண்டும், என்மக்களாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமந்துவா நீ என்னைச் சுமந்து செல்வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவன் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து செல்லப் பாதலத்திற்சென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இங்குள்ள பலிதவர்களும் பார்க்கவேண்டும்; எங்கள் அடிமைக்காரி மகனாகிய நீஎங்களைச் சுமந்துசெல்லென்றார்கள். கருடன் உதுகெட்டு உடனே தாயை நோக்கி ஐவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வினதை முன்னிகழ்த்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களை நோக்கி என் தாய் உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளு கமித்தம் உங்களுக்கு ஏதுசெய்யவேண்டுமென்றான். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால் விலக்கிவிடுகிறேமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேசில ஆச்சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்துயுத்தத்திலே இந் திராதிதேவர் யாவரையும்வென்று, சர்ப்பகோடிகள் அக்கினி விடம் இரும்பு

முதலியன ஒவ்வோர்மதில்போலசூழ்ந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றின் நடுவில் அக்கினியமயமான சக்காவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்று தருப்பையிறை சூழப்பெற்றுள்ள அமிரதகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இந்நிரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிடவுமனமின்றி வருந்தி இணக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்ந்த மொழிகூறிப் பசுக்களுக்காசே? நீ இந்த அமிரதத்தைச் சாப்பாக்குக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையுண்டு எங்கோ வருத்தினால் உனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவு செய்யு என்று வேண்டிக்கொள்ளுக, கருடன பிரதிஞ்ஞைப்படிநான் இக்கடத்தைச் சாப்பாக்குகது எதிரோ வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நீதிரகிததுக்கொள்ளென்றுசொல்லி, இந்நிரனும் பின்னொடர் ஆகாயமாரக்கமாக வருமபோது சொல்லு வேகத்தாலும் சிறகின் காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிறி இதகலத்தினெல்லாமுழுவதும் பரம்பின. அவ்வமிர்த்ததுளிகளினின்றும் அளவிலலாத மாமரங்கள் முளைதெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியேகருடனசென்றுசாப்பாக்குக்கெதிரோ அமிரதகடத்தை வைத்துத் தனதாயின அடிமைசெயலை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி இந்த அமிரதம் அநிபிரிகுத்தமாகலால் ஸநானஞ்செய்து சசியோடுபுகியுங்க ளென்ன, அப்படியே அவர்கள்ஸநானமித்தம் புறஞ்சென்றசமயம்இந்நிரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்

அமிரதத்துளிகளிலேமாவிருக்கிறவர்கள் முளைத்தெழுந்து ஆகாசத்தை யளாவி விஸ்தாரமாக வெளியினிச்செறிந்து எங்கும் நிரூபப்பி நிற்றுகின்ற மகிமை, இங்கு அநவாத சாந ததியராய வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி திருவருளாலாயதெனறுணமை யுணர்ந்தவர்களாய்க், காசிபாமார்க்கண்டா கௌதமா பிருகு அகஸ்தியா காககா வியாசா சுகா அத்திரி குற்சகர் புலகா யஞ்ஞபாலா பரததுவாசா சஞாததனா சனகா சநாதனார் வருணர்சத்தி வாமதேவா கௌசிகா பாசரா ககோளா புலத்தியா வசிட்டர் முதலாக அளவிலாதமுனிவர்கள், தாங்கள்வசித்திருந்தமேருமந்தராதி சமஸ்த சிவகேஷத்திரங்கனையுமவிட்டுநீங்கி இத்தலத்து வந்த அளவிலேவசித்தற்குரிய சிறப்பெலா சிறைந்து சித்தசுத்தியாதிஆனமலாபமுற்றும் எளிதின் அளிக்கத்தக்க நிர்மலத்தவாதிவசிட்டகுணங்களோடு விளங்குவதை உற்றுநோக்கி, இது யாரமனத்தையும் வசிக்கத்தக்க உத்தமோததமஸ்தலமென்று, செயலாலுந்தெரிந்து நிச்சயித்து, அமமுனிவரெல்லாரும் ஆங்காங்குப் பன்னசாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்துமஇத்தலத்தை நீங்காதமனத்தோடு வசித்துவருமுள்ள சிவதீர்த்தங்களுள்ளோம் இத்தலத்தில் வந்துதங்குக என்று நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களினுமுள்ள சமஸ்தசிவதீர்த்தங்களுமஇத்தலத்தின் முக்குரோசவிஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவாஸிகுபுர

தி நீர்நிலைகளாகவந்துநிறைந்து தம்மிடத்துவந்து தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ் குதல் முதலியன செய்கின்றவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருகங்கள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தகுதவனமென்றும் ஒருபேரீயைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தகுதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கே சர்அங்கு அடுத்தார்க்கு அருளுகின்ற பலவகையான இகபோக விஸ்தாரஞானமோகூப்பெருக்கத்தையும்நோக்கிவிநேசித்திரங்குளெல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமதரமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலநிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இததலமகிமை அதிபகசியமாயுள்ளது மெய்யன்பு நீங்காத அநிதீவிபரிபக்குவசீலாகளுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்குள் வ்வித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமா பகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியபெருமானனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் நுணுகியுணாகின்ற அநிபுகபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? இதனை அன்போடு படிப்பவா கேட்பவா யாவரும்இம்மையிலே புத்திரமித்திரகளைத்திராதி சகலசம்பதமும் பெறவாழ்ந்துதேகாரத்ததிலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய சித்தியானந்த பரமோகூடமென்று வாழ்வார்கள்.

சூதவன் நாமப் பாணசுருக்க முற்றிறமு.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திகேவாசுறுகின்றா திருப்பாற்கடலிலே மணித்தீவிலே சுவேதபுகதிவள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவாழ்மிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்துகூழ் பூதேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதராய லீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து நின்று எம்பெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய சித்தியானந்த பரமோகூடகொடுப்பதாயும் வேதவேதாரத்த சாஸ்திரசமமதமாயுமுள்ள உண்மைமாககம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருள்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான. விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சற்குண சம்பந்ரவிசேடனாகிய சேடனே! சாவஞ்ஞததுவாதி அஷ்டமங்கன் திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சச்சிதானந்த கிரமலீ கிர்விகற்ப ஆதிமத் தியாராதாகித் அநாதிரித்திய சர்வலீயாபக சமயாதிக் சுயம்பிரகாச சிவதத்துவோபநாதாதி திவ்விய வாசகவாகசியலகதியமாய்ச் சூசாரதாசாரததைக்கட

த்துவதாய் வேதமுடியில்விளங்குவதாயுள்ளசதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிறீதும் உத்தமரோவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரோவரோ அவர்களே நானுள்ளே அதமராவார். ஆதலாற் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினராய் விஷயங்களிற்செல்லாது இந்நிதிய நிக்கிரகஞ்செய்து நிபாசைமேற்கொண்டொழுகுவார்களோ அவர்களே முழுட்சுக்களாவார். அசக்தர்களானால் இயன்றளவு நிஷ்கபடபத்தியோடுசிவபூஜாதிசியதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியேஜீதகார்தம் வலாவினைப்போகா நுபவத்தோடு பெய்துவரும் சயம்பூஜாபெலத்தாற் சிவஞானம்பெற்று அதனால் சுத்தாந்த்வித பாமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள். ஆதலாற் சமுசாபசாகாங்க நுதூத்தியானந்த பாமுத்தியைப்பெறுதற்கு முக்கியகாரணம் இந்நிதிய சக்திகளாகித்த சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந்து செய்கின்ற சிவபூஜையைன்றிலேயில்லை.

உண்மையுணர்ந்து சிவத்துவப்பேற்றைமடைதற்கு இடையூறுகச் சர்வசீவர்களிடத்தும்பசுத்துவம்ஒழிவின் றிவிரிநிறுக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபதசீகைநியாகும். இதுவிரஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும். இது பன்னிருநாள் விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த ஓமத்துக்குப் பெரும்பாலும் சமித்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களினின்றும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறகாலம் அமாவாசை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியென்னு நான்குதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சமீபித்தநாளிற் கன்றின்றபசு, நோயுள்ளபசு, கூடுதகண்ணிப்பசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறக்கப்பெற்றபசு, மலநின்றுமபசு சுகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் கூலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள வழும்பை நீக்கி அதிலே வாமத்தாற்கோசம்விட்டு அகோரத்தாற் பிசைநதுருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அதன்பின்புதான் அல்வோமக தொடங்கல்வேண்டும். சத்தியாக்கினி அரணியிற்கடைந்தெடுத்த அக்கினி சூரியகாந்தக்கல்லிலெடுத்த அக்கினி இம்முன்றிலொன்றெடுத்துத்தற்புருடும்ந்திரத்தால் முன் உலர்த்திவைத்த கோமயம் சுட்டத்திற் பற்றுவித்துப் போதாயன சூத்திராதி அறுவகைச்சூத்திரங்களுள்ளே அவரவர்க்குச் சொந்தமாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டசூத்திரவிதிப்படி தக்கமந்திரங்களால் (ந சு) தத்துவாதிசுத்திசெய்துபசுசெய்யால் உரிய ஆகுதிகள்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்துச், சற்பிராமணபோஜனாதி செய்வித்து, அன்றிரவு நாலுயாமங்களிலும் அவ்விதிக்கபூசனை விஸ்தாரமாகச்செய்து

ய்து, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமு
ம் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருளாளும் ஓமத்தோடு பூஜ
னைசெய்து, ப்தின்மூன்றாநாள் சித்தியசியதிமுடித்துக்கொண்டு பூசித்த அச்சி
வலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரியமுறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வா
சாரியனோடு சந்நிராமணபோஜன மாகேசரபூஜை தெசுந்ணையாதிகள் சிறப்
பச்செய்து இப்பாசுபத்தீகையை இடையூறின் றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவ
நீங்கி சிர்மலனுவாய்.

இசெயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசனஞ்செய்து இசுதலிரஜா ஓம
குண்டத்துள்ள விபூதியாலது சிவாக்கினிசுண்ட கருள் உள்ள விபூதியாலது
கையிலவைத்துவலகை உடலமேல்பூசுகொண்டு ‘அக்கினி’ என்பதுமுத
லிறகொண்ட மஃதிரமுதல் மழுமந்தி நகரார் மூன்றுமுறை அபிமந்திபித்து
‘ஓம் மாபோவா, ஓபோவா’ என்னுமந்திரங்கனால் நீாதெளித்தது, அத்திரு
நீற்றை மூன்றுபாகமாகி ஒருபாகத்தை ஈசானத்தாற்சிசிலும், தற்புருட
த்தால் நெற்றியிலும், அகோரத்தால் இருகயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்க
ளிலும், வாமத்தால்நாபியிலுடகத்தியோசாகத்தால் முழுதாள்கள் கரங்களி
லும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிமுதலாக உடலெங்கும்பூசி
இருமுறை ஆசனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிமுதல் ஐந்திடத்தா
வது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பக்காரிடத்தாவது திரிபுண்டரமாகத்
தரிப்பது முறையாகும். இசுதிருநீறு தரிப்பவனே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவா
கன். இப்பாசுபத்தீகைமுற்றும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இசு
ற்குளாளுயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டிவது உவசியம்.

அதாவது பத்தமே மாதம் சிவபூசை பஞ்சாங்கி மகாமந்திரமே. இது
சுப்தகோடி மகாமந்திரங்களுளாளு சிறந்த மந்திர ராஜமந்திரம். இதுவே
பாசுபத்தீகாபாபினை, ஒருசுற்று முக்கிய வாரணமாகும். சர்மலமோகி
தாயகமாய் பசுதமசுப்தககாரிருதயசுதில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்
தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனுஞ் சொல்லவாவது சினைகவாவது என்
னாலும் அயனாலும் எவ்வாறாயினாலும் இம்மந்திரம்வேதசிவாகமபுராணேதி
காசாதிசகல சாஸ்திர களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்
கொண்டு அந்நிறைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரமச்சிதானந்த சுத்தாத்
துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருத்தருளப்பெ
றுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க நுறெழுத்தாகும். மற்றுரதேவதாமந்தி
ரங்களாகிய அஷ்டாங்கராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தேதத்தம் அளவு எண்
ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள மாதிகள் சேராமலே தத்த
ம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து நுறெழுத்தாயிருந்து
ம் வேதசிவாகமாதிரூல்கொல்லாம் திருவைந்தெழுத்தென்றே வழங்குவ.

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இததிருவைந்தேழுத்தைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவில்லாத தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள் இம்மகாமந்திரம் சீவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உயதற்காகவே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேக புராணதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்தத்தில தீர்த்தங்களால் யாகாதி தாமங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை மெய்யன்போடு இதனை சுகாமல வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபரததுக்கபூரணபயங்கராகாமாயுள்ள ஈசுரமகாமகோத்தியைக் கட்டக்கமுடியாது. இது யாவாகும் உளபடி சிவசொற்புதத்தை விளங்கச்செய்யும் பததினதீபம், இதுவே ஈனஞ்சாதி யா முதலிய பலருமசெபித்துயயதக்க சாவோபகா மஃசிரமாகுடி இஃ அவர்க சுதந்தமயமாகலினால் சூம முதலியபூராவகங்கள சிக்கலால் முதலியயாதும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அதிபரிசுத்த சுயமபிரகாச மகாமந்திரமாகும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிஸ்தாரம் பிரமனாலும் என்னாலும் எம் முனிவராலும் வேக வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணராதாரைத்தல்அசாததியமே இது சற்குருவாலுபதேசிக்கப்பெறாமல்யார் செபித்தாலும் எண்ணிக்காரியம் ஒரு சிறிதும்கைகூடப்பெருங்கள். சற்குருவாற் பெற்றுஉத்தமோத்தம சிவகேசித்தியங்களிலிருந்துசெபித்தால் கினைத்தவெல்லாம் மிக்கலெருவாக உடனே கைகூடுவது சத்தியம் எல்லா உயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் ஓரணுபுரதுண்பரிணையாகவாயு விஷ்களங்கராயககாமக்குரோதாதிகள் பொய கூறல்முதலியசமஸ்த தீமையுமில்லாதவராயச சிதேந்திரியர்களாய்த், தம்மைவந்தடுக்கின்ற சீடாருளிடத்தே மிகுந்த ஆதரவோடு செய்யுந் தீகையினாலே பழுது முழுது நீக்கி ஆதமலாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலய உத்தம உத்தவ குணங்களெல்லாநிறையப்பெற்றவர்களே பூமமகாமந்திரோபதேசஞ் செய்கறகுரிய ஆசாரியாவராகள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரணவிலா உத்தமோககமசிவன சூததிருபெற்றால் கினைத்தவைகள்மிகலெருவில் உடன்கைகூடும் அத்தலங்களாவன, ஸ்ரீகையம், மேரு, மந்தாம, இமகிரி, தேதாபம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்லிகாரசுனம், கோகானம், திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணாசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாணியம், சூதாரணியம், மதுராபுரிமுதலிய சுயம்புலிங்கங்கள் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவஸ்தலங்களும், கையிசாதி உத்தமாரணியங்களும் வில்வம்கொன்றைமுதலியசிவசாகரத்திய விருகஞ் மூலங்களுடையாகுமெனதுகூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன்பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லிய எல்லாம்எனதுபதியாகியதங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளும்வீருப்பமிக்குடையேன் அருளுசென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செய்குவேன்.

மென்று அருள, அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்தியிலுள்ள புண்ணியத் தீர்த்த ஸ்நானம் விபூதிருத்திராக்ஷிதாரணஞ் செய்துகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனதுமாணிக்கரத்தினங்களைப்பாதுகாணிக்கையாகவைத்துவணங்கித்து நின்று. அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசபதீக்ஷா திகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு நமக்கு நேரே ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகசையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங் கொல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைநதேமுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாகுகூற, உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனை தானேயாகின்ற கத்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபூசனையிலேமிக விருப்புற்றிருந்தான். இதனை அன்போடு படிய்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின் நிருவருள் பெற்றுப் பகத்துவ நீங்கிச் சிவசதுவப்பேறுடையர்களாயத்தேகாதத்திலே பரமுத்தியும்பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசசருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே ” இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திராக்ஷேட்பாயாக வென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார் விஜா நம பாசபதீக்ஷாசமஸ்கார பூரிபஞ்சாக்ஷிபோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று ஆனந்தசாகரத்தமிழந்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே மேலும் வணங்கித்துதித்து எம்பெருமானே! அடியேற்கருளிய இத்திருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்தாவரும் பெரும்பேறு அளித்தருள்க என்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றா. சேடனே பூமியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சாவரீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிர்தமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக. அததலத்துக்குந் செல்லுங்கால் அளவில்லாத சொர்னரத்தினாதி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாதி முற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப முதலான சிற்பநூலுணர்ந்த அவ்விதிப்படிசிவாலயத்திருப்பணியாதிகள் தெளிவாக நானாவித கைசசாதுரிய பரிசீலன சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க லெளகிகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் பரிசனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அசூதவனத்திற்கேர்ந்து, அத்தினத்திலே கேஷத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிநியதியோடு ஆன்மார்த்த சிவலிங்க பூஜைசெய்வாடாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சமஸ்த சிவலிங்க பூஜா பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இங்கே உனக்கு ஒரு மூர்த்த

கத சிவலிங்கத் தருகின்றோம் ; இதனை எக்காலமும் சீர்தியாகப் பூஜித்து வருவாயாக என்று அவ்விலிங்கத்தை ஒமாதி சமஸ்கார சிரம்பப்பூஜித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டுமவணங்க இருகையும் விரித்தேத்தி விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரிபா விகற்ப மெல்லாம் அவ்வாசானே காட்டத் தெரிந்து, அம்முறையே அம்மாகதலிங்க பூஜையையே செய்து முடித்து, மேலும் ஆசானே வணங்கி எதிர் நின்று எம்பெருமானே ? இருதான்மார்த்த சரலிங்க பூஜையே சகல தல சிவலிங்க பூஜாபலன் முழுதூத தந்து விடுமென்ற தாக்கன், முன் சூதவனத்தில் அமுதசுயம்புலி பூஜனை செய்வாரென்றதென்ன ? இச்சந்தேகம் நீக்கியருளுகவென்று வேண்டி விஷ்ணு அவனை நோக்கி ஆதிசேடனே ? நாம் இப்பொழுது கூடும் நுன்மார்த்த பூஜாமகிமை வேதசிவாகமாதிரிவாஸ்திரம் மசமேயாப. உகாமேற்கொண்டோர் தாவா மாகிய பமார்த்த லிங்கவழிபாடுசெய்யவேண்டியதும் சிவ சாஸ்திரம் மதமே யாதலால் அதனை முற்கூறினோம். உதகாவாஸ்திரங்கள் பற்றவகையாகும். அவை யெல்லாவற்றினும் சுயம்புலி சம்மிகமேலாம். அவை யெல்லாவற்றினும் இச்சூதவனத்து அமுத சுயம்புலி சம்மிகமாதலால் உன்னை அங்கே செல்லுக் வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருநகோயிற்றிருப்பணிக்கும் பாபிஷேகாதியெல்லாம் விதிப்படி செய்யலித்துநீயும் அவ்வமுதலிங்கேசனைப் பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷத்தேசாயும் பண்ணாராயிரம் வராகன்வரும்படிகுடைக்கத்தக்க விரை நிலங்கன் சாதனஞ் செய்து கொடுத்தது, சுவர்ண சத்தினுபரணதிகள் பாத்திரங்கள் வேண்டியவெல்லாம் உறைவித்து, சத்தியாகமத்திராதிபூசனைகள் எப்போதும் உதகாவாஸ்திரம், அப்பமார்த்தபூசனைசெய்து வருகின்ற ஆதிசைவாகனாகியகுருக்கன்மார ஒவ்வொருவருக்கும் தகுதியான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யெல்லாவென்றிலும் எல்லாப் பொருள்களும் நிறைத்துவைத்து, உன்மார்த்த சத்தினுபரணதிகளோடும் அவர்களுக்குத் தத்தஞ்செய்து, மிகுதியான விரை நிலங்கனோடும் உவை யெக்காலமும் அவர்களுக்கே சாசவதானுபவமாக சாதனஞ் செய்து கொடுத்தது, நீயும் நுன்மார்த்த மாகதலிங்கபூசனையும் பார்த்த அமுதசுயம்புலி பூஜையுஞ் செய்து கொண்டு அத்தலத்தில்வசிப்பாயாக. இப்பரிசுத்த னமார்த்த முதிர்ச்சியால் இருவினை யொப்புமலப்பாகசத்திர பாசகநாகசத்திர சத்தியானந்தபா போகப் பெருவாழ்வு பெய்வாய் இது சத்தியம். நீ பூஜிக்கும் அவ்வமுதலிங்கத்தை இனி அநேக ரிஷிகள் தேவர்கள் பூஜித்து இஷ்டசித்திகளைப்பெறுவார்கள். நாமும் பின்வரும் தசாதாமாவதாரத்தில் அவ்விலிங்கபூஜையால் வேண்டியன்மையெல்லாம் பெறுவாம் இனி பாவா விரிப்பதென். நீ சிறிதும் தாமதியாமல் அசூதவனஞ் செல்லவாயாக என்று கூறினர். இதனை மெய்யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகலபோகங்களும் அனுபவித்து உண்மைஞானத்தாற் பாமுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட் பாயாகவென்று திருநந்திதவர்கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங் கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமீ தூரஞ்சூதவனஞ்செல்லுங் கருத்தனாய் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபுடி முன்போலப் பதஞ்சலிருபங் கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறிய படியே அளவில்லாத சொர்ணரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிராமணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியனாதியரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கை லாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தேரிசித்தக்கொண்டு வேதாரணியத்தி னின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிசூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவி நிற்குஞ் சூதவனந்தோன்றக்கண்டு உடனேயிக்க ஆராமையோடு நிலத்திலீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து அநேகசுபரிமித்த சகுனங்கண்டு பேராணந்தத்தோடு வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்துள்ளே மார்க்கண்டாதி சகல முனிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவர்யாவரும் மார்க்கண்டமுனிவராச்சிரமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏககாலத்தி ல் நம்மில்யாவருக்குந்தோன்றியகாரணம் என்னென்று யோசிக்கும்போது, முனிவர்களே? விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசேடன் அமிர்தசயம்புலிங்க தெரிசனானதப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வ னத்துக்கணிமையில்வருகின்றான்; அவன்வாவு உங்கள் அருந்தவப்பயனே யாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் ஆதனைக்காட்டும் உற்பாதமா க நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவா க்கைக்கேட்டு, முனிவர்யாவரும் மிகமகிழ்வுடையராய் எதிர்கொளச்செல்லுங் கால், அவர்களெதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அங்குவாக்கண்டு யாவரு ம் பேராணந்தப்பெருங்கடலிற்படிந்தவர்களாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேட னும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரகூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவரா ச்சிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவ ரோடுசென்று மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிநியதிகள் முடி த்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற் பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற், காதுக்கினிமையான ஓரோலித்திரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வாவா அவ்வொலி அசுஷரவொலியாய்த், திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுத லிய பக்ஷிகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்று ச்சமீபித்து அநேக விரசுஷங்கள் கொடிகள் பக்ஷிகளின் அருஞ்செயல் நோக் கிச்சென்று, மிக உந்தமான் ஒருமாடுருசுடித்தோடு கொன்றை வில்வமுத லிய மாங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமூல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமா ய்ப்பட்டாப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல அங்கொரு சூழல்தோன்றக்கண்டு, மி

கவினாந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சுமுலினுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுலிகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் மிருக பசுிகள் தியான யோகா திகள் செய்யக்கண்டு, பேராசசிரியமும், பேரானந்தமும், பேரன்புமுடைய னாய் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றாரென்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தனையு, உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புகுந்து அமிர்தலிங்கத்திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழந்து பரவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத்தழுநதிப் பலமுறை நிலமுறவணங்கி யெழுந்து, அச்சிவலிங்கத்திருமேனியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றும்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்பே ருவமாய் அருளையேநோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீர்மைதோற்றம் என்று அளவிலாத்துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெளாணிமைதிதி பூசநகத்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இத்தினமல்லவா நமக்கு முன்னும் எதம்பாத்திலே ஆனந்தநடனங்காட்டியதென்றுமிகமகிழ்வுற்று, இததலத்தில் இத்தினத்திலே இவ்வமுதலிங்கதேரிசனாதி¹ ஸ்ரீசுவாதிசெய்தோ புத்திரமித்திரகளத்திராதிச கலசம்பததுககளுடனே இமமையிலே அரோந்திடகாத்திர தீர்க்காயுகமான் களாயவாழ்ந்திருந்து தேகாந்தசதிலே சுவர்க்காதியின்பெல்லாமனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றுவாழ்வாரகள் என்றுகூறி அதன்மேற் புஷ்பபலாதிக்கொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லாமெய்திப் பின் சிவாநூதிசசெல்வர்களாய் ததிருவடி சிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன்றிருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனை புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன்புறம்போந்து உடன்வந்த தேவகம்மியினோர்க்கிமயனே எம்பெருமானுக்குச் சுவர்ணரத்தினுதிகளாலே சகல அங்கங்களும் பொருத்தத் திருக்கோயில் செய்வாயென்றும் மற்றை வவலானாரோர்க்கிநீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிநதிரவியங்ககள் முழுதுஞ் சலிஸ்தாரமாகசேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிகொடிபுல்லா திகளைச்சீத்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றுமருந்துமாயிற்றென்பதுபோல அவைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்தாநிலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கார்.

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சந்தேசுரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவிரைந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிசுரியோதயம்போல் ஒருவிமானம் மேலமைய விதிப்படி சவர்ணரத்தினதிகளாற் கொப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திரும திலுயர்ந்த முதற்பிரகாரம், இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிபீடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதிரி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கசேர்க்குப்போலவேகாலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்களாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே அச்சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறும்வித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சரியவேதமாகிய இரண்டுங் கசுடறப்பயின்றோர்சிந்தும்வழுவின்றி உரியசுரமும்பண்ணும்பொருத்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான்மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோக்கிவலோகமே என்று கூறும்படிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும்செனாரதிசண்டிசுரந்த சிலாவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸ்கந்தர்முதலிய உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணத்தினிப்பாணதிவாகனதிகள் முழுதும், மற்றுமயாவும்நிருமித்தஞ்செய்துமுடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெ திரவந்த நின்றான். அத்தேவகம்மியனிடத்து நிகட்பீர்திகொண்டு அநேக உபசாரங்கூறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு ௨ லக்ஷமுதுங்கராக்கா; ஆயினும் முறைமைநோக்கி என்னொற்றரப்படும் இவற்றைப்பெறுவாயென்று அளவிலாதசொர்ணத்தின திரவியலஸ்திராபரணதிகள் கொடுத்துமகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசைவராதியோர் கூடியசபையிலேகும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்தத்தினரிச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலேதன்பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி, அதற்கு ம்மார்க்கண்டதீர்த்தா திகளுக்கும் தேவகம்மியனாற்படித்துறையாதிகள் செய்வித்து, மேலும் அவனைக்கொண்டேசிவத்துவிசர்க்கொல்லாருக்கும் திருக்கோயிலைக்குழத்திருமாளிகைகள் செய்வித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும்பிரதிஷ்டைசெய்தான். பின் சிலபிராமணர்களைநோக்கி இங்நாட்டரசனாகிய ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சோழராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்ததைத்துவருகலென்றனுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும், அன்

விலா மதிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவிவைவோடும், சைனியங்கள் குழ அத்தலத்தில்வந்து ஆதிசேடனைவனங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாபுங்கண் குளிரக்கண்டு கண்டுபேரானந்தப்பெருங்கடலிற்றினோத்து, ஆச்சரியமுடையனம் இதுவோசிவலோகமென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வரசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற ஏவலாளர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர் மஞ்சட்குவியல், அதன் பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லுமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய் முதலியன பற்பல மீடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியான இடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்துவருவாராயினார். சிலர் பசுநெய்யைக்குடங்களிலினைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலா மீ முதலிய கனிகளெல்லாம் மலைமலையாக்குவிப்பார்கள். சிலர்தேன் கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காய் முதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்னீர் முதலியன, சிலர் பலவிதநெல்லுக்கள் அரிசி துவரை உழுநது பயறு எள்ளு முதலியன, சிலர் வில்வம் பாதிரி புரசு மூங்கில் மா அத்தி வன்னி இத்தி அறுகு அரசு ஆல் பலா கருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரா அகில் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் நூல் முதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன்வெள்ளியாதிகளாற் பூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொன்னரத்தினங்களால் வில்வம் தாமரை கொன்றை குமுதம் நீலோற்பலம் செங்கழுநீர் முதலியனவும், மசகூர் மாதிகளும், மாலிலைகூர்ச்சம் தேங்காய் பூணூல் பவித்திரம்காதணிகாப்பு முதலியனவுஞ்செய்வித்துச் சேர்த்துவைத்தார்கள். சிலர்பொன் மணி பட்டு வகைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரிசையெல்லாம், வஸ்திரவகையெல்லாம், ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைக்கற்பமுறைப்படிசெய்துவடித்தெடுத்து வாசனை சேர்த்துப் புதுமிடாக்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால் மூடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை புழுகு கற்பூரம் தசாங்கப்பொடி ஏலம்தக்கோலம் சாதிக்காய் பத்திரி லவங்கம் வால்மினகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, துவர்மரங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிர்த்துகைவகை, மணல்வகை, சிவந்தீர்த்தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்சேயலிப்படிநிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, ஆதிசேடன் ஸ்ரீபிரகங்கயாகிசமேத ஸ்ரீஅமிர்தலிங்கேச்சுநகர்திமிலவணங்கியெழு

ந்துமப்பெருமானே இக்கும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்
துக்கொண்டு, இரண்டாம்பிரகாசத்திலீசான திசையிலே சிவத்துவிஜர்முன்னி
லையில் மயனைக்கொண்டு ஸ்ரீபிரகங்காயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதிச
மஸ்தமூர்த்திகளுக்குந்தனித்தனிவருண்டாதிருண்டங்கள், வேதிகைகள், அ
ஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள்: நாற்குறுவாரதோரணங்கள், கூர்மாசனாதிச
ள், வேதிகைக்குரிய விமானாதிசன், எல்லாமும் நிறைத்து விளங்கும்படியாக சா
லேசெய்வித்து, இவைபோல முன்பு ஆகவேண்டியவையெல்லாஞ்செய்து முடி
த்தான்.

பின்பு வேதசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்களாய் மந்திரத்திற்கிரி
யாபாவனாதி பரிசுயஸிலர்களாய் அங்குள்ளுதிருற்றமில்லாதவர்களாய் உள்ளு
ம் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய் சபத்தினிகர்களாய் சமய விடேடநிர்வாண சிவ
தீக்ஷாசமஸ்கார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை
ஒருங்குகூட்டித்துதித்து உபசரித்து, இக்கும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை
நீங்களை வகித்து நடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று
பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர் இன்ன
சாதகாதிசெய்க என்று நியமித்தான். அதுவே ராஜானுஞையாகக்கொண்டு
சிவத்துவிஜர் யாரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள் முழு
தும் பதினொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுத்தியென்பதாகிய தனபூஜை
செய்தார்கள். பின் பிராமணனுஞ் பெற்றுத், தக்ஷிணையாதி பெருகக்கொ
டுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிஷேகவைத்தியாதி
விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டிக் கோடலாகிய தேவானுஞ் பெற்று எடுத்து
க்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாப்தியா
கும்படி விக்கினேசுரபூஜை செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கே
சுநந்தியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வாஸ்து
சாந்தி ப்ரவேஃபலி கிராமசாந்தி ரக்ஷோக்ஷம் கோக்ஷாசம் முறையேசெ
ய்து, உடனே சூர்வபுண்ணியாகவாசனம், சற்பிராமணபோஜனம், உத்தரபு
ண்ணியாகவாசனம், கிருகங்களும் சங்கிதாலம், திராலம், சாநித்யம், மூ
ர்த்திலம்ஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகிய விராயக சுப்பிரமணியர் சுவாமி
அம்பா சண்டேசாகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபி
ஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் ரி
ஷபாதிவாகனங்களிலெழுந்தருளி வந்து வில்வமாததடியிலே வீற்றிருந்தரு
ள்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து; அம்மிர்த்தி
கையைச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவஸுதிரத்தால் மூடிக்
கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்தில் யாக

சாலையுள் வருதலாகியமிருத்சங்கிரகணமும், யாகசாலையிலேசோமமும்பந்தாபித்து அம்மிர்த்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசப்பா லொடுக்கலந்த வவதானியங்களை அவற்றிற்றெளித்தலாகிய அங்குராப்பணமுஞ்செய்து, அசசிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்காதிசமஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொர்ணாக்ஷாபநதனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல்லாம்சவிஸ்தாரமாகப்பிரசன்னபூசனஞ்செய்து அநதநதமூர்த்திசநிதியிலே, பரிமளசுத்தோதகபூரிதமான சொர்ணமும்பங்களைவர்த்தனி அஷ்டவித்தியேசராதிரும்பங்களோடுதாபித்து, அமுதவிங்கேசாஅவ்விவிங்கததினின்றும் கும்பத்தில் வந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய மனங்கசிறுதுருகப்பலமுறை தாழ்ந்துவேண்டி அதற்குரியநியாசாதிக்கிரியாக லாபமுமுதும் விதிப்படிநிகழ ஆவாகனாதிசெய்து, மற்றையமும்பங்களிலும் அநதநதமூர்த்திகள் நூதனமாய வந்தருளும்படி உரியவிதிப்படிஆவாகித்து அகமும்பங்கள்ஒவ்வொன்றினும் அவ்வம்மூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாத்திராதானாதிசகலதானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை தோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகசு சிறிதும் அசைவின்றிச சாவதானமாயெடுத்துப் பட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்ந்துள்ள சிரமேல்லைததுத் தம்முயிரினும் மிகப்பேணுதலோடுஇருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அமுமேலடிபொருந்தப்பக்கத்தேநின்றுகாண்கின்றவாகள்நடவாமல் நிற்கின்றருரென்றுசொல்லும்படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப்பூமியில்விரித்தமணமிகக புஷ்பங்கறைந்த பாவாடைமீதுமேலேகுடைநீழ்ந்தவருவாராயினோ. இருபக்கங்களிலும்சாமரைகளைய விலாமிசசாதிவ்சிறிகள் வீசப்பெற, ரிஷபக்கொடிகுடைசுருட்டிஆலவட்டமுதலிய வரிசைகெஞ்சுந, வீரமபாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம்பாடுவோராகிய வந்தியர்களும் நூதநிபாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாகப்பாடிவரத், தேவர்கள்மேனின்றிபுஷ்பமழைபொழியப், பிரமணாக்களிற்கிலர் ஆசிவசனங்கூறச், சிலர் அக்ஷதை சிலாகுகதோதகம் சிலர்பண்ணீர் சிலர்சந்தனக்குழம்பு சிலர் சொர்ணங்கள் சிலரத்தினங்கள் சிலாநெல்லுக்கள் சிலாநெற்பொரிகள் சிலர் பல்வகைசுகந்தபுஷ்பங்கள் பொழியச், சிலா எதிரே அஷ்டாங்காதியாக நமஸகரித்துக்கொண்டு பின்காட்டாதுஎதிராமுகமாயவரச்சிலர் தேங்காய்சிதற, ஆதிசைவர் பலர் ௨ ரிடனகூட்டிப்பகருவஞ் செய்துள்ள*மூர்க்கவர்க்கம் மதுவர்க்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பாதி வாசனேசேர்ந்த சுத்தோதகம் நீர்மோர்இனநீர்பலவர்க்காந்நங்கள் பலகனிகள் பசப்பால் பலஅபூபவர்க்கங்கள் பாயசம்தாம்பூலமுகவாசாதி அநேகநெவேத்தியங்களை அடுத்தடுத்து நிவேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுலஸ்திவாசனகோஷம் சிவாகமகோ

ஷம்மகசமகாத்மகநீருத்திரகோஷம்முதலியவைநிறைந்துமுழங்கிப், பஞ்சா
க்ஷிரமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசுடங்கச்சுத்திராமந்திராதி மந்திரசெபங்கள் பெருக,
ருத்திரவீணைநீர்புக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதூளைக்கருவியெல்லாம்,
பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவிபெல்லாம், சிவநாம
கீர்த்தனாதி மிடற்றுக்கருவியெல்லாமுழங்க; மகரிஷிகள் சூழ்ந்துநின்றதுதிங்க,
அவர்பத்தினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்ககித்துருகுத்திருத்தொண்டர்கள் ஆ
னந்தபாஷ்பம் பொழிந்துகொண்டு நெருங்குவர இவை முதலின்னுமளவிலா
வைபவங்களோடு அகும்பங்கள் அமுதருளிவருமகிமையைக் கண்கள் குளிரக்
கண்ணாவ்வாதிசேடன் இதுவன்றோநான்செய்த பெருத்தவப்பேறென்று கூ
றி அனந்தானந்தக்கடலிற் றிளைத்துவர, இராஜகுடாமணிசோழனுந்தோடர்
துவர, ஆலயப்பிரதக்ஷிணமாக யாகசாலையின் மேலேவாசல் வழியாகச்சென்று
ஆங்காங்குத் தானியவகை அடிப்பரப்பமைந்துள்ள அந்தந்தவேதிகைகளி
லே அந்தந்தக்கும்பங்களேச சிரசினின்று மிக்கபயபத்தியோடு அசைவன்றிச்
சாவதானமாயிறக்கிவைத்து, உடனேவைவேத்தியகற்பூராதிசெய்து, ஒவ்வொ
ரு யாகசாலையினும் சப்தவிம்ஸதியாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேலுநித்தி
ய யாகபூஜனை தொடங்கிசெய்துவருவாரானார்கள்.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகவலிய பாவனாபிஷேகாதிகள் செய்து,
அரணிகடைந்தெடுத்த அக்கினியைப் பிரதானகுண்டங்களிற் றுபித்து, அதி
னின்றமெடுத்து, மந்தைற் குண்டங்களெல்லாவற்றிலும் தாபித்து, விதிப்படி
வரிசையாக ஒழுங்கெய்வாராயினார். அவ்வோமத்திரவியங்களாவன சமித்து,
அவிசு, பசுரெய், பால், தயிர், எள்ளு, தேன், வால்நெல் எவைநெல் நீவாநெல்
முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலரிசி, அலல், சத்துமா, பயறு உழு
ந்து மொசுசை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, கரும்பு, சர்
க்கரை, வெல்லம், நீலோற்பலக்கிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய
கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு பல்வள்ளிக்கிழங்கு பூலாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்கு
வகை, பலவகைமாதூளை, பல்வகை நாரத்தை, பல்வகை எலுமிச்சை, பலவ
கை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்துமுதலியபழவகை, கற்கண்டு, அ
நேகவித அதிவிசித்திர வர்க்கான்னவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவ
கை, வெட்டிவேர், விலாமிசசம்வேர், பனிரீர், புழுசு, கோரோசனை, குங்கும
ப்பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக்கற்பூரம், கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி,
கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திரப்பச்சை, ஏலம்சாதிக்கா
ய் பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூலவகை,
சீந்திக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை
தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத் திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடி
விற்பூரணாகுதியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அந்தந்தப்பிரதான கும்பங்

களிலே அமுதலிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தூபதிபரிவேதனை சோட சோபசார விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சந்நிதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாயிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்கும்விபூதி பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதல்வரண்டுகாலத்திலும் ஆதிசேடன் யா கசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாக்ஷரமந்திர சங்கதாமந்திரா திஜைபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவதீக்ஷாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்கூரிய ம கேசரபூஜையும், சற்பிராமணர்கள்குழ இருந்துசெய்யும் இருக்கு எஜுர் சாம வேதபாராயணமும், அவர்களுக்கூரிய பிராமணபோசனமும், சிவபுராணாதி பாராயணங்களும், அதிலிஸ்தாசமாகப்பொலியும்படி நடத்திவந்தான். அப்படியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடையே அச சிவத்துவிஜர்கள் துதன விம்பங்களுக்கூரிய யனோன்மீலனாதி, அஷ்டபந்தன சொர்னபந்தனாதி, விம்பசத்தியாதி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக் கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம் கும்பபூஜையாகியெல்லாஞ்செய்து, யாத்திராதானாதியெல்லாஞ் செய்து கும்பங்களைச் சிவத்துவிஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிகமான உபசாரங்க ளெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களினெதிரே அந்தந்தக் குமபங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக், கும்பங்களினின்றும் விம்பங்களின் பிரமரத்திரவழியாகச் சென்று இருதயகமலத்தில் அநவரதசாரதிததியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டுமென்று கசிந்துகசிந்து பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமைந்த மந்திரபூர்வக் கியாசாதிகள்செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சாவதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புதுவஸ்திரதாரணம் அர்ச்சனைரிவேதனை கற்பூரதிபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதோதகமுதலியன ஆதிசேடன் இராசகுடாமணிசோழன் முதலியோர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமங்கள மகாவைபவ மகாசாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசனாநாதப் பெருமபேறுபெற்ற ஆதிசேடன் அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிலிஸ்தாரமாக மகாபிஷேகமுஞ் செய்வித்து அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலபூஜை பிரதிதினமும் நடத்துவரும்படி நியமித்தான்.

போசனாநதாம் அசசிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினோரிடத்தழைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்கூறிப், பீதாம்பரசொர்னாத்திநாபாணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வணங்க, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள். ஆதிசேடன் அன்றிரவுரிஷபத்துவய மூலிசமபூராதிவாகனங்களிலே பூதிபிர

கந்நாயகி அமுதலிங்கேசுவரியாக ஸ்கந்த சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி மகாத்மியிலே பவனிவந்தருளும் மகோற்சவஞ் செய்வித்துப், பின்கலியானோற்சவம் அசாரியோற்சவமுஞ்செய்வித்து மறுகாட்டொடங்கி விசேஷ அபிஷேகபூஜைகள் செய்வித்துவந்து நாற்பத்தைத்தாள் மிகவிசேஷமாக நடத்திப் பஞ்சமூர்த்தி மகோற்சவமுஞ்செய்து மண்டலாபிஷேகசமாப்திசெய்தான்.

மேலும் அவ்வாதிசேடன் தினோற்சவம் வாரோற்சவம் பசேநாற்சவம் மாசோற்சவம் வருஷோற்சவமுதலிய வற்பலங்களெல்லாம் விளங்க, கத்திய நைமித்திக காமிய பூஜாவகையெல்லாம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாய் நடந்துவரும்படி சியமித்து, இவையெல்லாமும் எங்காலத்திலாவது ஒருசிறிதாவது இடையிலே தளராதபடி கோடாகோடித்தினளும், சொன்னத்திஞரபுறா இவகைகளும், மந்திரேசர்போலப் பறைத்துவைத்து, மேலும் பாஜகுடாமணி சோழனால் ஒவ்வொருவருக்குச் சூழ்க்கும் பன்னிராயம் வராகன் வரும்படிவரத்தக்க தகுதியானவனை உலகங்களும், அம்மந்திரேசர்போற்சவமானியசாதனஞ் செய்துகொடுப்பித்துப், பதினாயிரம்பக சினைகளுக்கத்தஞ்செய்வித்துச் சிவத்துவிரை ஒவ்வொருவருக்கும் சர்வமானியசாதனத்தேநி அளவிலாத விளைகிலங்கள் கொடுப்பித்து, அவர் எங்காலமும் பரம்பரையாக அக்கோயிற்பூசனை செய்துவரும்படி வேண்டியயமித்தான். இவைபோல இத்திருக்கோயிற்கு வேண்டியது எதுஎது என்று அராய்கதறித்து அவையெல்லாம் கரைத்தமைத்தான். பின் இராஜகுடாமணி சோழன் தன் கருத்து விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆதிசேடன் மந்திரேச தெரிசனத்தினின்றும், உழையாதவனாய் அத்தலத்திலே வசிக்கின்றவரையினான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இகலோகவாழ்க்கையெல்லாம் சுவர்க்காதி பரலோகவாழ்க்கையெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து சத்தாத்துவித பாமோகூவாழ்க்கையும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைசெய்தமை கேட்பாயாக வென்று திருத்திதேவர் கூடகின்றார். பிரியலாற்றாதவனாய் இத்தலத்தில் வசித்துவருகிற ஆதிசேடன் தினமும் ஆன்மார்த்த மரகதலிங்கபூசனை முடித்துக் காலதோறும் ஸ்ரீபிரகடநாயகி ஸ்ரீமந்திரேச தெரிசனத்தினளும் நியதியாகச் செய்துவருவானாயினான். வருஷமூன்று சென்றுவிட்டது. பின்பு ஒருநாள் அமுதநாயகனைத் தரிசித்துத் தங்கும்போது அப்பெருமானைச் சிவாகமலிதிப்படி சலிஸ்தாரமாகப் பூஜித்தற்கு அன்புமிக்குடையானாய் வேண்டியபூஜா பகரணங்களெல்லாம் நிறையச்செய்து, விநாயகபூஜை முடித்துப் பிரார்த்தித்

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசனையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகளீகரணஞ்செய்து, பாத்தியாசமனார்க்கி யங்கனமைத்துப், பூதசுத்தியாதிகள் செய்து அந்தரியாகமுடித்துப் புறத்தே யும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுஞ்செய்து, விதிப்படி ஆசனங்கற்பித்துச் சதா சிவமூர்த்தி நிவேசனஞ்செய்து நிமிர்ந்து நின்று ஆவாகனஞ்செய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசபஞ்சாமிர்தம் பலபஞ்சாமிர்தம் பால் தயிர் நெய் இளவெந்நீர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை ரத்தை மாதானு முதலிய பலவகைப்பழச்சாறு இளநீர் சுந்தனக்குழம்பு சக ஸ்திரதாராதி வில்வோதக சுகந்தபுஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங் கள் இந்தவரிசைப்படியே செய்து, உடனே விபூதிசுந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரண புஷ்பமாலாதி நிவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபஜீபரிவேதனவர்க்க மகாதீபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சுகஸ்திர நாம வில்வாட்சனசெபரிவேதனஞ்செய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்கொள்ளாமற் நிரு ம்பாவண்ணந் தரிசித்து நின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட் டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோத்திரம்புரிந்து மேலும்பலமுறைநமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்த்திப் பரவசனாய் நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்கேசர்வெளிவந்தருளி ஆதிசேடனேரிதுதித்த இத் துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாமியமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்திருந்துபின் பரமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். அஃகிருக்க, நீவேண்டியவரங்கேட்பாயாகவே ன்று ஆஞ்ஞாபித்தருள், சேடன் அன்புபெருக வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டித்தகரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டி லும் பெறும்பேரென்றுண்டோ? ஆயினும் ஆஞ்ஞாயின்படி அடியேன் வே ண்டுவெதான் ன்ண்டு. அதாவது இடையறப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக் காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுசந்தருளுக என்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்கும்கிட்டித்து இடையறப் பேரன்புபெருகுக. நாராயணனே நமதுசொருபலக்ஷணம்உள்ளபடியுணர்ந்த சிவஞானி. உனக்கு இவ்வெல்லாம்விளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினன். அவனையடைந்து அவன்பணிசெய்தொழுகுதலேநமக்கும் பிரியமாகும். ஆத லால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற சுத்தாத்துவிதபரமுத்தியு ந்தருவோம். நீ இங்கே வந்து நம்மை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவார பூசனினத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுழுதும் அதுபவித்துப் பரமுத்தியும் பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜகுடாம்

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளக்க சூத்திரரூபமாக ஒருதூலசெய்து உன்பெயர் விளங்க அதற்குப் பாத்தஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாஷியமும் ஒன்று செய்து இருதூல்களும் சர்வலோகபூஷணங்களாய்ச் சாகவதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாகஎன்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளினார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவாஞ்ஞையின்படி ராஜசூடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையழைத்து விரிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றுவருந்தி ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாருக மனமுழுசையும் மருதிமோசனபாதத்தில் வைத்து விட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணு பாசங்களிற் பன்முறைவணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாஞ்சொல்லி ஆவனபணிபெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் நிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவாரச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? வருணன் சாபமோசனத்திரங்கு கேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாகஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்கள் யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவி ரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ள படிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கேநாம் குறித்தயாகஞ்செய்ய வேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருகஞ்சகையோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவாடுருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்வரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை நிகுபொருள்தருவேன் என்னைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்னுமொல்லியழுத்துவெற்றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணைத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிஸ்த்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபதைப்பினராயப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும் பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா? இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றுமிடிந்து பைத்தியகாரவைதமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கட வாபென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுரோகியாய்வ ருத்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சகிக்கலாற்றாது துக் கிப்பாராயினார். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விரபாஷி முனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்கண்டும் வணக்கமுதலிய யாதாமின்றிவரு ண்ணிருந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்றும், முன் னிகழ்ச்சிமுற்றுந்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுழுதுந் தீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிஷத்திரகிடந்தார்கள். மு னிவர் அதுகண்டு மிகஇரங்கக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கன்பதியாகிய வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிர முனிவர்வாக்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவர்சாபத்தைத் தக்க பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயச்சித்தமும்இவனே செய்யவேண்டும்; இவனேஅறிவுமுற்றுங் கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியி லே உத்தமோத்தம சிவகேஷத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகு மென்றுகூறித், தமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சிரசில்வைத்தனர். உட னே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிவோஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமு றைவணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புற ம்புங்கொண்டு துதித்துள்ளான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதி யாது சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலுக்கொடுத்து, விதி ப்படி விபூதிருத்திராஷ்டதாரணஞ்செய்வித்து, ஸ்ரீசிவபூலபஞ்சாக்ஷரோபதே சமுஞ் செய்வித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்து, இதனை உன் ஆயுள்வரையும்இடையறுதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்று ஆக்ஞாபித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேறெல் லாந்தனக்குள்ளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம் முனிவர்சந்தியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவனைகள் முற்றும்சிவாகமவி திப்படிஅவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலே செய்து, ரத்தினோதிபாதகாணிக்கைகொடுத்துவணங்கிநின்றான். முனிவர்அவ னேநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்த மசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், உத்தலம்சூதவனசிவகேஷ த்திரமே, அது காவிரியின்றெற்கே வேதாரணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோச னையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அநவரதசாந்தித்தியராய்வீற்றிருந்தருள்கின் ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால்ஒருசிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விருபாக்முனிவர் அங்குநின்றஞ் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனாய் அனவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம்அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாராதியோடெழுந்தவருணன் சியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீஅமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளரணிமையாகிய அத்தினத்திலேசலிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்ததித்துத்தினந்தோறும் இங்கியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பல்திருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளரணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்ட, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்துஅமுதலிங்கங்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உன்னைப்பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்தகீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்கிரகித்து வருணனே நீ நிர்மலனாழ்விட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்த்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபரமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலீட்டினால் அடிப்பாடி அனவிலாத்ததிபுகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்பேராற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம்போய் இடையறாச் சிவசித்தனையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லெபுகுந்தனவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாகுடிரம் முறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமைநீனைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பாழுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநல் திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிலகேஷத்திரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபாலருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்தவணங்கி எம்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பால்குருமணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அத்தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்மலர்ந்தருளி அதனமேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருநல்திதேவர் வாராய் சனற்குமாரனே? நமது பரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லால்கீழில் வீற்றிருந்தருள்கின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சிறந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசனபடலத்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோதமென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷிசமஸ்காரபரிபூர்த்தியோடு அவற்றின் அருமபொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனக்குபதேசித்தாய்; உவன் பரஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயிலாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாயபரம்பரை பூவுலகிலும் பாம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் நிருஷ்டங்கொண்டருளினன்போலும்; இந்நிகழ்ச்சியில்வாற்றிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணைகடமென்னும் உத்தமசிவகேஷத்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைசகசவலேளாளர்குலத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவசியமாநுஷ்டானப் பெருஞ்செல்வராகிய அசுசு சர்க்களப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பேறின்மையால் அதனை விரும்பித்தம துருவகுருவாகிய திருத்துறைமூர் அருணந்திசிவாசாரியரை அடுத்திநாளுக்கு அடாசொற்படியே அதற்குரியதவர்தான முதலியபற்பலசெய்தும் நாத்தியப்படாமல், மீட்டும் அசாரியரை அடுத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, உவர்டேசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி பேரன்பினராயப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்றுஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்க்களப்பாளர் அன்புமிதரரப்பிரார்த்தனை யோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரியர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிர்ந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு வகைகளெடுத்து முன்வட்டின் சுற்றிற்குடங்கிப் பின்வட்டின்முதலில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாகரம் “பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோ

ள்ளநினை, வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன தோளுமைபுங்கண் வெண்காட்டுமக்குளநீர், தோய்வினையாவர் தம்மைத் தோயாவாந்தீவினையே.' என்றிருக்கக் கண்டு, மிருந்தஆனந்தத்தோடு அச் சுதர்களுப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனை உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் நிச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசொமேற்கொண்டீ களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும் அளவிலாத்திரவியத்தோடும் அக்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோமசூரியாக்கினி நாமமூக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசருக்கு விசேஷபூசை செய்வித்துச்செபதபாதிசிவகைக்கரியங்களும் மிருதியாகச்செய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிற்றோன்றி, அன்பனே நீசெய்துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவசீயமகைக்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனேதருவதே முறையாகும், ஆயினும் கர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ செய்தஅருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம்இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்றுஆஞ்ஞாபித்தருள, உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழையாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால்இச்சமயம் ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேந்திராதி பியிலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளே. அங்கனமாகவும் வள்ளிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய சூரநாயகப்பிள்ளையிடத்து மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகின்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனேசீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியபூர்ண சம்பந்தப்பெருவாழ்வின் திருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்க டைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவலையேஎன்னுள்ளமுழு துக்குடிகொண்டுவருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகூட்ட இவ்விதம் நடத்தருளிய சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிருப்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம் இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்லளவினுமகப்படுவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களுப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தமக்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றொழுதுகுவாயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உலகெலாறுய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்கவும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிளங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

எம்மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து தெளிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்களப்பாளரும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவப்பயன் பெறவும், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்சுவடிவா யவதரித்திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழந்தி, எம்பிரான் வந்து சொப்பனத்தருளிய திருவருளோரினைத்தரினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வுருவாய் வந்ததென்று துணிந்து, எடுத்தினைத்து உச்சிமோந்து உவகையிற்றிளைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் யாவரும் தாங்களே அப்புத்திரப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பல்லாழிகாலம் இடையருது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது கைப்பொருளாயதென்றுளமகிழ்துவகையிற்றிளைத்த பிரமாதாக்களிருவரும் சாதகர்மாதிகள்செய்து ரத்திபொருளையணிந்து தம்முயிரினுக்குயிராய்ப்பேணி வளர்த்துவருவாராயினர். அவர்கள் அச்சுதரத்தினத்தைச் சீவரத்தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும்அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்புவாய்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வே சிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அநுக்கிரகமாத் திரமேசெய்தற்கு இப்பாலாபங்கொண்டுவந்ததன்றி வேறில்லையென்று துணிந்து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களப்பாளர் இப்பாலாபபருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமான் என்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநாள் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்று மனையொடும் சேய்மணியோடும் பெண்ணாகடம்வந்தனர்.

அங்குவந்தயின் அச்சேய்மணியின் ருய்மாமனார் தமக்கு வேறுபிள்ளையில்லாமையால், தக்கைபிள்ளையாகிய சுவேதவனப்பெருமானையே தமக்கும் பிள்ளையாக்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய் வந்து, அத்தெய்வச்சிசுமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுராகிய திருவெண்ணையல்லுர்க்குச் செல்வாராயினர். அங்குள்ளார் அவ்வாறு தெரிந்து திருவருளின்பெருமைரினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்காரவகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்பணிந்துபுகழ்த்துகொண்டாட, அப்பாலபருமணியைக்கொண்டுசெல்கின்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தமது மாளிகையுள்ளே சுமங்கலேகள் மணிகீராஞ்சுனம்வளோப்பச் சென்று திவ்யரத்தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சிசுமணிஅங்குச்செய்த பாலலீலாதிவையவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்று எம்மனோரால் இசைப்பரிது. இப்படி வளர்த்துவருநாளில் வார்த்தைபேசக்கூடிய பருவங்கடத்தும் மழலை

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையி
ற்கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று எண்
ணமிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசு நிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்
றைச்சிறுவர்களோடு வீதியிற்சென்று மேனியொளிதிசையெலாம் விளங்கவி
ளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அச்சமயம்பொதியமலையில் அ
கஸ்தியரைக்கண்டு இஷ்டவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்து வருதற்காக உ
ன்சிவ்யப்பிரசிவ்யாகுதிய பரஞ்சோதிமுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி
இத்திருக்கையினின்றும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்லாறாயினான். அப்படிச்
செல்லுங்கால் அத்திருவெண் ணெய்கல்லூர்வீதியிலே திசையெலாம்விளங்க
விளையாடுகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்
விமானம் அப்பாற்பெல்லாது தன்னுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பரஞ்
சோதிமுனிவன் நாம் சீனேத்தபடி எவ்விடத்தும் சடையின்றிச்செல்லுகின்ற
இத்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகரு
தி, வானொலந்தினையெலாம்பார்த்துக்காரணஞ்செரியாமற், பின்பு நேரேகீ
ழ்நோக்கிப் பூமியைப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற்பொ
ருந்த அத்தெய்வச்சிசு வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சிசு நமதுவிமானத்தைப்பி
ணித்திழுக்கின்ற அன்புடைந்தான் மேனியின் ஒளித்திரட்சியாக விமானத்
தைச்சுழுகின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுகீழேவந்தார்.
மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொளி கண்ணொளியைமழுக்க ஒன்றுமு
ணராதது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்குள்ளொளிப்பிழம்பாய் இன்
ப்பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சிசுமணி சாயல்முடலிய எல்லாவற்றா
லும் தன்னொசிரியாகுதிய சத்தியஞான தரிசனீபோல் இருப்பக்கண்டு மிகமகி
ழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தனைத்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்ந்து ஸ்நானம் விபூதிதா
ரணம்முதலியனசெய்வித்துத், தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்பெயரே
யாகமெய்கண்டானென்று நாமகரணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வானஜீக்ஷாவீ
க்ஷணத்தி சிவசமஸ்கார சிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பெறெல்லாமளித்துச்,
சிவஞானபோதமுற்றும் சலிஸ்தாரமாக வுபதேசித்து, அன்பனே? இதனை
நீதமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமகவுரையுஞ் செயவாயாக என்று ஆஞ்ஞா
பித்துத், தனித்துவிட்டுச் செல்லுதற்காற்றருமையால், அணிமையிலே கோ
யில்கொண்டு சிலாருபியாய்ச் சுயம்புவாய் விற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப்
பிள்ளையார் சந்தியடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவ
ன் தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்கு ங்காபிகாதிவாதுளர்தமான இ
ருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுவென்று பிரார்த்தித்து, இனி
யொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திரு
த்திவிட்டு, அப்பரஞ்சோதிமுனிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றான். பி
ன்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆக

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையா திரிகழு உபதேசித்தருளுவாராயினர்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொள்ளவந்தா ளொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்வந்துகின்று, பிள்ளைமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதிதமான அரும் பெருங்கேள்விகள் கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பிள்ளையை ஊமையென்று விசனித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புத்தெரிந்திலர்போலுமென்று வினாந்துசென்று, உங்கள் பிள்ளை பிள்ளையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேஎன்றார். என்றசொல்லுமடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவிரைவாது கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கள் பிள்ளைவாய்கின்றுவரும் அத்தியற்புத அதிமதூஷானமொழிகள் கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்சென்றார்: உடனே குருசிஷ்யரிருவர்பேசசம் நீங்கிவிட்டது. ஆகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிகாரம்பெருதார் பக்கத்துற்றற்சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிரிசமஸ்சிவசாஸ்திரமும் இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளங்குகஎன்று ஒருசொல்லால் அஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ, யுன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புகுந்தவளவிலே பேசுசொழிந்தமைகண்டுகளப்பாளர், இதுதிருவருளையென்றுதுணிந்து பொல்லாப்பிள்ளையார்திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துகின்று எம்பெருமானே? திருசநகர்தியிலின்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொட்டங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை சிறிதுமுனராத எழுதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்றுசொல்வதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமாற்போடணைத்துச்சிமோநுள்ளங்குளிர்தது தநீதோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளாரயாவரும் பேராணந்தப்பெருவகடல்போலசூழ்ந்துவரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமிதூரப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்தது ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிற்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நங்குலமெல்லாம் பல்லாழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தனைத்து இன்பமீதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபரவசராயினர்.

இப்படிநிகழுநாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளநதிருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினர். பாமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ள்துணிந்த தீவிரதாசத்திரிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்முதலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீசுணமாத்திரையே தற்போதமிழந்து சூழ்த்து திருவடிபற்றி வணங்கிற்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதாபரிபாகம்ரோக்கி உரியதீசுநாசமஸ் காரமூலசிவத்துவாபிவிபக்திப்பேறளித்து ஆசானுரைப்படி தமிழில்மொழி பெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்துப்பொழிப்புறையோடு உப தேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணிந்துகுடி நடுநாயகமணியாய்வீற்றி ருந்து லோகப்பிரசித்தியாய்வினங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறைப்பூர் அருணந்திசிவாசாரியரிடத்தே சிவாகமாத்ரி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடைய ராய், அது அவ்வாசாரியராற்கிடைக்கப்பெறாமல் வருதுகின்றமாணக்கர்சிலர் இம்மெய்கண்டருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய் அங்குருமணியைச்சூழ்த்தார்கள. பின்பு அருணந்திசிவாசாரியர் தம்மாணக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் சென்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணக்கரையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறாயினர். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணந்திசிவாசாரியர் தனித்தவராய் இஃதென்னை ஆச்சரியம் நமது அருளால் சிவ்யாக்ரிய களப்பானன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் சூலைமொழிதானும் கிரம்பப் பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசீலனமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுது முணர்ந்தமாணக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழி பெற்றமைத்தனர், நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமி தங்கொண்டு, பின்நம்மாணக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்தசீலர்களல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் ஏதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரேபோய்த்தெரிந்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிவ்யன்புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போய்நின்றுகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடித்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவா தாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப் பெற்று முன்னேங்கழ்ச்சிபோல் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுசெல்லத் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்தசிலிகை கொம்பு முறிந்தது. புஸ்தகசுடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றற்றருடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன. இவையெல்லாங்கண்டும் ஆகூழ்வலத்தாற்றிருவருள்கெலுத்துதலால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்வாராயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவிமுற்றுங்கழன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறுமெ

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத்திரிசியமாகக்காட்டினுற்போல
மேற்கூறியசிலிகையாதியெல்லாப்பொருளுநீங்கின. பின்பாதசாரியாகத்தி
ருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலகுருமணி வீற்றிருந்தருளுகி
ன்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவநதுலாவிக்கொண்டுகின்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பலர் சிவஞானபோத புஸ்
தநகையினராய அதன் அரும்பொருண்முழுதுகேள்வியாலுண்டு அதுமய
மாயப்பிறகேக்கின்றிசூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்விரித்தருளுமெய்கண்டரு
ருமணி நடுநாயகமாயத்திருமுகம் பூமியைகோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நா
ம் உட்புகுந்தால் இசுசிறுவன் நமக்கோராசனநததுபசரியான், இருக்கைவி
ட்டெழவுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமதுசெய
லால் நம்சிஷ்யபுத்திரனாயவந்த இசுசிறுவனெதிரே நாம்வலியப்போய்சிற்பது
நம்பெருமைக்கடிகப்பதல்ல, ஆனால் இவனிடத்தான் நலந்தெரியவும்வேண்டு
மென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்தது, அயலில் ஓர்காரியநிமித்தம்
அவ்விடத்துலாவவார்போலுலாவினர்; அசசமயம் அம்மெய்கண்டருருமணி
யால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான்
நல்லசமயம் இசுசிறுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டுவிடுவானென்றுவந்தா
ர்; அசசெருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமெ
ன்னையென்று உரப்பியதொனியொடுக்கேட்டார், அசசொல் திருசசெவியிற்
புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலகுருமணி, முன்போல்பூமியைகோக்கியே சி
றிதுநோமிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணத்திமேல்விழும்படிநிமிர்த்து
பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலாநதருளிற்று. முன்கருவிக
ன்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசேஷித்திருந்த ஆணவவலியும்நீங்கப்பெற்று உட
னேதன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழுந்தார், எழுந்தார், பலமுறைபணி
ந்தார். எம்பெருமானே? எவருருந்தார்? எதாயே? எம்மிறைவா? திருவ
டிக்கபசாரமிழைத்ததீவினையெனயாது செய்கேன் புலனாயேன். எழையேற்
கொருபற்றுமில்லாமைகண்டு இரங்கி எளியேனையுய்யக்கொண்டருளவெளிவ
ந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொலுவீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே,
அநதோ அடிகளே தீர்வந்தும் அபசார மிழைத்து அருங்கிற்காளானேனே இ
னியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணலோ? “பொறுப்பரன்றேபெரி
யோர் சிறுநாயகடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவி
லாச்சிறியேன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம் பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளுதி
யோ அண்ணலோ அண்ணலோவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடி
யைப் பற்றிக்கொண்டுகிடந்தார். எண்ணெய்குறைந்து திரியுஞ்சுருங்கிக்கெடு
கின்றதீபம், அசசமயம் சுடர்விட்டுமிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆண
வமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்
விகேட்டு, 'அக்குருமணியின்பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்கெ

ட்ப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழுந்து கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிஷ்யசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்காதத்தாற்றாக்கியெடுத்துத் திருவடிசூட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ நிரவாணதீக்ஷாசமஸ்காரசிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துத், சிவஞானபோத ரூபதேசித்த, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிடையறாது சூழ்ந்திருக்கும் நாற்பத்தெண்மருக்குமேலாய் முதன்மாணாக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்றுவாழ்தார். அடியாருடன்கலந்து தலைமைபெற்று 'இடையறாது குருதரிசனாதிசிவாதுபுதி ப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுங்ன்ற அவ்வருணந்திசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், ஆழ்த்துவிரிதுகிடக்கின்ற அரியதுண்பொருளெலாம் விளங்கச், சாஸ்திரரூபமாய்க் சிவஞானசித்தியாரென்றொரு தெருணாலும், தோத்திரரூபமாய் இருபுரவிரூபத்தென்றொரு அருணாலும்பாடியருளி, அவ்விருதூல்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினுவப்புற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு 'இவரிடத்தேமறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்தார்கள். நமது திருக்கைய பரம்பரைக் குருசந்திகளாய் வந்தபடியால் இந்நால்வரும் சந்தானகுரவொன்று லோகப்பிரசித்தியாயவழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசந்திகள் அநேகமுண்டு; விரிப்பிற் பெருகும் அமைக.

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெங்கண்டகுருமணி வந்தவதரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்காட்டிற் தணிமையிலுள்ள திருக்கடவுரிலே, மார்க்கண்டமுனிவர் தேகாநதியம் எம்பித்ததென்று அதனைச்சிவாநுக்கிரகத்தால் மாற்றிக்கொள்ளக் கருதி, இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்யவாயினார். எண்ணியபடியே அக்காலஎல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கநெருங்கிய யமனை, எம்பெருமான் அவ்விவ்வுகத்தினின்றும் வெளிவந்து உதைத்தருளித், தனக்கு தத்தியாயுள் தரப்பெற்று, முன்புதன்மேல் நெருங்கிய யமனுடைய கோபாக்கினியிலே தன்மேனி சற்றே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பனே காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள குதவனத்திலே மேற்றினையில் ஒர்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேஔழ்கினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜசும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்சுயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கதரிசனாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எக்காலத்தும் உன்பக்கத்தும்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விவ்வுகத்துள்ளே மறைத்தருளினார்.

உடனே மார்க்கண்டமுனிவர்பணிந்துவிடைபெற்றுச்சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறைமுழுகிமேலெழுந்தவளவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று,வந்துகோயிலுட்புகுந்து சந்தியடைந்து அமுதவிங்கதில்வரூபத்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருக முன்புநின்றபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களாற்றோத்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்திகேட்டுமகிழ்ந்தோம் நீவேண்டும்வரம்யாதென்றருள, மார்க்கண்டர் மேலுமபணிந்து எம்பெருமானே “சிவ” என்னும்இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றும்வகொடுத்தருள, ஞ்சீவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்கள் கூறும் உண்மையுணரார்சிலர்;; அடியேங்கள் கூன்றிருவடியன்றி யெதையுஞ் சிறிதும் பொருளெனமதித்திலேம்; இதுநிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபகாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாசுசிறியரென்றிரங்கிப் பொறுத்தருள வேண்டிமென்றுபிரார்த்தித்தார். அப்படியேஆகுக. அன்பனே? நீமூழ்கியமேலேத்தீர்த்தம்உன்பேரால் விளங்குவதோடு,வந்துமூழ்குவோர் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக. இன்னமும்நீவேண்டியதைக்கேளென்று அஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியங்கள் உள்ளத்தையிட்டு நீங்கா திருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில்மூழ்குஞ்சிவரவரம் உய்யும்படி இப்பொழுதருளியவரம் எக்காலத்தும்நீலபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேஆகுகஎன்றருளிமேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருந்தவாசிறுவ? உனக்கெனஒன்றைவேண்டாது உலகமுய்யவேண்டிப்பரோபகாரத்திலே கருத்துடையதுகின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி ரிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றிலுமூக்கியதருமம். எவ்வித உயிர்களுக்கும்மனவாக்குக்காயங்களால்ஒருசிறிதும்இடருமற்பாதுகாப்பது சீவன்முத்தரிலக்கனமென்று சிவராஸ்திரகூறுமாதலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பது சொல்லவும்வேண்டுமா, இதுவிளங்கஒருகதைசொல்வோங்கேள்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்றொருபிராமணனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே மூக்கியதருமம். அதுசெய்யவனிடத்தே பரமசிவன் பேருவகைசெய்வதென்றுகூற, விஷ்ணு நன்றுநன்று எததவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில்மகிழ்ச்சிகொண்டுஆவதென்னை? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலார்செய்வாரன்றிவேறில்லை. தேவர்முனிவர்முதலிடயாவருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவரவர் நன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதுதங்களைமுதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஒடோடத்துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயென்பீர்களோ? தாங்கள் தன்பின் அவராஞ்ஞாயின்படி கடல்கடைந்து தேவர்க்கமுதளித்ததும் தங்கள்பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதேவரிசனத்தையும்விட்டுப் பொதியமாமலையிற் போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்வியாகிய திருஷ்ணருக்குத் திருவடிசூட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காராதிசெய்தருளியதும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மனுகீதிகண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? நனறுநன்று இன்னும் தேவர்முனிவர் முதலியோர் அநேகர் செய்த பரோபகாரச்செயலெல்லாதெரிந்திலீர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ளக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அது எப்படியாயினுமருக. பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றினும் சிவசயமேயாகுமென்றான். அன்பே? முனிப்பரோபகாரமென்றமையெவிரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கத்துன்மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் 'எளிவந்தருளிய அருமை பெருமையை நினைந்துருகி, அச்சயம்புழர்த்திக்கு மேற்றிசையிலேகோயிலுள்ளே தன்போல் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீங்காது வசித்துவருவாராயினானென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்திருவருள்விலாசத்துத்தமசரித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினற கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் சூதவனேசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணத்தெரித்ததுபோலமந்திரேசரென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பே? அப்படியே செய்வோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர், இச்சிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர்யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்நன்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்குருவின் திருவருணைக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தவைப்பெருநெறிப்பற்றித் திருவடிநீழலிலிரண்டறக்கலந்துவாழும் பாருத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயசருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரேச நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தாற் நெறிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, நன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் தூரத்திக்குகாண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புகுந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொள்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் நினையாது சக்
கராயுதத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்
போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாத
கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்றுசபி
த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்
டேயிருந்து சிவாநுக்கிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்ப
தொழிந்து பத்துப்பிறப்பாயமைகவென்றஞ்ஞஞ்செய்யப்பெற்று இனி எம்
முயற்சிசெய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகை
யால் நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளேநன்மையும் விளையுமென்பது
தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனரகூணுந்தம் பாவிகளாகிய அசுர
ரைக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியதீவினைகிடைத்தது.
அத்தீவினைப்போகம் அனுபவிக்கச்செல்லும்பிறப்பிலே துஷ்டர்களாகியராவ
ணதிராசுத்தம்மார நன்மைவாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் மு
டிவில் நன்மையுந்தருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாற்கிடைத்த இப்பிறவி
யே விளக்கியதென்றில்வாறு பலவுமேயோசித்து, அயோத்திமாநகரிலே தசர
தமகாராஜாசெய்துவந்த அளவில்லாததானதர்ம தவவிரதயாகாதி புண்ணிய
ப்பிரயோசனமே யுருவாய்வந்தசென்னப் புத்திரனாய்வந்து ராமநாமந்தரிக்க
ப்பெற்று, வசிஷ்டாபிதத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பரதலெகூமண
சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாக்கள் மகிழ்வுறவாழுநாளிலே, விசுவாமித்திரர்
வேண்டுகோளின்படி லெகூமணனேடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மி
துலைசென்று சீதாக்கலியாணமடித்து, மீண்டுஅயோத்திவந்துகின்றொளங்கிரு
ந்துபின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனசீலனாய்க் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குங்
காற், பிரிவாற்றாது லெகூமணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ்
தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகிரங்
கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வழியில் நிறுத்
தியருளவேண்டு மென்றுபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர் அன்பனே? நீயோலோக
ரகூகனாகின்றாய், உனக்குணர்த்தியகுருவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டனாகின்
ருன், உன்மாதலனோ அறிவாற்சிறந்த சனகனாகின்றான், சகலசாஸ்திரபா
ரங்கதனை சூரியனுடையவமிசத்தில் வந்தநீ அறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்
றது, உனக்கு உபதேசிப்பதில் நமக்குமிருவிரும்பமுண்டென்றுகூறுகின்றார்.

ராகவ? சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கரையேறிப் பேரின்பவாழ்வு
பெறுதற்கு, வருணாச்சிரமாதிகளிலேசிறிதுந்தவறாது உண்மைநெறியிலுறை
த்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிக
ளாலே நிச்சயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிரமேந்திராதி யாவராலும் தியானி
க்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதிஞ்ஞவனேயாம்; அவனு
க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொன்றுவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும் *

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கியங்கமொன்று. அது அதிராகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுநூர்க்குவது; பிரபஞ்சசாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடிமகா.௦௬ திரங்கனெல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மத்தியவேதமாகிய எகர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாய்விளங்குவது; இத்தகைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தினோரும். ஆனால் அதற்குரிய முக்கியங்கமொன்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம்தவம் முதலிய எச்செயலும் பூதிதாரணமின்றிச் செய்யின், அச்செயல்பு முதுமோனாவும் பியோசனமாகு. இது சுருத்திரிச்சயமென்றருளி, விஜாக்ஷரியிலே விதிப்படி லீலை தத விபூதியை எடுத்து நீட்டினார். உடனே ராமன் ௧௦.௬ சித்தெழுத்து ௨ நகையுள் விதித்து வாங்கி விதிப்படி உரியமத்திரோபதேசனைத்தேரெழுத்து என்ன திபுண்டாமாயணித்தாழிந்ப, மேற்கூறியபடியே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷிரோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனே பரவசனாயா நந்தசாகரத்தழுநுதிப்பல்லுறைபணித்தெதிராண்டது தித்தனன். மேலும் அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்கு சிவசகஸ்திராமரகசியார்த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்து, சிவதத்துவார்த்தங்கனெல்லாபும் மனத்திலமைத்துகிடப்பத்தெளிவித்து, அசனொருவனே *தியேயன்; மந்த்ரவருள் || தியாதாக்களென்று சுருதுகூறுகின்றதார்த்தசிவபாத்தவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவகோசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனை யுயர்வணை கயதியாப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன் கையிற்கொடுத்தருளினார். அதனையும் பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்முறைபணிந்து துதித்து நீர்க்குவிடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவரிக்கரையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை சிவக் தாபாராயணத்திடுயது கொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவாதருர்ப்புகியைப்பங்கப்படுத்திக், கரகாஷ்டாதிக்களைக்கொன்று, மாநீசன் சகாயததாரவிராவணன் சீதாதேவியைக்கவர்த்து செல்ல, அதனால் மிகுந்த கோகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனற்சுக்கிரி உட்கண்பனாக்கி, வாலியைக்கொன்று, அனுமனல் சீதாதேவி இலங்கையிலிருப்பது தெரிந்து, இலங்கைசெல்லக் கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் அனுமன் வானரசைந்கியங்கனோடு தென்சுருத்திரசமீபஞ்சென்று, பிவதாரணியமடைந்து வேததீர்த்தஸ்நானாதி கயதிமுடித்து, வேதாரணியேனை வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவரதேரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானரவீரர்களை லேக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவான்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

கும்பபு-இக்கடலிலே ஒரு அணை செய்யுங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞையின்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுக்கட்டளவுயர்ந்த மரங்கள்மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து போடுகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயவெள்ளம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டியாவரும்நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமங்கோபுரவாயிலா லுட்புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒரு உங்காரஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்தகாரியம்இடையூற்றந்தேயென்றுவிசனித்து, அந்நகரின்மேற்றிசைநாலுயோசனை தூட்டுசென்று, இவ்விடத்திலாவதுசினைதவின்றிநிலைபெறுகவென்றோர் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின்றியுலாவியபெருமீன்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள்வால்முதலியவறுப்புக்களாலடித்தும் மோதியுஞ்சினைதக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம்மீன்பூசலென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சினைத்துபோயினும், சற்குணவிசிஷ்டனாகியஸ்ரீராமனாற்செய்விக்கப்பெற்றதையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிநீர்த்தமென்னுமபெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில்முந்திய 'வதாரணியகோடிநீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியதுமணமேற்கோடிநீர்த்தமென்னுந்நாமப்பிரசித்தியோடு, யாவரும்மிகமேலதாய்மதித்துவந்துமுதிர் இவ்வுட்காரியங்களைல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந்நிவ்யஸ்தலம்பாண்டியநாட்டின்எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்திமூவருள்ளேகுலசகிதைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோக்கியே அவ்களேழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வு, மூங்கையர்க்காசியார் நெடுமநாயனாரோடுநெடுநாள்வீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இதன்மகிமை பாவர்கூறவல்லார். அமைக.முன்போலவேபின்செய்வித்த அணையுஞ்சினைநந்தமைகண்டுஸ்ரீராமன்பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாதுசெய்வோமென்று பலவாறுயோசித்து ஒன்றுநதோன்றாதிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய இரகுசுலேசனாகியராமனே! நீ அகஸ்ஸியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாங்கிர ஜபபூஜாதிசுவகைநகரியங்களுக்குலே, சுதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அததலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாங்கைகூடுமென்றெழுந்த நிவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலப்பெருமகிழ்வோடு கிட்டித்தங்கியதிருவருள நமக்குள்ளிதிற்கிடைத்ததேயென்றெழுமன்புமிதூர் அவ்வனஞ்சென்று வருணநீர்த்தத்திலே ஸ்நானாதிசிவநியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்துசுநந்தியடைந்து அமுதவிக்கேச நிவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகரத்தமூத்தி ஒருவாறெழுந்த பலமுறைபணிந்தபூஜோபகரணம்நிறையக்கொண்டு நிதிப்பபடிஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனயின்றரியவாக்கிடங்களாற்றுதித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசிவபூஜாதிசுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது; இதனைச்சுறித்தும் நடுவவிடாது உன் உள்ளத்திலழுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவிமேயாகததால் வரதனுக்கம்மரைத் துமயக்குகின்றது; அதுநீநகுமுபாயங்கூறுதுங்கேள். இதற்குத்தென்றிசைவட்டியோசனை தூரத்துள்ள தேவிபட்டணத்திற்கென்று, அங்கே அனேகஞ்சத்திகள் சூழவீற்றிருக்கின்றதுர்க்காதேவியைக், கடல்லே அணைலைககவேண்டிப்பூஜிப்பாயா. இல், அதற்குரியஆற்றெல்லொந்தருவாள். உடரின்றி அணைசெயது அவ்வழியே இலங்குகென்றிராவணவதஞ்செயது, சதையையீட்டு இலக்குமணதியரோடு அயோத்திசென்றுகெடுநாள் அரகசெய்திருந்து அளவிலா சிவதர்மங்களோடு ஆண்மார்த்தசிவலிங்கபூஜாதிசுருக வழுவறசெயதுவந்து, முடிவில் நம்பதம் பெறுவாயாகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தில மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவளுக ஆன நதசாகரத்தழுநதி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பககஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கசைராப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணஞ்செல்லுங் கருத்தலயிருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வோர் சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்குழந்தாகன். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன் பூஜித்தசிவஸ்தலம் தம்பிசுருதல்லவன்கோட்டையென்று வழுநகப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகென்று அவனால் நாரங்கூரப்பெற்று, வடிவழகியன்னை யோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோட்டையென்று வடிவழகப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநிக. இலக்குமணதியரோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ்சென்று தூக்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றும்பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணாதிவதஞ்செயது சேதையையீட்டுவது, ராவணபிரம்ஹத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் விக்கினேசுரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, சும்பகர்ணஹத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசுரபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியகுருபாதசிரபூஷணையச, சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விநங்க அரகசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையைமீட்பதற்குபாயம்யா
தென்று எம்பிரானருளவேண்டிஉசாவினபடியால், அச்சூதவனம் திருவுசா
த்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருநகதிதேவரை, மீட்டு
ம் சனற்குமாரமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே ? மேலுமிச்சூதவனேசர்ம
கிமாசரித்திரம்கேட்பதிவேலையேஆகையேலிகின்றதென்றுவேண்ட நக்திதே
வர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே ? முன் விஸ்வாமித்திமுனிகன், சிதம்பரநடனதரிசனவி
ருப்புடையராய் நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவாச், சிந்தப்பேசன் எதிர்வந்தருளி
முனிவனே ? இத்தலத்திலேநடன ஆனந்தநடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்
க்கன்றி வேறுநடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்செய்வுக அங்கு உன்வி
ருப்பத்தைமுடிப்போமென்றருள, உடனேவணங்கிலிடைபெற்றுச்சென்று
சூதவனம்வந்து, செவ்வீர்த்தசைநாடுதிகழ்ந்தமுடித்துக கோயில்புகுந்து, அ
முதல்வகேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்று, அசசநகதியிலே
வடமகுளேக்கிநடைசரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெ
திரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்ப
சாகரத்தழுத்தி ஒருவாறெழுந்தபல்முறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய்
து, அப்படியேகாலநேதோறும் நடனசரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்தி
லேயே நெடுநாள்வசித்திருந்து பின்வேசாரணியஞ்சென்றான். சூரியன் முத
லான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இவருவந்து தவஞ்செய்திருந்து
தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங்கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே ? வேறென்றுசொல்லோங்கேள் ; விஷ்ணு, தான்வேதாதி
சாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வ
லியினாலே, விக்கினேசரபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமெ
ழுத்துதாத், அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடலும், தந்தலைமையோ
ககிச்சிறிதுநேரம்நன்று வெப்பநதாக்கப்பெற்று மேனிகருகிவருகிற்பயந்து,
அதிவேகமாய்முன்னோடிய தேவவெவர்க்குமுன்னோடி, பற்பல உடம்பலா
முலைந்து திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தோலமிட்
டலறிட, அமுதநாயகன் வையவரை அனுப்ப, அவர்தெற்குக்கோபுரவாயிலா
ல் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய, அவ்விஷம் ஐந்துருவோசத்துக்கு
அப்பால்வருவதுதெரிந்து, அந்நிலிஷமே அவ்விடத்துப்போய தமதுதிருக்க
ரகீட்டிக்கவர்ந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அ
தனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பானஞ்
செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அமமந்திரேசர், நீகண்டேசரெனலும் நாமத்
தொடு நித்தியசாந்தித்தியராய்வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர்ந்
துகொடுத்த அவ்வையவரும் அத்தலத்திலேதென்முகமாகவீற்றிருந்தருள்கி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாமியங்கள்பெற்று வாழ்ந்தோர் அனேகர். அத்தலம் தாமரங்கோட்டை யென்னும்பெயரால்வழங்கப் பெறுகின்றது. பிங்குவனேசர் ஒலமிட்டவறிய தேவரயாவர்க்கும் அருள்புரிந்து, அவருள்ளே தலைவராயவிஷ்ணுவைநோக்கி இனிவிக்கினேசுரபூசனைபுரிந்து கடல்கடையுங்கள் அருதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுமுதலியோர் மேலும்வணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

குருகுலத்தரசனெனவன் இத்தலம்புகுந்து மந்திரேசனைப்பூசித்துத் தேவஸ்திரியாகிய ஊர்வகிதனக்கு மனைவியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்தான். இத்திராணி இத்தலத்துக்குவந்துமந்திரேசபூசனைப்பேற்றாஸ்துஷ்டனாகிய நகுடனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரிவுற்ற இத்திரன் தன்னை நீங்காத மருவப்பெற்று வாழ்தான். இத்திரன் மந்திரேசா ஊர்க்கிரகத்தால் விருத்திராகிய பகைவனைக்கொல்லப்பெற்று வாழ்தான். அஸ்வினிதேவரிருவர் மந்திரேசபூசனையால் மற்றைத்தேவர்களோடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்தார்கள். இப்படியே இத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர் அஸ்விலாதோர்; முற்றுங்கூறுவது பார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரைமேலும் சன்றகுமார்வணங்கி, மந்திரேசாஞ்ஞசி. மேற்கொண்டுசென்றவிஷ்ணுமுதலியோர்செயல்யாது கூரியருளுக்கெவன்றுவேண்டி ஓர். இச்சரித்திரமுதும் அன்பொடுபடிப்பவர் கேட்போர், சத்துருக்கள்விஷங்கள்முதலிய எவ்வெவற்றாலும்வரும்பெருந்தகமெலாம் எளிதின்செப்பெற்று, நன்மனைமக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்று வாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

இராமன் மந்திரோபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சன்றகுமாரனே? நீகேட்டவாறு அஸ்விஷ்ணு அமுதநிவேதனஞ்செய்தமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். அமுதலங்கேசர்திருவருள்பெற்றுச்சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்க்குச்சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கியருளவல்ல சர்வசக்திமானாகிய பிரணவாகாரபிரணவார்த்தசொருப பரம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கிணரஜப்பெருமானைமுன்பு அபராதகஷமைவேண்டுகின்ற, சமஸ்தபூஜோபகரணங்களுக்கொண்டுவிதிப்படிபூஜித்து, இனியேனும் இடமின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தா, அஸ்விலாத்துதிகள்செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருதிருத்தாற்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சொன்னகடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்து தருகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரோசர்திருவருளாற்றிக் கிடத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொ ள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திராசுரதாரணதிரியதிகள் முடித்து, அமிர்தகட ங்களோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசநரிதியடைந்துபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத்திரவியங்கொண்டு அன்டொடுபூஜித்து, அமுதகடமெலாமெதி ர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்றுகுடைபயித்தருளிய இவ்வமுதம் அ முதுகொண்டருளுவென்று பிரார்த்தித்து, உளவிலாத்துதிகள்செய்து பூச னைமுடித்துசண்டேசுரபாகமும் நிவேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசநரிதிய டைந்துபணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, அசுரபைவஞ்சித்து அமுதமுது தம் இஃதிராதிதேவாயாவாகுகுட்கொடுத்துவிட்டுப் பார்த்தலடைந்து ஆதிசே டனுசகுமுன விஷ்ணுரத்தச சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனையு ண்டருளியதும், பின்னுங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயந்தெரி வித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்து அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமு தலிங்கசாகு நிவேதித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூ தவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கே ட்ட ஆதிசேடன், தன்உள்ளத்தழுநதிகிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப் ப ட்ந்துமேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொளுகொம்புபற்றியிறு கச்சூழ்ந்துகொள்ள, தன்புரையாடிஎம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதெரிச னம் எளியேனுக்கு இன்னும் என்னுகிட்டுமோவென்னுங்கருத்தேமெற்கொ ண்டு அமர்ந்திருந்தனன். இச்சரித்திரம் அனபொடுபடிப்பவர்கேட்பவர் இக போகமுற்றுமபெற்றுவாழ்ந்து பின்பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுத்திவேதனசசருகமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சங்கமம்.

சனற்குமாரனே? இஃதிரன் இஃசூதவனம்வந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநதிதேவர்க்குறுகின்றார். முன ஆதிசேடன் சூதவ னத்திலே, ராஜகுடாமணியென்னும் சோழனறையெயிந்த சைத்திரோற்சவ விஸ்தாரவைபவமுற்றும் இஃதிரன் கேளவியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கரு திவாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திரு விழாவுக்குரிய அலங்காராதிவகையெல்லாஞ் சிறிதுங்குறைவின் றிசெய்வா டெயன்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ் ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானுதிரியதிமுடி த்து, அமுதலிங்கதெரிசனமபெற்றுப் பாவசமுற்றுப் பன்னுறைபணிந்து துதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

ஊர்களுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிருந்தாலும், செயற்கையழகுசெய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு ஆசைமிகுவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெலா நிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றன.

முதற்கோபுரவாயில் நந்திமண்டபத்திணுவடதிசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, சொர்னரத்தினமயமான வேதிகையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிரரத்தினத்தூணிமுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இரத்திரநீலப்போதிகைசேர்த்து, மேல்முத்திமுத்தவிட்டங்கள்கோதது, மேனிலம் மூன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்கைகள் நரைத்து, மேற்சொர்னரத்தினஸ் தூபிகளமைத்து, மேலும் உரிய அங்கமெலாஞ்சூர்த்துச, சிற்பநூற்பொருளெலாம்விளங்கஒருவிமானஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசூகாசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிகை உயரத்தக்குச் சொர்னரத்தினநகராற்படி உமைத்து ஜலதாரையொன்றமைத்ததிருமதிவெடுத்த, அவ்வழியேவே, இவ் குடிநீர்நிறைத்து, உரியநுமலர்பரப்பி, இப்படியே இனிமந்திரேசர் உற்சவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் போதுசெய்யத்தக்கதென்று யாவர்க்கும்விளங்கக்காட்டி, மதில்முதலியஇடமெலாம் சிவபரத்துவவிளக்கமான சித்திரரூபங்களிரைத்து, அவ்வசந்தமண்டபத்தைசூழ அதிசீதளபரிமளசுகந்தங்கள் அடித்திக்குகளினுங்கமழ்த்தக்கபுஷ்பபலாதிக்கணிறையு மிளமாசசோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்னரத்தினமயமானமேற்கட்டி ரத்தினமாலே பொன்னரிமாலே புஷ்பமாலேமுதலிய வெல்லாஞ்செறியநடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, மரகதத்தால் இலகநூந்தண்டும்வைத்துப்பலமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைகள்செய்து பவளத்தநாபூவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியேசொர்னரத்தினங்களால் ஏற்பட்டெயதுள்ள கருகுகரும்புமுதலிடவைகளும், அப்பந்தரிலே வரிசையாகநிறுத்தினான். சிலங்களுல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்தி ஒப்பஞ்செய்தான். எல்லா இடங்களினுந்திவ்யரத்தினங்களேற்பங்களாகநிறைத்தான். மணமிகுந்தசந்தனத்தோடு நிக் குயர்ந்தவாசனத்திரவியமெல்லாஞ்சேர்த்துக்கரைத்து எங்கும் மெழுகுவீத்து மேற்பன்னீர்தெளிப்பித்தான். திவ்யவாசனே திசையெலாம் வானெலாம்சென்றுலாவும் நறுமபுகைகமழ்செய்தான். சிறிதுலரந்த அவ்விடமெலாம் வாசனையெலாஞ்சேர்ந்த பொறபொடியாதிகளாற் நிவ்வியாலங்காரமானகோலங்களெல்லாஞ்செய்யவிர்த்தான். சொர்னகும்பங்களிலேநீர்நிறைத்துச்சொர்னரத்தினவகையாற்றேங்காய் மாவிலே தர்ப்பை மாலேமுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கேபூரணகும்பங்களேவரிசையாகவைத்தான். மேலும்எண்ணிஎண்ணி அளவிலாஅலங்காரவகையெலாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மந்திரேசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதும் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள் பரப்பி, வாழை கழுகு கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகும்பங்கள் தூபதீபாதினாள் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன் இத்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இத்திரன் அன்புரிதூர அருள்வழிசென் றுதேவகூட்டத்தோடு குதவனம்வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதேரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி எழுத்துபலமுறைபணிந்து துதித்தும்கெருமானே? எழையேன் தேவாரீருக்குச் சைத்திரோற்சவஞ்செய்துயவழிபெற்றவிரும்பித் திருச்சந்தியுடைந்தேன். நன்மையொன்றடைதற்கிடைபூறுபலவண்டாமென்று நன்மை நிறைந்த பெரியாரும் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டுமா? எவ்விடர்வரினும் அம்மனைத் துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருநக எந்தையே? செய்வதுதவிர்வது சிறிதுநெரியாத அறிவில்லாதால் எளியேன் ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திடினும் அனைத்தும் பொறுத்தருளி அதுக்கிரகத்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீரத்திதேவரைவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துத்தற்குரிய ஆளுகைவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருக்கான்.

வந்திருந்த இத்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரை நோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீ சொர்ணரத்தினத்தைக் கண்ணிவகையெல்லாம் நொடித்துவருக. அக்கினிதேவனே? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாக்குச்செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்கு ம்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. வருணனே? நீ அவ்விடமெல்லாம்பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்தனத்தியால் மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக. நிருதியே? நீ பூதவேதாள பிசாசாதினாள் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக. யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இத்தஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமான் திருச்சந்தியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குத்திருப்பணிமேற்கொள்ளுக; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவரவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிரமேற்கொண்டு கண்ணலொற்றிப் பீடத்திலவைத்துப்பூஜித்துப் போன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு குதவனத்துக்குவருகின்றார்கள். வரவா உபசரித்து அவரவர்புமுதலியதருதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்ந்து அவைமுழுதும் நிரம்பச்செய்தான். சித்திரை மாசு முக்கிலபக்ஷம் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடநக்ஷத்திரதினத்திலே, வியாழருரு சொல்லிய சுபமுகூர்த்தமாகிய அருணேதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பதுதெரிந்தான்; உடனே அவ்விந்திரன் சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனாயினும், முழுதும் உங்கள்செயலேயன்றினன்கொருசுதந்திரமுமில்லாதலால் இதினவகித்து நடத்தியருளுகவென்று நான் வேண்டுவது மிகையன்றே வென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜானுஞ் செய்கொண்டு இந்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுஞ் தேவானுஞ் நிர்வீக்கினசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேசுரபூசனைசெய்து அருள்பெற்றுத், தனபூஜை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசாந்தி மிருத்சங்கிரகணம் அங்குராப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்க்கனாதி யெல்லாம் வரிசையாசச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே மூன் பூஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பததுச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்ததுஜங்களிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலேபுகுந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்ததுவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசுகிதயாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிட்டத்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருளி வியாகசப்பிரமணியசண்டேசசுகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலேவதிரே நின்றருளச்செய்து, முந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித் தன்னிலொடுங்கப்பெற்ற பிரதானகுண்டத்திலேபூரணகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகைமீதுள்ள குட்பபூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதிசோடசோபசாரங்களோடு செய்தார்கள். இத்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பமும்பமென்னுமூன்றிலும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விவ்யாக சுப்பிரமணியசண்டேசசுகிதராய் அங்குநின்றும் திருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக சூரியசத்திரர்கள் போல அளவிலாதகுடைகள் நழல்செய்துவரச், சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்கிவா

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துகுழி அவை
க்கெல்லாம் அசாகிய ரிஷபக்கொடிநடுயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்தி
ரீகள் பாதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம் விளக்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எகர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டிவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றும்மு
றையே எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனித்திருவெண்ணீற்
றெளிதிருவருள்வெள்ளத்திருவுருக்கொண்டுசெல்லுதல்போற் செறிந்துபா
ந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாய்நின்றும்ஹாஹா டஹாதேவ சங்கர
ஊமாநாத நீலகண்டாதி சிவராமகோஷம் நிறைந்துவரக், கற்பனகற்றுஉள்ள
ந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த உத்தமசத்துவ குணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர
சிவபரத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகள்சாமரம் பூ
ரண்கும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களைந்தவரப், பலயானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செலக், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலநடனஞ்செய்துவரக்,
களம் சின்னம் தாரைமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்
தான் மந்திரேசன்வந்தான் என்பனமுதலிய திவ்வியநாமங்களெடுத்தோது
வர, இவைபோலின்னும் அளவீலாவைபவங்களுல்லாம்பெருகிவர, எம்பெ
ருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவலமாகத்திருக்கோயின்முன்வந்தருளித், தே
வஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்கள்வரிசையாக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூழ்த்துவணங்
ச, அதன்மேல் ஆதிசைவச்செய்தபூசனையேற்று உட்சென்று வசந்தமண்ட
பத்திலே திவ்யரத்தினசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காராதிசிறப்பெல்லாம் நாளுக்குநாள் நிகப்பெருக இம்
மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில் அம்பா சுவாமியிருவரும்ஆந்
தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாட்காலே முன்போ
லவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாஅன்னவாகனம் சுவாமிநந்தி
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலேமுன்போலவும்அன்றிரவு அம்பாஇளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலேமுன்போலவும்,அன்றிரவுஅம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரக்கொம்புள்ளஅயிராவணமாகியயானைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலேமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலே முன்
போலவும், அன்றிரவுஅம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டு திருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்கூடமுருக

ர்த்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுர்பெரியநாயகிநல்லவரும் நான் கு சொர்ணரத்தினமயதிவ்யர தங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வர, அமுதலிங்கேசர் அந்தகைய மகோந்தமகாலங்கார மகாவைவவமகாரி தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் மகாரதோற்சவ சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களைத் திருக்கோலக்காட்சி கொடுத்தருளினார். பத்தாநான் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமே லுடன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசுகிதராய்த் திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிதிசையிலுள்ள நருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாருடராய்வந்துதீர்த்தங்கொடுத்தருளியாவரும் திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன்புறச்செய்தருளினார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம் விதிப்படி செய்து, அந்த யாகேசரும் திவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூசனை செய்து கொடியிறக்குதலாகிய துஜாவடோகணமும், சண்டேசுற்சவமும், திக்பந்தன அங்குராக்காலிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில் வ்யானஞ்சூழிறைத்திருந்த நீர்முற்றுப் போர்க்கிப்புதுநீர்நிறைத்துசுகந்ததடவ்பங்கள் முன்னாட்களிலும் அதிகமாக நிறையப்பப்பி, அலங்காரவகைகளும் முன்னில் அதிகமாகச் செய்து, ஸ்ரீ பெரியநாயகிமந்திரேசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திரவியங்கொண்டு ஸ்ப்ஷனகும்பாதி அங்ககனோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெலாம் சலிஸ்தாரமாகச் செய்வதாகிய விடாயாற்றுதிருவிழாவும் 'செடிப்பசெடி'து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷமாத் திரம் ஐந்தாம்பிராகாரத்திலும் சர்த்தனமாத் திரம் நான்காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணமாத் திரம் மூன்றாம்பிராகாரத்திலும், வேதகோஷமாத் திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷமாத் திரம் மூதற்பிராகாரத்திலும் முழங்க, உட்பிராகாரம் ஐந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதூரப் பன்றுறைபணிந்து ஆந்திரனுக்குவிபூதிப்பிரசாதிகொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி இச்சைத்திரோற்சவத்தைச் செய்து முடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர் செய்து வந்த மந்திரத்திரகிரியாபாவனாதி கைச்சாதுரியவீதிக்கிரமபரிசீலனை அபாரயத்திசிரத்தாவைவகைகளும், மற்றும் மெல்லாங்கினைத்தநினைத்துப்போன்புடையையப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் திவ்யவஸ்திரபூஷணாதி அலங்காரவகையெலாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித்திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொர்ணரத்தொபாணாதி கெஷணைவகையெலாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்திரியடைந்து ஆனந்தபாவசனம்பண்ணித் து பிரிவாற்றாதவனாய் புறவிடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்திற்கென்று அமுதநாதன் நிருவடிமீறவாச்சிந்தையோடு அரசுபுரிந்திருந்தான்.

வாடிய சனங்குமாரனே? இச்சூதவனத்தை அடைந்து நிருவருள்பெற்றுய்தோர் அளவிலாப்பெருந்தொகையோர் நாம் எம்மாதிரிஞ்சொன்னோம். அமுதலிங்கேசன் இத்தலத்தை அடைந்தனவே தீவினைகள் முற்றுமீர்க்கி அவாவர் விருப்பத்தினமேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பகாலம் ஆயுள் பெற்றிருந்து இரண்டாயிரநாவுள்ள ஆதிசேடன் சொல்லத்துணிந்தாலும்கிரிதும் மடிவுறுது. சூதலால் அன்பனே? இனிநாம் விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ள சர்வான்மாக்களுந் நிருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாலே சொல்லப்படுகின்ற சாதனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும் எல்லாறாலும் மேற்கொண்டு நடத்துவது நிக் அரிது. அவையெல்லாவற்றினும் மேலாயும் செய்தற்கு நிக் இவ்ருவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராணகிரவணமே. இது உண்மைநூலிற்கூறுந்தர்மங்களை எல்லாமாகும். இதுவே பலவகைச்செல்வங்களும் நன்மக்கட்பேறுமுதலியவைகளும் இக்பர இன்பங்களுந்தருவது இதுவே சித்தசத்தியாதிருறையேதனது மலவலிகெடுத்தப்புகத்துவரீககிச்சிவத்துவாபிவிபகதிப்பெரும்பேறும் அளிப்பது. அச்சிவபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒருசருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும் கயதிராகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதவொருக்கொடுப்போர், உரிமையுடையவோர், இதன்மகிமை எடுத்துப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோர் யாவரும் இஷ்டசித்திகள் முற்றும்பெற்றவாழ்வார்களென்று திருந்தி தேவர்முடித்துக்கூறினதால், மேலும் ஆசைபெருகவும் அவ்வாஞ்ஞையெய்தத்தற்கஞ்சியடைந்திருந்தார் சனங்குமாரனென்று சனகாதிமுனிவர்சருக்குச்சூதமுனிவர்கூறினர். அம்முனிவர்களும் அவ்வாஞ்ஞைசூ அடைய்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழிமுகில்வாழிவிளைகூழ்வாழியிராக்கின்பச
சீதம்வாழிதிருத்தொண்டச்செல்வார்வாழிபூதிமுதற்
சாதம்வாழிசித்தாந்தசையம்வாழியருள்முத
நாதன்வாழியனைபெரியநக்கைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நிர்நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பிழை திருத்தம்.

பககம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
சு	,,	சு	தூ	~~சு~~
சு	,,	சு	மொழிலென	மொழிலென
கரு	உக	க	மெய்ஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
உரு	சு	க	தாமொழி	தாமொழி
,,	சு	உ	நாற்றிணை	நாற்றிணை
நுஉ	உக	உ	வநுக	வநுக
நுக	எஅ	ச	கனிவுற	கனிவுற
சு	அரு	ந	மலநகைதபர்	மலநகைதபர்
சுச	கரு	ந	வேறேறே	வேறேறே
சுச	கரு	ந	வலகலொப	வலகலொப
நுக	க	ச	வெழுகார்	வெழுகார்
நுஉ	கரு	ந	வலிபுண	வலிபுண
,,	கசு	க	முனிவர்	முனிவர்
நுக	உக	ச	முனிவர்க்கு	முனிவர்க்கு
நுஉ	உ	ந	பருண்மயமா	வருண்மயமா
சுரு	உக	ந	மண்மகார்	மண்மகார்
எரு	சஅ	ந	புரந்தானே	புரந்தானே
எசு	ரு	ந	திலங்கவரி	திலங்கவரி
,,	ரு	ச	பொன்னினதி	பொன்னினதி
எரு	சுக	உ	மெழிர்நாழை	மெழிர்நாழை
,,	சு	ந	முகவடிவுஞ்	முகவடிவுஞ்
எரு	எரு	ந	தனைகுணமா	தனைக்குணமா
,,	எசு	க	காசியினிற்	காசினியிற்
எஅ	ச	ச	மத்தொழில்	மத்தொழில்
,,	ரு	ந	பழுத்தனப்	பழுத்தனப்
,,	,,	,,	மேவு	மேவு
எசு	ச	ச	வகுவிரு	வகுவிரு
அக	உஉ	உ	பரமபோகமே	போகமே
அஉ	நு	ச	முன்னவிலோ	முன்னவிலோ
சுக	கசு	உ	கூப்ப	கூப்ப
சுச	சஉ	ச	மரார்த்த	பரார்த்த
சுசு	ச	ச	திருக்கயி	திருக்கயி

பககம	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகூ	நஉ	உ	கரவரவுமா	கரவரவுமா
கூகூ	கக	ச	வகுத்து	வகுத்து
கூகூ	நகூ	க	நிகமாக	நிகமாகம்
கூகூ	எச		புகித்தாங்	புகித்தாங்
கூகூ	எச		மூர்க்கம்	மூர்க்கம்
கூகூ		உ	தெழுது	தெழுது
கூகூ		க	தொளிரும	தொளிரும
கூகூ		ந	வதகந	வதகந
கூகூ	சகூ	ந	வேலற்ற ருள்	வேலற்றருள்
கூகூ	ககஉ	உ	பதசெமபதும	பதசெமபதும
கூகூ	ககஎ	க	னன்குணாந்தோ	னன்குணாந்தோ
கூகூ	க	ந	வணர்தர	வணர்தர
கூகூ	ச	உ	முன்னுப	முன்னுப
கூகூ	எ	ச	விடாதிறை	குடாதிறை
கூகூ	கஉ	ச	முதைபின	முதைபின
கூகூ	எஎ	க	லோரிலங்க	லோரிலங்க
கூகூ	உஉ	க	ஒணம்	ஒணம்
கூகூ	கஉகூ	ந	நிமில	நிமில
கூகூ	நந	க	அநிவளர்	அநிவளர்

